

Chiến Lược Siêu Linh

Lê Văn Xương

Trong thời gian dài có thể đến 45 năm, khi tôi còn học ở trung học thì câu hỏi mà tôi luôn luôn đặt ra: **Tại sao người Tàu thích chiếm VN như thế ? Tại sao người Tàu thích đánh VN đến như vậy ?** Trong khi đó nếu ta quan sát sự liên hệ lịch sử VN với Tàu và các quốc gia lân bang, thì người Tàu đối với các quốc gia phía Bắc là Mông Cổ, Mãn Châu, Hung Nô thì Tàu chỉ xây Vạn Lý Trường Thành để ngăn chặn Hung Nô mà thôi. Nhưng riêng với VN, thì bất cứ một vua chúa nào của Tàu đều muốn xâm lăng VN, theo cảm tưởng của tôi thì người Tàu dường như họ mắc phải một lời nguyền nào đó: **Nếu họ không thị uy được với VN thì sự lãnh đạo của vua chúa người Tàu dường như không được chính danh cho lắm! Và chỉ trong một thời gian ngắn khi lên cầm quyền thì việc đầu tiên vua chúa Tàu suy nghĩ đến là: "Phải thôn tính VN". Nhưng lần thôn tính nào của người Tàu cũng đều gặp phải một sự kháng cự rất mãnh liệt từ phía dân tộc VN và lần nào cũng thế người Tàu đều phải thua cuộc!**

Thật ra lịch sử cũng có lý do tiềm ẩn để cho người Tàu hành động như thế. Lý do tiềm ẩn đó có thể bao gồm những điều sau: Trước hết nền văn minh Trung Quốc cũng đã có đóng góp công sức vào việc làm thăng tiến thêm cái trí tuệ nền văn minh Bách Việt, cũng giống như các học giả Trung Đông, Ai Cập, Hy Lạp đã đóng góp vào việc mở rộng thêm, phong phú thêm nền văn minh Thiên Chúa Giáo của phương Tây mà chúng tôi đã từng nêu ra. Nhưng, có lẽ người Tàu bị một mặc cảm tự ti là ăn cướp văn hóa Bách Việt, và mặc cảm của kẻ ăn cướp là luôn luôn muốn diệt người chủ sở hữu cái tài sản văn hóa đó. Đó là lý do thứ nhất mà tôi nghĩ đến. Cho nên tôi mới nói **"Người Tàu bị một thứ bệnh mà họ không thể nào từ bỏ được, đó là: Nếu họ không xâm chiếm được VN thì quyền uy "chính danh" của họ bị thách đố"**. Vì nó chứng tỏ là họ vẫn chưa thống nhất được nước Trung Hoa. Cho nên, sự kiện nước VN hiện tại là quốc gia "độc lập" nằm bên ngoài Trung Nguyên của nước Tàu là một cái gai nhức nhối đối với lãnh đạo Tàu.

Nói về phương diện địa lý phong thủy thì khi nhìn bản đồ Á Châu, đặt biệt là bản đồ Trung Hoa kéo dài đến VN, thì quý vị sẽ thấy các **"vân đất"** chạy dọc theo từ Hy Mã Lạp Sơn trải dài đến miền trung thổ của nước Tàu, tức là vùng sông Hoàng Hà, sông Dương Tử và trải dài xuống đến vùng Đông Nam Á dọc theo sông Cửu Long, thì có một điều rất kỳ thú là tất cả những vân đất đó đều hướng về châu thổ Bắc Việt. Người Tàu cũng hiểu rõ về phong thủy về địa lý, cho nên lý do thứ hai khiến cho họ thấy rằng về phương diện phong thủy địa lý, thì cái thế mạnh của vùng châu thổ Bắc Việt có thể mang tính chất **"trần áp"**, hoặc nó ngang ngửa với vùng sông Dương Tử của Tàu. Vì vậy người Tàu bằng mọi giá phải chiếm VN để chiếm lấy thế thượng phong hay là **"trần yểm phong thủy"** của Bắc Việt, có như thế thì người Tàu mới yên lòng. Đó là điều mà chúng ta cần phải lưu ý. Ngoài ra còn những yếu tố khác như những yếu tố được phát hiện từ thời nhà Minh, như việc Hoàng Phúc và Trương Phụ đã cho quân Minh đào xới phần mộ tổ tiên của Vua Lê Lợi, để phá thế Đế Vương của nhà Lê trước khi triều đình nhà Minh bị Lê Lợi đánh bại. Hoàng Phúc bị bắt, nhưng được Nguyễn Trãi hết lòng can gián vì "ân tình" (trước đây chính Hoàng Phúc cũng đã bao che cho Nguyễn Trãi thoát chết khỏi bàn tay tàn ác của Trương Phụ, vì Hoàng Phúc thấy ông thông minh và có biệt tài về địa lý. Vì vậy Nguyễn Trãi chỉ bị giam lỏng trong thành Đông Quan), cho nên Vua Lê Lợi đã tha tội chết cho Hoàng Phúc (ngoài ra những tướng tài của nhà Minh bị chém đầu như Thượng Thư Trần Hạp bị chém trong trận Tuy Động, Chinh lược phó tướng quân An Viễn Hầu Liễu Thăng bị chém đầu tại núi Mã Yên, Chi Lăng, Binh Bộ Thượng Thư Lý Khánh biết không thể thoát nên cũng tự sát trong đám loạn quân tại chi lăng v.v.. và còn vài chục tướng khác bị bắt cũng như bị giết không thể kể hết ra đây)

Nhưng cũng có những chuyện liên quan đến "cách thức" thuộc về thời tiết khí hậu (đây cũng là một cuộc chiến tranh về mặt khác nữa, nhưng thời điểm này chúng tôi không tiện tiết lộ). Đối với người Tàu, họ không thể tràn lên phương Bắc vì quá lạnh, cho nên họ phải lấn xuống phong thổ phía Nam, đó cũng là lý do bào chữa cho sự tàn bạo của nhà Minh (Minh Thành Tổ, tức Yên Vương Lệ). "Nhưng đặc biệt đối với người Bách Việt (Hoa Nam và người Việt) thì không ai có nhẫn tâm hay là có cái tâm tàn ác như nhà Minh cả". Tất cả các vua chúa nhà Minh họ bắt chước theo nhà Nguyên cho nên họ đã áp dụng những đường lối cai trị hà khắc, nhất là đối với các dân tộc lân bang, đặc biệt là vùng Hoa Nam và vùng Bắc Việt trong 20 năm, khi nhà Minh thôn tính VN, để sau đó nhà Minh bị nhà Lê đánh bại và thống nhất sơn hà. Sự tàn bạo của nhà Minh cho chúng ta thấy một việc quan trọng đó là chính sách "thiên di" ("*thiên di-di dân*" là một cách xâm lăng có hệ thống chặt chẽ của người Tàu. Họ dùng số người đông đi xâm thực kinh tế và phá hỏng nền kinh tế của đối phương bằng phương thức đầu cơ tích trữ, hoặc dùng tiền bạc, hay mỹ nhân mua chuộc và làm lũng đoạn đối phương. "Thiên di" còn có một lợi điểm nữa là: **Họ pha loãng giòng máu Bách Việt của những người Hoa Nam và hình thành một nước Tàu hải ngoại như hiện nay**. Cho nên chúng tôi nói: Trên 90% người Hoa Nam đi "thiên di - di dân" từ thời nhà Minh. Và điểm chú tâm đầu tiên của nhà Minh là họ nghĩ đến chiếm VN trước. Vì thế chúng ta cần hiểu rõ và thấu triệt các lý do khiến cho giới lãnh đạo Tàu ngày nay, hay cho dù bất cứ ông vua nào khi "thống nhất" đất nước Tàu họ đều nghĩ ra phương thức/phương pháp đồng hóa người Bách Việt và tìm cách xâm lăng VN.

Một điều khác nữa mà chúng ta thấy ngày hôm nay, ngoài những cuộc chiến tranh quân sự như dẫn binh bố trận trên chiến trường thì Tàu còn đánh chúng ta những cuộc chiến về văn hóa rất thâm độc nữa. Cuộc chiến tranh văn hóa lâu dài này khiến đa số người Việt chúng ta mắc phải một thứ bệnh: Bệnh này do sự cai trị lâu dài trải qua hàng ngàn năm của người Tàu đối với đất nước, dân tộc VN và với những thời kỳ xen kẽ họ tìm

cách xâm lăng VN. Đặc biệt là khi nhà Tống, nhà Nguyên họ áp dụng phương pháp "*Khổng Tử Cai Trị*". Họ đem cái "Hán Nho" của người Tàu vào VN và họ đã làm đảo lộn nếp sống, xã hội VN. Trong thời nhà Minh, dưới sự cai trị tàn bạo và vô cùng khắc nghiệt của bọn Trương Phụ, Mộc Thạnh, họ cấy vào trong đầu người VN hình ảnh một anh Tàu, một anh Khổng Minh, một anh Tào Tháo, một anh Lưu Bị, một anh Quan Công. Khi họ cấy như thế tức là họ đã cấy cái "sinh tử phù" vào trong đầu óc mèm mèm của người VN. Cho nên đa số người VN thuộc thế hệ cũ, tức là thế hệ lúc Nho học (Việt Nho) còn phồn thịnh, thì những sĩ phu VN còn hiểu rất rõ ràng về những truyền thống văn hóa của dân tộc mình. Còn dân gian thì qua những câu chuyện truyền khẩu, qua những áng thơ văn, những câu vè, qua những bài ca dao nó xây dựng hay củng cố lòng yêu nước một cách nhiệt thành. Nhưng dù gì đi nữa chúng ta phải xác nhận là trong đầu óc nhiều người VN vẫn có hình ảnh một ông Khổng Minh ở trong đó, một ông Lưu Bị ở trong đó, một ông Quan Công ở trong đó. Đó là thứ "sinh tử phù" mà họ cấy vào dân tộc VN. Trong thế hệ của chúng tôi, chúng tôi có thể có đôi chút hiểu biết về sự kiện này còn đối với thế hệ đàn anh của chúng tôi thì họ hiểu biết khá hơn về sự thật lịch sử của dân tộc. Nhưng tiếc thay, các thế hệ sau tôi hay nhỏ hơn từ tuổi 20- 30 ở trong nước hiện tại và cả ở hải ngoại bây giờ, thì họ không hiểu gì về sự thật lịch sử của dân tộc Việt, họ không hiểu gì về những chiến công hào hùng trong công cuộc chống xâm lăng, cứu nước, giữ nước và dựng nước của tiền nhân người Việt. Đó là một mối lo mà chúng ta đang mang canh cánh bên lòng.

Khi người Tàu xâm chiếm VN thì từ xưa đến nay lịch sử chỉ mới nói về các cuộc chiến tranh trực diện giữa vũ khí và quân đội với nhau, hoặc nói về cách thức mà người Tàu đã man tra tấn người VN, thôn tính đất nước VN như thế nào, nói về sự ngược đãi tàn bạo của người Tàu mà thôi. Nhưng có một cuộc chiến tranh khác, một cuộc chiến tranh thần thánh hơn nhiều và siêu linh hơn nhiều, một cuộc chiến tranh mà trong chúng ta ít biết hay nói đến. Vì chúng ta ít nói đến, cho nên đây là một khoảng trống và ngày hôm nay chúng tôi muốn nêu lên với tất cả mọi người. Đây cũng là cách để trả lời cho người Tàu biết là: Họ đã phạm vào những sai lầm to lớn như thế nào về hình thức trong cuộc "chiến tranh siêu linh" này. Chắc quý vị còn nhớ, nhất là những người lớn tuổi đều luôn nhớ năm lòng về chuyện Cao Biền trong cuộc chiến tranh trấn yểm linh địa VN. Cuộc chiến tranh về trấn yểm giữa người Tàu đối với VN là cuộc chiến tranh hiển hiện từ ngàn xưa đã xảy ra và ngày hôm nay vẫn tiếp tục xảy ra. Tất cả chúng ta ai cũng đều biết rằng Cao Biền đã trấn yểm ở giòng sông Tô Lịch, đó là khoảng năm 865 trước đời nhà Đường và sau đời nhà Đường họ cũng vẫn tiếp tục như thế. Các học giả VN những người tinh thông về địa lý phong thủy như: Lưu Chi, Thiền sư Định Không, Đinh Hương, Thiền sư Thông Thiệu .v.v., họ là những người VN (Bách Việt) biết trước vụ Cao Biền qua VN, biết trước vụ Cao Biền sẽ trấn yểm các nơi linh địa, cũng như các Long Mạch trên đất Việt. Riêng La Quý An (852-936), ông là một người kiệt xuất và tinh thông về khoa địa lý phong thủy, La Quý An là học trò của Thiền sư Thông Thiệu, ông có thừa tài để phá các thế trấn yểm của Cao Biền. La Quý An mất với tuổi ngoài 80, ông đã để lại cả một gia sản đồ sộ về khoa phong thủy và địa lý, nhân văn cho đời sau, vậy những môn học bí truyền này có còn lưu truyền hay tồn tại đến ngày hôm nay chăng ? Chỉ những hậu thế và những ai có "duyên" mới có thể lãnh hội được đầy đủ những tinh hoa của tiền nhân. Nhưng không riêng về môn khoa học huyền học siêu linh này, mà tổ tiên ta còn để lại những môn học khác hay cách dụng binh như "U Linh Thương" của Đại Tướng Lý Thường Kiệt chẳng hạn .v.v.. (Đại Tướng là người tướng ngồi trong trướng mà am tường hết mọi việc cơ mưu cũng như quân sự của binh đội, bên địch cũng như bên ta "biết người biết ta", còn những người Tướng chiếm thành đoạt lũy thì gọi là chiến tướng. **Tóm lại Đại Tướng là người trên thông thiên văn dưới đạt địa lý**).

Khi nhà Minh thống nhất Trung Quốc, thì Hoàng Phúc làm quân sư của nhà Minh (Hoàng Phúc sau này đã bị Vua Lê Lợi bắt sống, sau được trả về Tàu). Trong cùng thời của Hoàng Phúc thì VN chúng ta lại xuất hiện những anh hùng tài ba như: Thiền sư Không Đạo, Đức Vua Lê Lợi, hay thầy dạy của Nguyễn Văn An. Nguyễn Văn An hay Nguyễn Văn An bị bắt đem về Tàu năm 11 tuổi, nhưng ông đã tinh thông về khoa thiên văn, phong thủy, địa lý. Năm 17 tuổi ông đã giúp nhà Minh xây dựng thành Bắc Kinh còn tồn tại đến ngày hôm nay. Thành Bắc Kinh được xây một phần lớn cũng có sự phác họa của Lưu Bá Ôn. Lưu Bá Ôn là một người tinh thông về khoa tướng số, phong thủy, dịch lý nên ông hiểu rằng sau khi giúp Chu Nguyên Chương thống nhất nước Trung Hoa, thì họ Chu sẽ tiêu diệt các công thần để trừ hậu họa. Sau này quả đúng như ông đã dự đoán và sau này duy chỉ có một mình họ Lưu trốn thoát (**vì tinh thông dịch lý và tướng số nên Lưu Bá Ôn đã trốn thoát. Điều này cũng tương tự như Cự Lý Đông A năm xưa, khi bị Cộng Sản bao vây ở Nga My và Hòa Bình, ông và một số đồng chí cũng đã trốn thoát**) còn tất cả các công thần khác đều bị Chu Nguyên Chương giết sạch (có thể vì thấy thần đồng Nguyễn Văn An thông minh nên có lẽ họ Lưu cũng đã "góp sức" với Nguyễn Văn An để trấn yểm thành Bắc Kinh để trả thù nhà Minh ?). Nguyễn Văn An đã khôn ngoan nghe lời thầy VN dặn và ông đã trấn yểm một số linh huyết của nước Tàu, đồng thời ông đã phá được thế phong thủy trong thành Bắc Kinh. Theo "Lê Hoa Phả Ký" (chúng tôi hiện đang giữ 1 bản thảo) ghi lại rằng: Lê Hữu Dững, Trần Nghi, Nguyễn Trãi và Trần Nguyên Hãn tìm vào Lam Sơn gặp Lê Lợi nhằm ngày giỗ, Nguyễn Trãi thấy Lê Lợi vừa cắt thịt vừa ăn, ông than với Trần Nguyên Hãn rằng 'Lê Lợi không có tướng tinh, thần khí của một người lãnh tụ', thất vọng ông và Hãn trở về (Trần Nghi và Lê Hữu Dững ở lại, sau Dững làm đến Đại Tướng). Trở lại Lam Sơn lần thứ nhì, Nguyễn Trãi thấy **Lê Lợi thức khuya nghiên ngắm binh thư**, thần khí lần này lại khác, lúc đó Nguyễn Trãi mới vào ra mắt (Thời xưa các sách địa lý, phong thủy hay thiên văn hoặc các sách lý số, tướng học đều là những **tài liệu bí mật về quân sự cũng như tình báo, gián điệp**. Các sách binh thư đều ghi rõ hình thể sông núi, ao hồ, đầm trạch, đồi gò, cao điểm, hạ lưu, mạch rạch, rừng rậm .v.v... Vì vậy khi Hoàng Phúc sang VN đã mang theo cuốn sách địa lý, phong thủy của Cao Biền. "**Cuốn Cao Biền Kiểu Tự Tấu Thư**" là một tấm bản đồ chi chít ghi rõ địa hình địa vật, nhân văn, kể cả những loài thảo mộc của nước ta). Cho nên khi Nguyễn Trãi vào

thấy "Lê Lợi thức khuya nghiền ngẫm binh thư", thì **"binh thư"** đó chính là các tài liệu bí mật về quân sự như đã nói trên. Vậy "binh thư" mà vua Lê Lợi đã nghiền ngẫm có còn tồn tại đến ngày nay chăng ? Và ai là người đã viết ra những binh thư đó ?.

Theo phả sử ghi: Lê Lợi sinh năm 1385, ông rất am tường về binh thư (*am tường về binh thư thì lẽ dĩ nhiên ông cũng rất thông hiểu về khoa địa lý phong thủy, vì vậy sau này mới xảy ra việc nhà Minh cho đào xới các lăng mộ tổ tiên của vua Lê Lợi*). Người đã chân truyền cho ông các môn học bí truyền này không ai khác hơn là đạo sĩ Không Đạo sống từ giữa thế kỷ thứ 14 đến giữa thế kỷ thứ 15 (Không Đạo là học trò của Minh Không sống vào thế kỷ thứ 13). Mặc dù Đức Vua Lê Lợi thông suốt về nhiều môn học, nhưng ông phải ẩn mình nơi thôn dã chỉ để mưu cầu việc đánh đuổi nhà Minh, dành độc lập cho tổ quốc. Năm 1418 khi thấy thời cơ đã đến, ông cùng 18 đồng chí dựng cờ khởi nghĩa (Hội thề Lũng Nhai), sau này vào năm Canh Tí (1420) mới có thêm Nguyễn Trãi (Nguyễn Trãi đứng vào hàng thứ 24 trong 29 người khai quốc công thần nhà Lê) và đã thành công như lịch sử đã ghi. Cần phải nói thêm là những nhân tài xuất chúng của VN về khoa phong thủy địa lý, tử vi lý số học có thể kể tên một vài người trong từng giai đoạn như sau: Sư Pháp Hiền ở thế kỷ thứ 2, đạo sĩ Lưu Chi ở thế kỷ thứ 4-5, sư Định Không ở thế kỷ thứ 8, đạo sĩ La Quý An, ở thế kỷ thứ 10, sư Pháp Thuận ở thế kỷ thứ 11, sư Vạn Hạnh, sư Đạo Hạnh và Lý Khánh Đan ở thế kỷ thứ 11-12, sư Minh Không ở thế kỷ thứ 13, sư Đạo Không ở thế kỷ thứ 14-15, Trạng Trình Nguyễn Bình Khiêm ở đầu thế kỷ thứ 16 và thời đó còn có những Trạng như Phùng Khắc Khoan, Lương Hữu Khánh, Nguyễn Quyện v.v... Họ là những người tinh thông về các môn địa lý phong thủy, tử vi tướng số cũng như các môn về Mai Hoa Dịch Lý, Nhâm Độn Pháp v.v.. Hơn nữa một người hào trưởng sống nơi thôn dã như Lê Lợi (như sử sách đã viết), liệu Lê Lợi có am tường tất cả những "binh thư" đó để chiến thắng bọn người "tài ba xuất chúng" như Hoàng Phúc, Trương Phụ, Liễu Thăng, Lý Khánh, Mộc Thạnh, Lý Bân, Trần Húc và hàng chục Hầu, Bá khác của Tàu chăng ? Ở đây cũng xin nói thêm rằng: Liệu "Bình Ngô Sách" có thật của Nguyễn Trãi hay không ? Điều này xin dành cho những nhà nghiên cứu về sử học sau này.

Cho nên, mỗi một thời người Tàu mạnh lên dù về mặt trí tuệ hay về mặt quân sự thì đều có những người VN tài giỏi đáp ứng hoặc trước, hoặc sau. Những người Việt tài ba này đều có sức mạnh về mặt trí tuệ, hoặc về mặt quân sự như lịch sử đã dẫn chứng. Thời nhà Đường có Cao Biền thì nước Nam có Thầy Định Không. Đến thời nhà Minh có Hoàng Phúc (người rất am tường về Dịch Lý, phong thủy. Hoàng Phúc cũng học các sách của Cao Biền trong việc trấn yểm VN), thì nước Nam có Sư Đạo Không, anh hùng áo vải Lê Lợi và Lê Lợi am tường nhiều "binh thư", trong đó có khoa địa lý và phong thủy. Cho đến thời nhà Mạc chúng ta có Cụ Trạng Trình Nguyễn Bình Khiêm. Đến thời Lê - Trịnh chúng ta có tiến sĩ Hòa Chính Nguyễn Đức Huyền, người làng Tả Ao mà dân gian quen gọi ông là Ông Trạng Tả Ao.

Đây không phải là vấn đề lý số vớ vẩn, nhưng đây là khoa Huyền Học. Khoa Huyền Học này chứng tỏ cho thấy mỗi thời người Tàu mạnh về mặt trí tuệ, họ đều muốn sang để trấn yểm các long mạch VN, thì thế nào họ cũng gặp một số đối thủ người Việt có trình độ cao hơn, có như vậy người Việt mới phá được những thế trấn yểm thâm độc của Tàu tại VN. Ngoài việc đánh nhau với Tàu trên mặt Huyền Học, chúng ta còn đụng với Tàu về mặt quân sự qua những cuộc chiến tranh nơi chiến trường được thể hiện trong bốn bài học lịch sử mà người VN chúng ta đều đã nằm lòng mà chúng tôi đã có dịp nói qua trong bài **"Cuộc Quật Khởi Của Toàn Dân Việt"**.

Cuộc "chiến tranh trấn yểm" của người Tàu đối với VN xuất hiện "đầu tiên" qua một biến cố quan trọng nhất là ở thành Đại La do Cao Biền xây và đặt tên (Đại La có nghĩa là thiên la địa võng hay là cái lưới lớn để nhốt con Rồng VN) và trên giòng sông Tô Lịch. Cao Biền đã trấn yểm khi xây thành Đại La đồng thời phá cái thế phong thủy của nước VN trên sông Tô Lịch. Khi Lý Công Uẩn dời đô từ Hoa Lư về Đại La, viên cớ là thấy rồng bay lên cho nên ông đổi tên từ Đại La ra thành Thăng Long (Thăng Long có nghĩa là Rồng bay lên, như vậy vua Lý Thái Tổ biết chắc chắn rằng mình đã phá được các thế trấn yểm của Cao Biền năm xưa, nên cái lưới "Đại La" đã không còn linh nghiệm để có thể nhốt được con Rồng Việt nay đã bay lên "Thăng Long"). Nhưng trong thực tế, Lý Khánh Vân và Lý Khánh Đan đã giúp Lý Công Uẩn phá hết các thế trấn yểm của Cao Biền trong thành Đại La. Những gì Cao Biền trấn yểm trên 13 thế kỷ thì cách đây chưa đầy một năm đã hoàn toàn bị phá hủy. Bị phá hủy ra sao ? Xin thưa: Nơi giòng sông Tô Lịch bao quanh Hà Nội cách đây gần 1 năm đã nổi lên 1 lần 3 xác người mà năm xưa Cao Biền đã cho chôn dưới giòng sông (do những đồng tiền cổ lấy được trong miệng từ các xác người này, người ta mới khẳng định là chính Cao Biền đã dùng các xác chết này để trấn yểm long mạch trên sông Tô Lịch). Một thời gian sau đó lại nổi lên thêm 7 xác nữa. Sự kiện này cho thấy: **"Thế trấn yểm của Cao Biền ở 13 thế kỷ trước tại giòng sông Tô Lịch đã hoàn toàn bị phá hỏng"**. Điều thứ hai chúng ta cần lưu ý là khi thành Thăng Long cổ xây cất từ thời nhà Lý mới đây vừa được khai quật, thì theo luật trấn yểm khi ánh sáng mặt trời chiếu vào sẽ làm mất đi âm khí, thì hiệu quả của thế trấn yểm do Cao Biền đặt trước đây đã bị Tán (nghĩa là bị phá tan).

Một điều nữa cần lưu ý là Lăng Hồ Chí Minh hiện nay nằm ngay Soái Kỳ của Nhà Lý ngày xưa, điều này chứng tỏ rằng: "Các tay phong thủy và địa lý người Tàu đã giúp cho Cộng Sản Hà Nội một lần nữa trấn yểm lại Thành Thăng Long như Cao Biền đã làm ngày xưa, nhưng phúc cho dân tộc VN, là kinh đô Thăng Long đã hiện ra, như vậy thế trấn yểm của người Tàu cũng thật sự đã bị phá tan". Cho nên lần phát biểu trước đây, tôi có nói về chuyện lăng Hồ Chí Minh là "lăng trấn yểm" dựa trên lý do tôi vừa nói. Tức là ngày xưa địa điểm đó là nơi dựng **"Soái Kỳ của Nhà Lý"**, cho nên bọn Tàu đã dùng những phương cách khác nhau và mượn ông **"thầy bói"** nào đó xúi cho Lê Duẩn và Lê Đức Thọ yểm xác Hồ Chí Minh tại đó (lăng Ba Đình). Việc ướp xác này là hình thức trấn yểm mới của bọn Tàu đối với VN. Tin mới nhất của đài BBC ngày 21 tháng 9 năm 2004 vừa qua cho biết: Nga vẫn giúp Việt cộng gìn giữ thi hài Hồ Chí Minh, do lời mời của

phó thủ tướng Cộng Sản Hà Nội là Nguyễn Tấn Dũng. Tin cho biết, sau khi lời phát biểu của tôi chưa đầy 3 tuần thì dường như Nguyễn Tấn Dũng đã vội vã đi Nga để yêu cầu Nga giúp Hà Nội bảo vệ xác chết của Hồ Chí Minh. Điều đó có nghĩa là: **Nguyễn Tấn Dũng tiếp tục làm công việc phản dân hại nước là dùng xác chết Hồ Chí Minh trấn yểm nơi linh thiêng của dân tộc ngay tại Soái Kỳ của Triều Lý ngày xưa.** Nhưng Hà Nội phải hiểu rằng "phúc đức" của họ đã không còn, nên cho dù họ có cố gắng dùng xác chết của Hồ Chí Minh trấn yểm ngay tại Thăng Long thì cũng vô hiệu quả. Đó là điều chúng ta phải thấy. Có thể Nguyễn Tấn Dũng và ngay cả Trung ương đảng bộ Hà Nội cố ý muốn cái thể trấn yểm vẫn còn uy lực, để giữ cho chế độ Cộng Sản tồn tại trên quê hương VN chăng ? Nhưng sự đời nào ai ngờ được "Cùng tắc biến, biến tắc thông", "Thế Thượng Vô Nan Sự, Đãi Hiềm vô đại Nhân" là vậy.

Ngoài ra cũng có tin cho biết là Trung Quốc yêu cầu Hà Nội xây dựng nhà máy điện Sơn La. Về mặt phong thủy khi nói đến điều này tôi đã có những tham khảo với những vị chuyên môn để có những dữ kiện chính xác mà nói lên cho quý thánh giả biết về một hình thức chiến tranh đặc thù của Á Châu, nó chỉ xảy ra giữa người Tàu và người Việt, nhưng không xảy ra giữa người Tàu và người Nhật, hay người Tàu với người Triều Tiên. Cho nên tôi mới phán quyết lý do tại sao người Tàu mỗi một khi thống nhất đều phải đánh VN là vậy.

Người Tàu giúp Hà Nội bằng tiền bạc, bằng đủ mọi thứ để cho Hà Nội đồng ý xây dựng nhà máy thủy điện Sơn La, vì vùng đó được coi là con mắt trái của VN. Khi xây nhà máy Sơn La thì Tàu có ý đồ thâm độc muốn đục thủng con mắt trái đó. Như vậy, nước VN bị mù một con mắt. Nếu con mắt phải là Hà Nội (Thăng Long) mở ra, thì con mắt trái lại bị mù. Đó là sự thật để cho mọi người VN chúng ta nhìn thấy sự thâm độc trong từng đường lối chi tiết của người Tàu đối với VN. Cuộc chiến tranh trấn yểm này là cuộc chiến tranh rất quan trọng chúng ta cần lưu ý. Cho nên chúng ta đi đến kết luận: **Hà Nội là tay sai của Bắc Kinh, điều này không ngoa.**

Trung Quốc trấn yểm chúng ta thì VN trấn yểm Trung Quốc như thế nào ? Ở đây tôi chỉ nói thêm đôi điều: Thời Bát Quốc Liên Minh chống nhà Thanh, Từ Hi Thái Hậu có cho gom tất cả sách vở Trung Hoa lại để viết thành 2 bộ sử ký, hai bộ sách này ghi lại tất cả lịch sử từ Thiên văn, địa lý, phong thủy, chính trị, quân sự, tình báo, gián điệp v.v.. cho đến cây kim sợi chỉ của nước Tàu từ xa xưa cho đến nay. Khi người Mỹ đem cây "đèn dầu Hoa Kỳ" đến tặng nước Trung Hoa, thì Bà Từ Hi Thái Hậu đem một trong hai bộ sử ký nói trên tặng lại cho Hoa Kỳ. Tôi nghĩ rằng trong thời gian đó, người Mỹ không đủ sức để nghiên cứu đến sự thâm sâu trong nền văn minh Đông Phương. Bởi vì nền văn minh La Mã kéo dài đến ngày nay là nền văn minh thiên về vật chất. Và cho dù về mặt tinh thần họ cao đi nữa, nhưng họ không nắm vững được cái tinh túy thật sự của văn minh Phương Đông, mà trong đó chủ đạo là văn minh Bách Việt. Vì vậy, vào lúc đó những cuộc chiến tranh huyền diệu như thế thì người Mỹ chưa biết đến. Cho đến khi các Cụ Mỹ và các Cụ VN do thời thế xoay vần, đã gặp nhau và các tài liệu đó được đem ra xem xét mổ xẻ đến nơi đến chốn. Khi mổ xẻ đến nơi đến chốn thì những kế sách được mang ra áp dụng. Kế sách được gài như sau: Ai cũng biết rằng khi Mao Trạch Đông thống nhất Trung Hoa vào năm 1949, thì việc đầu tiên là Mao nghĩ đến là việc xâm lăng chung quanh (thí dụ chiếm Tây Tạng). Trong cuộc chiến tranh lạnh thì Mao không thể xâm lăng chung quanh lộ liễu được. Họ đã xâm lăng các nước chung quanh theo kiểu khác. Khi phương Tây giúp cho Tàu phát triển lên, thì lẽ đương nhiên người Tàu sẽ có tham vọng **bành trướng bá quyền**. Họ sẽ không từ bỏ mục tiêu tối hậu giống như lời nguyện không thể bỏ được của người Tàu là phải xâm lăng nước VN. Cho nên khi biết mục tiêu đầu tiên của họ Mao là xâm lăng VN, thì **"người khác"** họ cũng tương kế tựu kế và trấn yểm lại địa lý nước Tàu. Cho nên đứng về mặt phong thủy mà nói, thì khi người Tàu xây đập Tam Khẩu và cho xây một loạt đập nước trên thượng nguồn sông Cửu Long cùng vùng Lạng Sơn, thì điều này đã làm thay đổi phong thủy của nước Trung Hoa một cách rất tai hại. Và trong "chiến lược trấn yểm" này "họ" đã gài cho Tàu làm điều đó, có nghĩa là làm cho giới lãnh đạo Tàu tự phá hủy địa lý và phong thủy của nước Tàu.

So với chương trình dự án của người Mỹ liên quan đến Tennessee Valley, thì đập Hoover dùng để khai thác thủy điện giòng sông Colorado River không có tác động nhiều đến phong thủy của nước Mỹ. Đối với người Tàu khi họ chặn sông Dương Tử thì họ đã phá cái phong thủy của nước Tàu rồi. Khi họ xây dựng những đập trên thượng nguồn sông Cửu Long, tức là thêm một lần nữa họ đã phá phong thủy nước Tàu. Nhưng cái đó chưa hay bằng chuyện nước Trung Hoa trúng thầu tổ chức thể vận hội Olympic năm 2008 tới đây. Các Cụ Mỹ - Việt đã bàn thảo tới việc **"để"** cho Tàu được trúng thầu tổ chức thể vận hội. Việc Tàu đang xây thể vận hội Olympic là một lần nữa làm cho họ tự phá phong thủy (linh địa) của thành Bắc Kinh (tương tự như Nguyễn Văn An đã nghe lời Thầy VN dặn là phải phá cho được cái thể phong thủy của nước Tàu cách đây 600 năm, cái khác là năm xưa chính Nguyễn Văn An tự vẽ kiểu xây và ngầm trấn yểm thành Bắc Kinh do sự đồng ý của Lưu Bá Ôn, còn bây giờ thì các Cụ Mỹ - Việt tạo điều kiện cho Tàu trúng thầu Olympic 2008 để cho giới lãnh đạo Tàu xây các công trình Olympic vào năm 2008 để Tàu vô tình phá phong Thủy của nước Tàu). Như vậy cuộc "chiến tranh trấn yểm" về phong thủy và địa lý này là cuộc chiến tranh phải xử dụng rất nhiều mưu kế, mà những người biết xử dụng mưu kế này, có thể nói họ là những thánh nhân mới có thể áp dụng một cách hoàn hảo như vậy ("trời sinh Du sao còn sinh Lượng" là vậy). **Vì quá tham lam người Tàu đã tự phá mình, khi thể phong thủy này bị phá thì nước Tàu không thể thống nhất được trong lâu dài.** Đó là điều chúng tôi có thể khẳng định!

Tôi xin đưa thêm một thí dụ nữa liên quan đến vấn đề thuộc về khoa học siêu linh. Chắc quý vị cũng biết vụ Lưu Bá Ôn là quân sư cho Chu Nguyên Chương dời nhà Minh, tức Minh Thái Tổ. Khi Lưu Bá Ôn và Chu Nguyên Chương thống nhất Trung Hoa để thành lập nhà Minh, Lưu Bá Ôn đã cho quật mồ Khổng Minh và Lưu Bá Ôn tìm thấy một cái hộp "cầm nang" chứa đựng những câu sấm do Khổng Minh viết. Trong cầm nang này có một đoạn viết về "nước Trung Hoa như sau: "Trung Hoa sau này sẽ do một người tên là Lưu Bá Ôn thống nhất". Tức là: *

- **Thống nhất sơn hà Lưu Bá Ôn.**

Từ những lời tiên đoán trong cuốn “cẩm nang” này, sau đó Lưu Bá Ôn viết ra bộ **“Trung Quốc Nhị Thiên Niên Dự Ngôn”** (nghĩa là những điều đoán trước cho nước Trung Quốc sau thế kỷ 2000). Bộ sách này được coi là một “mật thư” của Trung Quốc chỉ dành cho những người nắm trong giới lãnh đạo cao cấp nước Trung Hoa được quyền xem mà thôi. Trong bộ sách này nói rõ là kể từ năm 2000 trở đi Trung Quốc bị chiến tranh, ly tán và tan vỡ, cũng từ năm 2000 thì dân Nam (VN) sẽ trở thành quốc gia hùng mạnh. Chính Lưu Bá Ôn đã ghi rõ trong bộ sách nói trên và khuyên người Tàu, khuyên giới lãnh đạo Trung Quốc hiện nay là: *nên giao hảo với VN*. Nhưng giao hảo với VN nào ? Chắc chắn không phải là VN dưới chế độ Việt cộng hiện nay. Vì lãnh đạo Việt cộng trong nước hiện nay đang bị Trung Quốc coi là tay sai. Lãnh đạo Trung Quốc vì lòng tham và kiêu ngạo của mình nên đã không nghe lời khuyên của Lưu Bá Ôn vì vậy họ đã phạm vào nhiều điều sai lầm không thể sửa chữa. Sai lầm thứ nhất là: Tự mình phá phong thủy của mình. Sai lầm thứ hai: Không theo lời khuyên của Lưu Bá Ôn. Nên nhớ là Lưu Bá Ôn đã từng kiêu hãnh mà nói rằng: “Khổng Minh không giỏi bằng mình (Lưu Bá Ôn), vì Khổng Minh không thống nhất được nước Trung Hoa, nhưng Lưu Bá Ôn đã giúp Chu Nguyên Chương thống nhất được nước Tàu”. Cũng trong bộ sách này, Lưu Bá Ôn đã nói rõ là: **Trung Quốc sẽ bị Bách Việt vây đánh và rồi cuối cùng nước Tàu sẽ đi đến tan rã**. Cho nên những dữ kiện này thuộc về mật thư mà chính các giới lãnh đạo người Tàu ở trung cấp cũng không được quyền biết đến.

Chúng tôi hiểu là những gì chúng tôi tiết lộ ngày hôm nay trên làn sóng này sẽ có nhiều người thắc mắc muốn biết, dựa vào đâu để chúng tôi nói ra những vấn đề này ? Như tôi đã thưa với quý vị, chúng tôi đã có sự tham khảo (**được đọc một số tài liệu chưa bao giờ được in ra hay xuất bản, vì đây là tư liệu vô cùng quý giá, kể cả những cuốn binh thư được viết ra từ trước thời Đức Thánh Trần Hưng Đạo, và nhiều bộ sách khác đến nay vẫn còn**), thảo luận và đóng góp trong 3 tuần lễ qua, trước khi nói với quý vị về một cuộc chiến tranh rất cao, mà ta tạm gọi là cuộc “chiến tranh siêu hình”. Một cuộc đụng độ về trí tuệ giữa hai phía: Một bên là người Tàu Hán tộc phương Bắc. một bên là Bách Việt phương Nam. Tôi không có đi sâu trong việc phân giải vì các sấm truyền VN đã có nói rồi. Tôi biết một điều là Trung Quốc đã phạm quá nhiều sai lầm không thể sửa chữa được. Trong khi những cơ hội cho VN tiến lên lại đang rất gần kề và rất sáng lạn.

Bây giờ chúng ta cần phải trở lại vấn đề tình hình hiện nay. Chắc hẳn không phải tự nhiên mà Hoa Kỳ đã chuyển bộ Tư lệnh Chỉ huy một lộ quân từ tiểu bang Washington (Hoa Kỳ) đến phía Nam của Tokyo (Nhật Bản). Việc chuyển Bộ Tư Lệnh Chỉ huy của một lộ quân không đơn giản như chúng ta nghĩ. Với một Lộ Quân của Hoa Kỳ, thì chúng ta phải hiểu rằng quân số phải từ 500,000 cho đến 1,000,000 quân. Điều này có nghĩa là Hoa Kỳ muốn gửi một tín hiệu đến cho các đồng minh của mình tại Á Châu, quan trọng nhất là Hoa Kỳ muốn gửi tín hiệu đến cho người dân Nhật rằng: Hoa Kỳ không bỏ rơi nước Nhật và các đồng minh của mình tại Á Châu, Hoa Kỳ sẵn sàng đứng ở tuyến đầu cùng với các đồng minh ở Á Châu trong công cuộc chống Tàu sắp xảy ra. Đó cũng là một tín hiệu Hoa Kỳ muốn nhắc với thế giới hiểu rõ về vấn đề này.

Chúng ta cần phải nhớ lại là: Trước đây quốc hội Nhật Bản đã thông qua một dự luật, cho phép quân đội Hoa Kỳ được quyền sử dụng tất cả các phương tiện sẵn có trên nước Nhật, kể cả lãnh thổ, tài nguyên của Nhật, để nếu cần chính phủ Nhật Bản sẽ tham gia vào một cuộc chiến tranh. Nhưng ở đây ta phải hiểu rằng “cuộc chiến tranh” này không phải là chiến tranh với Bắc Triều Tiên, vậy rõ ràng Nhật Bản đã cùng với Hoa Kỳ đang chuẩn bị một cuộc chiến tranh đối với Trung Quốc. Chúng ta cần phải lưu ý cho rõ điều này để nhìn tình hình trong tương lai cho đúng hầu có hành động thích đáng, làm lợi cho dân tộc.

Điều thứ hai là các diễn biến liên quan đến vấn đề Miến Điện. Thủ tướng Miến Điện là tướng Khin Niu được coi là ôn hoà, thân Tàu và đứng vào hàng thứ 3 trong chính phủ Miến Điện vừa bị lật đổ. Nếu nhìn vào địa dư của Miến Điện thì phía Bắc tiếp giáp với Trung Quốc, là một vùng núi non hiểm trở, ấy vậy mà Trung Quốc vẫn tìm mọi cách lấn ép chính phủ Miến Điện, buộc Miến Điện phải để cho Trung Quốc được mở đường từ Vân Nam qua Miến Điện. Đồng thời các đảo nhỏ của Miến Điện ở phía vịnh Bengal, cũng đã bị Trung Quốc ép buộc Miến Điện phải cho phép Trung Quốc sử dụng, để làm vị trí tiền tiêu cho Trung Quốc dễ dàng quan sát các hoạt động của hải quân Hoa Kỳ trong vùng, cũng như quan sát các hoạt động của hải quân Ấn Độ ở phía Nam. Nhưng vì ở phía Bắc Miến Điện tiếp giáp với Trung Quốc là một vùng núi non hiểm trở hẻo lánh, cho nên việc điều động quân đội Trung Cộng tràn vào Miến Điện không phải là một điều dễ dàng. Trong khi đó thì mặt phía Tây của Miến Điện tiếp giáp với Ấn Độ lại là đồng bằng, đây là một lợi thế để cho Ấn Độ có một vị trí chiến lược quan trọng trong vùng vịnh Bengal (Bay Of Bengal).

Cho nên khi thủ tướng Miến Điện, ông Khin Niu, nhân vật thứ 3 trong chính phủ Miến Điện, người đã nắm giữ chức vụ cao nhất trong ngành tình báo suốt 20 năm qua nay bị thay thế bất ngờ, thì nhân vật thứ nhất trong giới lãnh đạo quân đội của Miến Điện là tướng Than-Su đã lập tức bay sang viếng thăm giao hữu Ấn Độ. Điều này cho chúng ta thấy có sự chuyển hướng quan trọng trong chính sách (đường lối đối ngoại) của Miến Điện. Theo các báo chí ở Á Châu cho biết, thì ông thủ tướng Miến Điện vừa bị hạ bệ là một nhân vật thân Tàu, nhưng cũng có những nguồn tin khác cho biết là ông thuộc nhóm ôn hoà. Nhưng rõ ràng là hành động của thủ tướng Than-Su (lãnh đạo tối cao của lực lượng quân sự Miến Điện) khi đến thăm Ấn Độ đã cho chúng ta thấy rằng: Miến Điện sẽ có một sự thay đổi sâu rộng trong đường lối ngoại giao của mình. Như vậy chúng ta có thể đi đến kết luận là: Sẽ có một cuộc âm thầm thanh trừng, hoặc giả là sẽ có một hình thức nào đó làm cho Miến Điện trở lại thân thiện với phương Tây hơn. Hiện tại có lẽ còn quá sớm để cho chúng ta khẳng định sự việc, nhưng dầu gì đi nữa thì rõ ràng bài học ở Miến Điện hiện nay đã làm cho tất cả người VN chúng ta quan tâm. Tức là nhóm lãnh đạo Miến Điện đã dám loại bỏ phe thân Tàu trong hàng ngũ lãnh đạo của mình mà Bắc Kinh không làm gì được.

Câu hỏi chúng ta đặt ra là: Với tình hình xảy ra tại Miến Điện hiện nay, liệu nó có thể dẫn đến một cuộc chiến tranh giữa Ấn Độ với Trung Cộng về vấn đề Miến Điện hay không ? Vì hiện nay 5 chiến hạm của Ấn Độ đang trên đường đi vào biển Nam Hải. Như chúng ta đã biết nếu có một cuộc chiến tranh xảy ra giữa Ấn Độ với Trung Cộng ở vùng phía Đông Bắc của Ấn Độ tức là về phía Tây Bắc của Trung Cộng, thì cả hai phía đều không có cái thể để mở những cuộc giao tranh lớn bằng quân sự, bởi vì nơi đó là vùng Hy Mã Lạp Sơn với núi non trùng trùng điệp điệp, nên hai bên không thể điều quân một cách dễ dàng được. Vì thế vùng có thể gây chiến tranh Ấn-Tàu chính là vùng Miến Điện, nhưng Miến Điện vẫn chưa phải là một mặt trận chính trong toàn bộ mặt trận liên quan đến Á Châu. Mặt trận chính để giải quyết vấn đề Á Châu vẫn là mặt trận VN (Đông Dương). Đây là một vấn đề quan trọng đòi hỏi chúng ta phải nhìn cho thật rõ, để chúng ta có một tầm nhìn rõ hơn trước tình hình rối loạn xảy ra tại Miến Điện. Biến động tại Miến Điện vừa qua đã làm cho giới lãnh đạo Bắc Kinh âu lo và hơn ai hết Trung Cộng hiểu rất rõ là: Nếu Hoa Kỳ có thể Pre-empty (đánh phủ đầu) nước khác, thì Hoa Kỳ cũng có thể đánh phủ đầu nước Tàu nếu cần thiết và nếu Hoa Kỳ hành động thì Trung Quốc cũng phải có khả năng để Pre-empty Hoa Kỳ (nhưng Tàu không có khả năng Pre-empty Hoa Kỳ), hoặc là Trung Cộng có thể bất ngờ tấn công một vùng nào đó ở Á Châu, mà Trung Cộng nghĩ rằng họ có thể mạnh nhất. Đã nhiều lần trên làn sóng này chúng tôi đã có trình bày cùng quý vị là: **"Mặt trận chính vẫn là Đông Dương, mà VN vẫn là điểm chiến lược chính của Tàu để họ có thể ra tay"**. Và ngày hôm nay, ai cũng hiểu rằng cán bộ tình báo Trung Cộng đã có mặt tại VN với một con số không nhỏ. Các nguồn tin cho biết con số cán bộ tình báo người Tàu ở VN hiện tại đã lên đến 1 triệu người hay ít nhất cũng trên 500 ngàn. Một nguồn tin đáng tin cậy khác cũng cho biết rằng Trung Cộng đã tập trung khoảng 20 triệu người dọc theo biên giới Việt-Hoa, con số 20 triệu người này là bọn du thủ du thực (thành phần bất hảo) và binh hoạn đang được giam giữ trong các nhà tù khắp nơi bên Trung Quốc. Họ được lệnh di chuyển về các vùng phía Nam Trung Quốc để chuẩn bị tràn sang VN khi tình hình biến động (**rõ ràng là người Tàu đang áp dụng kế sách của nhà Minh ngày xưa khi xâm chiếm VN, họ đang sử dụng đám "Dân Bình" để đồng hóa và pha loãng người Việt với người Tàu. Người VN chúng ta trong nước cũng như hải ngoại tự nghĩ xem: Nếu Trung Cộng cho 20 triệu người tràn sang VN, chúng ta nên nhớ con số 20 triệu người thật không phải nhỏ, thì liệu chúng ta đã có cách nào để đuổi chúng ra ??? Chưa kể khi có chiến tranh thì dân ta lại chết bớt, trong khi đó nước Tàu lại thừa người và tiếp tục tràn sang. Theo các nhà nghiên cứu ước lượng rằng: "Nếu 20 triệu tù tội người Tàu tràn sang VN, thì trong vòng 1 tháng sau, nửa nước VN sẽ thành bình địa, hay là nước VN sẽ trở về thời kỳ cách đây hơn 2000 năm và gần giống như thời kỳ đồ đá"**) để làm cho VN lâm vào những tình trạng khó khăn không thể giải quyết nổi, và cuối cùng dân tộc Việt cũng bị huỷ diệt bởi người Tàu. Đây là một sự thật kinh hoàng!

Gần đây tại nhiều vùng biên giới phía Bắc VN lại xuất hiện những căn bệnh bí ẩn kỳ lạ, làm cho hàng ngàn người dân quanh vùng chết rất nhanh mà không ai biết rõ nguyên do, trong khi chính quyền Hà Nội thì lại cam như hến không dám nói ra. Chúng ta cần phải hỏi tại sao ? Cho dù người dân miền Bắc gần 60 năm qua sống đau khổ dưới chế độ kềm kẹp của Cộng Sản, họ đã bị băng hoại về mặt đạo đức rất nhiều, không ai có thể phủ nhận điều này nhưng những căn bệnh bí mật, kỳ lạ, giết người này, cho ta thấy đã có bàn tay dơ bẩn của Trung Cộng đang đứng phía sau và không ai khác hơn là Trung Cộng đang dùng loại vũ khí sinh học đánh thẳng vào người dân VN vô tội, trước khi chúng cho 20 triệu người tù tội của chúng tràn sang VN.

Tóm lại Trung Cộng đang âm thầm xâm lăng, đồng hóa và diệt chủng dân tộc VN một cách có hệ thống. Điều trước tiên chúng đánh nước VN bằng cách trấn yểm các linh địa trên đất Việt, phá phong thủy của nước Việt.

Điều thứ hai chúng dùng loại vũ khí sinh học và hóa học để giết người dân VN vô tội. Người Tàu sử dụng các loại hoá chất hay vũ khí sinh học như: Tẩm hóa chất độc vào các loại thực phẩm, ngũ cốc, thức uống một cách rất khôn khéo, để che mắt thế giới. Gần đây trong một bản báo cáo của một số bệnh viện Hoa Kỳ, nơi có đông người Việt sinh sống thì: Đa số các người Việt từ VN trở sang Hoa Kỳ hay một số người Việt từ VN sang đây sinh sống trong một thời gian gần trở lại đây, thì có 75% những người này đều mang mầm bệnh "viêm gan" hay đang mang trong người một loại bệnh lạ. Điều này người Mỹ họ biết rất rõ, nhưng họ vẫn im lặng để nghiên cứu tìm xem những chứng bệnh lạ này xuất xứ từ đâu. Với nền khoa học kỹ thuật tân tiến và tinh vi của họ, cho nên chỉ trong một thời gian ngắn, thì họ đã tìm ra nguyên nhân và chưa đầy vài tháng sau họ đã có loại thuốc trị giải. Một lý do khác tại sao Mỹ nghiên cứu các chứng bệnh lạ này là để họ tìm cách đối phó những trường hợp Cộng Sản Tàu và Việt dùng cộng đồng người Việt và Tàu để phá hoại đời sống, dân sinh của xã hội Hoa Kỳ. Chúng ta nên nhớ rằng: Các vi khuẩn được "cấy" hay chế tạo bằng chất hóa học có khả năng lây lan và tàn phá rất nhanh trong thân thể con người, vì "hệ thống miễn nhiễm" (Immune System) thiên tạo trong thân thể không có sức đề kháng mạnh hơn các loại hóa chất mà khoa học đang sử dụng hiện nay, ví dụ như chất phóng xạ chẳng hạn. Đây là một vấn đề vô cùng quan trọng mà các xã hội Tây phương (nói chung) đang có những liên hệ giao thương với các nước Cộng Sản còn lại này phải vô cùng thận trọng khi giao thiệp với các nước Cộng Sản Á Châu, phải nhìn cho thật rõ những "mầm bệnh" có tính cách phá hoại và diệt chủng này, đừng vì một vài tư lợi nhỏ nhoi mà nhận lấy những điều tai hại lớn hơn trong tương lai. **Chính Họ Mao đã từng nói: "Nếu phải đương đầu với một cuộc chiến tranh có tầm mức quốc gia và dân Tàu nếu chết đi 500 triệu người thì họ vẫn còn lại trên 500 triệu"**. Nhưng giới lãnh đạo người Tàu khôn ngoan và nghĩ ngược lại rằng: **"Nếu có một cuộc chiến tranh có tầm mức quốc gia mà dân Tàu không phải chết 500 triệu như họ Mao suy nghĩ, mà dân Tàu chết khoảng 1 tỷ 2 trăm triệu thì sao ?"**

Điều thứ ba giới lãnh đạo người Tàu có thể một lúc tung sang VN từ 10 cho đến 20 triệu người tù tội được thả từ trong các trại tù tràn sang VN để phá hoại và cướp bóc. Dĩ nhiên đám người này khi sang đất Việt chúng

cũng được trang bị vũ khí để phá hoại xã hội VN (hiện tại Trung Cộng đã ra lệnh cho giới cầm quyền Hà Nội hoàn toàn mở rộng tất cả các cửa biên giới, với lý do là **"để dễ dàng giao thương và buôn bán"** và dân Tàu tự do qua lại VN mà không cần phải xin giấy tờ từ bộ ngoại giao hay lãnh sự quán VN tại Tàu). Lúc đó không ai có thể chặn đứng được, vì chúng ta không thể nhả tâm giết chúng hết được, vì chúng ta không bao giờ dám nghĩ đến chuyện phải tiêu diệt bất cứ một giống dân nào cả. Hàng ngàn năm qua dân tộc VN và chủng tộc Bách Việt đã bị không biết bao nhiêu thảm cảnh tương tự như vừa nêu trên. Tất cả đều do sự tham lam của những kẻ lãnh đạo phương Bắc tạo ra cho dân Việt chúng ta. Chúng ta luôn luôn nghĩ đến chuyện làm cách nào để xóa bỏ và hủy diệt dân tộc ta. Vậy chúng ta có thể ngồi yên để chờ chết hay không ? Cho dù anh là người Quốc Gia hay anh là người CS, chúng ta phải làm như thế nào đó để cứu lấy đất nước. Khi chuyện bất ngờ xảy đến, chúng tôi khẳng định rằng: Những oan nghiệt này một ngày gần đây sẽ được giải quyết một cách dứt khoát. Một điều nữa mà chúng ta cần phải lưu ý: Khi nhìn toàn bộ chiến lược vùng Á Châu, thì mới đây ông Putin đã tuyên bố "ông sẽ cùng với giới lãnh đạo Tây Phương sẽ hợp tác để giải quyết vấn đề Á Châu và nếu ông Tổng thống Bush thất cử, thì khủng bố sẽ xảy ra khắp toàn cầu". Cái thích thú của ông Putin là ở chỗ này. Nó phù hợp với những gì mà chúng tôi đã có dịp thưa chuyện cùng quý vị, nó hoàn toàn phù hợp với những gì mà chúng tôi đã nói trên làn sóng này hoặc trên các bài viết của tôi mà quý vị có dịp đọc thì quý vị sẽ thấy rõ. Nếu bây giờ ông Bush không đắc cử, thì đó là cái cơ hội để cho đám khủng bố nổi lên đánh phá khắp thế giới và thế giới sẽ đối diện với một khó khăn khôn lường. Tất cả những điều ông Putin vừa nói đó, nó gợi nhớ cho chúng ta cái lý do tại sao Trung Quốc đã nhượng bộ ông Putin về vấn đề biên giới, đặc biệt vùng tranh chấp ở dọc theo giòng sông Ussuri (Hắc Long Giang) và ông Putin đã đến Trung Quốc để ký nhiều cái hợp đồng có lợi cho phía Nga. Trung Quốc phải nhượng bộ Nga vì họ muốn yên ổn Bắc hầu rảnh tay đối đầu với hướng Nam và hướng Tây. Trung Quốc phải hiểu một điều là họ đang lặp lại cái công việc mà hồi thế chiến thứ hai Ribbentrop, tức là ngoại trưởng của Đức Quốc Xã đã ký với Molotov để yên mặt phía Bắc. Ông Putin và những người gần với ông ta dự hiểu việc này, cho nên ngay sau việc ký xong hợp đồng với Tàu, thì ông Putin đã tuyên bố là ông ta ủng hộ ông Tổng thống Bush. Hơn một năm trước chúng tôi có nói **"ông Tổng Thống Bush sẽ đắc cử"** và ngày hôm nay, chúng tôi lại nói xác quyết **"Ông Tổng Thống Bush sẽ đắc cử"**. Trong thời gian qua chúng tôi không nói đến cuộc bầu cử, không hề nói đến các cuộc vận động bầu cử, nhưng bây giờ chúng tôi xác quyết một lần nữa là **"Ông Bush sẽ đắc cử"** mặc dù còn một tuần lễ nữa thì mới đến ngày bầu cử. Quý vị hãy chờ xem kết quả bầu cử!

Chúng tôi cố tình nhắc như vậy để những người VN ở trong nước, những người Cộng Sản VN còn một chút tinh thần với dân tộc **"xin đừng có chờ"**. Cánh cửa nhà người Việt ở hải ngoại lúc nào cũng mở. Chúng tôi lập lại **"Cánh cửa nhà người Việt ở hải ngoại lúc nào cũng mở"** để đón nhận những người thực sự có một tấm lòng, thật sự có một quyết tâm muốn làm một việc gì đó cho dân tộc. Đó là điều tôi xin thưa với tất cả mọi người. Chúng ta cần phải nhớ bài học của Miến Điện, cho dù bài học đó chưa được rõ ràng. Nhưng chúng ta cần phải rút ra ngay một kinh nghiệm từ bài học đó và chúng ta cũng phải cần nhấn mạnh như thế này: Về phương diện địa lý, phong thủy, về phương diện trấn yểm, chúng tôi xác quyết rằng Trung Quốc đã đi vào cái thế bí hoàn toàn. **Tức là "anh tự phá anh"**. Vậy bây giờ cái lời dự kiến, dự ngôn của Lưu Bá Ôn chẳng phải là bài học để đời cho ông họ Giang, ông họ Hồ ở Bắc Kinh hay sao ? Các lời dự ngôn đó chẳng phải là điều để cho giới lãnh đạo Hà Nội biết hay sao ? Có thể giới lãnh đạo Hà Nội không biết điều này, cho nên ngày hôm nay chúng tôi nói rõ cho giới lãnh đạo Hà Nội biết, để giới lãnh đạo Hà Nội hiểu, để các anh có một thái độ đúng mức. Có nhiều người đã phát biểu rằng: Lưu Bá Ôn đã quật mồ Tào Tháo. Tôi nói là "wrong", sai, không phải như vậy. Thực ra Lưu Bá Ôn là người đã quật mồ Khổng Minh, chứ không phải quật mồ Tào Tháo. Một số người Việt ở trong nước, những người chuyên về dịch lý Việt hay Tàu có nói đến chuyện quật mồ Tào Tháo, nhưng không phải quật mồ Tào Tháo. Mà là mồ Khổng Minh. Vì đối với nền văn hóa của Á Châu nói chung, thì việc quật mồ, đào mả người đã chết là một điều tàn ác và bất nhân, sẽ bị người đời sau lên án và nguyên rủa, cho dù kẻ đó khi còn sống đã làm nhiều điều tàn ác. Cho nên việc quật mồ người hiền lương có công với hậu thế thì đáng bị nguyên rủa ngàn lần hơn nữa. Khổng Minh, người đã được dân Tàu coi như là Thánh, cho nên Lưu Bá Ôn biết là nếu quật mồ Khổng Minh để tìm "cẩm nang" thì Lưu Bá Ôn sẽ bị đời sau nguyên rủa, vì vậy Lưu Bá Ôn nói trở đi là quật mồ Tào Tháo. Nhưng tại sao Lưu Bá Ôn phải quật mồ Khổng Minh ? Vì ông ta biết trước khi chết, Khổng Minh có để lại một số binh thư và một số tài liệu (sấm truyền) tiên đoán những sự việc sẽ xảy ra về nhiều đời sau. Vì sợ người đời chê trách nên họ Lưu nói thối là quật mồ Tào Tháo, vì Tào Tháo lúc còn sống cho đến ngày nay, đa số dân Tàu không có mấy thiện cảm đối với nhân vật lịch sử này. Cho nên chính Lưu Bá Ôn đã sửa lại, thay vì quật mồ Khổng Minh đổi thành mồ Tào Tháo để đánh lạc hướng dư luận thời đó và người đời sau không chê trách.

Hàng ngàn năm trước có những lời tiên đoán mà đời sau này gọi là những câu "sấm", cũng giống như có một câu sấm nói rằng **"Nguyễn đi rồi Nguyễn lại về"**. Thật ra câu sấm chính không phải như vậy. Nó đúng ra là câu sấm như vầy **"Lý đi rồi Lý lại về"** chứ không phải "Nguyễn đi rồi Nguyễn lại về" (câu "sấm" này người ta tìm được trong một cuốn "phả ký" ở Hoa Lư, trong bụng một con trâu bằng đá, có từ hơn 1000 năm qua, có người cho rằng câu sấm này do Vạn Hạnh Thiền sư viết ra). Nhưng sau này chính vua Tự Đức, người tự nhận là văn hay chữ giỏi, nên ông xóa chữ Lý và thêm vào chữ Nguyễn để có lợi cho con cháu Tự Đức sau này. Vì vậy ông mới sửa lại **"Nguyễn đi rồi Nguyễn lại về"**. Ngày xưa vua Tự Đức vì sợ người đời biết rõ sự liên hệ đến giòng họ **"Nguyễn Gia Long tức là giòng của cụ Nguyễn Trãi"** (điều này trong nhật ký của "Kỳ Ngoại Hầu Cường Để có xác nhận") phát Đế Vương do âm khí đàn bà (chôn nhầm huyết hổ giảo) cho nên Tự Đức đã đổi câu sấm

trên. Hai câu sấm đúng nhất được tìm thấy trong một bài sấm do sư Vạn Hạnh viết ra như sau: **"Lý đi rồi Lý lại về. Hai ngàn năm lẻ xuân tươi hữu tình"**.

* - Vì chúng tôi không tiện viết ra nguyên một bài sấm chỉ xin được tiết lộ 2 câu mà thôi (xin cáo lỗi cùng độc giả của đài VN hải ngoại).

Nguyên văn hai câu sấm:

* - Lý hưng danh đăng trụ xã tắc

* - Cơ Nhị Ngũ vạn mộc xuân vinh

Dịch văn xuôi:

* - Lý đi rồi Lý lại về

* - Hai ngàn Năm lẻ xuân tươi hữu tình

Dịch:

* - Họ Lý trở về làm chủ đất nước

* - Năm hai ngàn lẻ năm cây cỏ xanh tươi

Lời bàn: Lý đi rồi - là họ Lý dời đô từ Hoa Lư ra Thăng Long, Lý lại về, cũng có nghĩa là người mang họ Lý sẽ trở lại trong năm lẻ hai ngàn (2000). Như vậy họ Lý về đây không ai khác hơn là Lý Đông A. Vì 1000 năm trước họ Lý (Thái Tổ) đi, từ Hoa Lư, rồi Lý lại về (Lý hưng danh), để làm chủ đất nước, vào năm Nhị Ngũ (2005), vạn mộc xuân vinh, trăm năm sau thái bình (cây cỏ xanh tươi). Chúng ta cần phải suy nghĩ về những câu "sấm" ở trên, để biết người xưa muốn nhắn gửi gì đến thế hệ của chúng ta ngày hôm nay.

Như đã trình bày rất rõ về phương diện địa lý phong thủy, trong vấn đề trấn yểm thì Trung Quốc đã thất bại, đã thua. "Chính các anh phá các anh rồi!". Hiện tại lực lượng dân tộc ta không đứng một mình. Các cụ VN và các cụ Mỹ đã bàn với nhau về các chiến lược để phân chia trách nhiệm rất rõ ràng. Nếu Trung Quốc xử dụng độc kế, là tung 20 triệu hoặc 10 triệu những kẻ "bệnh hoạn tâm thần" cầm súng qua xâm lăng VN, thì chúng ta có đủ chính nghĩa để đánh và nếu chúng ta giết những kẻ xâm lăng chúng ta không có tội. Ấy là chúng tôi chưa kể tới việc có thể yêu cầu người Mỹ xử dụng những kỹ thuật hiện đại nhất để đánh sập đập Tam Khẩu. Chúng tôi biết một điều rằng: "Đài Loan không đủ sức nhưng Hoa Kỳ họ đủ sức và thừa sức phá tan đập Tam Khẩu bất cứ lúc nào". **"Có nhiều cách khác nữa để đánh"**. Nếu đập Tam Khẩu bị bể thì sự tàn phá không thể lường được và địa lý của nước Trung Hoa sẽ bị thay đổi toàn diện, thiết nghĩ giới lãnh đạo Tàu hiện tại nên nhớ nằm lòng chuyện này và đủ khôn ngoan để từ bỏ mộng xâm lăng lân bang, nhất là xâm lăng và diệt chủng dân tộc VN. Cho nên cái lời dự kiến dự ngôn của Lưu Bá Ôn là hiện thực. Quý vị nên nhớ rằng: Nếu đập Tam Khẩu bị đánh bể, phải mất hơn một tháng, thì hàng tỷ tỷ khối nước mới thoát ra được tới cửa biển phía Đông (từ Đông sang Tây nước Tàu dài hàng ngàn cây số), và toàn bộ gần một phần tư nước Tàu sẽ bị ngập trong biển nước. Nói thẳng ra là chúng ta không có chủ động làm việc này, nhưng nếu người Tàu xử dụng cái độc kế tàn ác với chúng ta, xử dụng độc kế dã man với thế giới thì thế giới sẽ hành động. Đây là sự phối hợp sách lược về mặt chiến lược giữa VN với Hoa Kỳ và đương nhiên Hoa Kỳ còn phối hợp sách lược, chiến lược với nhiều quốc gia khác trên thế giới, nhưng ở đây chúng chỉ nói đến vấn đề liên quan đến VN chúng ta mà thôi. Cho nên trên làn sóng này, để chuẩn bị chấm dứt cho buổi nói chuyện hôm nay, **"Một lần nữa chúng tôi kêu gọi những người Cộng Sản ở trong nước hãy trở về với dân tộc"**. Hãy nhìn thấy rõ cái hiểm nguy mà dân tộc đang phải đối diện, chính trị không phải là một trò đùa để thử. Không ai có thể đùa giỡn trên xương máu của dân tộc. Các anh Cộng Sản "đấu tranh" để dành được chính quyền, nhưng các anh không đủ tài năng và trí tuệ để giữ và phát triển tốt đẹp được cái chính quyền đó. Nói đúng hơn là **"Các anh đã thắng trong chiến tranh, nhưng các anh đã thất bại trong hòa bình"**, và ngày hôm nay cái chính quyền của các anh đã trở thành tay sai cho Tàu. Các anh đang tiếp tục đi vào con đường làm tay sai cho Tàu, thì mai đây, các anh sẽ phải trả giá cho hành động tay sai này. Và các anh trả lời như thế nào cho những thế hệ sau này về những tội ác mà các anh đã gây ra cho đất nước và cho dân tộc? Giờ đây, vì tổ quốc các anh phải làm một cái gì đó cho đời sau, cho con cháu các anh không nguyên rửa lũ cha ông của chúng. Thời gian không còn nhiều, một lần nữa tôi xin nhấn mạnh **"thời gian không còn nhiều"**. Hoa Kỳ họ cũng chỉ chờ một lúc nào đó thôi. Sự kiên nhẫn của họ chỉ có giới hạn tới một lúc nào đó thôi. Tôi xin nhấn mạnh để tất cả những người thuộc giới lãnh đạo Hà Nội hiểu rằng: **"Tình hình khắp nơi trong vùng Á Châu đã có vẻ thuận lợi cho chúng ta"**. Từ Indonesia đến Miến Điện, qua Ấn Độ, đến Pakistan, qua Nga, đến Nhật, đến Đài Loan, **tất cả đã "ready" (đã sẵn sàng)**. Cho nên chúng tôi hiểu rằng Hoa Kỳ họ cũng không thể ngồi chờ lâu và thời gian không còn chờ đợi những người không có đủ cái dũng khí để quyết định cái vận mệnh của dân tộc vào cái thời điểm cực kỳ nguy hiểm này. Một ai đó dám hiên ngang đi vào lịch sử khi dám làm một việc gì đó có lợi cho đất nước. Điều này sẽ ("save") làm giảm bớt nhiều, rất nhiều cái thiệt hại cho nhân dân ta, và cái công trạng đó sẽ được dân tộc ngàn đời ghi công như đã nhiều lần tôi thưa với quý vị: **"Cánh cửa lớn của lịch sử hàng ngàn năm mới mở ra một lần"**. Và phúc cho ai biết đi vào cánh cửa lớn của lịch sử ấy một cách thuận lợi.

Lê Văn Xương.

Vận Hội Mới Của Dân Tộc Việt

July 04, 2004

Trong 5 năm qua, tôi chưa bao giờ viết ra trên giấy trước khi phát biểu trên làn sóng này. Bình thường, tôi chỉ sắp xếp ý tưởng trong đầu và nói ra.

Hôm nay là một trường hợp ngoại lệ vì tính cách rất quan trọng của vấn đề mà tôi phải viết ra giấy trước khi nói chuyện cùng đồng bào. Khi bắt đầu nói chuyện trên đài này, tôi dự trù sẽ phân chia các buổi nói chuyện làm 2 phần. Phần I là cố gắng dùng khả năng hiểu biết của mình để đóng góp vào việc giải thích cho đồng bào hiểu trong các điều kiện cho phép về nhiều vấn đề rất ư là phức tạp của tình hình thế giới trong quá khứ, hiện tại cũng như tương lai. Chúng ta càng hiểu các vấn đề phức tạp ấy bao nhiêu thì trí tuệ ta càng tăng bấy nhiêu, nhiên hậu chúng ta có thể gạt các khác biệt sang một bên, để cùng nắm tay nhau, nhận ra nhau và cùng nhau nhìn chung về một hướng. Tương lai huy hoàng đang chờ đón dân tộc thân yêu của chúng ta ở phía trước. Để chúng ta có thể nâng cao đầu lên mà bắt tay cùng nhân loại tiến vào thời kỳ Nhân Chủ (Humocracy) khắp toàn cầu.

Cho dù phía trước đầy huy hoàng sáng lạn đấy. Nhưng trong ngắn hạn, chúng ta vẫn phải đối diện với những thử thách nhất định do sự đối đầu giữa 2 khuynh hướng: Một là khuynh hướng Nhân Chủ trên toàn cầu và hai là khuynh hướng muốn thống trị thế giới về lâu về dài theo cách dùng dân số đông, nước rộng để chiếm đất đai, tiêu diệt văn hóa và thống trị các dân tộc nhỏ bé chung quanh.

Những diễn biến của tình hình hiện nay cho thấy rằng chiều hướng Nhân Chủ Hóa Toàn Cầu là không thể đảo ngược được. Và rằng các thế lực đi ngược lại chiều hướng ấy sẽ bị dẹp tan trong một tương lai rất gần kề.

Vì thế, giai đoạn thứ II của chương trình mà tôi đã dự liệu bắt đầu từ hôm nay. Vì vậy các chủ đề về thế giới sẽ được tôi giảm thiểu xuống mức độ vừa đủ hầu để dành nhiều nỗ lực, thời gian vào việc bàn luận các vấn đề thiết thực liên quan đến việc xây dựng lại đất nước trong tương lai sao cho tương xứng với trí tuệ VN, trí tuệ noi giống Bách Việt.

I). Lãnh Đạo :

Trước hết, tôi sẽ nói về Lãnh Đạo:

Khi nói đến xây dựng, tuyệt đại đa số các trí thức trong cũng như ngoài nước tùy theo chuyên môn của mình chỉ quen nói đến các vấn đề thuộc về ước muốn được hệ thống hóa lại đôi chút. Chứ ít ai, nếu không nói là chưa có ai, có thể đưa ra được một bức tranh toàn diện cho vấn đề rất ư phức tạp này. Mà đó lại là một vấn đề thiết thực liên quan đến sự thịnh suy của bất cứ dân tộc nào. "*Chiến thắng trong chiến tranh thì dễ, nhưng chiến thắng trong hoà bình thì thật là khó*". Bởi vì trong chiến tranh kẻ thù hiển hiện trước mắt, trong hoà bình, kẻ thù nằm trong lòng mỗi người chúng ta. Nếu ta không (tự thắng mình để rồi thắng người) tự thắng được chính bản thân mình thì ta chẳng thể xây dựng lại được đất nước đến nơi đến chốn. Cho nên vai trò của người lãnh đạo không thể nói chung chung theo cảm tính của nhân dân được.

Sự thất bại của bất cứ xã hội nào trước tiên và trên hết chính là sự thất bại của giới trí thức. "Cứ nhìn giới trí thức là biết xã hội".

Xây dựng luôn bao gồm 2 phần: Vật chất và tinh thần. Nhiều người, nếu không nói là hầu hết, khi nói đến xây dựng họ tưởng tượng ngay đến làm cái xe, xây cái nhà, lập hãng xưởng, tức là những vật chất vốn được coi là phương tiện chứ không phải là cứu cánh. Ít ai nghĩ đến tầm quan trọng của trí tuệ. "*Thiếu trí tuệ, anh chẳng làm được gì cả*". Nếu anh làm được cái gì đấy thì cái đó chỉ là vay mượn chứ không phải là của anh.

Bài học về vấn đề này thì rất nhiều. Chúng xuất hiện nhan nhản ở nhiều quốc gia kể cả các quốc gia vốn tự hào về lịch sử lâu dài của mình. Thí dụ điển hình là Trung quốc, ở đây tôi không nói về cuộc chiến tranh lạnh nữa mà tôi chỉ so sánh về mặt trí tuệ giữa Nga sau ông Gorbachev và Tàu với ông Đặng tiểu Bình mà thôi.

Khi Liên Xô tuyên bố từ bỏ chủ nghĩa đế quốc với cái áo CS thì tự thân nước Nga đã tiến trước Trung quốc về mặt tinh thần. Trong khi Trung quốc lại lún sâu vào chủ nghĩa bành trướng tức là cái thứ mà cả nhân loại này đã đấu tranh để phế bỏ từ lâu rồi. Khi được phương Tây thưởng công vì đã đứng về phía Mỹ để tạo tiền đề cho Liên Xô tan rã, thì Trung quốc lại tưởng rằng mình nghiêm nhiên trở thành một siêu cường, Trung quốc tìm cách lấn áp các nước nhỏ chung quanh và đem khoe khoang sự vĩ đại của Trung hoa trong khi thực chất chỉ là vay mượn, sao chép. "*Đó là thái độ của những kẻ rất ư là nhược trí*".

Trở lại chuyện Nga và Trung quốc, từ sự phân tích ở trên, rõ ràng là cuối cùng thì Nga sẽ vượt qua Tàu trong một tương lai rất gần.

Như thế, khi nói đến Trí Tuệ, ta phải nói ngay đến con người. Và ta phải đặt câu hỏi là các dự án do các trí thức VN nghĩ tới liệu có thể thực hiện được hay không? Câu hỏi này đánh dấu rất rõ nỗi âu lo là liệu trí thức VN có đủ khả năng hành động thực tiễn hay không. Mà nói cho cùng ra thì không phải chỉ ở VN không thôi mà hiện tượng này phổ biến ở nhiều nơi trên thế giới. "*Trí thức đích thực luôn luôn không có nhiều trong bất cứ xã hội nào*". Thế mới nói lên sự quan trọng của lãnh đạo chứ! (Xin lưu ý rằng: Trí Thức không có nghĩa là những người chỉ có bằng cấp, mà trí thức còn là những người phải thông hiểu được mọi chuyện thế sự nữa, vì vậy nên sách có câu. "*Thế sự đồng minh giai học vấn, Nhân tình thức đạt ấy văn chương*"). "*Trí thức đích thực phải là một nhà*

lý luận (tôi không nói ngoa ngôn đầu) đồng thời phải là một nhà tổ chức và một nhà hành động nữa mới được”.

Cụ Lý Đông A nói chí lý lắm thay!

Tôi cũng phải nhấn mạnh với quý vị đồng bào về một vài khía cạnh khác của vấn đề con người. Ngoài 3 yếu tố: Lý luận, Tổ chức và Hành động, bậc thông tuệ đều là những người có cái tâm rất “Trống”, nghĩa là “Vô Ngã”. Luôn âu lo cho cái lo của toàn dân và nhân loại, vượt thoát khỏi các câu thúc của lẽ thường tình để nói lên cái ước vọng chính đáng của con người và với tính cách rất người. Những bậc thượng trí như vậy nhiều khi hàng trăm năm mới có được một vài người.

Như thế, vai trò của lãnh đạo là quan trọng nhất. Thiếu lãnh đạo đích thực, mọi kế hoạch sẽ chẳng đi đến đâu, hoặc có tiến thì tiến rất chậm, tài nguyên sẽ bị phung phí rất nhiều và là đầu mối của cái họa. Trung quốc, Cuba, Iran, VN.v.v... hoặc Liên Xô cũ là biểu hiện rõ nét của nhận định này.

Trở lại vấn đề của đất nước ta hay của bất cứ quốc gia nào khác, vấn đề lãnh đạo phải là vấn đề chủ chốt trước khi nói về các kế hoạch xây dựng (Ở đây tôi dùng chữ xây dựng mà không dùng chữ phát triển hay tăng trưởng. Vì xây dựng bao gồm một khái niệm rất sâu rộng, liên quan tới việc tái tổ chức lại toàn bộ xã hội về tinh thần cũng như vật chất. Trong đó phát triển chỉ là một phần mà thôi) và rõ ràng là lãnh đạo mà ta nói đến ở đây không phải là một con người, mà cần phải bao gồm một nhóm người thông tuệ cùng nhau chung sức lo toan cho việc chung của xã hội. Điều này phù hợp với các nguyên tắc dân chủ cũng như sự an toàn cho xã hội vì tránh được nạn độc tài cá nhân.

II) Thẩm Định Lịch Sử:

Trên làn sóng này, tôi đã nói nhiều lần là: Thế giới tuy gồm gần 200 quốc gia thật đấy, nhưng số các quốc gia dám làm một cuộc thẩm định lịch sử nhân loại một cách khách quan toàn diện thì lại rất hiếm hoi. Tuyệt đại đa số các quốc gia khác đều chỉ đi theo thôi, nhanh hay chậm tùy theo quá khứ lịch sử của từng quốc gia và tùy thuộc vào các diễn biến quốc tế. Thẩm định lịch sử không phải làm một lần rồi xong, bởi vì lịch sử diễn biến hàng ngày, hàng giờ. Cụ Lý Đông A có lý quá khi nói: *“Chính trị ngày nay là lịch sử của ngày mai”.*

Cho nên thẩm định lịch sử đứng đắn cho ta thấy hướng đi dài hạn cả hàng trăm năm, để ta không dẫn dắt dân tộc đi lạc hướng và rút ra được cái hay cái dở của người khác, dân tộc khác để đem về làm bài học cho mình và làm thẳng tiến cái trí tuệ của mình, để rồi lại dẫn dắt dân tộc đi những bước mới vững chắc hơn, an toàn hơn.

Rất nhiều người thường tự hỏi: Tại sao nước Mỹ mạnh với một lịch sử chỉ có hơn 200 năm lập quốc? Vì địa dư thuận tiện 2 bên bờ đại dương chẳng? Mexico cũng y như vậy, tại sao Mexico không mạnh? Xin thưa!. Cái mạnh của nước Mỹ bắt nguồn từ những con người thông tuệ, biết thẩm định lịch sử (lúc đầu dùng phương pháp Tây phương thuần túy, sau đó kết hợp bằng phương pháp Đông Tây) một cách trọn vẹn và quyết tâm tiến tới hữu cầu trong một tinh thần vô ngã (hữu cầu là: Cầu cho mình và cho nhân loại bình an).

Điều mà các nhà lập quốc tiên khởi Mỹ nói về quyền bình đẳng là bình đẳng giữa những người có tài sản, đóng thuế. Tức là quyền bình đẳng chỉ dành cho người da trắng. Nhưng các diễn biến quốc tế trong 2 thế kỷ sau đó đã thay đổi bộ mặt của thế giới rất nhiều. Lẽ đương nhiên nước Mỹ phải chuyển mình để đáp ứng với tình hình mới, với trào lưu mới của nhân loại. Điều này được thể hiện rõ ràng qua các tu chính án về hiến pháp. Hiến pháp nước Mỹ không ngừng được tu chính làm cho nước Mỹ ngày càng được cách tân lên, để từng bước từng bước khẳng định vai trò lãnh đạo toàn cầu của nước Mỹ.

Nền dân chủ là con đường tiến tới của nhân loại được khởi phát trong các năm cuối của thế kỷ 18 bởi J.J Rousseau, Diderot, lúc mà chủ nghĩa phong kiến ngày càng trở nên không còn đáp ứng được với đà tiến triển của nhân loại nữa. Điều này làm cho các quan hệ sản xuất tiến lên một bước mới và sức mạnh nghiêng về phía những ai nắm được của cải vật chất nhiều hơn, trong khi giới quý tộc và tầng lữ ngày càng trở nên lỗi thời, lạc hậu. Do đó, các vương triều Âu châu sụp đổ mau chóng. Và từ đó, sự lãnh đạo một quốc gia được đặt vào tay nhiều người hơn. Nhưng quan hệ sản xuất mới lại tạo ra giới chủ và thợ. Thế là mâu thuẫn xã hội lại phát sinh ra trong lòng các quốc gia. Rồi các quốc gia dân chủ Anh, Pháp, Đức, Nga lại mâu thuẫn nhau về quyền lợi kinh tế và an ninh. Điều này dẫn đến một loạt các cuộc chiến tranh mà ta đã từng chứng kiến. Sự xuất hiện chủ nghĩa CS khi được người Nga xử dụng như một vỏ bọc cho chủ nghĩa bành trướng “Đại Nga” đã lại làm cho tình hình trở thêm phức tạp. Hơn nữa Hoa kỳ nhìn các biến cố này bằng một con mắt của những người thực dụng. Hoa kỳ hiểu rằng: Âu Châu Cổ (Old Europe) đang ngày càng trở nên lỗi thời, lạc hậu, Hoa kỳ phải mau chóng nắm lấy vận hội để tiến lên chi phối toàn cầu, nhưng không mắc phải những lỗi lầm của các quốc gia phương Tây khác: Đó là việc đi các chiếm thuộc địa.

Để giải quyết các mâu thuẫn ấy, chủ trương của Hoa kỳ cũng mang tính thực tiễn không kém. Đó là: Nguyên tắc về một thị trường tự do. Khi đề ra sách lược này, Hoa kỳ hiểu rõ sức mạnh kinh tế của mình. Và ít ra trong thời gian dài hơn 50 năm cho đến năm 1945, sách lược ấy dù biện minh thế nào đi nữa thì vẫn mang nặng dấu ấn của một thứ chủ nghĩa thực dân mới. Bế tắc thực sự xảy ra khi các quốc gia mới thu hồi độc lập với thị trường khổng lồ, với dân số chiếm đến 70% dân số toàn cầu đang muốn khẳng định vai trò của mình và tiếp theo sau đó là chủ nghĩa CS đang bành trướng mau lẹ. Điển hình cho tình hình này là các cuộc chiến Đông dương (1945-1954), Triều tiên, vụ Liên xô đem hỏa tiễn đến Cuba năm 1962. Tất cả các điều ấy cho thấy dù Hoa kỳ rất chủ động trong sách lược ngoại giao, quân sự cũng như kinh tế, nhưng đứng về mặt Chính Lược mà nói thì “*Hoa kỳ không thể nào biện minh cho các hành động của mình với tính cách là một siêu cường trên thế giới*”.

Như thế, tuy Hoa kỳ có sức mạnh về nhiều mặt, làm được nhiều chuyện kinh thiên động địa, nhưng họ lại thiếu một thứ lý thuyết để có thể biện minh cho các sách lược của mình trước đà xuất hiện đông đảo của các quốc gia đang phát triển khắp thế giới, trong điều kiện mà chính ngay các khái niệm dân chủ được đề ra ở thế kỷ 18

cũng ngày càng trở nên hẹp hòi hơn so với các vấn đề của thế giới, mà khoa học đã làm cho thế giới ngày càng nhỏ hẹp lại. Đỉnh cao của các bế tắc này được thể hiện rất rõ trong các cuộc chiến VN lần thứ 2 từ năm 1954-1975. Mặc dù về mặt Chiến lược thì quyết định của Hoa Kỳ khi tham chiến ở VN là một quyết định dứt khoát, kiên định và thích đáng, nhưng về mặt chính nghĩa thì nó vẫn mang một niềm hoài nghi, một thể bí nào đó về mặt tâm thức. "*Danh bất chính thì ngôn bất thuận là vậy*".

Khi các tổng thống Diệm, Kennedy bị giết chết, dù động cơ đằng sau các vụ này là việc gì đi nữa, thì trong lòng dân Mỹ và trước dư luận quốc tế vấn đề lương tri của nước Mỹ bị đem ra thử thách. Và ban lãnh đạo Mỹ phải đối diện với một sự chọn lựa nhọc nhằn, đầy khó khăn mà các phòng thí nghiệm tân tiến nhất của nước Mỹ như: Los Alamos hay các viện đại học danh tiếng của Mỹ dường như cũng bế tắc toàn diện.

Một lần nữa, nước Mỹ lại chứng tỏ bản lãnh linh động của mình khi biết quay về phương Đông để tìm một giải pháp thỏa đáng cho những vấn nạn toàn cầu này. Nói đến phương Đông thì Ấn Độ, Tàu kể cả Nhật Bản cũng không thể cống hiến cho nhân loại và Hoa Kỳ một câu trả lời thỏa đáng được. **Kỳ diệu thay! Câu trả lời thỏa đáng đó lại xuất phát từ cụ Lý Đông A của VN chúng ta.**

III). Cụ Lý và Hoa Kỳ:

Theo các tài liệu phổ biến rộng rãi cho thấy cụ Lý Đông A là người đã tổng hợp hài hòa 2 tinh hoa Đông và Tây. Từ đó cụ Lý đề ra hướng đi của nhân loại trong tương lai. Cụ Lý đã sớm nhìn thấy các giới hạn của chủ nghĩa dân chủ, dân tộc hẹp hòi đặt ra cho toàn cầu. Tình hình này đã được thể hiện rõ ràng qua 2 cuộc thế chiến. Cụ Lý cũng nhìn thấy rõ là các học thuyết khác nhau liên quan đến việc tìm hiểu về con người, kể cả các tôn giáo hiện đang đi dần tới chỗ bế tắc. Và rằng: Nhân loại sẽ phải đối diện với vấn đề môi sinh một cách nghiêm trọng. Cụ hiểu hơn ai hết, rằng thế giới không thể tồn tại theo mô thức cũ (Cụ Lý lập thuyết vào thập niên 40 của thế kỷ 20) nữa. Thế giới cần một hướng đi mới nhằm tiến tới một thế giới hài hòa hơn, phục vụ con người sao cho tốt đẹp hơn. Và cũng đồng thời một lần giải quyết cho rốt ráo những mâu thuẫn do lịch sử hàng ngàn năm để lại cho nhân loại.

Nhưng cụ Lý không nói suông như các "Học Thuyết" khác. Thay vào đó, cụ đề ra cả một sách lược cho dân tộc VN cũng như đưa ra tầm nhìn thấu thị về rất nhiều vấn đề của cục diện thế giới trong tương lai. Điều này thể hiện đúng với 5 lời thề của Cụ đó là: "*Thề giác biện chứng lớn, Thề tu tính mệnh ta, Thề cứu nòi giống Việt, Thề giúp loài người yếu, Thề cùng vũ trụ hoà*".

Cách nhìn của cụ Lý về thế giới thể hiện cái huệ nhãn của một thiền sư đệ nhất trên thế giới thời cận đại này. Kết hợp với một sự quán triệt sâu sắc về dịch lý và được thể hiện qua nhãn quan phương Tây, đã làm cho cụ Lý có thể so sánh với cụ Trang Trình Nguyễn Bỉnh Khiêm xuất hiện 5 thế kỷ trước đây. Như cụ Trang Trình, cụ Lý đã nhìn xuyên suốt được diễn tiến của quá khứ và tương lai.

Cho nên những ai khi đọc sách cụ Lý Đông A mà chỉ biết đánh giá: Đó là các văn vần thơ yêu nước là hoàn toàn sai, chẳng biết tí gì về cụ Lý cả. Những ai đem toán học, thiên văn học hay các học thuật khác thuần túy phương Tây vào để giải thích về tư tưởng cụ Lý cũng hoàn toàn sai.

Muốn hiểu về cụ Lý, người đọc phải có cái tâm lành hoà nhập với cái tâm chung của toàn nhân loại, phải có cái Tâm trống để có thể tiếp thu tổng hợp được cái tinh túy của nhân loại bên phương Đông cũng như phương Tây, phải kiên định trong 5 lời thề mà cụ Lý đã đề ra. Khi đạt được các điều ấy, người đọc sẽ tự cảm thụ được các ý mà cụ Lý muốn trao truyền.

Để minh chứng cho nhận định này, tôi xin đan cử vài trường hợp điển hình: Khi cụ Lý nói "*Những người của 40 (thập niên 40) phải là những "Kim Cương Thăng Nhân". Những người của 80 sẽ thông thả hơn*" (Trích *Huyết Hoa*). Thì ta hãy xem, ông George W Bush (Hoa Kỳ), ông Tony Blair, (Anh) là những người sinh vào thập kỷ nào của thế kỷ trước? Rõ ràng người Anh, người Mỹ đã biết đi theo sách vở của cụ Lý. Ta hãy xem ông J. Chirac bao nhiêu tuổi, sinh thập kỷ nào? Nước Pháp đang bạc nhược tinh thần, trí óc già nua quả đầu có sai. Điều đáng trách là giới trẻ Pháp vẫn đang đắm chìm trong vũng lầy về tri thức, chưa thể thoát ra ngoài được. Nước Pháp đang trên đà suy tàn. Lỗi tại ai? Tại giới trẻ Pháp hay tại giới trí thức lãnh đạo Pháp quá dở?

Lại nữa! Lúc cụ Lý viết bài "Dương Tử Giang Âm" trong quyển Đạo Trường Ngâm thì khi đó CS Tàu chưa thống nhất được nước Tàu, đập Tam Khẩu nằm trên thượng nguồn sông Dương tử chưa được xây cất. Cái đập này mới được xây dựng để thỏa mãn cái tự ái của mấy ông Tàu đỏ mà thôi. Bình thường thì dòng sông nào cũng chảy êm đềm, dòng sông mà phát sinh ra tiếng động lớn thì quả là có vấn đề rồi. Điều này được chiêm nghiệm thật rõ ràng khi chỉ mới đây thôi bộ Quốc phòng Mỹ đã khuyến cáo Đài loan là trong vòng 2 tới 4 năm nữa, Trung Cộng sẽ bắt đầu tấn công Đài Loan mà Hoa Kỳ không thể ra tay cứu giúp kịp thời. Trong trường hợp đó, Đài Loan nên xử dụng các phương tiện có sẵn trong tay để ra tay trước hầu chiếm ưu thế. Khi tấn công trước thì một trong những mục tiêu quan trọng cần phải phá hủy là đập Tam khẩu nằm trên sông Dương tử của Trung quốc. Như thế chữ "Âm" trong bài "Dương Tử Giang Âm" rất đúng với tình huống này. Ngoài ra, nếu hiểu sâu rộng hơn, không phải đợi đến khi đập Tam Khẩu bị nổ tan thì mới có "Âm" vang. Mà khi bộ Quốc phòng Mỹ đề nghị Đài Loan tấn công đập Tam Khẩu khiến Tàu tức tối phát điên và chửi Mỹ thậm tệ, thì "Âm" vang trên sông Dương Tử đã nổ ra thật sự rồi.

Hiện tại thì Hoa Kỳ đã chơi ván bài lật ngửa với Trung Cộng. Những gì tôi đã trình bày trong suốt 5 năm qua trên làn sóng này nay đã thành hiện thực. Bản tin này cho dù đưa ra với mục đích để trấn áp Hoa Lục hay để chuẩn bị dư luận trong việc Hoa Kỳ sẽ bán cho Đài Loan 18 tỷ đô la trang thiết bị quân sự, thì thực tế tình hình này cho thấy chính sách của Mỹ với Tàu đã đổi chiều 180 độ. Đến độ, Trung Cộng phải cho Thiếu tướng Lưu Nguyên, (con của Lưu thiếu Kỳ) lên tiếng mạt sát Mỹ thậm tệ. Ông tướng này coi việc Mỹ đề nghị Đài Loan

đánh đập Tam khẩu của Tàu là đề nghị của một kẻ bệnh tâm thần trong chiến tranh lạnh với đầu óc của quỷ dữ.

Thêm nữa, Ủy ban Lưỡng đảng của quốc hội Hoa kỳ đã đưa ra một loạt các khuyến cáo, yêu cầu giới lãnh đạo Mỹ thay đổi các đường lối trước đây của Hoa kỳ với Trung cộng một cách toàn diện và triệt để. Tức là bãi bỏ các cam kết với Trung cộng về một nước Trung Hoa đã được Tổng thống Richard Nixon ký kết với Chu Ân Lai qua thông cáo chung Thượng Hải năm 1972, cũng như bãi bỏ các đặc quyền, đặc lợi kinh tế mà Mỹ đã dành cho Tàu suốt mấy chục năm qua. Theo như các khuyến cáo này thì Tàu đang đe dọa sự phát triển kinh tế và an ninh của nước Mỹ cũng như của các lân bang tại Á châu.

Hai câu cuối của bài thơ "Dương Tử Giang Âm" như một câu hỏi đối với thế hệ sinh vào thập niên 40 khi cụ Lý viết:

- Cây non thức dậy hay chưa,

- Tấm lòng Dương Tử đợi đưa tin hồng.

Ý nghĩ 2 câu thơ này thật rõ ràng: Cụ Lý muốn hỏi các chuẩn bị của thế hệ 40 ở hải ngoại và trong quốc nội hiện đã tới đâu? Đã sẵn sàng chưa? Khi nghe tiếng nổ từ sông Dương tử thì tin vui sẽ tới đấy. Thật là đầy ý nghĩa. Cái ý này còn được thể hiện rõ qua bài thơ "*Khai bút trong Đạo Trường Ngâm*".

Nói đến "Duy Nhân" (Duy Dân Nhân Chủ là kết hợp con người lại, và đề cao Học Thuyết Nhân Chủ) mà không nói đến Nho học thì thật là thiếu sót. Kim chỉ nam của Nho giáo do Khổng tử soạn lại cũng gồm 5 lời thề: "Thành Kỳ Ý Chính Kỳ Tâm, tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ" (phần này không chắc là sản phẩm thật của Khổng tử, vì Khổng tử nói: "Thuật Nhĩ Bất Tác" nghĩa là tôi chỉ san định lại mà không sáng tác gì cả).

Thực tế thì 5 phép tu thân này mang ý nghĩa gì?. Chúng vừa mang ý nghĩa giáo dục sĩ phu, nhưng đồng thời nó cũng cấy vô đầu người Tàu về một chủ nghĩa bành trướng Hán tộc, coi mình là nhất, các dân tộc chung quanh chỉ là man di mọi rợ (Đông Man, Tây Nhung, Nam Di, Bắc Rợ). Nếu đem so sánh Khổng tử với cụ Lý Đông A thì 5 lời thề của cụ Lý đề ra cao siêu hơn nhiều, nhân đạo hơn nhiều và thực tiễn hơn nhiều. Chúng đáng là mẫu mực để cả nhân loại noi theo.

Phạm bất cứ lý thuyết nào cũng phải trải qua các thử thách với thời gian. Ta hãy xem chủ nghĩa CS do Marx đề ra tồn tại được bao lâu?. Không quá 100 năm!. Thế mà Học Thuyết Nhân Chủ của cụ Lý đã tồn tại được 60 năm qua mà chưa có một chính quyền nào thực hiện trong chỗ công khai. Trong khi đó sức mạnh, tiềm năng của học thuyết này ngày càng gia tăng. Những ai thực sự hiểu về cụ Lý đều là những người có trí tuệ rất cao. Nhưng cái hay của các vị này là họ đều im lặng. Những người tự nhận là Duy dân hay con cháu Duy dân một cách công khai, thì lại là những người hiểu rất ít về Đại Biện Chứng hay không thông hiểu Đại Biện Chứng. Như vậy làm sao họ hiểu được các vấn đề liên quan đến "Chính Lược", tức là các vấn đề liên quan đến sự tiến hoá của nhân loại hàng trăm năm tới. Họ chẳng thể hiểu được Chiến Lược, tức là các vấn đề cụ thể liên quan đến sinh mạng nhân loại trong 20 hay 30 năm tới, thì làm sao họ hiểu được các vấn đề chiến thuật.

Một học thuyết có thể giải quyết các tồn tại của lịch sử nhân loại do hàng ngàn năm để lại, một học thuyết có thể giải quyết các mâu thuẫn sâu sắc về tôn giáo và chủng tộc, thì học thuyết ấy quả thực rất đáng để thế giới noi theo. Và dòng giống Bách Việt rất đáng hãnh diện vậy.

IV) Mối Quan Hệ Giữa Ban Lãnh Đạo Mỹ và Ban Lãnh Đạo VN:

Lịch sử VN trong hơn 60 năm qua vẫn còn chứa đựng rất nhiều bí ẩn, ngay cả với nhiều người tự nhận là biết nhiều hoặc đã từng có thời lãnh đạo đất nước. Các sự can thiệp từ các quốc gia bên ngoài VN mặc dù chưa được bạch hóa, ta vẫn có thể thấy được từng động tác của họ khi can thiệp vào vấn đề VN. Phần bí ẩn nhất lại nằm chính trong nhóm thân tín của cụ Lý Đông A. Đặc biệt là nhóm tại Mỹ.

Khi thành lập đảng Duy dân, cụ Lý muốn xiển dương học thuyết "Duy Nhân" càng mau càng tốt để cứu giúp dân tộc đang bị làm than dưới ách thống trị của thực dân Pháp. Nhưng đối với cánh CS VN thì cụ Lý và những người theo ông phải là "Tối Hại Địch Nhân", là kẻ thù cho mộng ước nhuộm đỏ VN và Đông dương. Cho nên sau khi căn cứ của Cụ Lý tại đồi Nga Mi bị Việt cộng tấn công (1946), cụ Lý đã đi tới chủ trương là cần gửi người đi ra ngoại quốc, tới các nơi được coi là quan trọng hơn hết đối với vận mệnh VN với một mệnh lệnh "Lặn sâu và trèo cao". Do đó Bắc kinh, Rome, Washington đều có người của cụ Lý gửi đến sinh sống. Trong đó Washington được coi là trọng điểm cần tranh thủ nhất. Còn bản thân cụ Lý ở đâu không ai biết. Mặc dù có tin đồn là cụ Lý đã bị Việt cộng "giết chết" trong trận chiến tại đồi Nga Mi. Nhưng Hà Nội không có bất cứ bằng chứng nào là họ đã giết được cụ Lý và hiện tại họ cũng vẫn đang ra sức tìm cụ. Một người quá am tường về dịch lý như vậy thì khó lòng bị bức hại ở đồi Nga Mi cách dễ dàng được.

Các cụ VN được phái sang Mỹ hẳn nhiên cũng gặp rất nhiều khó khăn trong buổi ban đầu. Vì theo chỗ tôi được biết, người Mỹ sau năm 1945 vẫn còn rất kiêu hãnh và Ban Lãnh Đạo Mỹ lúc đó cũng chưa hình thành trọn vẹn trong thực tế. Ít ra mãi đến năm 1947 thì CIA, Bộ Quốc Phòng, Cơ quan An ninh Quốc gia mới được thành lập để tạo ra trung tâm quyền lực như ta thấy hiện nay. Hẳn nhiên những người Mỹ mà cụ Lý tiếp xúc bí mật vào thời ấy cũng còn trẻ. Ất hẳn họ chưa thể thuyết phục được các Wise Men hay còn được gọi là các nhà Kiến tạo của nước Mỹ như A. Harriman,...vvv... Cho nên chắc hẳn phải ít là tới cuối thập niên 1960 thì những người mà cụ Lý phái đến Mỹ mới tạo được các mối dây liên lạc tin cậy với Ban Lãnh Đạo Mỹ. Cho nên mặc dù nhìn thấy dân tộc bị điều linh, tàn phá, các cụ VN vẫn phải đau lòng chấp nhận thực tế phũ phàng này.

Vị thế của các cụ VN dường như được tăng tiến rất nhiều khi ông Ronald Reagan lên làm tổng thống Mỹ. Vào lúc đó với các lời cổ vũ của các cụ VN, nước Mỹ đã đạt được một số các thành quả nhất định. Nói rõ ra là học thuyết Lý Đông A được Hoa kỳ chấp nhận như là một con đường đi của nhân loại mà Hoa kỳ có sứ mạng dẫn đầu.

Chính trong thời điểm này mà tập thơ Vô Đề của tác giả Khuyết Danh mới được tung ra, như là một tín hiệu báo trước cho toàn dân biết và đặc biệt nhắm tới các sĩ phu VN còn nặng lòng với tiền đồ dân tộc (Nhóm sĩ phu này hiện đang sống rải rác trên khắp Hoa Kỳ). Mà tác giả tập thơ Vô Đề không ai khác hơn, người ấy chính là cụ Lý Đông A.

Sau tổng thống Reagan, các tổng thống khác như Bush Sr (Cha), Bill Clinton, Bush Jr (Con) đều đi theo con đường của học thuyết Nhân Chủ. Người Mỹ có cái rất hay là: Họ không viết sách rườm rà theo kiểu Á Châu hay Âu Châu. Một vấn đề lớn được họ chia ra làm nhiều chủ đề nhỏ hơn để viết mạch lạc hơn, dễ hiểu hơn. Như thế tạo ảnh hưởng rộng lớn hơn, sâu rộng hơn trong quần chúng. Cụ thể mà nói, cuốn sách "Guns, Germs, and Steel" của tác giả Jared Diamond Giáo sư Tiến sĩ Sinh Lý Học của trường đại học UCLA Hoa Kỳ, và giáo sư Diamond đã đoạt giải văn chương cho tác phẩm này, tác phẩm này cũng là một tác phẩm bán chạy nhất của ông, **(Jared Diamond, Professor of Physiology at the UCLA School of Medicine, is the author of the best selling and award-winner of the PULITZER PRIZE)** và nội dung quyển "Guns, Germs, and Steel" này chẳng khác gì nhiều với các vấn đề mà tôi đã nêu ra trên làn sóng này trong 5 năm qua. Thế mà các vấn đề này thực ra cũng chỉ là mở rộng các khái niệm mà cụ Lý đã nói từ 60 năm trước mà thôi.

Nhân loại này phải đi trên con đường Nhân Chủ thôi!. Không thể lực nào cưỡng lại được. Dù là tôn giáo hoặc tông quyền Hồi giáo hay Trung cộng cũng không chống lại được.

V) Vấn Đề VN:

Tình hình hiện nay rất cực kỳ nghiêm trọng. Tình hình càng nghiêm trọng bao nhiêu thì chúng ta càng sớm nhìn thấy sự tan rã của đảng CS VN gần kề bấy nhiêu. Và nhu cầu xây dựng lại đất nước VN thân yêu càng được đặt ra một cách cấp bách hơn bao giờ hết. Chúng ta xây dựng lại đất nước như thế nào?. Ta hãy tự hỏi: Liệu có công trình xây dựng lớn lao nào mà không có những nhà kiến trúc lừng danh đứng trông coi hay không?.

Việc xây dựng lại đất nước VN điêu tàn đổ nát về thể chất, băng hoại về mặt tinh thần, đạo đức, nên việc xây dựng phải quy mô và khó khăn hơn nhiều. Xây dựng một đất nước luôn bao gồm 2 phần: Tinh thần và Vật chất. Cũng như con người phải đi bằng 2 chân vậy. Một khi cái đầu đã hư hỏng, mục nát thì chẳng có việc gì làm tới nơi tới chốn được.

Những bài học lịch sử mà nhân loại đã trải qua thật đáng để chúng ta suy gẫm mà bài học tiêu biểu, quan trọng nhất là bài học về nước Mỹ. Giữa lý thuyết và thực tiễn của khoa học xã hội vẫn có những cách biệt nhất định. Sự bình đẳng và sự đồng đẳng thường ít giống nhau. Chả ai dám đem sự bình đẳng giữa đồng tiền và trí tuệ mà so sánh cả.

Người Mỹ đã sớm nhìn thấy các giới hạn của một xã hội dân chủ và ngay cả đối với xã hội Nhân chủ mà loài người đang tiến tới cũng thế thôi. Không lẽ cứ để các đảng "chính trị" tranh luận liên tu bất tận, thậm chí chém giết lẫn nhau thẳng tay nhằm thỏa mãn các tham vọng cá nhân hay đảng phái?. Điều này đã xảy ra với hầu hết các quốc gia Nam Mỹ, Âu châu trước thế chiến II và hầu khắp các nước Á châu, Phi châu. Hệ lụy tất yếu là quốc gia sẽ đắm chìm trong loạn lạc để cuối cùng dẫn đến một chế độ độc tài. Vết xe đổ từ Âu sang Á phải được nhìn nhận một cách đầy đủ và trọn vẹn. Để bổ sung cho các giới hạn đó, Hoa kỳ đã biết thiết lập hẳn nhiều cơ cấu khác nhau nằm ngoài phạm vi hiến pháp quy định đó là: **"Ban Lãnh Đạo Hoa kỳ"**.

Nhiều người nghĩ rằng nước Mỹ được điều hành trong thực tế bởi một nhóm tài phiệt. Nghĩ như vậy là rất sai. Nước Mỹ mạnh vì họ biết tổ chức xã hội Hoa kỳ một cách rất hiện đại, năng động để có thể thực hiện được những viễn kiến của họ, thậm chí rất xa mà không vi phạm vào những nguyên tắc căn bản của hiến pháp.

Liệu chúng ta có thể xây dựng một đất nước VN với những con người lãnh đạo chỉ nhìn thấy trước mắt có 2, hay 3 năm không?. Viễn kiến 20 năm hay 50 năm cũng chưa đủ. Người Mỹ đã biết đặt trọng trách này lên vai những bậc Thạc Đức Chính Thực là vậy. Để các vị này chỉ chuyên chăm lo cho các vấn đề của đất nước và nhân loại trong 100 năm hay lâu dài hơn nữa. Trong khi các chính phủ chỉ chăm lo các việc trong ngắn hạn theo quy định của hiến pháp.

Sức mạnh của Hoa kỳ xuất phát từ đây. Cho nên dù chính phủ có thay đổi, kế hoạch lâu dài đã được hoạch định vẫn thống nhất và liên tục.

Trở lại mối quan hệ giữa các Cụ VN và Ban Lãnh Đạo Mỹ, mối quan hệ này đã được xây dựng trên nền tảng vững chắc, mà sợi dây nối kết chính là học thuyết Nhân Chủ do cụ Lý đề ra để đến khi tình hình thế giới chín mùi, chúng ta có thể bước vào giai đoạn xây dựng lại đất nước với một Ban Lãnh Đạo VN đầy đủ uy tín quốc tế, có trí tuệ, đạo đức. Chúng ta đang có các bậc Thạc Đức Chính Thực VN ngay trong lòng nước Mỹ và trong nước VN nữa.

Khi tình hình chín mùi, khi ngày vui vẻ vang của dân tộc đến, dân tộc ta đã có sẵn các bậc Thông Tuệ có thể sắp xếp các công chuyện hàng trăm năm cho đất nước. Có một sự thực mà ta cũng cần ghi nhận là: Thực tế có một đảng Mỹ, đảng Việt như vậy trong một Liên Đảng Toàn Cầu nhằm hướng dẫn các dân tộc nhỏ yếu khác cùng tiến lên Nhân Chủ. Trách nhiệm của chúng ta trong tương lai không đơn giản chỉ là trong phạm vi nước VN mà thôi, mà còn liên hệ đến toàn vùng Đông Nam Á. Chúng ta có trách nhiệm đóng góp vào việc tạo sự ổn định cho toàn vùng.

Cho nên, chúng ta có thể rút ngắn thời gian xây dựng đất nước bằng "thời kỳ dôi của lịch sử" như cụ Lý đã đề ra, chúng ta lấy lại thời gian quý báu đã mất bằng vào chính công sức của toàn dân mình là chủ yếu. Chúng ta có cố gắng thì bạn bè mới giúp chúng ta được.

Chúng tôi hiểu rằng việc lập một Ban Lãnh Đạo VN là không đơn giản khi mà nhân dân ta còn đang bị phân hoá ở một mức độ nhất định. Nhưng có một điều rất đáng mừng là tình hình hiện nay cũng như giới trí thức VN đã chín mùi cho một giai đoạn huy hoàng mới.

Cụ Lý đã từng nói: **“Trúc biểu kiến thái bình”**. Tức là việc xây dựng đất nước nằm trong tay giới trí thức. Cụ cũng đã từng nói: Cơ hội đấy làm đi để hưởng thành quả. Quả thực vận hội quý báu đang tới này cả ngàn năm mới có một lần. Tất cả chúng ta cần sát cánh nhau trong thời kỳ vui vẻ, huy hoàng của dân tộc. Để khôi phục lại niềm tự hào của Bách Việt và phát huy ánh sáng Bách Việt trên khắp vùng Đông Nam Á, để cùng nhân loại sánh bước tiến lên trên con đường Nhân Chủ.

Được sự cho phép của các Cụ VN, tôi long trọng tuyên bố:

- 1)** Ban Lãnh Đạo VN thực tế đã hình thành bởi sự kết hợp các bậc Thạc Đức Chính Thực VN ở trong và ngoài nước.
- 2)** Ban Lãnh Đạo VN chủ trương đi theo con đường Nhân Chủ mà cụ Lý đã đề ra. Đây cũng là con đường mà Hoa kỳ đang theo đuổi trong việc ổn định tình hình thế giới, hầu đưa nhân loại tiến vào thời kỳ Nhân Chủ trên khắp toàn cầu (Xin nghe lại các bằng nói chuyện của tôi).
- 3)** Ban Lãnh Đạo VN sẽ từng bước kết hợp với Ban Lãnh Đạo các quốc gia khác nhằm hình thành một Ban Lãnh Đạo Toàn Cầu.
- 4)** Trước các mâu thuẫn vẫn còn tồn tại trong lòng xã hội VN, các cụ VN khẳng định rằng: **“Sẽ không có sự trả thù dưới bất cứ hình thức nào, mọi người đều có cơ hội đóng góp vào việc chung của dân tộc”**.
- 5)** Hoa kỳ với tính cách là một người bạn chân thành, họ nhận trách nhiệm tinh thần với dân tộc VN và họ sẽ đóng góp rất xứng đáng về vật chất cũng như tinh thần vào công cuộc xây dựng lại VN trong tương lai.
- 6)** Ban Lãnh Đạo VN kêu gọi mọi chuyên viên kỹ thuật VN dù ở đâu, hãy tìm những phương cách tốt nhất để hợp nhất nhau lại một cách mau chóng trong kỷ luật, đạo đức, khoan hoà để đem các kỹ năng ấy về xây dựng lại VN khi tình hình cho phép.
- 7)** Mọi người VN dù ở bất cứ đâu, dù trong cương vị nào, hãy ghi nhớ vào tâm trí 5 lời thề mà cụ Lý đã đề ra:
Thề Giác biến chứng lớn.
Thề Tu tính mệnh ta.
Thề Cứu nòi giống Việt.
Thề Giúp loài người yếu.
Thề Cùng vũ trụ hoà.

Trân trọng kính chào đồng bào *Lê Văn Xương*

ngày 25 tháng 7 năm 2004

- Phần trình bày.

Phần trình của tôi liên quan đến phần trình bày của ngày 4 tháng 7, tôi hiểu rằng một số quý vị có thắc mắc thì ngày thứ hai sau đó tôi nghĩ là anh Toàn đã giải thích thỏa đáng những thắc mắc đó tôi thấy tôi không cần phải trở lại.

Hôm nay tôi trình bày thêm một vài vấn đề cho rõ ràng hơn liên quan đến diễn biến trước và sau ngày July 4th (ngày Độc Lập) vì cái biến cố July 4th đó là một biến cố rất quan trọng, không phải đối với cộng đồng người Việt không thôi mà tác động đến toàn bộ tình hình Á Châu, làm cho nhiều quốc gia phải quan tâm theo dõi đặc biệt là Trung Quốc. Tôi cần nói thêm là VN và Đài Loan v.v.. tôi kể sơ về vài ba quốc gia đó thôi, tôi biết chắc chắn là nhiều quốc gia đã lắng nghe chương trình đó đến nơi đến chốn và phản ứng của họ như thế nào?. Đó là việc mà mỗi người trong chúng ta đều phải theo dõi thật trọng để quyết định thái độ của mình trước cái vận mệnh của dân tộc đang trong tình trạng như: **chi mệnh treo chuông**. Tôi xin nhấn mạnh với quý vị điều đó. Cho nên có những thắc mắc của quý vị, cá nhân thì quý vị tưởng là quan trọng lắm, nhưng thật ra so với những diễn biến của tình hình thế giới và những ảnh hưởng của bài phát biểu đó đối với nhiều quốc gia trong vùng, thì những thắc mắc của quý vị không thành những vấn đề lớn, tôi nghĩ phần trình bày của anh Toàn là đủ.

Trước hết, hôm nay tôi cần khẳng định với quý vị một điều: trước hết tôi không bao giờ dám giỡn với chính trị dù trong suy nghĩ, trong lời nói cũng như trong việc làm. Đó là điều tôi khẳng định với quý vị. Tôi không bao giờ dám giỡn với lịch sử dân tộc, không bao giờ tôi dám giỡn với lịch sử nhân loại, không bao giờ tôi dám giỡn với sinh mạng của con người, đó là điều xin quý vị lưu ý, cho nên, từng điều tôi nói lên ở đây đều được suy nghĩ rất đắn đo, rất cẩn trọng và những tin tức chúng tôi đưa ra thì phải là chắc chắn. Nếu những gì không chắc chắn thì anh Toàn cũng như tôi có bốn phận nói với quý vị: đó là điều chúng tôi được nghe nói nhưng chưa có gì chắc chắn, chưa có gì để confirm để cho quý yên lòng.

Phần trình bày chính của tôi ngày hôm nay, tôi xin thưa là những cái gì?. tại sao dẫn đến biến cố July 4th?. Tại sao tôi phải viết bài đó ra trước khi tôi đọc. Và phần thứ hai là sau bài July 4th đó thì phản ứng của các nơi làm sao?. Đặc biệt là phản ứng của người Mỹ như thế nào?. Việc đó nếu không nói ra thì có lẽ quý vị sẽ không biết. Nhưng; tôi thấy mình có trách nhiệm phải nói những việc đó cho quý vị để chúng ta hiểu vấn đề. Khi chúng ta càng hiểu vấn đề thì quyết tâm của chúng ta càng vững chắc hơn và cái nhìn của chúng ta là cái nhìn về một hướng, chứ không là cái nhìn soi mói nhau để mà chửi bới nhau. Cái điều ước mong cuối cùng của mọi người trong chúng ta là muốn nhìn thấy một đất nước VN được độc lập, được phú cường, xây dựng đến nơi đến chốn.

Phần thứ ba, tôi sẽ tổng kết lại một số tình hình tôi đã có dịp thưa với quý vị hôm July 4th. Trước hết là tại sao có việc xảy ra bài viết, tôi nói chuyện rất là quan trọng July 4th?. Cũng như quý vị đã biết: khi tôi ở trong nước thì cái suy nghĩ của tôi dứt khoát một điều là: Sau khi đánh xong Đức thì Hoa Kỳ phải đập tan Liên xô. “Chủ Nghĩa Đế Quốc Liên Xô”. Khi Đế Quốc Liên Xô tan rã rồi thì Đế Quốc Liên Xô đó (nước Nga) vẫn cần có thời gian

để thích nghi với thế giới mới, thích nghi với tình huống mới. Và Hoa Kỳ cũng cần thời gian để hồi phục sau một thời gian dài chiến tranh. Cho nên tôi không hy vọng gì nhiều ở trong thời gian sau khi Liên Xô tan rã, là khoảng thời gian suốt năm 1990 cho đến năm 2000. Đó là điều nằm trong suy tính của tôi liên quan đến tình hình thế giới. Nên khi ra hải ngoại này, mặc dù khi còn ở trong nước tôi đã biết rằng khi tình hình chưa có diễn biến, thì người Mỹ sẽ để cho các thế lực bên ngoài thí dụ như là Trung Quốc, thí dụ như Hà Nội tự do thao túng cộng đồng VN, cũng như cộng đồng người Hoa. Khi đánh giá như vậy, tôi hiểu một điều rất rõ là tinh thần người Việt hải ngoại nói chung là thấp. Nhận định này đã hình thành trước khi tôi lên máy bay đến Mỹ vào cuối năm 1992. Khi tôi qua đây, thì công việc tôi vẫn muốn tìm hiểu thêm thái độ của người Mỹ đối với VN như thế nào?. Thái độ người Mỹ đối với thế giới ra sao?. Người Mỹ có thể làm những công việc giống như người Mỹ đã từng làm trong cuộc chiến tranh lạnh hay không? và người Mỹ có nhận lấy trách nhiệm đối với việc ổn định an ninh thế giới hay không? để có thể đưa nhân loại tiến lên thời kỳ hòa bình hay không?. Trước những câu hỏi đó, thành thực thưa với quý vị: cách đây 5 năm khi anh Toàn đề nghị tôi phát biểu trên làn sóng này, tôi đã đi ngay vào vấn đề mấu chốt đó là vấn đề **chiến lược**. Một vấn đề mà chưa một ai dám nói đến. Khi tôi đi con cờ đó là tôi đã cân nhắc rất nhiều, tôi đã có 6 năm để tôi cân nhắc con cờ đó, tôi biết rằng một lúc nào tôi phải nói chuyện đó. Tôi nói chuyện đó, thật ra, tôi đem cả sinh mệnh mình ra để đi một con cờ. Tôi nói như thế để cho quý vị thấy rằng những người như chúng tôi khi nói một việc, hay khi làm công việc gì đó, thì chúng tôi làm với tất cả tinh thần trách nhiệm của chúng tôi làm. Chúng tôi ý thức được rất rõ việc phải làm cho tương lai dân tộc mà chúng tôi hy sinh. Bây giờ chúng tôi không nói chuyện đó với tính cách là kể công, vì không có gì là kể công trong công việc này. Đương nhiên, phần trình bày của tôi ngay trong buổi phát thanh đầu tiên, cũng đã gây ra một chấn động rồi, nhưng dù sau những chấn động chỉ có người trong cuộc mới biết. Anh Toàn là người hiểu rõ việc đó. Có lẽ anh Toàn cũng không cần phải nhắc lại, và bản thân tôi, tôi cũng hiểu rõ chấn động đó là như thế nào.

Mục đích của tôi, tôi chỉ muốn tìm hiểu thực sự **Ban Lãnh Đạo VN** có thực sự được hình thành ở Mỹ hay không?. Nếu có một ban lãnh đạo thì những chuyện tranh chấp trong nội bộ cộng đồng ở nơi này, ở chỗ kia đó chỉ là những vấn đề phụ, phù phiếm bên ngoài không đáng, không phải là những mối quan tâm chính của tôi, và những vấn đề đó sẽ được giải quyết một cách dễ dàng mau chóng bất cứ lúc nào khi tình hình chín mùi. Đó là nhận định của tôi. Lẽ đương nhiên trong thời gian đó dẫn tôi đến mối quan hệ mới, dẫn tôi đến sự quen biết mới, và có nhiều chuyên viên của bên ban lãnh đạo cũng có gặp tôi và qua những sự gặp gỡ này trên tinh thần kính trọng bình đẳng để nói chuyện, để bàn luận. Thật ra mà nói: trong 5 năm qua chúng tôi đã gặp nhau rất nhiều lần. Chúng tôi bàn nhau những vấn đề thuộc hệ phạm vi chính sự thôi, thuộc về phạm vi cao cấp của chính trị thôi, chúng tôi có bàn về những vấn đề chiến lược, chúng tôi bàn về những vấn đề liên quan đến tương lai của thế giới, cách thức mà thế giới sẽ đi. Tất cả những điều đó, mỗi bước tiến trong mối quan hệ thì ba tuần một lần hoặc hai tuần một lần tôi có dịp trình bày những suy nghĩ của tôi cách này hay cách kia trên làn sóng này để quý vị hiểu được các diễn biến đó. Tuy nhiên tôi hiểu rằng số người có thể hiểu được vấn đề tôi nói trên làn sóng này không có nhiều, bởi vì thường thường tôi chỉ nói rất là ngắn gọn và người khác có thể phải lại nghe nhiều lần thậm ý rất khó mà có thể hiểu được thâm ý khi tôi đó là cái gì. Có một điều tôi rất thích thú là những chuyên viên trong **Ban Lãnh Đạo VN** cũng như trong **Ban Lãnh Đạo Mỹ** mà tôi có dịp gặp, họ là những con người rất tự tin, họ là những người rất am tường về Đông Phương. Tôi nói ngay cả những người Mỹ họ nói tiếng Việt rất giỏi, họ rất am tường về Dịch Lý, họ rất am tường về Phong Thủy. Có một điều làm cho tôi rất ngạc nhiên là mấy ông đó cũng cỡ tuổi tôi, gần tuổi tôi cả rồi lại rất hiểu về Cự Lý Đông A. lại rất hiểu về cuốn Đạo Trường Ngâm hay là Huyết Hoa của ông Cự Lý Đông A. Đó là điều làm cho tôi cảm thấy rất thích thú và khi có dịp thì tôi thỉnh thoảng nhắc lại chuyện đó cho đồng bào nghe. Vì đó là kinh nghiệm cá nhân của tôi, mà tôi confirm cái chuyện đó rõ ràng, đó không phải là chuyện tôi thề này thề nọ. Chính trong thời gian đó, mặc dù trước năm 1970 khi còn ở VN tôi đã được nghe nói về Cự Lý Đông A, nhưng tôi không có dịp để hiểu đến nơi đến chốn những sự hoạt động hay những suy nghĩ của Cự Lý. Mãi đến khi qua đây, tức là thời gian năm năm sau này tôi mới được giải thích tường tận hơn, có một sự hiểu biết sâu hơn về những vấn đề Cự Lý đã nêu ra. Cho nên khi sự bàn luận đi đến chỗ là chúng tôi phải làm cái gì đó, để đặt ra cái nền tảng cho việc khôi phục lại đất nước VN dưới chế độ CS hiện nay đang bị giặc Tàu thao túng từ địa phương lên đến trung ương. Trong thực tế mà nói thì đất nước đã trở thành một chư hầu của Tàu, đó là một thực tế không thể phủ nhận được. Cho nên, khi quý vị nói với tôi về những vấn đề bán đất, dâng đất, dâng biển mà tôi vẫn không nói tới. Tôi không nói tới là vì khi chúng ta nói đến chuyện đó là chúng ta nói vấn đề bề ngoài, chúng ta chưa đi vào tận cốt lõi của vấn đề. Khi vấn đề được đặt ra đối với những người như chúng tôi thì phải đặt ra một cách rõ ràng, toàn diện và triệt để thì lúc đó chúng tôi mới đặt ra. Cho nên, sau khi những diễn biến tình hình cho chúng ta thấy là cần phải có một hành động gì đó nói lên với đồng bào một cách cụ thể, **nói lên với thế giới một cách cụ thể về những gì mà nước VN trong tương lai muốn làm**. Điều đó dẫn đến bài phát biểu của tôi hôm July 4. Nhưng, chúng tôi cũng rất kỹ lưỡng khi viết bài đó, khi nói bài đó vì chúng tôi đã chắc chắn rằng 7 chiếc hàng không mẫu hạm đã đến eo biển Trung Quốc, hoặc là đã trong phạm vi oanh tạc Trung Quốc. Điều thứ hai, chúng tôi chỉ nêu ra vấn đề đó khi nước Nhật đã tự nguyện đặt cả nước Nhật để cho quân Mỹ xử dụng nếu có chiến tranh. Tức là quốc hội Nhật đã thông qua 7 điểm trong chính sách mà anh Toàn có nói. Chúng tôi chỉ nói với những điều đó khi hội nghị quyền của Iraq đã được người Mỹ bàn giao cho chính quyền lâm thời. Tức là tình hình đúng lúc thì chúng tôi mới nói, không đúng lúc chúng tôi không nói. Vì cách đó là chuyện đã xảy ra trước biến cố July 4th mà quý vị đã được biết. Ở trong chuyện này, chúng tôi cũng cân nhắc rất kỹ. Khi người Mỹ chơi ván bài lật

ngựa với Trung Quốc thì chúng tôi cũng phải chơi ván bài lật ngựa với Trung Quốc. Chúng ta là những người VN hải ngoại, chúng ta cũng chơi ván bài lật ngựa với Trung Quốc.

Tôi hiểu một điều, đa số người Việt chúng ta ở hải ngoại cũng như người Việt ở trong nước không nhìn vấn đề một cách thấu triệt. Trong thời gian qua khi những phong trào hòa hợp hòa giải dân tộc do ông A, ông B, ông C, ông D nói tới, rồi do những vấn đề mâu thuẫn trong cộng đồng, phong trào này, phong trào kia đã làm cho người Việt chúng ta ở hải ngoại không biết xác định rõ ai là kẻ thù đích thực của dân tộc. **Chúng ta cứ tưởng rằng người bạn của ta là thù, chúng ta cứ tưởng kẻ thù là bạn.** Đó là vấn đề! Tình trạng đó đã xảy ra ở trong cộng đồng người Việt trong 29 năm qua, chúng tôi nhân dịp này muốn minh định rõ với đồng bào biết để một lần nữa để đồng bào ở trong nước cũng như hải ngoại cần phải kiên định và xác định rõ lập trường: **ai là bạn, ai là thù.** Dứt khoát! Đây là lúc không có thể lập lờ đánh lộn con đen. Cho nên, nếu có một ai đó đổ cho tôi hòa hợp hòa giải thì quý vị đó rất là lằm. Một sự sai lằm vĩ đại!. Nếu không nói là đó là lời nói của những người thần cộng. Từ xưa đến nay chưa bao giờ tôi nói chuyện đó. Và tôi hiểu một cách rất rõ những âm mưu nhằm thành lập những lãnh tụ giả hiệu để đánh lạc hướng mối quan tâm của người Việt mình và đồng thời phóng ra phong trào hòa hợp hòa giải để làm chi vậy?. Để cho tâm tư của người Việt bị phân hóa, khi bị phân tán thì không tập trung vào kẻ thù chính của chúng ta được. **Kẻ thù đó là Trung Quốc!**, từ trước đến nay tôi khẳng định điều đó một cách rõ ràng, minh bạch.

Tôi xin thưa với quý vị về một vài phản ứng sau ngày July 4th.

Đối với nhiều vị thì chuyện July 4th, quý vị đã đọc bản văn, tôi nghĩ là thực sự những người hiểu bản văn đó không có nhiều. Đó là sự thật!, thậm chí ngay cả giới trí thức. Bởi vì trong đó chứa đựng nhiều vấn đề, nhiều định nghĩa rất phức tạp. Khi các **Ban tham mưu** đã làm việc thì có những vấn đề được phát sinh ngay. Như tôi đã thưa với quý vị, người Mỹ không nói nhiều, người Mỹ không nói dài dòng, người Mỹ phát định sự ủng hộ đối với bài nói chuyện hay bằng tuyên bố hôm July 4th một cách cụ thể và rõ ràng từng điểm một. Những điểm đó có thể quý vị biết, nhưng quý vị không biết rằng: Ai làm những chuyện đó? Khi họ làm những chuyện đó ra làm sao? Tôi xin kể một thí dụ: khi tôi nói về vấn đề **Ban lãnh đạo Mỹ**, có nhiều người nghĩ rằng đó là nhóm tài phiệt lãnh đạo thì người Mỹ trả lời ngay lập tức. Chắc quý vị còn biết vụ Martha (Chủ tịch công ty về thực phẩm) trước khi tôi nói về July 4th, những gì xuất hiện trên Tivi, tưởng rằng Martha sẽ được tha bổng, nhưng không đầy 10 ngày sau Martha bị kết án. Đó là câu trả lời rất rõ của Mỹ đối với bài nói chuyện của tôi ngày July 4th. Không đầy 10 ngày sau, chủ tịch Eron ra đầu thú và tôi tin chắc rằng Eron sẽ bị xử mau chóng chứ không có tình trạng kéo dài. Đó là một điểm liên quan đến sự đáp ứng của phía Mỹ với lời phát biểu ngày July 4th. Điều nữa, từng điểm một tôi phải nhấn mạnh. Không ai cấm! không ai bắt ông Thủ Tướng Do Thái Ariel Sharon tuyên bố rằng: *"người Do Thái nên dời khỏi nước Pháp"*. Không ai bắt ông Ariel Sharon!. Ông Ariel Sharon nói một câu đó rồi cuối cùng Bộ Ngoại Giao Pháp lên tiếng phản đối ông Ariel Sharon. Người dân Do Thái có về hay không đó là chuyện khác. Nhưng ông Ariel Sharon đã lên tiếng. Tôi đưa ra trường hợp này để quý vị hiểu rằng cũng có những sự minh chứng cụ thể đối với Ban Lãnh Đạo Mỹ về bản tuyên bố ngày July 4th. Chưa hết, nhiều chuyện lằm.

Tôi xin kể thêm, mười ngày sau khi July 4th thì ông Brezinski, người gốc Ba-lan, Cố Vấn An Ninh của Tổng Thống Jimmy Carter phát biểu trên đài phát thanh RFA bằng tiếng Pháp, ông ta nói: *"nước Pháp muốn xử dụng Âu Châu, phần còn lại của Âu Châu như là một đối trọng với Mỹ, nhưng nước Pháp lỗi thời rồi. Trong hơn hai mươi năm tới, nước Mỹ vẫn là siêu cường khối số một trên thế giới, vẫn đóng vai lãnh đạo thế giới."*

Đây là một sự trả lời của ông Brezinski, nhưng ai nói với ông Brezinski nói chuyện đó trên đài phát thanh RFA?. Nó cũng là sự việc! Nếu tôi không nói ra quý vị cũng sẽ không biết.

Cũng vẫn chưa hết. Ông Puttin, mặc dù thỏa thuận gởi quân đội đến Iraq và Afghanistan của ông Puttin có khi bà Rice đến Moscow, nhưng đâu có ai đòi hỏi hay bắt ông Puttin, yêu cầu ông Puttin phát biểu lời nói đó sớm như vậy? Bây giờ là tháng 7, nhưng đến tháng 10 ông Puttin mới gởi quân đội đến Iraq, và đến Afghanistan. Ông tuyên bố gởi 40,000 quân. Đồng thời ông cách chức luôn ông Tham Mưu Trưởng của quân đội Nga. Đây cũng là một sự sắp xếp khác nữa. Một việc là ông chỉ cần tuyên bố trước thôi mang ý nghĩa khác, và đến tháng 9 hay đầu tháng 10 ông Puttin tuyên bố câu đó cũng không sao, nhưng tháng 7 này ông Puttin đã tuyên bố. Tôi nói như thế để quý vị thấy rằng những việc mặc dù tôi biết quý vị "Bụt nhà không thiêng". Đối với quý vị, đại đa số quý vị hiện tại phải có ông Mỹ mũi lõ mắt xanh nói thì quý vị mới tin. Còn quý vị không tưởng tượng rằng một người như tôi khi nói ra thì quý vị nói "thằng này nói chuyện bá láp, chuyện trời đất". Nhưng sự thật những chuyện tôi kể ra thì quý vị thấy rằng: cái biến cố July 4th đối với chúng ta là một chuyện rất lớn. **"Đó là một lời tuyên chiến đối với chủ nghĩa bành trướng Bắc Kinh"**.

Nhưng chuyện đó vẫn chưa hết, tôi xin kể ra thêm một chuyện nữa. Nếu quý vị thấy ông giáo sư Stephen Hawkin. Ông này là một khoa học gia lỗi lạc về thiên văn. ông đưa ra thuyết về Black hole 30 năm trước. Và mọi chuyện cũng chỉ xảy ra sau ngày July 4th, bây giờ ông bảo Black hole mà ông đưa ra 30 năm trước sai rồi. Lúc đó ông bảo là: *Tất cả Black hole thu hút tất cả những tinh thể khác, khi nó va vào nó biến luôn.* Bây giờ ông bảo rằng sai. *Cái Black hole thu hút vô và sinh ra một cái mới.* Bây giờ lý thuyết của ông là **nó sinh ra một cái mới**. Khi nói nó sinh ra một cái mới đó làm cho tôi nhớ lại câu nói của cụ Lý Đông A ngay trong cuốn Đạo Trường Ngâm, ngay trong câu đầu của bài Đạo Trường Ngâm:

*** - Một vòng không đáy, đáy sinh người**

Như tôi đã trình bày cùng quý vị, ông Giáo sư Hawkin có thể để một tháng tới hay hai tháng tới ông nói cũng được. Nhưng, cũng chỉ khoảng 10 ngày sau đó, không đầy 10 ngày, khoản chừng một tuần lễ sau ông Hawkin nói chuyện đó ra. Nói như thế để cho quý vị vững lòng tin rằng những gì tôi nói, đã nói ra là có những bằng

chúng, có những chứng từ cụ thể rõ ràng chứ không phải là những lời nói suông. Cho nên những ai nghĩ rằng tôi nói như vậy là tôi lập ra một cái tổ chức này, tổ chức kia là rất sai. Đã nhiều lần tôi thưa với quý vị là tôi không có một tổ chức gì hết. Tất cả trên làn sóng này chỉ có anh Toàn với tôi. Sự tình cờ của lịch sử và ở đây khi phần trí tuệ gặp nhau thì chúng tôi có được những information, chúng tôi có được những sự hiểu biết và chúng tôi có bốn phận phải nói với đồng bào và chúng ta không có gì để mất. Cho nên tôi nói thẳng ra với đồng bào. Như người khác, thì người ta đã giữ trong lòng để người ta làm cái "thủ" cho mình, nhưng đối với tôi: **không!** Tôi đã nói với đồng bào về những chuyện đã xảy ra và những chuyện sắp xảy ra.

Hai vấn đề liên quan đến bài phát biểu ngày July 4th, trước kia anh Toàn chưa nói tới thì ngày hôm nay tôi nói chi tiết vào.

Bây giờ tôi phát biểu thêm phần thứ ba là phần phản ứng tình hình. Tin mới nhất cho thấy là Trung Quốc tiếp tục phát triển cuộc tập trận 212. Trước đây, cũng trong tháng 7 này thì cuộc tập trận 212, cũng mang tên 212 chỉ xảy ra ở Đặc Khu Phúc Kiến đối diện với Đài Loan. Tin mới nhất cho thấy Trung Quốc lần này tập trận trên một qui mô lớn hơn hẳn ở vùng biển phía Đông Nam tức là Quảng Đông, Hải Nam áp sát Vịnh Bắc Việt liên quan đến Hoàng Sa, cuộc tập trận này bao gồm Không quân, Hải quân và Lục quân. Quân số tham dự là bao nhiêu tôi không rõ, nhưng có thể lên đến từ 500,000 đến 1 triệu người. Điều thứ hai chúng ta cần phải lưu ý là cho đến giờ phút này thì cuộc tập trận, tức là Hiệp 2 của cuộc tập trận 212 này, tạm gọi là Hiệp 2. Hiệp 1 liên quan đến Phúc Kiến, hiệp 2 liên quan đến một khu vực rộng lớn hơn vùng Đông Nam của Trung Quốc và trên đất liền. Nói trên đất liền thì chúng ta phải hiểu ngay là Trung Quốc muốn gì ở VN rồi. Cuộc tập trận này để ngăn chặn người Mỹ, để cho người Mỹ thấy là Trung Quốc sẵn sàng đương đầu với người Mỹ. Nhưng đồng thời đó cũng là một dấu hiệu rất rõ để gây áp lực với những người CS VN ở trong nước, là Trung Quốc có thể ra tay tràn ngập VN bất cứ lúc nào.

Đây là những vấn đề trong nhiều lần trên làn sóng này tôi đã thưa với quý vị: **khi nói đến Trung Quốc là nói đến VN - khi nói đến VN là nói đến Trung Quốc.** Thế cho nên trong cái thế như Trung Quốc hiện nay: Hải - Không quân Trung Quốc chỉ đủ sức đương đầu với một hàng không mẫu hạm của Mỹ thôi và theo ước tính của họ thì phải 20 năm nữa thì họ mới đủ sức để đương đầu với 6, hoặc 7 hàng không mẫu hạm. Nhưng quý vị nên nhớ rằng người Mỹ sẽ không ngồi yên trong vòng 20 năm tới để cho Trung Quốc có thể đương đầu với 6, hoặc 7 hàng không mẫu hạm. Cho nên cách biệt giữa Trung Quốc và Hoa Kỳ vẫn ngày càng cách biệt hơn. Vậy bây giờ Trung Quốc hành động như thế nào? khi ông Puttin đồng ý gởi 40,000 quân qua Iraq và Afghanistan thì điều gì xảy ra? Trung Quốc phải hiểu rằng: mặt trận phía Bắc đối với Nga là có thể bể bất cứ lúc nào. Và ngay cả Mông Cổ là một quốc gia đã gởi hơn 100 quân đến Iraq. Điều thứ 2, với vấn đề Triều Tiên, Trung Quốc sẽ không hành động được Triều Tiên. Bởi vì đất địa Triều Tiên không phải là đất địa để cho quân Trung Quốc có thể hành động giống như là năm 1950 trong chiến tranh Triều Tiên kỳ trước, Trung Quốc cũng không thể tấn công Đài Loan, vì khi tấn công Đài Loan đạo quân nhảy vô Đài Loan sẽ bị tiêu diệt ngay, sẽ không giải quyết được vấn đề gì hết. Cho nên Trung Quốc chỉ còn có một con đường duy nhất là tràn vào Đông Nam Á. Bởi vì hiện nay, sự hiện diện của quân đội Mỹ ở khắp Á Châu như thế, thì Trung Quốc phải hiểu rằng: người Nga đã đổi hướng rồi, nước Nhật trong tình trạng sẵn sàng chiến tranh, Đài loan cũng vậy. Trung Quốc dù có hoà hoãn với Ấn Độ cũng không được bao lâu, vì Trung Quốc vẫn không hiểu Ấn Độ sẽ hành xử như thế nào khi mà tôi thấy là Trung Quốc đi vào một thế tan rã. Cho nên con đường duy nhất mà Trung Quốc tràn vào VN. Khi nói đến VN chúng ta hiểu rằng chính họ Giang cũng đã lên tiếng trong hội ngày Quân Uy nói rằng quân đội Trung Quốc phải sẵn sàng đối đầu với một cuộc chiến tranh có giới hạn với Mỹ. Đối với họ Giang cuộc chiến tranh có giới hạn là gì? Chấn hấn, Trung Quốc không bao giờ đem thế yếu của mình ra để đụng cái thế mạnh của Mỹ là Hải - Lục - Không quân và hỏa tiễn. Chắc hẳn Trung Quốc phải nghĩ đến một cái thế yếu của Mỹ và cái thế mạnh của Trung Quốc. Đối đầu một cái thế yếu của Mỹ, cái thế mạnh của Trung Quốc chính là tràn vào Đông Dương, chính là tràn vào Đông Nam Á. Mặt trận đó hiện nay được coi là mặt trận tương đối Trung Quốc có cái thế.

Câu hỏi là chừng nào Trung Quốc hành động?

Thì với những diễn biến của tình hình hiện nay, chúng tôi nhìn thấy Hoa Kỳ - Trung Quốc đã chơi ván bài lật ngửa, cho nên biến cố July 4th tôi cũng bạch hóa ra đây luôn, tôi cũng chơi ván bài lật ngửa với Trung Quốc! để xem Trung Quốc có dám nhảy vô VN hay không? tất cả những việc này Trung Quốc nghĩ rằng nếu Trung Quốc nhảy vô VN thì kinh nghiệm của chiến tranh VN trước đây, cũng như kinh nghiệm của cuộc chiến tranh ở Triều Tiên trước đây Hoa Kỳ sẽ không dám nhảy vô và Trung Quốc hy vọng sẽ có những điều kiện để thương thuyết với Mỹ và để mua thời gian, để có thể chờ cho đến 20 năm nữa thống nhất Đài Loan, khi họ thống nhất Đài Loan thì lúc đó VN chỉ là một tỉnh của Trung Quốc thôi. Vấn đề này không đơn giản như Trung Quốc nghĩ, nhưng nó không đơn giản như những người VN hải ngoại nghĩ. Nhiều người VN nghĩ rằng: ở đây đã bị ru ngủ trong 30 năm qua về chiêu bài hòa hợp hòa giải, đã bị ru ngủ, đã bị đánh lạc hướng trong 30 năm qua về những vấn đề của trong nước. Bây giờ là lúc mọi người đều phải quyết định, khẳng định lập trường của mình là **cần nhất thiết phải đứng hẳn một chiến tuyến để chống lại kẻ thù Bắc Phương.** Tôi hiểu rằng những diễn biến mới đây ở Hà Nội thí dụ như xét nhà của ông Lê Hồng Hà để tìm các tài liệu của ông tướng Nam Khánh. Ông ấy viết, ông ấy tố Tổng Cục 2. Chuyện đó anh Toàn có nói, thì chuyện đó không có đơn giản chỉ trong vấn đề tranh chấp Tổng Cục 2 không thôi. Thật ra, đó là một tín hiệu mà Hà Nội muốn gởi cho Mỹ: Đây! chúng tôi này! không có ông Xương, ông Lý Đông Á nào hết! Chỉ có chúng tôi mới làm được việc thôi! Nhưng mà, như quý vị đã biết chuyện không đơn giản. Người Mỹ nói rất rõ: Người Mỹ tìm bạn để kết thân, để giao du chứ không phải người Mỹ tìm người thiếu trí tuệ. Việc này đã xảy ra hồi năm 1977. Quý vị cũng nên nhớ thời đó ông Lê Duẩn còn và ông Lê Đức Thọ còn làm Trưởng Ban Tổ Chức Trung Ương Đảng, thì ông Trần Xuân Bách,

ông Hoàng Bích Sơn đã từng gặp một người Mỹ rất là cao cấp tại Malaysia rồi. Và sự đánh giá của những người Mỹ này là: **"Hà Nội không có thống nhất chỉ đạo là điểm thứ 1, điểm thứ 2 là trí tuệ thấp"** cho nên họ không nói chuyện. Tôi nói câu này ra chắc hẳn những người nào đã có một thời dính líu về những vấn đề chính trị Hà Nội đã biết chuyện đó. Cho nên đối với người Mỹ bằng mọi giá họ phải tiến tới, họ phải dẫn dắt nhân loại này tiến đến một nền **"Nhân Chủ Pháp Trị"** và những trở ngại của Trung Quốc là những điều Cụ Lý đã nhìn thấy rất sớm, đã nhìn thấy rất lâu rồi. Khi 60 năm trước ông đã nói rằng: **kẻ thù của Mỹ là Đức, là Nga, là Trung Quốc.** Cho nên ngày hôm nay cuộc đụng độ giữa Mỹ với Trung Quốc là chắc chắn không thể tránh. Mỗi người trong chúng ta cần phải tỉnh táo để đừng bao giờ rơi vào bẫy kẻ thù giăng ra, cái bẫy này tinh vi lắm. Tôi lấy ví dụ: có thể Trung Quốc có thể mời ông A, ông B, ông C đến Bắc Kinh. Ông A, ông B, ông C theo lẽ thường các ông bảo là các ông làm như vậy là các ông giúp cho đất nước để tránh những thảm họa, và Trung Quốc có thể sẽ giải thích như thế. Nhưng mà anh tránh cái thảm họa nho nhỏ ngày hôm nay để rồi anh mất nước, thì thảm họa nào lớn hơn thảm họa nào? **Tôi muốn nhấn mạnh điều đó đối với những ai hiện đang được Bắc Kinh tiếp xúc để mà nói chuyện.**

Không nhất thiết anh cứ mặc màu áo quốc gia thì anh là người quốc gia! điều này được khẳng định rõ. Cũng không nhất thiết anh đã từng mặc màu áo CS anh vẫn tiếp tục là những người CS mà anh không phải là những người quốc gia. Chỉ một giây phút đó thôi. Mỗi người trải qua một thời điểm đó thôi mà quyết định sai là đã đứng về phía kẻ thù. Một quyết định đúng là anh đứng về phía dân tộc. Chúng ta cần phải nhấn mạnh một điều: vận mệnh đất nước đang trong tình trạng chỉ mảnh treo chuông, chỉ một sơ xuất chút xíu thôi hàng triệu người lính Tàu sẽ tràn qua VN và số người chết không phải là nhỏ. Nếu ngày hôm nay mỗi người trong chúng ta không khẳng định lập trường của mình, đứng hẳn về một phía để nhận ra nhau, để nhìn về một hướng. Chứ không phải là nhận ra nhau để tìm cái xấu của nhau mà chửi nhau. Chúng ta cần phải xác định những việc đó. Nếu chúng ta có đứng hẳn về một chiến tuyến, chúng ta đứng hẳn về một cái trận doanh để đóng góp công sức của mình vào việc làm tan rã chủ nghĩa bành trướng Bắc Kinh, thì chúng ta vĩnh viễn không thể đưa dân tộc thoát ra khỏi cảnh lầm than được. Chúng ta cần phải nhớ rằng hơn 2000 năm qua tổ tiên chúng ta đã cố gắng hết sức mình nhưng tất cả những cố gắng của tổ tiên chúng ta vào những thời điểm đó vẫn chưa đạt được những mục đích tối hậu là khôi phục lại trọn vẹn niềm tự hào Bách Việt.

Đây là thời điểm lịch sử ngàn năm một lần, ngàn năm mới xảy ra. Những ai bỏ lỡ cơ hội lịch sử này thì vĩnh viễn về sau này sẽ có tội với dân tộc. Đó là điều tôi muốn nhấn mạnh đối với những ai còn mơ ngủ, vẫn chưa xác định rõ lập trường dân tộc và cứ nghĩ rằng: mình cứ là người quốc gia, ngày xưa mình là một người quan. một ông lệnh VNCH thì đương nhiên mình là người quốc gia mà quên đi hẳn việc kẻ thù, chúng ta không bao giờ hợp tác với kẻ thù truyền kiếp của dân tộc được. Còn những cuộc nói chuyện nó là những việc khác. Chúng ta sẵn sàng mở ra những cơ hội nói chuyện đối với Trung Quốc, nhưng một cách hợp tác là điều rất cần trọng, tôi muốn nhấn mạnh là **chỉ một giây một phút thôi anh có thể đứng vào phía kẻ thù của dân tộc và anh sẽ bị lịch sử đào thải**, sau này anh sẽ là những Lê Chiêu Thống, là những kẻ phản quốc. Đối với những trí thức VN tôi cần nhấn mạnh một điều là tôi hiểu các vị trí thức lắm, các vị vẫn còn sống nhiều với sách vở, giấy tờ luôn luôn phải có ông A, ông B, ông mắt xanh mũi lõ nói ra thì quý vị mới tin. Có một điều làm cho chúng ta cảm thấy tủi hổ, chúng ta không có ai nói ai nghe được hết, cứ cái gì cũng có mắt xanh mũi lõ, ông ấy bảo thì mới làm, có các ông đó nói vô thì tự nhiên xếp hàng. Cái thái độ đó rất là thái độ nghịch lý. Mỗi người của chúng ta cần phải tỉnh táo hơn! Cần phải ngẩng cao đầu lên để nhìn vào thế giới, biết hướng đi của nhân loại để mà thấy được việc mình phải làm. Nếu chúng ta không thấy chuyện đó thì nguy hiểm rất lớn đối với dân tộc.

Bây giờ câu hỏi được đặt ra: nếu Trung Quốc tràn vào VN thì tràn như thế nào? quý vị nên nhớ rằng cửa khẩu Lào Cai đã được mở rộng, sự mở rộng cửa khẩu này có nghĩa là gì?. Sự mở rộng cửa khẩu này mở rộng con đường để cho Lục quân Trung Quốc có thể vào VN một cách thuận lợi hơn, cho nên, hàng triệu người Trung Quốc sẽ tràn vào VN và tới lúc nào đó họ cũng tràn vào cả Miền Điện luôn. Vì tôi hiểu rằng họ chỉ có cách duy nhất là họ làm như vậy thì họ đạt được kẻ để nói chuyện với Mỹ thôi. Còn phản ứng của người Mỹ như thế nào thì đó là vấn đề của người Mỹ, không phải là vấn đề của chúng ta, chúng ta cần phải lưu ý chuyện đó. Tất cả những vấn đề hiện nay đang diễn biến từng ngày, từng giờ làm cho chúng ta mỗi người phải tập trung nhìn cho thật là rõ để mà quyết định hướng đi của mình.

Để kết thúc bài này, tôi xin thưa với quý vị một câu của Cụ Trạng Trình rất phù hợp với tình hình ngày hôm nay:

Thủy binh cờ bướm vãng hồng

Bộ binh tập nập như ong kéo vào

khi nói đến câu đó liên hệ đến tình hình hiện nay, ta sẽ thấy **Thủy binh cờ bướm vãng hồng** là hạm đội Mỹ đang hờm sẵn ngoài khơi. Bây giờ **Bộ binh tập nập** đây không lẽ là ông Mỹ, ông Mỹ đâu có bộ binh nhiều để tập nập thì ông nhảy vô đâu, thì chúng ta phải hiểu ngay: **đây là Trung Quốc.** Cho nên chúng ta dựa vào sự phân tích mang tính chiến lược, và chúng ta dựa vào rất nhiều yếu tố để chúng ta đi tới một kết luận rằng: sự hiện diện của Trung Quốc ở VN là một điều chắc chắn vào một tương lai không xa. Nhưng điều đó sẽ dẫn đến một sự thay đổi toàn diện đối với cục diện Á Châu, khi Trung Quốc bước vào những giai đoạn xáo trộn. Quý vị nên nhớ là Trung Quốc có kẻ thù bốn mặt tấn công. Mặt nào cũng có kẻ thù hết và bên trong nội bộ Trung Quốc thì đầy giấy những mâu thuẫn, đầy giấy những mầm mống để phân rã. Nên khi Trung Quốc phân rã thì lúc đó thì VN ta mới có cơ hội. Chừng nào Trung Quốc còn ngồi đó, còn chi phối tình hình thì chúng ta đừng có hy vọng ngóc lên. **Chúng ta vào giờ phút này của lịch sử, giờ phút nghiêm trọng của lịch sử. Tôi kêu**

gọi mỗi người trong chúng ta phải xác định rõ lập trường, đứng hẳn về phía dân tộc, những người CS cũng vậy!. Những người CS cũng phải biết rõ trách nhiệm của mình, phải làm thế nào để tiết kiệm tối đa máu xương cho nhân dân. Cục diện của thế giới chúng ta không can thiệp vô được nhiều. Những diễn biến đó chắc chắn phải xảy ra nhưng chúng ta cần phải khẳng định điều lập trường dân tộc để sau này chúng ta có thể bắt tay vào việc xây dựng lại đất nước đến nơi đến chốn. Xin hết.

Lê Văn Xương

Cuộc Quật Khởi Của Toàn Dân Việt hay là Toàn dân Việt chuẩn bị cho công cuộc phạt Bắc bình Nam

Những diễn biến đang xảy ra cho chúng ta thấy có hai "vùng nóng" trên thế giới có thể dẫn tới cuộc chiến tranh toàn diện bất cứ lúc nào:

I) Vấn Đề Trung Đông:

Đối với những ai chuyên quan sát tình hình thế giới thì việc Hoa Kỳ ra tay tấn công Iran và Syria chỉ còn là vấn đề tháng ngày gần gũi. Không sớm tấn công hai nước này, thì chuyện Iraq và Afghanistan không thể ổn định. Và chính nghĩa Nhân Chủ mà Hoa Kỳ đề cao khó có thể thực hiện được.

Dĩ nhiên tấn công 2 quốc gia hung dữ này tạo sẽ ra một làn sóng phản đối trong các quốc gia lưỡng khủng ở giữa và các nhóm khủng bố - tàn dư của các nhóm Hồi giáo cực đoan có thể sẽ gia tăng khủng bố nhằm vào quyền lợi của Hoa Kỳ và các nước Tây phương tại nhiều nơi trên thế giới. Các nhóm khủng bố khó tấn công vào nội địa của Hoa Kỳ và các nước Tây phương vì kể từ sau ngày 9-11-2001, an ninh nội địa của Mỹ và Tây phương được tăng cường rất nhiều, các nơi được coi yếu kém là tại Nga và các nước Đông Âu. Nhưng sự kiện khủng bố trường học tại Beslan mới đây ở Nga giết chết hơn 300 người, trong đó hơn 1 nửa là trẻ em, đã cảnh tỉnh nước Nga và làm cho ông Putin và Bush gần gũi nhau hơn bao giờ hết. Như vậy sự hợp tác giữa các cơ quan chuyên môn của Nga và Mỹ chắc hẳn đang trên đà củng cố sâu rộng về nhiều mặt. Biến cố ấy có thể được coi là một 9-11 tại Nga. Bây giờ thì Nga cũng có luật Ai quốc như Mỹ và ông Putin đang thực hiện một loạt biện pháp quyết liệt, nhằm tập trung quyền lực vào trung ương để dễ bề đối phó hữu hiệu với các nhóm khủng bố tại Nga. Nhìn bề ngoài thì điều này có vẻ là bước thụt lùi so với chiều hướng dân chủ, nhưng lại là cần thiết để bảo vệ nền an ninh của Nga và để chuẩn bị cho Nga có một vai trò quan trọng hơn trong vùng Trung Á, cũng như trách nhiệm hổ trợ của Nga liên quan đến bán đảo Ả Rập, thế giới Hồi giáo và toàn thể Á châu nữa.

Diễn biến tình hình hiện nay xác định những điều mà chúng tôi đã nêu lên trong bài phát biểu hôm July 4th-04 liên quan đến vai trò của Nga, cũng như việc Nga sẽ gửi 40.000 quân đến Iraq và Afghanistan trong thời gian sắp tới. Hiển nhiên ông Putin và những người nhiệt tình ủng hộ ông tại Nga, cũng như tại khắp nơi trên thế giới sẽ đủ khôn ngoan và thực tiễn để nhận lấy offer (đề nghị) lịch sử này. Đây là những đề nghị mà các Sa Hoàng và ngay cả ông Lenine và Staline cũng chưa bao giờ được hưởng, vì họ chưa bao giờ được Mỹ đối xử đồng đẳng thân tình khi Liên Xô luôn muốn xâm lăng thế giới. Diễn biến này một lần nữa xác định điều mà chúng tôi đã từng có lần phát biểu là: Hoa Kỳ luôn lấy sự thuyết phục làm con đường chính phải đi. Vạn bất đắc dĩ phải xử dụng biện pháp quân sự quyết liệt, thì biện pháp quân sự ấy chỉ nhằm hổ trợ cho sự thuyết phục mà thôi.

Vậy Hoa Kỳ thuyết phục cái gì ? **Họ thuyết phục thế giới về một thế giới sống sao cho hài hòa hơn, trật tự hơn, hợp nhất hơn và ngày càng hợp nhất hơn để chung sức giải quyết các vấn nạn của toàn cầu, nhằm đưa cả nhân loại từng bước tiến vào thời đại Nhân chủ.** Điều này đã xảy ra với Tây Âu, với Nga, đang xảy ra với thế giới Hồi giáo và chắc chắn sẽ xảy ra với Trung cộng. Như thế, khi tấn công Iraq, Hoa Kỳ đã tỏ rõ quyết tâm để thế giới hiểu ý định của mình. Nhưng các quốc gia hung dữ vẫn cố bám vào quyền lực và nhìn vào lịch sử Hoa Kỳ với cái nhìn đầy sai lạc, họ không biết thẩm định lịch sử để tìm hiểu về phương Tây ngày xưa và Hoa Kỳ ngày nay, nên họ cứ kích động lòng thù hận "thánh chiến", nhằm bảo vệ đặc quyền, đặc lợi cho cá nhân, cho phe đảng giáo sĩ của họ, mà chẳng cần quan tâm đến sự khốn cùng của dân họ và cũng chẳng cần biết đến những thảm họa mà nhân loại đang phải đối diện ở phía trước. Cho nên trong tương lai rất gần tới đây, Hoa Kỳ có phải ra tay tấn công Iran và Syria, thì cuộc tấn công ấy hoàn toàn chính đáng, nếu đứng về mặt thực tiễn chính lược mà chẳng cần một nghị quyết nào của Liên Hiệp Quốc làm bình phong bên ngoài. Một hành động quân sự như vậy sẽ đem lại rất nhiều lợi ích cho thế giới nếu xét về mặt lâu dài. **Nếu không tấn công hai quốc gia hung dữ này thì mới là nguy hại, vì các nhóm cực đoan khác (kể cả Trung cộng) sẽ coi việc không tấn công này của Hoa Kỳ, là một dấu hiệu thoái lui và thảm họa toàn cầu sẽ xảy ra trong tương lai rất gần.** Ở Iran thì nhóm giáo sĩ cực đoan đang ngày càng bị quần chúng chán ghét, khi mà hào quang của các Ayatollah bị phá hủy bởi chính sự dốt nát, cuồng tín và giáo điều của họ (điều này cũng khá giống với trường hợp của đảng CS Hà Nội sau ngày 30-4-1975 vậy).

Hai mươi sáu năm trước, khi dòng họ Palevi ở Iran bị lật nhào để đưa Khomeini từ Pháp về cai trị Iran, thì Khomeini và những người theo ông ta đã và đang phá hoại Iran một cách có hệ thống. Cũng chính ông ta là nguồn cổ vũ cho tinh thần cực đoan Hồi giáo ngày nay cho Osama Bin Laden, cho nhóm Taliban và nhiều nhóm Mujahaden khác nhau trong thế giới Hồi giáo. Nhìn bên ngoài thì có vẻ các giáo sĩ Hồi giáo cực đoan đang muốn "bảo vệ đạo pháp", nhưng khi nhìn về mặt lịch sử thì chính các giáo sĩ cực đoan này đã đóng góp công sức rất lớn vào việc phá hoại Hồi giáo. Sự dốt nát, cuồng tín giáo điều và tham quyền cố vị của các giáo sĩ cực đoan này đã phơi bày tất cả sự yếu kém, lạc hậu, cuồng tín giáo điều và mặc cảm chưa chắc của cả thế giới Hồi giáo. Do đó, thế giới Hồi giáo phải "giáo kiểm" (theo lời cụ Lý) là quá đúng! Các cao trào đòi hỏi cải cách Hồi giáo ở Iran đang có cơ hội này mầm thông qua các nhóm trẻ, phụ nữ có học hơn, hiểu biết và giao tiếp với thế giới nhiều hơn, cho nên họ cởi mở và thực tiễn hơn. Nhưng để nuôi các cao trào này phát triển lớn mạnh và toả rộng hơn trong các nước Hồi giáo, thì một hành động quân sự của Hoa Kỳ là cực kỳ cần thiết, nhằm đánh

những đòn quyết liệt vào nhóm cực đoan, lạc hậu Hồi giáo đang nắm quyền tại Iran. Đánh nhóm giáo sĩ cực đoan tại Iran mới là đòn chính. Việc đánh Saddam Hussein chỉ mới là đòn phụ, đòn đáp ứng kế tiếp (sau Afghanistan) ngay sau biến cố 9-11 để gia tăng áp lực liên tục đối với Iran, để hủy diệt tinh thần nhóm giáo sĩ cực đoan tại Iran, cũng như lực lượng Vệ binh Cộng hoà là xương sống bảo vệ chế độ giáo sĩ cực đoan này, đồng thời tạo ra một tình huống thuận lợi cho các nhóm cải cách bên trong Iran có thời cơ lớn mạnh lên. Nhóm giáo sĩ cực đoan Iran càng cựa quậy hung hăng thì càng lún sâu vào đà tan rã. Hiện tại nhóm giáo sĩ cực đoan Hồi giáo tại Iran cũng giống như tên độc tài Saddam Hussein tại Iraq trước đây. Vài tháng trước khi bị Mỹ tấn công, Saddam Hussein vẫn hung hăng và cứ tưởng Mỹ không dám tấn công vì e ngại dư luận quần chúng Hoa Kỳ và thế giới phản đối. Nhưng sau đó như chúng ta đã thấy, chế độ độc tài Saddam Hussein đã bị Hoa Kỳ tiêu diệt, để rồi chính Saddam đã bị bắt và chờ ngày lãnh án.

Hơn 1 năm sau ngày Saddam Hussein bị lật đổ, tình hình Iraq vẫn chưa ổn định, dân Iraq vẫn chết hàng ngày. Điều này cũng dễ hiểu thôi vì cả hai nhóm Su-ni và Shi-ai đều cần thời gian để thích nghi với nhau, trong một thế cờ mới, trong một thế giới mới đang hình thành. Đặc biệt hơn nữa là cần thời gian cho tình hình Iran và Syria chín mùi (Iran và Syria đang giúp đỡ các nhóm khủng bố ngoại quốc đưa người, vũ khí vào Iraq phá hoại. Làm cho tình hình Iraq tiếp tục xáo trộn, vì Iran và Syria nghĩ rằng Mỹ đang bị sa lầy tại Iraq vì thế họ càng tỏ ra hung hăng hơn và như vậy Hoa Kỳ có cơ tấn công Iran và Syria). Khi thời cơ đến, Hoa Kỳ sẽ ra tay hạch tội Iran và đánh đòn phủ đầu (bằng không quân chẳng hạn chứ Hoa Kỳ không cần đổ bộ binh vào đấy), thì dân Iran sẽ nổi dậy để hủy diệt nhóm Vệ binh Cộng Hoà và nhóm giáo sĩ cực đoan và cuối cùng là một chế độ dân chủ sẽ được thiết lập tại đó. Riêng Syria thì không cần Mỹ ra tay. Do Thái dư sức hạch tội Syria với chứng cứ là Syria đang yểm trợ cũng như nuôi dưỡng, huấn luyện các nhóm Hồi giáo cực đoan Palestine tấn công vào lãnh thổ Do Thái.

Hiện nay Syria đang thay đổi toàn bộ nội các để đáp ứng với tình thế mới. Một khi chế độ giáo sĩ cực đoan hay nhóm yểm trợ khủng bố như Iran hay Syria tan rã, thì việc lùng diệt các nhóm cực đoan Hồi giáo ở khắp nơi trên thế giới sẽ hữu hiệu gấp bội nếu so với tình hình hiện nay. Tại Iraq thì chỉ cần áp dụng chiến thuật "cá cần nước" (tức là rút nước ra thì cá chết) cũng đủ để ổn định tình hình một cách mau chóng.

Tình hình hiện nay cho thấy các diễn biến đang đi đúng hướng. Các cáo buộc của Hoa Kỳ và Âu châu về hồ sơ nguyên tử của Iran, đang đẩy nhóm giáo sĩ cực đoan ngày càng tỏ ra điên rồ, hung hăng hơn nữa (phó tổng thống Iran một người có tinh thần cải cách mới từ chức, là dấu hiệu cho thấy phe cực đoan đang nắm toàn bộ quyền lực) và cách thức mà Iran đang hành xử rất gần với cách thức mà Kim Jong - Il đang làm. Nhưng Iran và Bắc Triều Tiên khác nhau. Iran cô đơn đối với tất cả các nước láng giềng xung quanh. Không giống như Iraq, hiện nay tại trong nước Iran đang có những nhóm chống đối nằm sẵn và thỉnh thoảng họ vẫn dám đối đầu với nhóm giáo sĩ cực đoan đang cầm quyền, cho nên cao trào chống đối chính quyền Iran ngày càng cao, đặc biệt trong giới trẻ mà trung tâm là viện đại học ở thủ đô Teheran cái nôi của cuộc cách mạng Hồi giáo (chúng ta nên nhớ là trong cuộc bầu cử Quốc hội vừa rồi tại Iran, 70% dân Iran không đi bầu để phản đối việc phe giáo sĩ cực đoan dở trò gian lận để loại bỏ các ứng cử viên ôn hòa muốn cải tổ đất nước). Thêm nữa quân Mỹ đang vây quanh Iran ở 4 mặt, cho nên chỉ cần một khiêu khích nhỏ cũng đủ cho Hoa Kỳ oanh tạc nát các tổng hành dinh của nhóm giáo sĩ quá khích và lực lượng Vệ binh Cộng hoà.

Như thế cuộc cách mạng năm 2005 này tại Iran mới thực sự là tiền đề mở màn cho cao trào canh tân Hồi giáo. Tại Hoa Kỳ, Âu châu thì nhiều phong trào đòi hỏi cải tổ Hồi giáo đang thành hình. Phụ nữ Hồi giáo đang nhìn thấy và tận dụng vận hội mới này để tìm kiếm một cơ hội giải phóng phụ nữ Hồi giáo khỏi xích xiềng của kinh Koran (cuộc bầu cử ngày 9 tháng 10 năm 2004 sắp tới tại Afghanistan, cũng là cơ hội cho phụ nữ Hồi giáo Afghanistan tham gia bầu cử và ứng cử vào chức vụ công quyền, để họ có tiếng nói nhiều hơn trong một đất nước, mà cả hàng ngàn năm nay vai trò của phụ nữ bị tước đoạt trong xã hội). Những tiếng nói đòi hỏi Hồi giáo phải duyệt xét lại những tín điều trong kinh Koran đã được nhắc đến tại nhiều hội nghị Hồi giáo. Chúng chưa đủ mạnh và trực diện (ngoại trừ mới đây 1 giáo sư của viện đại học tại Syria dám viết một bài mạnh mẽ yêu cầu đạo Hồi phải được cải cách, thế giới Hồi giáo phải tự xét mình và trục xuất những hành vi bạo động, tự sát để giết người, thù ghét Tây phương trong lời suy nghĩ), nhưng rất cần thiết để đặt nền tảng cho các cao trào canh tân Hồi giáo sau này.

Về phương diện kinh tế, những người hoạch định đường lối toàn cầu thì họ cũng phải nghĩ đến việc sắp xếp thế nào đó, khi vùng này bị xáo trộn, thì vùng kia phải được phát triển để bảo đảm cho thị trường kinh tế toàn cầu được ổn định về tổng quát. Nghĩa là kinh tế vùng này xuống, thì kinh tế vùng kia phải lên, để nền kinh tế toàn cầu có thể giữ được mức phát triển có thể chấp nhận được (Thí dụ phát triển 2.5% chẳng hạn), hầu tránh đi vào sự suy thoái trầm trọng khó vực dậy nổi. Trong điều kiện của thế giới hôm nay, giá dầu đang leo thang (hơn \$50/thùng và sẽ lên cao hơn nữa, có thể tới \$80/thùng khi biến cố lớn xảy ra), việc này sẽ làm cho nền kinh tế toàn cầu bị tác động tiêu cực và nếu kéo dài lâu thì sẽ dẫn tới sự suy thoái kinh tế toàn cầu.

Cho dù đây là một mặt khác của cuộc chiến tranh toàn diện (chúng tôi không đi sâu vào vấn đề này), thì những nhà làm chính sách toàn cầu hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp, đều phải nghĩ đến việc khôi phục lại thị trường kinh tế ở vùng nào đó, nhằm bù đắp sự suy thoái ở vùng khác. Vùng sẽ được cho lên sẽ là vùng Trung Đông và Nga, trong khi vùng đi xuống theo dự trù sẽ là Á châu.

Thời điểm này đánh dấu bằng việc dẹp tan chế độ giáo quyền cực đoan ở Iran, chế độ dung dưỡng khủng bố tại Syria, để mở đầu cho quá trình ổn định từng bước toàn vùng Trung Đông và phát triển vùng ấy thông qua nhiều dự án xây dựng lớn lao trong vùng. Rất nhiều quốc gia sẽ được hưởng lợi nhờ công cuộc này (vì vùng này có nhiều tài nguyên dầu hoả), qua sự dàn xếp của Mỹ, tài nguyên này sẽ được chia xẻ, đem lợi ích cho nhiều

quốc gia khác trong vùng Trung Đông hiện đang thiếu thốn dầu hỏa. Về lâu dài, vùng Trung Đông này có thể sẽ được "phủ xanh" (cấy rừng bằng những kỹ thuật hiện đại), để giảm nhẹ tình trạng nóng dần lên hiện nay của quả đất. Âu châu là nơi mà có nhiều quốc gia "**cổ tình**" đóng vai lừng khừng trong công chuyện lớn này, rồi cũng sẽ được chia xẻ quyền lợi.

Như thế xét về các phương diện Chính lược, Chiến lược và kinh tế thì việc Hoa Kỳ tấn công Iran và Syria là rất cần thiết. Việc này cần làm càng mau càng tốt, càng gọn nhẹ càng hay. Quốc gia trong vùng duy nhất thường vẫn luôn tỏ ra là có thể lực, muốn lãnh đạo thế giới Ả Rập là Ai Cập thì hào khí thời Nasser nay chẳng còn. Ông Mubarrak, tổng thống của Ai Cập hiện nay đang già nua, bệnh hoạn. Ngoài ra, Ai Cập vẫn không được các quốc gia thuộc bán đảo Ả Rập coi là chính thống, Ai Cập lại chịu ơn Mỹ rất nhiều qua việc hàng năm tiếp nhận viện trợ của Mỹ hàng tỷ đô la. Thêm nữa, Do Thái dư sức chặn Ai Cập nếu Ai Cập muốn làm cái gì đó để làm lệch cán cân trong vùng. Nhận định này được chứng minh rất rõ khi Hoa Kỳ tấn công Afghanistan và Iraq thì Ai Cập tỏ thái độ chống đối một cách chung chung. Mới đây vụ tấn công vào khách sạn nghỉ mát ở Ai Cập giết hại nhiều du khách Do Thái, làm nguy hại tới kỹ nghệ du lịch quan trọng của Ai Cập, càng làm cho Ai Cập phải có quyết tâm hơn đứng về phía Mỹ để chống khủng bố và các nước chứa chấp khủng bố.

II) Vấn Đề Á Châu:

Trong tình hình thế giới hiện nay thì vấn đề chính yếu liên quan đến an ninh toàn cầu là cuộc đụng độ giữa Hoa Kỳ và Trung cộng. Tương quan lực lượng nếu xét theo ý nghĩa cuộc chiến tranh cổ điển thì Trung cộng chẳng có gì để mặc cả với Mỹ (tức là nếu hai phía mang tất cả sức mạnh quân sự ra đụng nhau trong một cuộc chiến tranh thực sự), nhưng "**không có gì để mặc cả**" không có nghĩa là **không đe dọa đến an ninh toàn cầu**". Con đường mà Trung cộng đang đi là con đường mà sách lược đã được vạch ra từ thời Mao Trạch Đông và xa hơn nữa là theo cả chiều dài lịch sử xâm lăng các lân bang của người Tàu gốc Hán tộc. Sách lược ấy: **Dùng dân số đông và hàng mã xâm lăng ngấm ngấm làm kẻ thôn tính các lân bang trong lâu dài, kết hợp với các đe dọa bằng vũ lực, tránh né khi đối phương mạnh, thỏa hiệp nếu đối phương gia tăng sức ép nhưng mục tiêu xâm lấn thì không bao giờ thay đổi.**

Như thế chủ nghĩa bành trướng Hán tộc tự nó đã là một đe dọa các lân bang và toàn nhân loại. Bắc Kinh đang thực hiện một loạt các sách lược khác nhau hầu làm Mỹ yếu đi bằng cách:

- 1) Lôi kéo các quốc gia lừng khừng từ Âu sang Á, Phi châu và Nam Mỹ để chống Mỹ hay gây khó khăn cho Mỹ.
- 2) Gây bất ổn (Thí dụ Nepal, Ấn Độ, Bangladesh, Pakistan, Thái Lan, Phi, Nam Dương) hay yểm trợ các chính quyền tay sai thân tín (VN, Lào, Campuchia, Miến Điện, Bắc Hàn) tại các nước chung quanh Tàu nhằm mở rộng vòng đai an ninh cho Trung cộng.

Đặc biệt hơn hết, Bắc Kinh hiểu tầm mức vị trí chiến lược quan trọng của VN nên đã ngấm ngấm thôn tính VN từng bước một, trong đó cuộc hội nghị tại Thành Đô, thủ phủ tỉnh Tứ Xuyên bên Trung cộng giữa lãnh đạo VC và Tàu cộng ngày mùng 3 và 4 tháng 9 năm 1990, được coi như là màn mở đầu của việc đảng CS Hà Nội bán nước cho Tàu cộng.

Tại sao ta lại gọi như vậy mặc dù hội nghị này bàn về chuyện giải quyết vấn đề Campuchia ? Xin thưa: Trong hội nghị này, VC chấp nhận giải pháp do Tàu cộng đưa ra. Tức là chính sách đối ngoại của VC hoàn toàn tuân theo những chỉ thị từ Trung cộng. Bằng chứng là sau khi hội nghị Thành Đô chấm dứt, thì ngày 5-9-1990, Lê Đức Anh, chủ tịch chính quyền VC đã công khai tuyên bố: "**Mỹ và phương Tây muốn nhân cơ hội này để xóa CS, nó đang xóa Đông Âu, nó tuyên bố là nó xóa CS trên toàn thế giới, rõ ràng nó là kẻ thù trực tiếp và nguy hiểm. Ta phải tìm đồng minh, đồng minh này là Trung quốc**". Và ta hãy nghe Tổng bí thư VC Nguyễn Văn Linh phát biểu chứng tỏ Linh cũng là loại tay sai, ngu dốt: "**Song dù (Trung Quốc) bành trướng thế nào thì Trung quốc vẫn là một nước xã hội chủ nghĩa**" (trích từ hồi ký của Trần Quang Cơ, cựu phó bộ trưởng ngoại giao của CS VN). Như vậy, lãnh đạo chóp bu CS Hà Nội đã biết là Bắc Kinh có **kế hoạch bành trướng sang lân bang**, nhưng vì quyền lợi của phe nhóm và của đảng CS Hà Nội, lãnh đạo VC sẵn lòng quay sang bám chân Bắc Kinh bằng mọi giá, kể cả hy sinh quyền lợi của dân tộc để Bắc Kinh giúp VC giữ cho đảng CS Hà Nội khỏi sụp đổ trước cao trào tan rã của chủ nghĩa CS ở Đông Âu và Liên Xô. Như vậy, đối với CS Hà Nội họ coi Tổ Quốc VN chỉ là công cụ để tạo ra quyền lực cho đảng CS và cho bè phái họ, quyền lợi của đảng trên quyền lợi của tổ quốc và dân tộc. Vì vậy tất cả chúng ta quốc nội, hải ngoại, cùng nhau một lòng muôn người như một chuẩn bị cho cuộc quét khởi để dẹp tan bọn người, *vô tổ quốc*, phản dân, hại nước CS Hà Nội càng sớm càng tốt.

Chính từ đây, ảnh hưởng của Tàu gia tăng tại VN và chóp bu lãnh đạo VC trở thành tay sai thân tín của Tàu và trở thành kẻ bán nước cho Tàu. Việc nhường đất, nhường biển là kết quả đương nhiên của hành động tay sai này. Lê Đức Anh và lãnh đạo chóp bu Hà Nội vì ngu muội, vì tham mê quyền lực, danh vọng, cho nên dù biết Tàu là kẻ thù truyền kiếp của dân tộc Việt và của giống nòi Bách Việt, nhưng họ vẫn đi tìm đồng minh là Tàu Hán tộc, để nhờ Tàu Cộng giúp cho chế độ CS, độc tài tham nhũng, phản dân tộc VC được tồn tại, để họ tiếp tục ngồi chễm chệ hưởng thụ trên xương máu của đồng bào. Tội này của Lê Đức Anh, Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười, Võ Văn Kiệt và bè lũ lãnh đạo chóp bu VC không thể tha thứ được. Những người CS trong Trung ương đảng VC, trong quân đội, công an cũng sẽ mang tội với tổ tiên, dân tộc nếu họ không kịp thời quay trở về với đại nghĩa dân tộc, cùng đứng lên với dân tộc lật đổ nhóm chóp bu Hà Nội tay sai cho Tàu và chống lại sự xâm lấn của Tàu tại VN để đòi lại đất, lấy lại biển và đem lại ấm no, tự chủ, thật sự cho dân tộc.

Đồng bào thân mến,

Chúng tôi hiểu rất rõ những nỗi thống khổ mà đồng bào trong nước đã và đang phải chịu đựng, nỗi tủi nhục mà đồng bào ta đang phải trải qua, sự khốn khó về tinh thần lẫn vật chất mà đồng bào ta đang phải đối diện từng ngày. Đồng bào ta hiện nay đang phải sống dưới hai tầng áp bức:

1) Thứ nhất là bởi đảng CS Hà Nội và những tên VC tay sai cho Bắc Kinh, bọn lãnh đạo chớp bu Hà Nội đang bán nước cho Tàu Cộng.

2) Thứ hai là chế độ bành trướng Hán tộc đã từng bước biến đảng CS Hà Nội trở thành tay sai cho chúng nhằm thực hiện ý đồ xâm chiếm Á Châu, thôn tính toàn cầu. Bọn Tàu cộng lại dùng người Việt để hy sinh cho công cuộc chống Mỹ, chiếm Á châu của họ. Lần này qua tay sai ngoan ngoãn là lãnh đạo chớp bu Hà Nội trong bộ chính trị trung ương đảng **CS Hà Nội** (chúng tôi cố tránh dùng danh từ VN vì người VN chân chính không bao giờ làm tay sai và bán nước cho Tàu).

Chúng tôi hiểu rõ tình thế cực kỳ khó khăn và phức tạp của các anh em hiện đang đứng trong hàng ngũ đảng CS Hà Nội nhưng vẫn còn giữ được tấm lòng với dân tộc, với đất nước, với giải giang sơn gấm vóc quý báu mà tổ tiên ta đã anh dũng, ngoan cường tốn bao mồ hôi, xương máu và công sức truyền lại cho mỗi người chúng ta. Quý anh chị em đã hiểu rõ là trong hơn 60 năm qua, những người lãnh đạo chớp bu CS Hà Nội đã lạm dụng chiêu bài dân tộc, để đẩy anh em vào cuộc tương tàn dân tộc như thế nào và từng bước một chúng trở thành tay sai trung thành, tận tụy cho quan thầy phương Bắc ra sao. Bây giờ bọn Trung cộng đang thao túng toàn diện mọi sinh hoạt của dân ta và sẵn sàng một lần nữa lại đẩy dân tộc ta làm bia đỡ đạn cho chúng, để từng bước thống trị Á châu và toàn cầu. Hầu hết các anh chị em đang phân vân tự hỏi:

Đứng về chính nghĩa dân tộc là đúng đấy nhưng làm sao lật đổ bọn lãnh đạo VC đang làm tay sai cho Tàu và chống bọn Tàu xâm lăng cho được khi thế lực Tàu quá mạnh ? **Vì chúng hiện diện ở tầng chớp bu của đảng CS VN, chúng nắm quyền ở khắp các cơ quan chính quyền, chúng len lỏi vào khắp các tỉnh thành, quận huyện, làng xã thông qua những ổ tình báo nằm vùng đã được xây dựng vững chắc trong gần 50 năm qua. Chúng nói tiếng Việt như đồng bào ta, chúng hiểu rõ từng sắc thái địa phương, từng cơ sở trọng yếu. Chúng đang nắm hệ thống kinh tế, chúng ra sức làm ăn buôn bán để thu góp các tài nguyên của dân tộc để phục vụ cho âm mưu thâm độc là "nô lệ hóa và tiêu diệt sinh lực kiên cường của dân Việt". Qua những tay sai chớp bu VC và những ổ tình báo Tàu này, chúng theo dõi và âm thầm tìm cách tiêu diệt những người Việt còn có lòng với quê hương dân tộc. Chúng truyền bá sách báo, phim ảnh, lối sống Tàu trong nước VN để từng bước tiêu diệt văn hóa quý báu lâu đời của dân ta. Chúng đang làm những việc vô cùng tàn ác mà các quan Thái thú Tàu đã làm, nhất là bọn Thái thú nhà Minh với những tên Quốc Công, Thành Hầu như: Hoàng Phúc, Trương Phụ, Mộc Thạnh, Lý Bân, Mã Kỳ, Trần Trí, Phương Chính, Vương Thông, v.v.v. đã làm khi xâm lăng cai trị nước ta. Nhưng những tên thái thú Tàu hiện nay ngàn lần thâm hiểm hơn những tên thái thú Tàu xa xưa, vì chúng biết dấu bộ mặt gian ác, thâm hiểm, tham lam một cách xảo quyệt (chúng đội lốt như là những người VN) khiến đại đa số giới trí thức tại VN không nhận ra những kẻ sách thâm hiểm của chúng.**

Chúng tôi cũng hiểu rõ là quý anh chị em đã nhìn thấy tội ác tày trời của bọn "Giang-Hồ" Hán tộc (Giang Trạch Dân và Hồ Cẩm Đào), nhưng anh chị em vẫn còn đang giữ thái độ **"chờ xem"** đối với các cao trào toàn dân chống Tàu nhằm giành lại tự chủ cho dân tộc, khôi phục lại giang sơn gấm vóc do tổ tiên để lại. Quý anh chị em vẫn còn hoài nghi về thái độ của Hoa Kỳ đối với thế giới, về Ban Lãnh Đạo VN và quý anh chị em luôn tự hỏi: Điều đó có thực sự hay không? Nếu có thực sự thì tại sao lại để cho bọn Trung cộng lộng hành tại VN đến như vậy và tại sao cộng đồng người Việt tại hải ngoại, đặc biệt tại Mỹ lại phân hóa đến như thế ? Lẽ tất nhiên quý anh chị em lại hỏi tiếp: Nếu tất cả đều đứng vào trận tuyến dân tộc để chống Tàu thì liệu chúng ta có bị sa vào bẫy do các siêu cường bày ra hay không, để rồi đến khi không còn cần thiết nữa, các thế lực quốc tế này lại bán đứng chúng ta như một món hàng không thương tiếc ?

Chúng tôi thông cảm và chia sẻ những suy nghĩ ấy. Hôm nay đây, qua làn sóng này, chúng tôi xin giải thích đôi điều chính yếu liên quan đến những câu hỏi của anh chị em, **đồng thời xác định các cam kết từ nhiều phía có liên hệ đến toàn bộ tình hình VN và cả thế giới trong giai đoạn hiện nay cũng như rất lâu dài sau này:**

Chúng tôi không bao giờ dám đơn phương nói về Ban Lãnh Đạo Hoa Kỳ cũng như Ban Lãnh Đạo VN mà bộ phận chính yếu đang nằm tại Mỹ và bộ phận gốc khác đang nằm tại VN. Không ai có thể biết các vị ấy là ai, hiện đang sống ra sao, làm gì ? Đó là cả một bí ẩn tuyệt mật, chỉ có một số ít người hiếm hoi được biết đến các Cụ này mà thôi. Không một cơ quan tình báo quốc tế nào có thể khám phá ra bí ẩn này ngoài các Cụ Mỹ và các Cụ VN. Nói về các Cụ Mỹ thì chính ngay các cơ quan truyền thông lớn của Mỹ cũng chẳng được phép nói tới cho tới khi có một Cụ nào đó bằng hà, nhưng khi nói tới thì họ cũng chỉ dùng những ngôn từ bình thường để nói về các Cụ này. Ngoài ra rất ít chi tiết về đời hoạt động của các Cụ này được bạch hóa. Các Cụ này họ là những vĩ nhân của thời đại, cuộc sống vượt khỏi các câu thúc tầm thường về danh lợi, cho nên tiếng nói của các Cụ luôn được coi là các **Phán quyết tối hậu không phải chỉ cho một ai đó mà còn đối với vận mạng toàn cầu**. Vì thế, khi nói về các Cụ hay về các ý định của các Cụ, thì lời nói của chúng tôi đã phải được sự chuẩn thuận nghiêm chỉnh của các Cụ Mỹ và VN. **Không và Không Bao Giờ chúng tôi dám mạo danh để nói lên điều gì, khi mà chúng tôi không được cho phép nói ra, và ngày hôm nay đây chúng ta những người yêu nước chân chính trong và ngoài nước, đã thật sự có được hậu thuẫn của Trung Tâm Quyền Lực Hoa Kỳ. Đó là điều chúng tôi long trọng xác minh với toàn thể đồng bào trong và ngoài nước.**

Sự chọn lựa một người như tôi để nói về các vấn đề tối ưu quan trọng đến vận mạng nhân loại toàn cầu là một quyết định mà tôi không bao giờ ngờ tới. Bất ngờ vì tôi mới qua Mỹ chưa quá 12 năm, không hề dính líu đến các tổ chức chính trị, chưa bao giờ giữ một vai trò chính trị, tình báo, không hề được học hành, đào tạo ở một trường chuyên nghiệp nào. Tức là tôi không có một cái gì cả ngoài biết suy nghĩ đúng, sai, một tấm lòng tha thiết đến vận mạng của dân tộc, tới sự tồn vong của nhân loại. Vậy mà các Cụ lại chọn tôi để làm công cuộc trọng đại này, là nói cho mọi người biết về con đường đi tới tốt đẹp của nhân loại (**Nhân Chủ Pháp Trị**) và những nguy hiểm đang chờ đón con người trước mắt (thiên tai, hiểm họa môi sinh, vũ khí nguyên tử, các thể lực chậm tiến cực đoan Hồi giáo, chủ nghĩa bành trướng Hán tộc, v.v.v.). Nếu con người không biết khôn khéo và không chung vai góp sức thật tình với nhau có lẽ văn minh hiện nay của nhân loại sẽ sụp đổ, con người sẽ bị tiêu diệt. Việc các Cụ chọn tôi - một người VN đủ để nói lên cái viễn kiến sâu xa và lòng bao dung của các Cụ cũng như tấm lòng của các Cụ Mỹ đã dành cho dân tộc VN và qua đó cũng để nói với toàn dân Việt và thế giới rằng: Các Cụ chọn người chứ người chẳng chọn được các Cụ; rằng: **Sau biết bao nhiêu thăng trầm, khổ đau của lịch sử cận đại, dân tộc VN xứng đáng được vinh danh, xứng đáng hưởng ấm no, hạnh phúc trong thời gian sắp tới đây và rằng: Đức độ, trí tuệ mới là thước đo để được các Cụ đối xử đồng đẳng.** Ngắn gọn ít điều như vậy cũng đủ để bảo đảm cho những ai còn chút nghi ngờ về một tương lai tốt đẹp đang chờ đón dân tộc Việt, để làm an tâm những ai còn hoài nghi những điều chúng tôi đã nói trong thời gian qua có xác thực hay không. Chúng tôi cũng đều đã trải qua nhiều năm tháng ưu tư, băn khoăn như vậy. Nhưng sau đó, qua những bằng chứng cụ thể, qua những tiếp xúc với các đại diện của các Cụ, rồi qua những diễn tiến của thế giới đang đi đúng hướng như đã hoạch định, khiến chúng tôi đã an tâm là: **Tất cả đều là sự thực chứ không phải là ảo tưởng.**

Việc cộng đồng người Việt hải ngoại chia rẽ chỉ là chuyện nhỏ, thậm chí rất nhỏ. Nó nằm trong một phần của một cái diệu kế lớn hơn là: Đẩy Trung cộng vào bẫy sập để chúng tưởng rằng khi nắm được đảng CS Hà Nội ở trong nước, thì qua các tên VC chớp bu và các tên VC tình báo nằm vùng tại Hoa Kỳ này, chúng cũng nắm được cộng đồng VN hải ngoại. Nghị quyết 36 của CS Hà Nội vừa ban hành với mục đích khống chế người Việt Hải ngoại đã để lộ các ý đồ này. Có như vậy, Tàu cộng mới hung hăng và trở thành **cảm địch của các nước lân bang và của thế giới**. Như vậy Hoa Kỳ có đủ chứng cứ để hợp các nước nhỏ lại mà đánh Trung cộng. Đó là kế **"Vương Đạo"** như lời cụ Lý nói.

III) Cuộc Chiến Tranh Thần Thánh Chống Tàu:

Hồi đồng bào cả nước và hải ngoại, kẻ thù truyền kiếp của dân tộc chúng ta rất là hung hiểm, thâm độc. Chúng đang đồng hóa dân ta, hủy diệt văn hóa chúng ta, biến dân ta thành kẻ **nô lệ thời đại** (gọi là nô lệ thời đại vì chúng sử dụng những kẻ sách thâm độc khiến chúng ta không nhìn thấy rằng mình đang làm nô lệ cho Tàu, không thấy rằng đất nước mình thực ra đang trở thành 1 tỉnh của Tàu). Chúng đang toa rập với bè lũ tay sai chớp bu lãnh đạo VC để đem thanh niên VN đi vào chỗ chết, làm bia đỡ đạn cho mộng xâm lăng Á châu, cai trị thế giới của chúng. Vì vậy đồng bào phải nhìn cho rõ những âm mưu thâm độc này của kẻ thù truyền kiếp Hán tộc để vạch mặt, chỉ tên kẻ thù và chuẩn bị đoàn kết một lòng để tiêu diệt bè lũ VC chớp bu tay sai Tàu và quét sạch lũ Tàu cộng tham lam, tàn ác ra khỏi bờ cõi VN. Ông cha ta nói: **"Nước Mất Nhà Tan"**. Như vậy chức tước, giàu sang mà ai đó đang có (vì cam tâm làm tay sai cho Tàu hay kết bè kết đảng với lãnh đạo chớp bu VC để hãm hại đồng bào, tàn phá quê hương thân yêu) chỉ là bọt nước, một lúc nào đó sẽ mất trắng tay. Còn ai đó chỉ mãi **"làm giàu"**, không thềm để ý tới việc Tàu cộng đang thôn tính, tàn phá nước ta, thì một lúc nào đó của cải này, nhà cửa, ruộng vườn, vợ con cũng sẽ bị bọn Tàu cướp mất, rồi chính chúng ta hay anh em ta, con cháu chúng ta cũng sẽ bị bắt làm thân nô lệ lưu đầy sang Tàu như ngày xưa quân Minh chúng đã làm với dân tộc chúng ta. Lịch sử còn đó mong rằng nhân dân VN, các hào kiệt trong và ngoài nước đừng quên.

Vậy đồng bào và các anh hùng hào kiệt hãy đứng lên để cùng nhau tận diệt **kẻ thù chung** của dân tộc và nhân loại. **Chúng ta có đầy đủ chính nghĩa.** Chúng ta không cô độc vì chúng ta đã thực hiện được các mối liên hệ chặt chẽ và sâu rộng với Hoa Kỳ thông qua các cam kết cụ thể ở tầng cao nhất (qua các Cụ VN). Khi góp công sức vào **cuộc chiến toàn cầu chống chủ nghĩa bành trướng Hán tộc, chúng ta biết rất rõ là chúng ta sẽ chiến thắng.** Chính nghĩa Nhân Chủ Toàn Cầu sẽ thắng bại tàn Hán tộc đã và đang gây ra thảm họa cho Bách Việt nói chung, cho VN nói riêng và cho các dân tộc chung quanh khác. Hoa Kỳ đặt niềm tin vững chắc vào khả năng, kinh nghiệm hàng ngàn năm chống chủ nghĩa bành trướng Hán tộc của dân tộc ta, thì chúng ta cũng phải đặt niềm tin vững chắc vào thiện chí và quyết tâm của Hoa Kỳ trong việc đập tan mộng bành trướng của Hán tộc phương Bắc.

A) Tương Quan Lịch Sử:

Lịch sử giữa 2 nước VN, Trung Quốc đã cho chúng ta thấy rõ rằng: Khi Tàu mạnh thì bao giờ VN cũng mạnh hay nếu ta có yếu thì dân tộc luôn có những người anh hùng áo vải tài giỏi đứng lên cứu nước. Tình hình hiện nay lại còn khác biệt rất nhiều so với các thời kỳ khác trong lịch sử xa xưa. Cái mạnh của Tàu bây giờ chỉ là vỏ bề ngoài. Nó chẳng là gì so với sức mạnh toàn diện của Hoa Kỳ về kinh tế, kỹ thuật và quân sự. Tình hình VN hiện nay có thể ví như thời kỳ nhà Minh xâm lăng nước ta, lúc đó Thượng thư Hoàng Phúc đã nói với vua Minh rằng: Muốn chiếm VN chỉ cần một Thành Hầu Trương Phụ nhưng muốn giữ VN thì phải cần đến 10 Trương Phụ. Câu này đã đủ nói lên **tinh thần chiến đấu oai hùng, không bao giờ chịu khuất phục của dân tộc ta trước kẻ thù phương Bắc.**

Nếu so sánh với Lê Chiêu Thống và Trần Ích Tắc thì tội ác mà đảng CS Hà Nội đã và đang gây ra cho dân tộc còn nghiêm trọng hơn nhiều. Lê Chiêu Thống và Trần Ích Tắc chỉ mới sang Tàu xin cứu viện chứ không đem cả nước gồm chính quyền và cả quân đội ra làm tay sai cho giặc Tàu. Biết việc ấy nên các Cụ VN đã quyết định:

Đánh răn phải đánh đập đầu, tức là đánh thẳng vào Tàu Trung cộng. Cho nên bài phát biểu hôm July 4th (mồng 4 tháng 7) vừa qua là màn mở đầu cho một **cuộc chiến tranh về văn hóa, tư tưởng giữa người VN** và các dân tộc Bách Việt với Tàu. Các Cụ VN hiểu rằng: Khi mở ra mặt trận này, Tàu chỉ có thể **từ thủ đến thua** (Vì cho tới giờ đây, các nhà lịch sử, nhân chủng học, ngôn ngữ học, khảo cổ học, di truyền học uy tín trên thế giới, kể cả một số học giả của Tàu đều công nhận là: **Chủng tộc Bách Việt là chủng tộc lớn sống về nông nghiệp trải dài từ vùng Hoa Nam nước Tàu, VN và khắp các vùng Đông Nam Á. Chủng tộc Bách Việt hoàn toàn khác hẳn với chủng tộc Hán xuất phát từ phía Tây Bắc nước Tàu ngày nay. Người Hán là dân du mục cho nên văn hóa kém xa văn hóa Bách Việt. Trong khi đó văn minh Bách Việt là nền văn minh sáng chói của nhân loại và Hán tộc đã dùng sức mạnh để cướp lấy nền văn minh Bách Việt này và nhận làm của Hán tộc**). Vì thế, Bắc Kinh càng lên tiếng phản đối những lời tố cáo của chúng tôi, về chủ nghĩa bành trướng Hán tộc đang được thi hành tại VN và các nước Đông Nam Á bao nhiêu, thì họ càng tỏ ra thua kém về trí tuệ bấy nhiêu. Không đầy 2 tháng sau ngày July 4th, 200, một viện đại học tại Thượng Hải đã đưa ra một kết quả nghiên cứu về mẫu di truyền các dân Tàu và nói rằng: 1 tỷ 160 triệu người Tàu hiện nay đều mang dòng máu Hán tộc trong người. Đây đúng là một lối "khảo cứu khoa học" đầy bịa đặt trắng trợn, nhằm đối phó lại những lời chúng tôi kêu gọi các anh em cùng dòng máu Bách Việt tại miền Hoa Nam và các nước Bách Việt ở Đông Nam Á, hãy cùng sát cánh bên nhau, đứng lên tiêu diệt mộng xâm lăng bành trướng của Tàu Hán tộc (Hoa Bắc), kẻ thù truyền kiếp của dân tộc Bách Việt. Các cuộc nghiên cứu về lịch sử, khoa học, di truyền học trước đó đã chứng minh được là, đại đa số dân Tàu vùng Hoa Nam bây giờ là con cháu của giống Bách Việt, tuy rằng đã có lai với Hán tộc một ít. Vậy làm sao tất cả dân vùng Hoa Nam lại **chỉ mang** dòng máu Hán trong người. Nếu có mang dòng máu Hán trong người đi nữa, thì cũng chỉ là mang một phần nhỏ còn dòng máu chính vẫn là máu Bách Việt. Tại sao cuộc nghiên cứu di truyền vừa qua của Bắc Kinh lại không nói tới 1 sự thực khoa học đã được các học giả uy tín quốc tế, kể cả của Tàu công nhận là: **"Người vùng Hoa Nam mang một ít di truyền Hán trong người nhưng yếu tố di truyền mạnh và chính yếu đến 75% vẫn là của Bách Việt, giống với yếu tố di truyền của dân VN và các dân vùng Đông Nam Á"**. Như vậy Bắc Kinh chỉ mới nói 1 phần của sự thực. Tuy nhiên, chúng tôi coi câu trả lời này của Bắc Kinh qua một nghiên cứu di truyền đầy tính truyền truyền và phản khoa học là vô nghĩa, vì Bắc Kinh không bao giờ dám nêu vấn đề cốt lõi đó là: **Văn Minh Bách Việt mới là nền tảng của văn minh Trung quốc hiện nay**. Chúng ta tạm gát qua chuyện "khảo cứu khoa học" của Tàu Trung cộng qua cuộc "nghiên cứu" đầy tính bóp méo và tuyên truyền ở trên, một dịp khác chúng tôi sẽ trở lại vấn đề này, chuyện quan trọng bây giờ là ta phải hiểu cái thế giữa giặc và ta, đồng thời phải rút ra được các bài học lịch sử mà tổ tiên ta đã ứng dụng để chống bọn xâm lăng phương Bắc trong suốt hàng ngàn năm qua.

B) Thế Giặc và Ta:

Trước khi có bài phát biểu July 4th trên làn sóng này thì Tàu và VC đều cả tin rằng: Trong nước thì Tàu đã gài người tử trung ương xuống tận địa phương. Cả triệu người Tàu đang có mặt khắp VN. Bọn Tàu này đang kiểm soát nền kinh tế eo uột của VN. Giới trẻ thì bị ru ngủ trong căn sa, ma túy, học đòi ăn chơi sa đọa, trường học thì không dạy học sinh, sinh viên tinh thần kiên cường bất khuất chống kẻ thù Hán tộc của tổ tiên, chính quyền thì tham nhũng từ trên xuống dưới, ăn chơi sa đọa đầy bệnh hoạn (Thí dụ việc Phó chủ tịch bộ Thể dục Thể thao VC là Lương Quốc Dũng hãm hiếp cháu bé gái 14 tuổi thì rõ). Cán bộ các cấp, các ngành thì nhau bòn rút, đục khoét tài sản đất nước (vụ các tổng giám đốc, giám đốc, phó giám đốc tổng cục dầu khí tham nhũng cả hàng nhiều triệu đô la mới đây. Còn biết bao nhiêu vụ tham nhũng to lớn khác của các cán bộ cao cấp nhất như Lê Đức Anh, Trần Đức Lương, Võ Văn Kiệt, Phan Văn Khải, Lê Hồng Anh, .v.v.. mà ta không thể kể hết ra đây. Những tên trong bộ Chính trị Trung ương đảng CS hiện nay, đã thủ đắc tài sản hàng tỉ đô la để ở các trường mục ngoại quốc. Trong khi dân chúng thì đói khổ tới cùng đến độ hàng triệu phụ nữ và thanh nữ phải bán thân cho ngoại nhân để nuôi cha mẹ, nuôi em thơ, nuôi con dại), móc túi tiền cơm côi, rách nát của đồng bào. Dân chúng thì tranh nhau vất vả để kiếm sống hàng ngày khiến không còn có thì giờ tinh tảo để nhìn thấy nước Việt thân yêu đang bị rơi vào vòng tay khổng lồ, cai trị ngấm ngấm của Tàu cộng. Văn hóa Tàu (sách báo, phim ảnh, v.v..) đang tràn ngập VN, làm ảnh hưởng Tàu lan sâu rộng trong lối suy nghĩ, hành động, nếp sống của người Việt. Để rồi một ngày nào đó khi VN hoàn toàn trở thành 1 tỉnh của Tàu thì dân chúng và giới trẻ cũng sẽ thấy đó là tự nhiên, không phản kháng chống đối gì hết. Thật là một âm mưu nham hiểm và thâm độc của Tàu! Ý đồ thâm độc này của Tàu ít người Việt nào nhìn thấy vì nhìn bên ngoài thì cũng chỉ là **người Việt cai trị người Việt** thôi chứ có bóng dáng người Tàu nào đâu. Nếu những ai nhìn rõ bộ mặt nham hiểm của Tàu cùng bè lũ tay sai và dám ra mặt chống Tàu thì dù ở bất cứ cấp nào, chức vụ nào đều bị bè lũ tay sai Tàu tìm mọi cách triệt hạ bằng nhiều thủ đoạn thâm độc và tàn ác để đe dọa những người khác và trấn áp các phong trào phản kháng Tàu ngay từ khi các phong trào này mới manh nha. Thí dụ khi giới trí thức trẻ tại Hà Nội lên tiếng cảnh giác mọi người với bài viết **"Hãy Cảnh Giác Với Bắc Triều"** để nói về vụ chớp bu VC dâng đất, dâng biển cho Tàu cộng thì liền bị bè lũ tay sai của Tàu tìm cách triệt hạ và bỏ tù cho tới bây giờ. Qua việc này, chúng ta mới thấy giới trẻ tại quê nhà vẫn còn có những người sáng suốt (vì nhìn ra được cái họa Tàu đang chiếm VN), đầy can đảm và yêu nước nồng nàn hơn bậc cha anh hiện thời trong nước nhiều lắm. Rồi những cái chết đầy mờ ám của tướng Hoàng Văn Thái, Lê Trọng Tấn, vụ rút máy bay bên Lào giết chết tướng Đào Trọng Lịch và một số cấp đại tá, vụ rút máy bay của một số tướng lĩnh, sĩ quan trong quân đội CS VN tại bán đảo Sơn Trà ngoài Đà Nẵng. Vụ (tình báo Tàu) bắn rút máy bay giết các nhân viên Hoa Kỳ và các cán bộ VC khi đi tìm kiếm các người Mỹ mất tích (POW/MIA) tại Bồ Trạch, Quảng Bình. Cái chết của ủy viên chính trị Trần Đình Tứ ngay tại phiên họp của trung ương đảng CS VN sau khi uống một chén trà tàu, rồi nhân viên cao cấp bộ ngoại giao VC là Lê Mai cũng bị chết bất ngờ (Lê Mai là người có công trong vụ móc nối để Mỹ và VN lập quan hệ ngoại

giao chính thức. Lê Mai bị tình báo Tàu nghi là đi đêm với Mỹ để lật nhóm thân Tàu trong nội bộ đảng CS VN). Tất cả những cái chết này đều do tình báo Tàu chui trong nội bộ đảng CS VN tạo ra. Tình báo Tàu giết nhiều tướng của quân đội VN CS là vì những vị tướng tài này không chịu khuất phục và cam chịu làm tay sai cho Tàu để bán nước như phe Lê Đức Anh, Phạm Văn Trà, Đỗ Mười, Lê Hồng Anh, Nông Đức Mạnh, Trần Đức Lương, Phan Văn Khải, Trần Đình Hoan, Nguyễn Khoa Điềm, Phan Diễn, v.v. cho nên tình báo Tàu phải diệt họ để trừ hậu hoạn. Vì Tàu biết rằng chủ lực để lật phe tay sai của Tàu trong đảng CS VN và chống tham vọng bành trướng của Tàu tại VN chính là **cánh chỉ huy quân đội còn có lòng với dân tộc** trong đảng CS Hà Nội. Trong các chế độ độc tài, bộ phận công an bao giờ cũng là cánh tay mặt dùng để đàn áp dân chúng, trong khi đó tự bản chất, quân đội không phải là lực lượng đàn áp dân tộc mà luôn là lực lượng bảo vệ lãnh thổ và sự tồn vong của dân tộc trước nạn ngoại xâm. Bằng chứng lịch sử kiêu hùng chống ngoại xâm của dân tộc VN chứng minh điều nói trên về quân đội. Bọn Tàu cộng biết vậy nên họ tìm cách nắm quân đội VN CS, cài người vào thành phần lãnh đạo quân đội. Nếu nắm không được thì họ tìm cách làm cho lực lượng ấy yếu đi bằng cách tiêu diệt những tướng lĩnh, sĩ quan có tài, có uy tín trong quân đội để quân đội như rắn không đầu, không người chỉ huy. Vụ chớp bu VC dâng đất, dâng biển cho Tàu mà thành phần lãnh đạo quân đội VC không ai có phản ứng gì (Phạm Văn Trà - bộ trưởng quốc phòng và nhiều tướng lĩnh khác ngậm miệng, im lìm về vụ này) cũng đủ nói lên tình huống này.

Trước áp lực quá mạnh đó của Tàu, những người chống đối (trong đó cũng có những người là tay chân của Tàu giả vờ chống chế độ) cũng chỉ nêu lên các đòi hỏi liên quan đến từng vấn đề cụ thể nhỏ nhỏ mà thôi như: Tự do tôn giáo, chống tham nhũng. Chưa một ai dám nêu lên vấn đề cốt lõi là: **Tàu đang xâm lăng âm thầm và biến VN thành chư hầu, đồng hóa người Việt để từng bước biến VN thành một tỉnh của Tàu, rồi dùng sức người, sức của VN làm bàn đạp tiến lên chi phối Đông Nam Á, sau đó cai trị Á châu và về lâu dài là thống trị thế giới.**

Ở mặt trận hải ngoại thì VC và Tàu cộng rất hiểu cái tính "cá nhân chủ nghĩa" của người Miền Nam (miền Nam nói riêng và người VN nói chung). Vì đa số giới "trí thức" Miền Nam không được đào tạo đến nơi đến chốn trong lãnh vực chính trị, tình báo nên không hề có cái nhìn sáng suốt về chiều hướng đang đi của thế giới vì thế không có hậu thuẫn mạnh từ quốc tế. Những người này yêu nước tha thiết đấy, nhưng họ không biết làm sao biến lòng yêu nước thành những hành động cụ thể, tạo thành quả lớn mạnh để làm động lực đấu tranh đi đến thành công. Cho nên dù yêu quê hương dân tộc nhưng họ vẫn yêu họ và phe nhóm họ trên hết. Họ muốn làm "lãnh tụ" cho nên tình báo Tàu Trung Cộng và VC cứ đề ra các lãnh tụ giả là họ bị trúng kế ngay. Cho đến khi các lãnh tụ giả này bị lộ mặt nạ, thì người dân họ dễ dàng trở nên hoang mang và từ đó nạn lãnh tụ cứ tràn lan, trong khi họ chẳng biết rõ mục tiêu tranh đấu là gì, ai là kẻ thù chính, ai là kẻ thù phụ, nên trong 30 năm qua, chưa có một người nào nhìn thấy kẻ thù hung hiểm nhất của dân tộc Việt bây giờ là lãnh đạo Bắc Kinh. Chính nhờ Bắc Kinh hà hơi tiếp sức mà đảng CS bán dân, hại nước do chớp bu VC lãnh đạo vẫn còn tồn tại đến ngày nay. Vì thế, họ chưa bao giờ phát động một phong trào chống Tàu một cách rộng lớn tại hải ngoại, thậm chí có một số người trong họ còn chủ trương đi với Bắc Kinh để mong lật đổ VC. Họ thật chẳng nhìn ra nguyên nhân của vấn đề VN. Họ cũng chẳng có kế sách để xây dựng VN sau này. Nếu có kế sách thì cũng chỉ là kế sách chấp vá vài năm. Chính vì vậy tinh thần tranh đấu chống Cộng tại hải ngoại bị xé lẻ thành từng mảnh. Trong tình huống như thế, các cán bộ tình báo Tàu và VC dễ dàng kiểm soát chặt chẽ người Việt hải ngoại ở mọi nơi trên thế giới.

Nét đặc trưng của những người Việt hải ngoại này là tính "**cơ hội chủ nghĩa**" rất cao, "**cá nhân chủ nghĩa**" rất mạnh, tiền bạc, địa vị và của cải vật chất trở thành cứu cánh đối với họ. Những người có tấm lòng "**vị vì bởi xuân thu**" chỉ là một thiểu số rất nhỏ. Chút lòng "**vị vì**" ấy cũng dễ dàng tan dần theo năm tháng. Hầu như các cơ quan truyền thông Việt ngữ tại hải ngoại vì sợ mất "**quảng cáo**" nên không dám trực tiếp tham gia tranh đấu chống Cộng, chống Tàu cách triệt để mà họ chỉ tranh đấu lòng vòng, chung chung cho có lệ chứ không dám kiên quyết xác định lập trường "**bạn-thù phân minh**". Tệ hại hơn nữa, nhiều kẻ vì ham tiền hay có cái tôi quá lớn cho nên cố ý hay vô tình đã trở thành tay sai cho tình báo Tàu cộng và VC. Ấy chưa kể là lợi dụng sự tự do rộng rãi ở Mỹ, tình báo VC đã tung tiền ra mua chuộc hay lập ra các cơ quan truyền thông để lèo lái đường hướng "**chống Cộng**" theo chiều hướng có lợi cho VC và Tàu cộng, khiến dân chúng hải ngoại không nhìn được hiểm họa mất nước vào tay Tàu cộng. Hành động bán nước, dâng đất, dâng biển của chớp bu VC đã đủ cho chúng ta nhìn thấy là Tàu cộng mới là kẻ thực sự đang lãnh đạo VN. Vậy tại sao các người vô ngực tự nhận "**lãnh đạo cộng đồng**", giới truyền thông báo chí tự nhận "**hướng dẫn quần chúng**", lại không chỉ cho dân chúng hải ngoại thấy là Tàu cộng đang thực sự cai trị VN và bè lũ chớp bu VC chỉ là con chó nhỏ trung thành của Tàu cộng? Bối cảnh quốc nội và hải ngoại như vậy cho nên VC và Tàu cộng chủ quan nghĩ rằng họ không thể bị chống đối tại trong nước cũng như ở ngoài nước.

Trước bài phát biểu hôm July 4th, 2004, thì Tàu cộng và VC vẫn tin rằng chúng kiểm soát được chặt chẽ tình hình VN. Nhưng sau bài phát biểu hôm July 4th thì cả Tàu cộng và VC mới hiểu ra rằng chúng đã quá coi thường nhân dân VN trong và ngoài nước. Tàu cộng rung động, VC lo sợ thấy rõ. **Chúng hiểu rằng hiện có một thế lực ngầm rất lớn có những liên hệ mật thiết với Ban Lãnh Đạo Tối Cao Hoa Kỳ** (vốn được coi là trung tâm quyền lực, luôn trụ ở giữa cho nên dù vòng ngoài có thay đổi nhưng trọng tâm ở giữa luôn ổn định). Chúng cũng đã tốn nhiều công sức đi tìm trung tâm quyền lực này, nhưng không bao giờ tìm ra hay với tay tới được vì lý do dễ hiểu: **Chúng thiếu trí tuệ và đạo đức.**

Khi thế lực trung tâm này đã lên tiếng, thế giới phải lắng nghe. Bằng chứng là sau bài phát biểu hôm July 4th thì có một loạt các đáp ứng đồng ý từ nhiều thủ đô trên thế giới, ngay cả các nhân vật có ảnh hưởng tới chính tình

thế giới cũng đã có những lời hay bài viết phụ họa theo. Thí dụ ông Al Santoli, Phó Chủ tịch Hội Đồng Chính Sách Đối Ngoại Của Hoa Kỳ, một cơ quan đầy quyền lực, mới đây đã tuyên bố **"Theo tôi nghĩ thì chỉ trong vòng một vài năm nữa, lịch sử không phải chỉ ở Á Châu mà cả lịch sử của thế giới trong thế kỷ 21 sẽ được quyết định"**. Ông Al Santoli cũng là người đã viết Introduction cho quyển sách **"Unrestricted Warfare – China's Master Plan To Destroy America"**. Cho nên Bắc Kinh và Hà Nội lo sợ là lẽ đương nhiên! VN không phải là vấn đề duy nhất mà thế giới phải giải quyết cho dù mũi dùi chính của Bắc Kinh đang nhắm vào là VN. Nhưng nhiều vấn đề quan trọng khác liên quan tới Tàu cũng cần phải giải quyết tận gốc. Chúng tôi tóm gọn như sau:

- 1) Vấn đề đạo quân thứ Năm của Tàu trên khắp thế giới
- 2) Vấn đề phổ biến rộng rãi vũ khí nguyên tử, vũ khí sinh hóa mà Tàu có góp phần
- 3) Vấn đề khủng bố quốc tế mà Tàu đứng ngấm ngấm đằng sau để yểm trợ (**xin tìm đọc nrestricted Warfare – China's Master Plan To Destroy America, của nhà xuất bản Pan America, introduced by Al Santoli**)

4) Trong phạm vi cấp vùng thì Tàu đang tạo ra vấn đề Bắc Triều Tiên, Miến Điện, Lào, Campuchia, Nepal, Thái Lan, Phi. Tại Nam Mỹ thì nhóm thiên tả ở Peru, các tổ chức buôn lậu ma túy đang trở thành mối đe dọa cho các quốc gia trong vùng, trong đó cũng có bàn tay của Tàu cộng ngấm nhúng vào.

Như thế vấn đề cốt lõi là: **Thanh toán tận gốc rễ chủ nghĩa bành trướng Hán tộc**. Hoa Kỳ quyết tâm bằng bất cứ giá nào cũng sẽ thực hiện xong chuyện này. Giải quyết chuyện Tàu thì chế độ tay sai bù nhìn VC, chế độ quân phiệt Miến Điện, chế độ hung đồ Bắc Triều Tiên cũng sẽ tan rã ngay. **Đánh Tàu như thế nào thì là chuyện của Hoa Kỳ. Đánh Tàu trong nước VN là chuyện của nhân dân VN chúng ta**. Mọi người cần phải nhìn cho rõ điều này! Chúng ta phải nhìn cho rõ chiều hướng thế giới đang đi để không bị lầm đường một lần nữa. Mỗi lần lầm một hướng đi, cả dân tộc ta đã phải chịu bao đau đớn, cay nghiệt, đất nước bị tàn phá thể lương, bao nhiêu thể hệ anh tài của đất nước đã bị tiêu hủy. Thật quá xót xa, phí phạm! Hãy nhìn thời Tự Đức. Chỉ vì Tự Đức và giới quan lại, trí thức VN lúc đó đã không nhìn được chiều hướng thay đổi của thế giới, và cũng chỉ vì ngai vàng, quyền lợi của mình (tình hình bây giờ cũng như hồi Tự Đức. Lãnh đạo VC vì muốn bảo vệ quyền lợi, ngai vàng của mình nên bám chặt vào Tàu để làm tay sai, mong Tàu giúp cho tiếp tục thống trị dân tộc) cho nên cứ khư khư bám vào Tàu (trong khi đó Tàu cũng đang bị Tây phương thống trị chứ có hơn gì), coi Tàu là mẫu mực phát triển thành thử không chịu nhìn xa thấy rộng để canh tân đất nước. Kết quả chúng ta bị thua vài chiến hạm Pháp với chừng ngàn tên lính Pháp có súng đạn tối tân hơn. Nước Nhật vào thời đó có vua Minh Trị sáng suốt nhìn ra chiều phát triển của thế giới nên đã canh tân theo Tây phương và chỉ trong vòng vài chục năm đã trở thành hùng cường trong vùng Á châu, đánh bại Nga, cai trị Đại Hàn, Đài Loan và chiếm nhiều phần đất của Tàu.

Sau đó tới thời kỳ Hồ chí Minh, ông ta và đàn em cũng không nhìn thấy chiều hướng các nước Tây phương đang trao trả thuộc địa, nên họ đã chạy theo chủ nghĩa CS quốc tế không tưởng, rồi nhận vũ khí Nga, súng đạn Tàu để giết chính những người anh em Quốc gia cùng dòng máu, cùng khát vọng tranh đấu cho độc lập dân tộc nhưng không chấp nhận chủ nghĩa CS. Thế là cuộc chiến Quốc-Cộng xảy ra trên chính quê hương VN.

Chấm dứt chiến tranh sau 1975, dân tộc VN được gì ngoài những vết thương trong tâm hồn của người VN suốt hai miền Nam Bắc, ngoài một màu mây trắng u hoài lạnh lẽo, như màu tang trắng khăn xô trầm ngâm tưởng nhớ cho sự mất mát không thể bù đắp trong đời người, ngoài những chuyện thương tâm đổ vỡ về vật chất cũng như tinh thần. Đến nay dân tộc VN chỉ được ôm cái bánh vẽ độc lập hào huyền mà đảng CS Hà Nội huyền hoang khoe khoang với dân chúng và thế giới, trong khi đất nước thì bị tàn phá bởi bom đạn, hơn 3 triệu người bị chết cho cả hai miền Nam - Bắc, hàng triệu thương phế binh và người tàn tật do hậu quả chiến tranh. Đảng CS Hà Nội phải gom tài sản, sức người trả nợ cho quan thầy Tàu, Nga để bây giờ dân tộc VN được xếp vào hàng nghèo nhất trên thế giới, thua cả nhiều nước Phi châu. Chính quyền CS Hà Nội được xếp vào hàng tham lam và tham nhũng nhất trên thế giới. Rồi lần đầu tiên trong lịch sử dân tộc, đàn bà con gái, ngay cả những em bé 5, 6 tuổi bị mang bán đi khắp thế giới như là 1 món hàng tình dục. Và giờ đây nước VN đang âm thầm trở thành 1 tỉnh ngoại vi của Tàu. Thêm nhiều tội ác nữa mà đảng CS Hà Nội đã và đang áp đặt cho dân tộc VN nhưng không thể kể hết ra đây. Đây! Chỉ vì sai lầm đường hướng mà đảng CS đã gây đại họa cho dân tộc ghê ghớm như vậy đó! Vậy trong hướng đi sắp tới của thế giới, dân tộc VN, và cả chúng ta nữa không có quyền chọn sai hướng đi thêm một lần nữa. **Lần này nếu chọn sai, dân tộc chúng ta sẽ bị diệt chủng dưới bàn tay thâm độc, tàn ác của người Tàu và mãi mãi không có cơ hội hồi sinh nữa**.

Chúng tôi xin lập lại điều này một lần nữa để mọi người trong và ngoài nước cần phải ghi nhớ cho rõ, để cam đảm hành động cho đúng: **"Lần này nếu chọn sai, dân tộc chúng ta sẽ bị diệt chủng dưới bàn tay thâm độc, tàn ác của người Tàu và mãi mãi không có cơ hội hồi sinh nữa"**.

Trên làn sóng này chúng tôi đã hơn một lần lên tiếng cảnh cáo với giới lãnh đạo Bắc Kinh là: Bắc Kinh muốn đem chiến tranh ra khỏi nước Tàu, nhưng Bắc Kinh khó có thể thực hiện được chuyện này. Bắc Kinh khó đem chiến tranh tới nước Mỹ, nhưng Hoa Kỳ có thể mang chiến tranh tới nước Tàu rất dễ dàng tại bất cứ thời điểm nào và bất cứ nơi nào. **Đánh rắn phải đánh đập đầu là vậy!** Đầu con rắn độc (Bắc Kinh) bị đập nát thì mình con rắn độc (CS VN, Lào, Campuchia, Miến Điện, nhóm Mao-ít Nepal, Bắc Triều Tiên, nhóm CS và Hồi giáo Phi, Thái, v.v.) cũng bất động và đuôi con rắn (nhóm khủng bố Hồi giáo quốc tế cực đoan) cũng chỉ giật vài cái rồi gãy chết.

Vì vị trí chiến lược quan trọng của VN trong vùng Đông Nam Á, cho nên Bắc Kinh đã dùng toàn lực làm mũi tấn công chính nhằm vào VN. Các mũi tấn công khác như Miến Điện, Đài Loan, Bắc Hàn chỉ là phụ thuộc. Vì vậy, đối với Hoa Kỳ và dân tộc VN ta thì mũi phản công chính cũng phải từ VN. Từ quan điểm chiến lược như vậy, nên các Cụ Mỹ và các Cụ VN đã phân công rõ rệt: "**Đánh Tàu bằng đường dài là việc của Hoa Kỳ**". Lúc đó, tất cả các cơ quan đầu não của Tàu ở Trung Nam Hải, các cơ sở tiếp vận, tiếp liệu (kho đạn, xăng dầu, v.v.), các căn cứ trung tâm chỉ huy phi đạn, hỏa tiễn, vũ khí nguyên tử (ở Tân Cương), các cơ sở quan trọng như Đập Tam Khẩu và hàng trăm cái đập khác nằm rải rác trên nước Tàu, cũng sẽ bị Mỹ đánh tan tành trong một vài giờ oanh tạc. Bom áp nhiệt (do cô Dương Nguyệt Ánh, một khoa học gia VN xuất sắc tại Mỹ đã sáng chế ra) sẽ hủy diệt các hầm hố, các căn cứ công sự phòng thủ của Tàu xây ngầm dưới lòng đất, hay trong các rặng núi một cách mau chóng và toàn diện (hãy nhìn cảnh Mỹ dùng loại bom này phá hủy các hầm hố phòng thủ của phe Taliban trong cuộc chiến Afghanistan vừa rồi thì rõ).

Còn gì hay cho bằng những loại bom kinh khiếp do người Việt sáng chế này sẽ dội lên đầu lãnh đạo Bắc Kinh, đập tan những công sự, hầm hố của chúng. Ấy là chưa kể các vũ khí bí mật vô cùng tối tân hiện đại khác mà Mỹ chưa cần mang ra sử dụng trong cuộc chiến Afghanistan và Iraq vừa qua. Tiềm lực quân sự học mót của Tàu chẳng là gì nếu đem so sánh tiềm năng quân sự kinh khiếp của Mỹ. Vậy mà Bắc Kinh lại không biết liệu sức mình, cứ ngo ngoe đòi làm chủ Á châu và thống trị thế giới. Thật nực cười! Rồi đây khi cuộc chiến Mỹ-Tàu nổ ra, thì giới lãnh đạo Tàu mới nhìn thấy và nếm thử những thứ vũ khí bí mật có sức công phá kinh khiếp này. Thế giới và chúng ta hãy chờ xem!

"**Đánh Tàu bằng đường ngắn là công việc của dân tộc VN**". Dân tộc ta có đủ kinh nghiệm và trí tuệ trong lịch sử cả hàng ngàn năm chống Tàu và đánh bại Tàu. **Việc của chúng ta là đánh Tàu ngay tại nước VN**. Tức là chúng ta sẽ quét sạch đạo quân thứ Năm (tinh báo Tàu gài tại VN trong hơn 50 năm qua và lính Tàu giả dạng làm du khách tại VN) của Tàu tại VN, nhằm nhổ tận gốc, bóc tận rễ những ảnh hưởng của Tàu cài đặt trong chính quyền CS Hà Nội từ thượng tầng tới hạ tầng cơ sở, từ thành thị tới thôn quê và trong mọi mặt của xã hội VN. Có như vậy chúng ta mới thật sự đem lại độc lập, tự chủ cho dân tộc, mới mang lại tự do, ấm no, hạnh phúc cho đồng bào để đưa dân tộc cùng nhân loại tiến vào thời kỳ Nhân Chủ trên toàn cầu.

Để làm việc này, chúng ta phải duyệt lại những bài học lịch sử quý báu mà tổ tiên ta đã truyền lại cho con cháu đời sau, từ đó rút ra các kinh nghiệm quý giá hầu chiến thắng trọn vẹn cuộc chiến thần thánh sắp tới, chu toàn sứ mệnh lịch sử cao cả trước dân tộc và nhân loại.

IV) Những Bài Học Lịch Sử:

Trước tiên chúng tôi xin nói rõ với đồng bào là: Có sự khác biệt rất sâu rộng giữa cuộc chiến tranh của hai miền Nam-Bắc trong cuộc chiến tranh lạnh vừa qua, với cuộc chiến tranh thần thánh (hàng ngàn năm mới xảy ra một lần trong lịch sử dân tộc) sắp tới đây về các điểm như sau:

1) Trong cuộc chiến tranh vừa qua, cả hai miền Nam-Bắc chỉ là công cụ của các thế lực tương phản trên quy mô toàn cầu (ý thức hệ giữa Tự Do và CS) mà thôi. Kẻ nào càng hăng say chém giết anh em cùng dòng máu, tàn phá càng nhiều da thịt của mẹ VN sinh ra thì càng có tội với tổ tiên và dân tộc. Chứ chẳng có gì hay để mà vênh váo khoe khoang cái chiến thắng ngu muội, đẫm bao nhiêu xương máu của đồng bào để rồi ngày nay đưa dân tộc, đất nước vào vòng nô lệ của giặc Tàu phương Bắc. Ở đây chúng tôi chỉ nói tới tội ác của nhóm lãnh đạo VC kể từ Hồ chí Minh cho tới những tên chớp bu VC tay sai cho Tàu, hiện đang ngồi chễm chệ tại Bắc Bộ Phủ, trong bộ Chính Trị, dày đặc trong Trung ương đảng VC.

Chúng tôi không kết tội các sĩ quan, binh sĩ trong quân đội CS hiện nay. Các bạn này đừng mặc cảm, vì người lính khi ra trận, không có chọn lựa nào khác ngoài sự phải chiến đấu, vì vậy các bạn hoàn toàn vô trách nhiệm về các tội ác tày trời của giới lãnh đạo đảng CS Hà Nội. Các bạn còn phải chịu nhiều hy sinh, đắng cay, thua thiệt nữa kia. Vì lòng yêu nước thương nòi của các bạn đã bị Hồ chí Minh và lãnh đạo CS Hà Nội lợi dụng, lừa bịp khiến các bạn bị mất đi tuổi thanh xuân tươi đẹp nhất ở nơi rừng sâu núi thẳm. Đau đớn hơn, hàng triệu thanh niên có người còn phải bỏ lại một phần thân thể nơi chiến trường, để giờ đây phải nuôi dưỡng cay trong lòng vì xương máu hy sinh của các bạn chẳng đem lại lợi ích gì cho các bạn và dân tộc ngoài một đất nước VN đang bị tan nát, nghèo đói, đạo đức xã hội bị băng hoại đến mức thê lương tột cùng, đất, biển thì đang bị bọn người tay sai dâng cho Tàu cộng, dân tộc thật sự đang bị người Tàu cai trị. Tương tự như một số đảng viên, các bạn không nằm trong Trung Ương Đảng, các bạn đã lầm khi nghe theo CS, đây chỉ là cái lầm của thế kỷ. Ngày hôm nay đây, các bạn đau đớn khi nhìn thấy chính quê hương của mình bị tàn phá, bởi bọn người đã và đang làm tay sai cho Tàu. Các bạn cũng phải nên tự tỉnh để tự cứu lấy mình, cứu lấy gia đình và con cháu mình. Các bạn phải tự đứng lên để góp một bàn tay vào việc diệt lũ tay sai, quét sạch giặc Tàu và xây dựng lại quê hương đất nước khi thời cơ tới.

2) Thuyết chiến tranh được gọi là **gián chi** hay **ùy nhiệm**, là kế hoạch xương sống mà cả hai phía Mỹ-Liên Xô đều ứng dụng tại khắp các chiến trường trên thế giới với rất nhiều quỷ kế khác nhau, mà cuộc chiến VN vừa qua là một thí dụ điển hình rõ rệt nhất.

3) Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, VC "thống nhất" đất nước rồi thì đem đất nước, dân tộc, quân đội làm tay sai cho Liên Xô, để bành trướng chủ nghĩa CS hoang tưởng khắp Đông Nam Á. Khi Liên Xô tan thì lãnh đạo CS Hà Nội lại một lần nữa sẵn lòng làm tay sai, đem dâng đất nước cho Tàu để mong giữ được quyền lực (hãy nghe lại lời phát biểu của Lê Đức Anh và Tổng bí thư Nguyễn Văn Linh sau phiên họp tại Thành Đô bên Tàu ngày 5-9-1990 được cựu Phó bộ trưởng ngoại giao đảng CS Hà Nội là Trần Quang Cơ thuật lại trong hồi ký của ông ta thì rõ). Từ những bằng chứng rõ ràng như trên, ta thấy bản chất của những người lãnh đạo chớp bu CS Hà Nội là: **Muôn đời làm tay sai cho ngoại bang**. Vậy những ai chủ trương "**hoà hợp hoà giải, đa nguyên**

đa đảng" với đảng CS Hà Nội, giúp CS "bầu cử tự do" để đánh bóng cho chúng, hãy luôn ghi nhớ những điều sau đây để khỏi mang tội làm tay sai cho Tàu như lãnh đạo CS Hà Nội đã và đang làm:

a) Giữa những người VN chân chính tại hai miền Nam-Bắc, thì lý tưởng dân tộc đòi hỏi chúng ta phải bỏ qua những lầm lẫn, mặc cảm quá khứ cũ để chung sức đánh bại bọn tay sai VC, quét sạch bọn Tàu cộng khỏi đất nước của chúng ta.

b) Đối với những kẻ (gồm lãnh đạo chớp bu VC và những thành phần khác chỉ vì tham lam địa vị, tiền tài, danh vọng hão huyền mà sẵn lòng làm việc cho Tàu) chấp nhận làm tay sai và mang đất nước đem dâng cho Tàu, thì những ai chủ trương hoà hợp hoà giải, đa nguyên đa đảng với đảng CS Hà Nội, giúp CS "bầu cử tự do", thì họ cũng đều là thành phần tay sai bán nước cho Tàu.

c) Bọn CS Việt và CS Tàu đã đánh lộn con đen. Chúng dùng chiêu bài hòa hợp hòa giải này để đánh lạc hướng dư luận người Việt hải ngoại và nhiều chính khách xôi thịt đã bị trúng kế, cũng chỉ vì họ quá ấu trĩ, tham lam và u tối. Cho nên đã từ lâu trên làn sóng này, chúng tôi chỉ kêu gọi mọi người VN không phân biệt chính kiến hay quá khứ, **hãy trở về với Đại Nghĩa Dân Tộc mà không hề kêu gọi hòa hợp hòa giải** (ý tại ngôn ngoại là vậy). Vì chúng tôi phân biệt rất rõ những kẻ bán nước với người Yêu Nước Chân Chính. Giờ lịch sử đã điểm, những ai còn đang mê ngủ thì hãy mau chóng bừng tỉnh cơn mê để trở về với đại nghĩa dân tộc và tham gia ngay vào **lực lượng toàn dân chống Tàu** đang ngầm phát động mạnh trong cũng như ngoài nước.

d) **Nước mất thì nhà tan:** Nỗi đau nhục ấy làm sao rửa cho sạch! Thế hệ người Việt ngày hôm nay có còn dám ngẩng đầu nhìn tổ tiên nữa hay không? Đau lắm thay rất nhiều người trẻ VN đã không còn biết đến lịch sử hào hùng chống Tàu của cha ông ta! Tội lỗi tày trời này là do đảng CS Hà Nội phải chịu trách nhiệm, khi chúng không dám dạy cho giới trẻ lòng yêu nước bất khuất của cha ông trước kẻ thù xâm lấn Bắc phương, không dám dạy cho tuổi trẻ VN về lịch sử đích thực của dân tộc, của Bách Việt. Đối với chúng tôi và rất nhiều người khác thì: Tội cố tình chôn vùi lịch sử kiêu hùng của dân tộc trong công cuộc chống Tàu cả ngàn năm, tội làm tay sai bán nước cho Tàu là tội khó có thể tha thứ, cho nên **hàng ngũ chớp bu lãnh đạo VC phải đưa được ra toà án dân tộc xét xử sau này**.

đ) Vấn đề chính bây giờ không phải là lập chính phủ này, tổ chức nọ, đảng kia. Nếu làm như vậy thì chỉ bộc lộ cho thấy **tính cơ hội chủ nghĩa** đáng bị nguyên rủa của những kẻ lạc lối, không nhìn thấy những vấn đề quan trọng trước mắt của dân tộc. Vấn đề bây giờ là: **Thống nhất lực lượng toàn dân trong và ngoài nước, để đoàn kết đánh bại chủ nghĩa bành trướng Hán tộc đang đe dọa sự tồn vong của dân tộc, tiêu diệt lũ tay sai bán nước đang ngự trị tại Bắc Bộ Phủ Hà Nội**. Cuộc chiến này hàng ngàn năm mới có một lần sau biết bao nhiêu thăng trầm lịch sử của dân Việt và chủng tộc Bách Việt. **Cánh cửa lớn của lịch sử hàng ngàn năm mới mở ra một lần** là vậy. Và **phúc cho ai biết đi vào lịch sử bằng cánh cửa lớn**.

Sau khi đã nêu bật lên một số nhận định có tính cách cơ bản, bây giờ ta cần duyệt xét lại 4 bài học lịch sử mà cha ông ta đã dùng để chiến thắng giặc Tàu phương Bắc.

Như đã trình bày nhiều lần là: Gần như mỗi khi Tàu mạnh thì luôn có một VN mạnh và bao giờ cũng vậy, mỗi khi đem quân tràn xuống VN thì sớm hay muộn, quân Tàu đều phải nếm mùi thất bại ê chề. Hiện tại Bắc Kinh cứ tưởng chúng hùng mạnh, chúng lại nằm đầu được lãnh đạo chớp bu VC, dân chúng tại VN thì bạc nhược tinh thần, giới trẻ sa đọa và mất hướng đi trong cuộc sống, cho nên chúng nghĩ việc chiếm VN nằm trong tầm tay của chúng. Nhưng chúng đã lầm to! Sức mạnh thực sự của VN hiện nay đang mai phục trong nước và số lớn nằm ngoài VN tức là tại Mỹ. Như vậy trong cuộc chiến toàn diện này thì tương quan lực lượng không nghiêng về phía Tàu, mà lệch hẳn về phía VN và Hoa Kỳ (thế mới biết công lao rất lớn của cụ Lý Đông A và các Cụ VN trong việc dẫn dắt thế trận này). Nhưng chúng ta phải luôn ghi nhớ: Lịch sử là lịch sử, chiến tranh là chiến tranh, cho nên không ai có thể chủ quan khinh địch mà luôn phải **"thông cổ để luận kim"** để **"biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng"**.

Bốn kinh nghiệm lịch sử lớn nhất trong công cuộc chống Bắc xâm mà cha ông để lại, buộc chúng ta phải học thuộc lòng và ứng biến một cách thần dụng, để đối phó với bọn người Hán tộc tham lam, hiểm ác là:

1) Bài Học Thứ Nhất Trong Cuộc Chiến Tranh Lý-Tổng:

Việc danh tướng Lý Thường Kiệt và Tôn Đản đem quân đánh Khâm Châu, Liêm Châu (Quảng Đông), Ung Châu (Quảng Tây) của nhà Tống thật đáng cho ta ghi nhớ năm lòng. Vào thời kỳ cách nay gần 10 thế kỷ, việc giao thông đi lại còn đầy khó khăn nên việc tìm hiểu về nội tình của đối phương không phải là dễ dàng. Việc biết quân Tống sửa soạn đánh ta lại càng không phải là chuyện dễ. Vậy dựa vào đâu vua nhà Lý phải ra tay trước tức là đem quân tổng tấn công vào đất địch theo kế sách **tiên thủ hạ vi cường**? Xin thưa: Vì triều đình nhà Lý **"biết địch biết ta"**. Hành động này nói theo ngôn ngữ hôm nay là **"Pre-emptive"** hay **"lấy công làm thủ"** mà Mỹ từng tuyên bố sau vụ 9-11 vừa qua. Mục đích hành động **đánh phủ đầu** này là làm quân Tống bị bất ngờ khiến chúng trở tay không kịp. Mục đích sâu xa của chiến lược là tiêu diệt hậu cần quân sự của nhà Tống đặt tại Quảng Đông, Quảng Tây, làm nhụt ý chí xâm lăng của quan quân nhà Tống, kế đó là đem chiến tranh ra xa khỏi VN và sau cùng đặt VN ở thế thượng phong trong việc nói chuyện ngoại giao giữa hai nước sau này. Sau khi đánh sang nước Tàu, tiêu diệt hậu cần chuẩn bị chiến tranh của nhà Tống đặt tại đó xong, thì đại tướng Lý Thường Kiệt và Tôn Đản rút quân về nước nhưng danh tướng Lý Thường Kiệt vẫn để lại một số quân du kích, tình báo ở lại chung quanh vùng biên giới Tàu để thao túng tình hình và để lập tuyến phòng thủ từ xa. Đây là một bài học tiêu biểu cho cách thức phối hợp nhịp nhàng giữa chính trị, ngoại giao, quân sự, tình báo của nhà Lý. Tiếc thay các thế hệ sau này đã không thấy sự vĩ đại của kế sách **lấy công làm thủ** mà triều Lý đã thực hiện trong công cuộc chống Tàu, cho nên đã không chịu học hỏi, rút tía ra được những bài học bổ ích cho việc

giữ gìn và phát triển quốc gia sau này. Đối với danh tướng Lý Thường Kiệt và triều đình nhà Lý thì câu nói **"muốn hoà bình phải chuẩn bị chiến tranh"** đã trở thành một nguyên tắc trong đường lối chính trị, ngoại giao với Tàu. Chúng ta phải luôn ghi nhớ: **Nếu thiếu tình báo hữu hiệu thì nhà Lý không thực hiện được điều ấy. Nếu xã hội VN không được tổ chức quy củ, nhà Lý không thể thực hiện được điều ấy. Nếu thiếu nhân tài, nhà Lý không thể thực hiện được điều ấy.**

2) Bài Học Thứ Hai Trong Cuộc Chiến Tranh Trần-Nguyên:

Quân Mông Cổ (nhà Nguyên) sau khi chiếm trọn nước Tàu đã dùng quân bản bộ người Tàu để xâm lăng nước ta ba lần. Cả ba lần đó quân Nguyên đều thua thảm bại. Trong ba lần xâm lấn này, quân Nguyên dùng một phương pháp rất là "Mông cổ" tức là đi tới đâu thì đốt phá, chém giết tan hoang tới đó. Kế hoạch này hữu hiệu khi dùng để tấn công các quốc gia nằm dọc theo trục đường tơ lụa cổ là nơi sa mạc, ít rừng núi, ít hang động hay đầm lầy. Dân chúng sống chung quanh các thành trì do các sứ quân hay tiểu vương cai trị. Vì thế, khi dân chúng bị tiêu diệt, nhà cửa mùa màng bị thiêu rụi thì quân sỹ trong thành bị bao vây, nội bất xuất, ngoại bất nhập cho nên tinh thần suy yếu dễ đi tới đầu hàng giặc Nguyên. Nhưng quân Nguyên khi đến VN lại khác. Chúng không thấy thành trì kiểu ấy, chúng chỉ thấy những thành trì là các ngôi làng với tre gai bao bọc đầy đặc chung quanh. Mỗi làng là một pháo đài với địa thế hiểm trở nên quân Nguyên không thể khai thác được tính năng động sơ trường của họ là kỵ binh, ngược lại, họ bị bao vây bởi hàng hàng lớp lớp các **"pháo đài làng"** luôn tung ra những cú phản công du kích bất ngờ và chính xác, cộng thêm không hợp thời tiết, thủy thổ của phương Nam làm cho quân Nguyên hoàn toàn bị động tại chiến trường VN.

Nhưng một yếu tố quan trọng sau cùng có tính cách quyết định đã làm cho quân Nguyên thất bại thảm hại là: **Quân Nguyên đụng phải tinh thần kháng chiến quyết liệt, đồng lòng đoàn kết và khôn ngoan của dân Việt.** Triều đình nhà Trần biết vận dụng tinh thần dân tộc bằng việc tổ chức hội nghị Diên Hồng, hội nghị Bình Than để tạo tinh thần đồng lòng chống giặc trong toàn dân với khẩu hiệu:

- **Toàn dân vi binh** (toàn dân là lính)

- **Toàn tài vi dụng** (xử dụng mọi phương tiện sẵn có)

- **Toàn địa vi phòng** (mọi nơi đều là trận địa)

Với việc vận động được toàn lực của dân tộc, cùng với tài vận dụng binh siêu quần của Đức Trần Hưng Đạo và của các tướng nhà Trần, tất cả đã làm quân Nguyên bị đại bại mau chóng. (Quân Mông Cổ là một đội binh chưa bao giờ biết bại dưới sự lãnh đạo và điều động của Thiết Mộc Chân - Thành Cát Tư Hãn và sau này cháu nội y là Hốt Tất Liệt, chúng hung hăng tung hoành ngang dọc như vào chỗ không người, làm rung động các dân tộc từ Âu sang Á và chỉ trong một thời gian ngắn chúng đã làm chủ gần 2/3 quả địa cầu. Nhưng đoàn quân "bách chiến bách thắng Mông Cổ" đã bị chặn đứng và đã bị thảm bại 3 lần bởi dân quân nhà Trần và nhờ dân tộc VN 3 lần đánh bại quân Mông Cổ một cách oanh liệt khiến hùng khí của quân Mông Cổ giảm dần và từ đó làm cho quân Mông Cổ mất dần thể thượng phong để rồi đi đến suy tàn trên khắp thế giới.

Bài học này khác hẳn với bài học thời nhà Lý nhưng nhà Trần cũng thực hiện nguyên tắc **"muốn hoà bình phải chuẩn bị chiến tranh"**. Tuy nhiên, nhà Trần không xử dụng chiến thuật **"Pre-emptive"** hay **"Đánh Phũ Đầu"** với quân Nguyên tại chiến trường Hoa Nam nước Tàu như nhà Lý đã làm. Lý do là: Quân ta thiếu tính cơ động nếu so với quân Nguyên và quân ta không thể tàn ác như quân Nguyên để đánh giết dân Tàu tại Hoa Nam. Cho nên nhà Trần đợi quân Nguyên tràn vô lãnh thổ VN rồi ta mới đánh. Khi ta đánh chúng thì ta đánh toàn diện về mọi mặt như tiếp vận, bộ binh, hải quân, bao vây đồn giặc để rồi tiêu diệt chúng. Nhân đây ta cũng phải nói vài điều về Trần Thủ Độ - người có công lớn khai sáng ra nhà Trần và có công rất lớn trong việc tạo tinh thần quyết tâm chống giặc khi ông khẳng khái nói với vua Trần Thái Tông rằng: **"Đầu tôi chưa rơi xuống đất, xin bệ hạ đừng lo!"**, tức là đừng đầu hàng giặc (Nhất ngôn hưng quốc, nhất ngôn táng quốc là thế). Ông là một người rất tài giỏi, lỗi lạc về chính trị nhưng lịch sử VN do các triều đại về sau viết lại đã dùng cảm tính và tinh thần đạo đức hủ nho (Tống Nho) để phê phán bất công về công trạng của Trần Thủ Độ trong dòng lịch sử dân tộc.

3) Bài Học Thứ Ba Trong Cuộc Chiến Tranh Lê-Minh:

Khi nhà Trần bị suy vong thì nhà Minh bên Tàu đã đánh bại nhà Nguyên để khôi phục lại nước Tàu và khôi phục lại tinh thần bành trướng Hán tộc. Nhà Minh muốn đánh chiếm phương Nam lắm nhưng chưa có dịp. Minh Thái Tổ tên thật là Chu Nguyên Chương, xuất thân từ nơi cửa Phật, đã lãnh đạo dân Tàu lật đổ nhà Nguyên và lên làm vua. Minh Thái Tổ là sư trong chùa nên có đọc kinh sách vì vậy nhà Minh hiểu rõ vai trò quan trọng của trí thức trong việc ổn định xã hội. Sau khi lên ngôi và đã đặt vững nền móng cai trị rồi, nhưng Minh Thái Tổ cũng vẫn e ngại các cao trào chống đối của giới trí thức, đặc biệt là của các sư sãi ở các chùa cho nên ông ta cho thành lập các tăng đạo ty (một kiểu tôn giáo quốc doanh của CS), để tập trung sách vở, giới trí thức vô đầy hầu để bề kiểm soát, theo dõi tư tưởng của dân chúng. Sách vở nào nếu thấy có hại cho triều đình chúng thì mang đi đốt, ai có vẻ chống đối thì chúng hủy diệt hay đem đi an trí ở một nơi để không còn có thể truyền bá sự chống đối hay tiếp xúc với những người cùng ý hướng (nhà Nguyên cũng đã áp dụng cách này để đối phó với sĩ phu Bắc Hà). Khi nhà Minh chuẩn bị xâm lăng VN, thì lúc này nhà Trần đã đi vào suy vi và bị nhà Hồ cướp ngôi. Hồ Quý Ly và các con là: Hồ Hán Thương, Hồ Nguyên Trừng, Hồ Triệt Uông, tuy có tài nên đã cải biến cách điều hành đất nước theo tinh thần khoa học hơn, nhưng vì mang tiếng đoạt ngôi vua cho nên không được giới sĩ phu và dân chúng yểm trợ, vì vậy loạn lạc nổi lên khắp nơi. Nhân dịp có một người tự xưng là con cháu nhà Trần tên là Trần Thiêm Bình chạy sang Tàu cầu cứu, vua nhà Minh liền sai quân sang đánh nước ta lấy cớ là dẹp nhà Hồ để giúp VN ổn định. Đây là một bài học cho tất cả mọi người VN nào còn tinh thần yêu nước thương nòi. Chúng ta phải luôn luôn ghi nhớ là: **"Không bao giờ nhờ hay dựa vào Tàu để giải quyết chuyện VN"**.

Lãnh đạo Tàu bao giờ cũng muốn chiếm VN và họ chỉ đợi thời cơ mà thôi. Những bài học lịch sử của Trần Ích Tắc, của Lê Chiêu Thống còn đó. Bài học đau đớn và chua cay nhất gần đây thôi là bài học của đảng CS Hà Nội do Hồ Chí Minh lãnh đạo. Họ đã dựa vào CS quốc tế trong đó CS Tàu là lực chính để đánh "Pháp" (đánh Pháp với Hồ Chí Minh chỉ là chiêu bài, mục đích chính là để Hồ áp đặt chế độ CS lên toàn cõi đông dương theo lệnh của quan thầy Liên Xô) và tiêu diệt dã man những thành phần quốc gia tài giỏi, chân chính cũng muốn đuổi Pháp nhưng không theo CS. Họ làm tiêu hao bao nhiêu sinh lực của dân tộc cả hai miền trong cuộc chiến Quốc-Cộng do ngoại bang xúi bẩy. Kết quả dân tộc được gì ngoài một đất nước rách nát, tan thương, một dân tộc bị kiệt quệ sinh lực và đang làm tội mọi cho ngoại nhân trên chính quê hương mình. Trong khi đó Tàu cộng được những gì ? Tàu cộng được hưởng bao nhiêu mồ hôi xương máu của dân Việt. Tàu cộng đã **"đánh Mỹ cho tới người Việt cuối cùng"**. Để rồi Tàu cộng được thưởng công (khi đứng về phía Mỹ-Tây phương góp phần làm cho Liên Xô tan rã) to lớn, Mỹ và Tây phương giúp Tàu phát triển khoa học, kinh tế hùng mạnh như bây giờ. Nếu không có Mỹ và Tây phương đổ tiền của và kỹ thuật vào nước Tàu, thì giờ đây nước Tàu có lẽ vẫn là một quốc gia nghèo khổ, chứ đâu có dám ra mặt làm "siêu cường" và hung hăng xâm chiếm lân bang (nhưng nói sâu rộng ra thì người Mỹ không có ngu nuôi cho Tàu mập béo, mạnh lên để Tàu diệt Mỹ. Mỹ đã hiểu rõ bản chất bành trướng Hán tộc của Bắc Kinh nên dù có cho Tàu ăn no thì họ vẫn luôn thủ kế để khi Tàu phản bội thì Mỹ có cách đánh Tàu. Quả thật Mỹ nghĩ không sai! Tàu được Mỹ cho ăn no nhưng Tàu không biết ơn mà còn trả oán, còn yểm trợ khủng bố Hồi giáo phá Mỹ-Tây phương, đe dọa an ninh lân bang và thế giới cho nên con heo Tàu béo phì sắp sửa được ông chủ Mỹ mang ra làm thịt). Hồ Chí Minh và lãnh đạo VC nhờ Tàu để bây giờ dân Việt được hưởng những gì ? Xin thưa: Dân Việt khổ khổ chỉ được hưởng cái ách **"đô hộ âm thâm"** của Tàu cộng, do giới lãnh đạo chớp bu VC tay sai ngoan ngoãn của Bắc Kinh đặt lên cổ toàn dân Việt. Nước Nhật, Đức bị Mỹ đánh bại nhưng sau đó lại được Mỹ giúp đỡ phát triển để bây giờ trở thành cường quốc. Còn CS VN sau khi khoe khoang thắng Mỹ thì lại biến đất nước VN giàu đẹp thành rách nát, tả tơi, nghèo đói, lạc hậu và thành nô lệ cho Tàu. Đau đớn thay cho dân Việt!

Sau khi chiếm được VN, nhà Minh cũng lập tăng đạo ty như bên Tàu nhưng khắc nghiệt hơn nhiều. Với mục đích diệt tận gốc rễ nền văn minh Bách Việt còn sót lại ở VN (mục đích để con cháu Bách Việt nói chung và VN nói riêng không còn ghi nhớ về nền văn minh Bách Việt nữa), vua Minh ra lệnh các quan Tàu cai trị phải gom góp tài liệu sách vở quý báu cũng như các nhân tài xuất sắc của VN mang về Tàu (việc làm này của nhà Minh được lập lại khi Hồ Chí Minh chiếm được miền Bắc năm 1945 và CS chiếm được miền Nam vào năm 1975, chúng cho gom hết và thiêu hủy các sách vở văn hóa của người VN mà chúng gọi là "văn hóa đồi trụy", chúng thay vào đó văn hóa sách vở Mác-Lenine, nên tội nặng nhất của giới lãnh đạo CS Hà Nội là tội phá hủy văn hóa của dân tộc VN.. Tóm lại là tội ác của giới cầm quyền CS hiện nay chẳng khác xa bao nhiêu tội ác của bọn Minh Thành Tổ, Hoàng Phúc, Trương Phụ, Lữ Nghi, v.v.) để phục vụ cho sự phát triển của Tàu (Người kiến trúc sư vẽ kiểu và chỉ huy công trình xây dựng thành Bắc Kinh nguy nga còn tồn tại tới bây giờ của Tàu là một người VN, tên là Nguyễn An hay còn gọi là Nguyễn Văn An. Nguyễn An bị nhà Minh bắt nộp về Tàu, vì tài giỏi về kiến trúc nên được vua Minh sủng ái và giao trông coi việc xây cất thành Bắc Kinh năm đó ông 16 tuổi. Hồ Nguyên Trừng là người sáng chế ra súng thần công - súng đại bác và sau đó bị nhà Minh bắt mang về Tàu để truyền nghề đúc súng cho Tàu, về sau ông làm đến chức Công Bộ Thị Lang bên Tàu và soạn ra bộ sách Nam Ông Mộng Lục còn giữ được đến nay). Còn những tài liệu sách vở hay bia đá, công trình kiến trúc, v.v.v. mà không mang về được thì vua Minh ra lệnh tàn phá hay đốt hết. Sau đó mang các nho sĩ Tàu sang truyền bá văn hóa Tàu và bắt dân ta phải bắt chước. Thật là dã man và thâm hiểm! Tuy lập ra các tăng đạo ty, dùng luật pháp dã man (**xử phạt kẻ chống đối bằng cách: mang nạn nhân chiền trên vạc dầu để lấy mỡ. Mỡ người này họ đem về Tàu chế ra mỹ phẩm, dùng trang sức cho các giới quý phái trong cung vua nhà Minh v.v. và gần đây Tàu cộng và VC cũng ăn các thai nhi tẩm thuốc bắc để tăng cường sinh lực**), dùng tiền bạc, chức tước để mua chuộc giới trí thức cộng tác với nhà Minh cai trị dân Việt hay bắt dân ta học theo cách sống Tàu, nhưng quân Minh vẫn không kiểm soát được các làng xã VN. Chính các làng xã, chứ không phải là thành phố VN, là xương sống, là cột trụ cho cao trào toàn dân chống Minh trong 10 năm do Bình Định Vương Lê Lợi khởi xướng và lãnh đạo.

Qua bài học nhà Lê chống Minh, chúng ta thấy tình hình thời đó với thời kỳ đất nước VN do VC cai trị cũng có một số điểm giống nhau như:

- Thời nhà Minh:

a) Tăng đạo ty.

b) Văn hóa Tàu chi phối văn hóa VN

c) Chính quyền bù nhìn

d) Nhà Minh chi phối mọi sinh hoạt xã hội

a) Tôn giáo quốc doanh

b) Văn hóa Tàu và sách vở CS Tàu đang chi phối

c) Lãnh đạo CS đang làm tay sai, bù nhìn cho

Tàu cộng

d) Tàu cộng đang chi phối mọi sinh hoạt xã hội

VN

VN

- Thời CS Hà Nội:

*** Cái khác bây giờ là:**

a) Ban lãnh đạo người Việt tại Mỹ cũng như trong nước, đã có đầy đủ các kế sách cho cuộc cách mạng phục hưng và phục hoạt VN với sự giúp đỡ của ban lãnh đạo Hoa Kỳ.

b) Võ lực của Hoa Kỳ có khả năng đập nát nước Tàu trong một thời gian rất ngắn, lực lượng sóng đáy của dân Việt có thể nổi dậy ở bất cứ nơi nào trong nước, khi thời cơ đến.

c) Thế lực **"ngầm"** của VN tại hải ngoại và trong nước đang lãnh đạo cuộc chiến chống Tàu và CS Hà Nội một cách toàn diện, triệt để.

d) Khi thời điểm đến toàn dân VN trong và ngoài nước sẽ lật ngược thế cờ để lãnh đạo đất nước.

4) Bài Học Thứ Tư Trong Cuộc Chiến Quang Trung-Thanh:

Khi vua Quang Trung lên ngôi thì lãnh thổ VN đã trải dài xuống đến mũi Cà Mau cho nên việc phòng thủ đất nước phức tạp và khó khăn hơn, trong khi đó sĩ phu Bắc Hà đang bị ép chế bởi nhóm cầm đầu óc kém cỏi Thanh- Nghệ- Tĩnh dưới thời vua Lê chúa Trịnh. Khi Lê Chiêu Thống cầu viện nhà Thanh thì quân Thanh dễ dàng xâm chiếm nước ta. Đến lúc đó dân ta mới bừng tỉnh trước họa ngoại xâm. Vua Quang Trung đã dùng thế đánh **"trong đánh ra, ngoài đánh vào"**. Thế nội công ngoại kích này đã vây quân nhà Thanh lại diệt gọn từng thành (lũy) một và bắt gọn đám quân quân báo (tình báo quân đội) để chúng không thể thông báo cho nhau kịp thời. Kết quả Vua Quang Trung tiêu diệt hơn 20 vạn quân nhà Thanh trong một thời gian thật ngắn và như lời đã hứa Vua Quang Trung cùng binh sĩ đã làm lễ tân niên vào ngày mùng 5 tháng 1 năm kỷ Dậu (1789) trong thành Thăng Long. Cách đánh và lối chuyển binh thần tốc này đáng để cho những người cầm quân hiện nay suy nghĩ và áp dụng trong việc đánh thắng quân Tàu sắp tới.

Bốn bài học lịch sử quan trọng nêu trên đã chứng tỏ rằng:

1) Mỗi khi chúng ta suy yếu, nội loạn thì Tàu tìm cách xâm lăng nước ta.
2) Khi Tàu xâm lăng thì nhất định thế nào nước ta cũng có anh hùng hào kiệt đứng lên thống nhất lòng dân, để lãnh đạo cuộc chiến tranh chống Tàu một cách kiên quyết, không khoan nhượng. Và kết quả, bao giờ chúng ta cũng thắng Tàu.

3) Trong điều kiện hiện nay, cuộc chiến chống Tàu nằm chung trong trận chiến toàn cầu chống chủ nghĩa bành trướng Bắc Kinh cho nên chúng ta nhất định thắng.

4) Cuộc chiến chống ngoại xâm hôm nay đang được lãnh đạo về mặt tinh thần bởi nhà lập thuyết Lý Đông A, với sự phối hợp sách lược toàn diện của Hoa Kỳ thông qua Ban Lãnh Đạo VN đã được kín đáo hình thành tại Mỹ.

5) Cụ Lý Đông A đã từng nói về cuộc chiến này hơn 60 năm trước với các đặc tính: **"Đột biến, Thuế biến và Đặc biến"**. Nhưng thế nào là: Đột biến, Thuế biến và Đặc biến ? Đây là phương châm, phương thức và phương pháp thần tốc, bí mật và vũ bão, mà những người lãnh đạo VN sẽ dùng trong giai đoạn tới, cộng với sự phối hợp sách lược nhịp nhàng của ban lãnh đạo Hoa Kỳ. Vì sự việc đang diễn tiến một cách toàn diện, nên chúng tôi không tiện tiết lộ thêm nữa. Nhưng đại ý là cuộc chiến sẽ bất ngờ xảy ra, biến hóa khôn lường để đánh bại kẻ thù chung của nhân loại. Khi đầu não tại Bắc Kinh bị đập tan, thì quân Tàu có tràn sang VN bao nhiêu thì cũng sẽ chết bấy nhiêu.

6) Cụ Lý đã từng nói về cuộc chiến này là: Dùng phương pháp Napoleon thức. Nghĩa là: Nhân dân ta hiện nay lòng người đang ly tán. Lãnh đạo VC thì người theo Tàu, kẻ theo Nga, người lừng chừng ở giữa. Dân chúng đang mỗi mồm chờ đợi minh quân xuất hiện để thống nhất lòng dân, quy về một mối. Vì vậy, **Chúng ta phải lấy học thuyết Nhân Chủ làm kim chỉ nam, lấy liên minh với Hoa Kỳ làm nền tảng, lấy sức mình làm thế chủ để đánh bại kẻ thù phương Bắc.**

Để kết thúc bài này, chúng tôi cần nhấn mạnh với toàn thể đồng bào ta ở trong và ngoài nước là: Đồng bào hãy vững niềm tin! Cuộc chiến của chúng ta chống Tàu và bè lũ tay sai của Tàu có sự phân công, phối hợp mật thiết nhịp nhàng với Hoa Kỳ. Hoa Kỳ sẽ đánh Tàu bằng **"đòn dài"**. Tức là đánh Tàu tại ngay trong nước Tàu, tập trung vào các cơ quan đầu não quan trọng và hiểm yếu của Tàu, kể cả đập Tam Khẩu. Khi Hoa Kỳ ra tay với tất cả sức mạnh quân sự tối tân nhất của mình thì chỉ trong vòng vài tiếng đồng hồ là đầu não Bắc Kinh bị tan rã ngay. Bốn phận của chúng là đánh Tàu tại ngay ở trong nước tức là lật đổ bè lũ lãnh đạo VC tay sai cho Tàu và tiêu diệt đạo quân thứ Năm của Tàu đang ở tại VN. Cho nên chúng ta phải làm tròn trách nhiệm tới nơi tới chốn một cách hoàn hảo.

Chúng tôi cũng cần nhấn mạnh với đồng bào là: Vào đúng thời điểm của lịch sử, chúng tôi sẽ có mặt ở trong nước để cùng sát cánh với đồng bào, tổng phản công đánh Tàu trong cuộc chiến thần thánh này của dân tộc. Chúng tôi vẫn tiếp tục sát cánh với đồng bào trong việc xây dựng lại nước VN làm sao cho giàu đẹp, cường thịnh, và hạnh phúc, để chúng ta và con cháu hãnh diện cất cao đầu, sánh vai cùng các nước anh em Bách Việt Đông Nam Á khác tạo ổn định trong vùng, xiển dương tinh hoa Bách Việt trên thế giới và góp phần cùng nhân loại tiến lên thể chế Nhân Chủ tốt đẹp. Công cuộc xây dựng to lớn ấy đòi hỏi một ngân khoản khổng lồ hàng nhiều tỷ Mỹ kim, cần những kỹ thuật tân tiến, hiện đại nhất mà chỉ có các Cụ VN và các Cụ Mỹ mới có khả năng giúp đỡ cho chúng ta. Cho nên chúng tôi gọi công cuộc chiến đấu chống Tàu, xây dựng đất nước trong lần này là **"Cả hàng ngàn năm mới có một lần"** là vậy.

Lê văn Xương.

Khởi Điểm Xuất Lộ Của Dân Tộc Việt

Lê Văn Xương

Thực ra tôi không phải là người duy nhất nói "Cuộc chiến tranh giữa Mỹ và Trung Cộng có thể xảy ra bất cứ lúc nào." Mới đây ông Trần thủy Biển, tổng thống Đài Loan đã tuyên bố y như vậy trước khi lên tiếm thủy đình của hải quân Đài Loan nhằm xem xét tận mắt các chuẩn bị của Đài Loan trong việc ngăn chặn một cuộc tấn công của Trung Cộng vào hải đảo này. Cuộc tập trận của Đài Loan còn được tăng cường hơn nữa bằng việc Đài Loan đã cho thí nghiệm việc xử dụng các xa lộ làm phi trường đã chiến cho không quân Đài Loan trong trường hợp các phi trường của Đài Loan bị Trung Cộng tàn phá.

Tôi cũng không phải là người thứ nhất nói về việc Trung Cộng sẽ bị phân hóa làm nhiều mảnh. Cách đây khoảng 3 năm, cựu tổng thống Lý đăng Huy của Đài Loan cũng đã từng viết sách nói rõ là Trung Cộng sẽ bị phân ra làm 9 mảnh. Nhưng vĩ đại hơn hết, thâm sâu hơn hết chính là cụ Lý Đông A cách nay trên 60 năm đã từng viết trong quyển *Huyết Hoa* nói rõ là: "*Trung Cộng sẽ trở về một cuộc nội loạn và ngoại hoạn để có thời gian cho Á Châu sống lại, và Trung Cộng sẽ bị phân rã làm nhiều mảnh*".

I) Ý Đồ Của Trung Cộng Và Hoa Kỳ:

Giờ đây, cuộc đối đầu giữa Hoa Kỳ và Trung Cộng là **Không Thể Tránh Được**. Vậy ý đồ thực sự của Trung Cộng là gì?

Trở lại lịch sử cận đại Á châu, chúng ta thấy thật rõ là: Mao trạch Đông đã từng chê Tưởng giới Thạch là công cụ của chủ nghĩa thực dân Tây phương, và chỉ có lãnh tụ Mao và đảng CS Tàu do Mao thành lập mới theo đúng truyền thống Hán tộc là xâm lăng lân bang (bằng chứng là Trung Cộng họ đã chiếm đóng và diệt chủng dân tộc Tây Tạng từ cuối thập niên 1950's) và là chủ nhân ông thực sự của Á châu. Phương Tây muốn gì thì phải nói chuyện với Tàu và chỉ có Tàu mà thôi, còn các nước khác chung quanh Á Châu họ chỉ là chư hầu của Hán tộc, Tưởng thống chế cũng đã tiết lộ như vậy khi họ Tưởng chưa thua chạy ra Đài Loan.

Trước thái độ ngạo mạn như vậy của Mao, Hoa Kỳ giữ thái độ im lặng để chờ cho tình hình diễn biến cụ thể. Hoa Kỳ hiểu rõ là: Mao và những người theo ông ta không thể nào đạt được mục tiêu ấy nhờ vào sự giúp đỡ của Liên Xô (hai nước này là kẻ thù của nhau trong thực tế. CS Nga vì quyền lợi của Nga và CS Tàu cũng vì quyền lợi của giới lãnh đạo Tàu, hơn nữa khi Tàu mạnh lên thì sẽ đe dọa trực tiếp an ninh nước Nga) và cũng không thể dựa vào Âu châu khi Âu châu còn lệ thuộc vào Hoa Kỳ về an ninh trong suốt cuộc chiến tranh lạnh. Con đường duy nhất là Mao phải nói chuyện với Hoa Kỳ. Thế là đủ để Hoa Kỳ gài bẫy Mao. Cái bẫy ấy có thể tóm lược như sau: Giúp Mao và những người theo ông ta có cảm tưởng là Hoa Kỳ giúp Tàu thực sự, để Tàu tiến lên trên con đường tư bản hóa hầu hình thành nhóm trung lưu tại Hoa lục (vì nhóm trung lưu này sẽ tranh giành lợi nhuận cá nhân và làm đảng CS Tàu yếu đi, sách có câu lấy lợi để dụ kẻ tiểu nhân là vậy "Tiểu Nhân Dụ Ư Lợi"), đồng thời cũng tạo ra ấn tượng là Hoa Kỳ không can thiệp vào Á Châu nữa (cuốn sách *Inretrospect* của ông McNamara là thể hiện rõ ý đồ này và ông Bill Clinton cũng tham gia vào kế hoạch này một cách tuyệt vời). Điều này càng khuyến khích Bắc Kinh ngày càng lún sâu vào chủ nghĩa bành trướng Hán tộc. Để từ đó, Bắc kinh trở thành cấm địch của thế giới, kẻ thù xâm lăng và xâm thực kinh tế của thế giới nói chung và Á Châu nói riêng. Việc này sẽ làm cho tình hình thế giới bị xáo trộn và chiến tranh là không thể tránh được. Bấy giờ, Hoa Kỳ nếu bắt đắ dĩ phải ra tay đánh Tàu thì Hoa Kỳ đã có đầy đủ chính nghĩa trong tay.

Mặc dù kế hoạch này được hình thành từng bước một, thì nó cũng đã gây bất đồng với ông De Gaulle tổng thống của Pháp, vì De Gaulle chủ trương dùng Ấn Độ để giữ cân bằng với Trung Cộng. Đối với các nhà lãnh đạo Hoa Kỳ thì họ nhìn đường lối của De Gaulle cũng chỉ là đường lối của thời kỳ Thực Dân được cải tiến đôi chút, nó không phải là một giải pháp trọn vẹn vì chỉ dựa vào những thỏa hiệp. Vì đến một lúc nào đó, thế giới cũng phải giải quyết vấn đề Trung Cộng và vấn đề Hồi giáo một cách triệt để, không khoan nhượng. Ngoài ra, việc hình thành một thế lực khác là Ấn Độ tại Á Châu, mà mâu thuẫn nội tại trong lòng thế lực ấy cũng không thể coi thường được (xung đột giữa Ấn Độ giáo và Hồi Giáo trong lòng xã hội Ấn Độ). Vì điều này có thể làm bất ổn trong vùng.

Cho nên kế sách của Hoa Kỳ chủ trương kéo dài đến trên 50 năm. Chính con cháu Khổng Minh, Tôn Tử đã trúng kế Hoa Kỳ chứ Hoa Kỳ đời nào chịu trúng kế Bắc Kinh. Thế thua trận của Bắc kinh là tất yếu vì: **"Họ không biết mình mà cũng chẳng hiểu người"**.

Chính trong kế sách này mà ta chứng kiến biết bao nhiêu nghịch lý trong cuộc chiến VN. Và nếu ta chịu nhìn sâu trong chiến lược thì chính trong kế sách này mà Hoa Kỳ thả nổi cho tình báo Bắc Kinh và Hà Nội hầu như tự do bành trướng ngay tại nội địa Mỹ; cũng như để cho Bắc Triều Tiên, Pakistan sở đắc các kỹ thuật hạch tâm, hoả tiễn và để cho 2 nước này phổ biến rộng rãi các kỹ thuật nguy hiểm này trên thế giới. Cũng chính kế sách này đã hình thành chủ nghĩa cực đoan Hồi giáo (phát triển mạnh mẽ sang tận Bắc phi, Đông Nam Á) và mạng lưới khủng bố Al-Qaeda, để từng bước nhóm quá khích Al-Qaeda tạo ra biến cố 9-11. Hoa Kỳ đã biết trước 3

năm trước khi xảy ra vụ 9-11, (xin tìm đọc cuốn sách Unrestricted Warfare). Nhờ vậy, Hoa Kỳ có cơ chính đáng ra tay để đưa các nước độc tài đảng trị, bòn cầm quyền chuyên chế và loại bỏ bọn hung đồ khủng bố, hầu đưa nhân loại này đi vào **"Trật Tự Thế Giới Mới"**.

Khi Hoa Kỳ tung quân tiêu diệt nhóm khủng bố Taliban ở Afghanistan và lật đổ chế độ Saddam Hussein ở Iraq, thì nhiều người nghĩ rằng: "Đó là mục tiêu chính trong chính sách ngoại giao của Mỹ". Nghĩ như vậy là rất sai!. Vì Trung Đông-Hồi giáo là một khối thấp kém về trí tuệ, đầy mâu thuẫn, cực đoan, giới giáo sĩ thì thiên cận, quá khích trong khi giới cầm quyền ăn chơi sa đọa, chỉ lo hưởng thụ trên sự nghèo đói thống khổ của chính dân chúng họ. Cho dù khối Hồi giáo này có quá khích cực đoan đến đâu đi nữa, thì việc khuất phục khối này có thể thực hiện được và Hoa Kỳ cũng đang làm điều này. Vấn đề chính yếu là "thời gian". Thời gian là yếu tố cần thiết để cho các xã hội mục nát của khối này tự hủy để hình thành một cái mới có thể chấp nhận được đối với thế giới hiện đại. **(Sương Mai - Phật, Tinh, Ma trích trong Huyết Hoa)**.

Sự chiếm đóng Iraq, Afghanistan và ngay cả sự hiện diện quân sự cố tình cách tượng trưng trong vùng Trung Á (Uzbekistan chẳng hạn) là nhằm trấn áp vùng Trung Đông trước tiên, để khi có biến cố lớn xảy ra tại Á Châu thì vùng đầy xáo trộn Trung Đông này vẫn còn nằm trong tầm kiểm soát (nhìn về mặt chiến lược). Như thế, Hoa Kỳ chấp nhận chiến đấu trên cả 2 trận tuyến, trải dài từ Á Châu Thái Bình Dương đến Trung Đông.

Như tôi đã trình bày nhiều lần là: Hoa Kỳ luôn chủ trương giải quyết trọn gói chứ không giải quyết từng việc riêng lẻ và rằng trong cuộc chiến nào cũng vậy, thời gian chuẩn bị của Hoa Kỳ thường kéo dài từ 10 hay 20 năm trước. Đó cũng là thời gian cần thiết để tích lũy phương tiện, chuẩn bị dư luận, kiện toàn xã hội (tại nước Mỹ và đồng minh), huấn luyện quân đội cũng như phát triển kỹ thuật. Cho nên cuộc chiến hiện tại (đang xảy ra) là một cuộc chiến quyết định cho vận mạng toàn nhân loại về rất lâu dài sau này. Cho nên Hoa Kỳ không thể chùn bước hay nường tay, sự ra tay của Hoa Kỳ lần này sẽ rất khốc liệt, mau chóng và chính xác, **"Chiến thắng của Hoa Kỳ và chiến thắng của chính nghĩa Nhân Chủ sẽ là tất yếu"**.

Đối với Trung Cộng thì cảm tưởng của tôi là Tàu chỉ mới nhìn thấy bối cảnh này chưa quá 5 năm (vụ toà đại sứ Tàu ở "Kosovo - Nam Tư" bị ăn hoả tiễn và nhiều vụ khác nữa). Tức là vào thời kỳ tổng thống Bill Clinton bị rắc rối với quốc hội. Khi đó các cao trào chống Tàu trong nội bộ thượng viện Hoa Kỳ (do cánh Cộng Hoà nắm đa số) ngày càng quyết liệt hơn. Nhưng Tàu vẫn hy vọng rằng rồi ra họ có thể trì hoãn được qua các nhượng bộ nhỏ nhằm mua thời gian để hiện đại hóa nước Tàu hầu có đủ sức mạnh, khả năng để mà đối đầu thẳng với Mỹ trong vòng 10 hay 20 năm tới, khi dân số Tàu lên đến 2 tỷ người, kinh tế Tàu ảnh hưởng mạnh trên thế giới và đạo quân thứ 5 của Tàu đã lan tràn khắp thế giới, nhất là tại Đông Nam Á. Còn hiện nay thì chỉ trong trường hợp bất đắc dĩ, Tàu mới phải ra mặt đối đầu trực tiếp với Mỹ. Điều này cho thấy đúng về mặt chiến lược mà nói thì Hoa Kỳ đã đẩy Trung cộng vào thế bị động, tức là thế thủ. Như vậy Trung Cộng đã thua Mỹ về mặt tâm lý. Thế bị động này của Trung Cộng thể hiện rất rõ trong hơn 3 năm qua. Tức là từ ngày tổng thống Bush vô Bạch Cung. Sau biến cố 9-11. Hoa Kỳ đã hủy diệt Taliban, lật ngược thế cờ ở Pakistan và tạo ra mặt trận ở Nam Á với các thế lực đủ sức đe dọa Trung Cộng về phía Tây. Trung Cộng phát triển kinh tế chủ yếu là ở phía Đông Nam (Quảng Đông, Hải Nam, Phúc Kiến, v.v.v.) Điều này tạo ra một sự mất quân bình nghiêm trọng trong nội bộ nước Tàu và làm phát sinh một loạt những mâu thuẫn trong xã hội cũng như trong hàng ngũ đảng CS Tàu. Trong khi dân Hoa Nam chịu khó làm ăn, cần cù, lanh lợi trong giao thương buôn bán, khéo tay trong kỹ thuật thì ngược lại người Tàu gốc Hán ở miền Bắc, nơi được coi là cái nôi của Hán tộc thì người ta lại quen thói ăn trên ngồi trốc, duy ý chí, thậm chí lười biếng trong khi vẫn sống với ảo tưởng rằng dân Hán là con Trời, nước Tàu là văn minh tốt cùng, là cái rốn của vũ trụ, dân Đại Hán là số một, còn các dân chung quanh là Man Di Mọi Rợ (kể cả các sắc dân khác trong nước Tàu mà không phải là người Hán thì cũng bị người Hán coi thường), và rằng vùng Đông Nam Á là của nước Tàu hồi xưa và bị các nước Tây Phương chiếm giữ, cho nên dân Đại Hán phải chiếm lại, phải lãnh đạo Á châu (xin tìm đọc các sách giáo khoa của Tàu hiện nay thì rõ). Trong khi cả thế giới đã và đang thay đổi toàn diện về mọi mặt theo chiều hướng hài hoà, nhân bản và hướng thượng thì giới lãnh đạo Bắc kinh và trí thức Tàu lại suy nghĩ hẹp hòi, quá khích với tinh thần tự tôn chủng tộc bệnh hoạn. Như vậy, sự hủy diệt của chủ nghĩa bành trướng "Đại Hán" là không thể tránh được. Đến khi người Tàu nhận ra thì đã muộn! Đã quá trễ! Quá trễ!

Đầu óc thiên cận, hẹp hòi và mặc cảm tâm lý bệnh hoạn của giới lãnh đạo Tàu được thể hiện rõ qua biến cố 9-11. Khi vụ này nổ ra thì tổng bí thư đảng CS Tàu là Giang Trạch Dân rất sung sướng, mãn nguyện. Cho nên Giang Trạch Dân cứ coi đi, coi lại nhiều lần cuốn băng ghi cảnh 2 chiếc máy bay của bọn khủng bố lao vào toà Tháp Đôi tại New York. Qua sự kiện này, cộng thêm cuốn sách "Unrestricted Warfare" của 2 đại tá Tàu là Qiao Liang và Wang Xiangsui viết thì cũng đủ cho chúng ta đi đến kết luận là: **"Trung Cộng đứng đằng sau vụ 9-11, Al-Qaeda chỉ là người thi hành thôi"**.

Từ những sự kiện nêu trên, chúng ta có thể nói thêm: Nếu Trung Cộng đã dính tới Al-Qaeda thì làm sao họ lại không dính đến các tổ chức ma túy ở Columbia, Nam Mỹ được. Nếu Trung Cộng đã dùng được nhóm Al-Qaeda Á Rập thì họ cũng sẽ dùng được các nhóm cực đoan thuộc nhiều sắc dân khác trên thế giới (thí dụ ở Nam Mỹ hay Phi Châu chẳng hạn) để phá Mỹ, phá thế giới hầu đạt được mộng xâm lăng và làm bá chủ Á châu, từng bước họ sẽ tiến lên siêu cường cai trị thế giới.

Cho nên cuộc chiến hiện nay là cuộc chiến **"Do or Die"** trên quy mô toàn cầu, chứ không chỉ giới hạn trên một vùng lãnh thổ riêng lẻ nào, và rằng không một cá nhân hay quốc gia nào có thể đứng ngoài được. Sự hy sinh của bất cứ ai cho cuộc chiến thắng của cái Thiện trên cái Ác rồi ra sẽ được cả thế giới nhìn nhận cách đúng mức trong một tương lai rất gần.

A) Ý Đồ Thực Sự Của Trung Cộng Là Gì?:

Khi đe dọa Đài Loan bằng vũ khí nguyên tử cách đây mấy tháng, Trung Cộng hiển nhiên đang cố tình đánh lạc hướng dư luận thế giới về ý đồ thực sự của mình. Cuộc đụng độ trực tiếp giữa Trung Cộng và Mỹ mới là điểm chính yếu, Đài Loan chỉ là cái diện bề ngoài mà thôi. Vì Trung Cộng không dại gì đem sở đoản của mình ra để đối đầu với sở trường của Hoa Kỳ (Hoa Kỳ có ưu thế về Không quân và Hải quân), mà Trung Cộng phải đem sở trường của mình ra để đối đầu với sở đoản của đối phương. Như vậy Trung Cộng mới có hy vọng chiến thắng hay ít nhất cũng buộc đối phương phải ngồi vô bàn hội nghị để mua thời gian, để mặc cả hầu tìm dịp lật ngược thế cờ sau này. *Vậy sở trường, sở đoản của mỗi bên là gì?*

Trung cộng nhận thức rất rõ là: Hoa Kỳ có thể đạt được chiến thắng mau chóng chỉ bằng Không quân và Hải quân. Nhưng những gì đang xảy ra tại Iraq và Afghanistan lại gợi cho Trung cộng thấy rằng: Để bình định được một vùng, đương nhiên Hoa Kỳ phải dùng bộ binh, mà cuộc chiến du kích cảm tử trong thành phố đang là một thách đố lớn đối với quân đội Mỹ tại 2 chiến trường này. Cho nên để đánh bại Hoa Kỳ hay ít nhất buộc người Mỹ vào thế phải thương thuyết nghiêm chỉnh về các quyền lợi của Bắc Kinh, thì Trung Cộng phải dẫn dụ thế nào đó để Hoa Kỳ phải nhay vào Á Châu và sa lầy tại đây như Hoa Kỳ đã từng "sa lầy" tại VN. Xét về vị trí chiến lược: Ai làm chủ Đông Dương thì sẽ làm chủ Đông Nam Á; ai làm chủ Đông Nam Á thì sẽ làm chủ Á Châu. Ở Đông Dương thì VN chiếm vị trí quan trọng nhất, mà VN lại là một lưỡi gươm kẻ sát cổ họng nước Tàu. Do đó muốn ngăn chặn Tàu tràn xuống chiếm Đông Nam Á thì Hoa Kỳ phải vào VN. Một lần nữa, VN lại là trung tâm của một cuộc chiến trên bình diện toàn cầu.

Ý đồ bành trướng là xương sống trong đường lối ngoại giao của Trung Cộng đã để lộ ra từ rất lâu rồi, ngay từ khi Mao còn sống chứ không phải là một sự phát triển tình cờ như nhiều người thường nghĩ. Thí dụ: Tàu xâm lăng Tây Tạng vào năm 1959, chiếm đoạt trên 100 ngàn Kilomet vuông đất đai của Ấn Độ năm 1962. Đặc biệt hơn hết là Trung Cộng luôn luôn nhắm vào Đông Nam Á bằng cách tạo ra các chính phủ tay sai (VN, Lào, Miến Điện, Campuchia) cho Tàu, hay tạo ra các sự bất ổn trong vùng (Indonesia, Thái Lan, Phi Luật Tân) rồi hưởng lợi, hoặc trực tiếp tranh chấp đất đai với các nước Đông Nam Á (vụ Hoàng Sa, Trường Sa), hoặc dùng khối người Tàu tại Đông Nam Á (đạo quân thứ 5) để khống chế kinh tế các nước này. Vì VN là nước quan trọng trong vùng, là cửa ngõ để Tàu tràn xuống Đông Nam Á, cho nên Trung Cộng đã sử dụng 2 cuộc chiến ở VN, để đặt nền tảng cho chính sách xâm lăng VN từng bước một có hệ thống, âm thầm, nhưng không tạo ra các dư luận ồn ào trên thế giới (thí dụ Việt cộng mới đây dâng đất, dâng biển cho Tàu theo lệnh của Bắc Kinh mà thế giới không lên tiếng). Những điều trên đây Hoa Kỳ biết rất rõ nhưng cái hay là họ vẫn giữ im lặng.

Ngày nay tình hình đã cho thấy rõ ràng là giới lãnh đạo CS Hà Nội thực tế đã trở thành một chính quyền bù nhìn tay sai cho Trung Cộng tại Đông Nam Á và cũng là một công cụ bành trướng của bá quyền Bắc Kinh. Trong quá khứ đảng CS Hà Nội đã sử dụng chiêu bài dân tộc để biện minh cho đường lối của họ, trong khi họ đang ra sức hủy diệt sinh lực dân tộc Việt, nhằm che khuất thực chất: Họ chỉ là công cụ, tay sai của Bắc Kinh. Như thế xét về nhiều khía cạnh hành động của đảng CS VN nào có khác gì nhiều với những hành động diệt chủng của Polpot đã làm ở Campuchia.

Vấn đề khác cũng quan trọng không kém: Đó là Đạo Quân Thứ 5 của Trung Cộng ở hải ngoại. Trung Cộng có thể coi đây là một công cụ của họ, vì họ có thể tạo ra kiểu chiến tranh du kích và theo ngôn ngữ hiện đại là: "Chiến tranh khủng bố trên qui mô khắp hoàn cầu". Đạo quân này có khả năng làm đảo lộn cục diện thế giới chỉ trong nháy mắt (biến cố 9-11 là thí dụ rõ nét) hầu đặt Hoa Kỳ phải ngồi thương thuyết với Bắc Kinh.

Khách quan mà nói chủ trương chính của Trung Cộng là kết hợp 2 mũi giáp công:

Thứ nhất là: Xâm lăng VN để biến VN thành chư hầu của Trung Cộng (việc này Trung Cộng đã và đang làm một cách quyết liệt). Thí dụ: Hiện nay lúc nào Trung cộng cũng có sẵn ít nhất là 300 ngàn thanh niên Trung Cộng thường trực tại VN dưới dạng du khách để khi tình hình nổ ra thì bọn này sẽ trở thành lính Trung Cộng tại chỗ; Tàu đã có mạng lưới tình báo cài đặt tại VN trong hơn 60 năm qua, cũng như có các tay chân thân Tàu trong hàng lãnh đạo cao cấp nhất của Việt Cộng; hệ thống kinh tế VN hiện nay do các người Tàu phe Bắc Kinh gián tiếp điều hành.

Thứ hai là: Chuẩn bị tối đa cho bất cứ hình thức khủng bố nào tại Hoa Kỳ cũng như tại các quốc gia đồng minh của Hoa Kỳ, để nếu cần Trung Cộng sẽ tiến hành một hình thức chiến tranh kiểu mới, nhiên hậu sẽ làm cho Hoa Kỳ suy yếu đi, và về lâu dài Trung Cộng sẽ tiến lên làm bá chủ Á Châu và toàn thế giới.

Nhưng Trung Cộng thấy một mà chưa thấy hai, Trung Cộng có quá nhiều kẻ thù ở bên ngoài và cũng có quá nhiều mâu thuẫn bên trong nội bộ. Cho nên đường lối chính sách 2 mũi giáp công mà Trung Cộng đang ra sức thực hiện, liệu có đem lại kết quả hay không? Khi mà ý đồ của Bắc Kinh đã được Hoa Kỳ nhìn thấy rất rõ và Hoa Kỳ cũng đã chuẩn bị đáp ứng với các ý đồ ấy của Trung Cộng một cách toàn diện, quyết liệt và không khoan nhượng tại khắp nơi trên thế giới.

Cụ thể mà nói khi Trung Cộng nhắm vào Đông Nam Á mà VN là một chuẩn điểm quan trọng cho mũi giáp công này, thì cho dù Trung Cộng có nắm được giới lãnh đạo chớp bu của đảng CS Hà Nội, và cấy người vào khắp các cơ quan chính quyền CS VN từ thượng tầng xuống đến hạ tầng đi nữa, nhưng thử hỏi: Với truyền thống đấu tranh chống Tàu quyết liệt như đã được thể hiện trong suốt chiều dài lịch sử của dân tộc VN, liệu nhân dân VN có thể để cho Trung Cộng tự do tàn phá đất nước hay không? Cho dù một thiểu số nhân dân VN trong nước cũng như ở hải ngoại hiện nay đã để lộ ra nhiều dấu hiệu bạc nhược đấy, nhưng Anh Hùng Hào Kiệt VN lúc nào cũng có và sự xuất hiện đúng lúc của các vị này sẽ làm cho ngọn gió đổi chiều ngay lập tức, và nhân dân VN sẽ đồng loạt đứng lên, tham gia vào cuộc chiến đấu chống Tàu một cách quyết liệt. Họ sẽ noi gương "Sát Thát"

của tiền nhân trong giòng lịch sử (đời nhà Trần), và nhân dân VN sẽ làm một cuộc cách mạng theo kiểu "Napoleon thứ" điều mà Cụ Lý Đông A đã nói đến 60 năm trước.

B) Ý Đồ Của Mỹ:

Trong tình hình nóng bỏng hiện nay, ta phải xem coi thái độ của Mỹ và Tàu ra sao. Quan trọng hơn hết là thái độ của Hoa Kỳ trước đà bành trướng của Bắc Kinh và chiến lược 2 mũi giáp công mà Hoa Lục chủ trương. Hoa Kỳ hiểu rõ đe dọa Đài Loan chỉ là hư chiêu của Trung Cộng mà thôi. Nếu Tàu tấn công Đài Loan bằng vũ khí nguyên tử hay bằng hỏa tiễn đạn đạo hoặc bằng oanh tạc cơ, thì liệu các phương tiện ấy có thể bay lên không trung được hay không? Hay là chúng sẽ bị nổ ngay khi còn ở trong kho, gây thêm nhiều tai ương tàn phá cho chính Trung Cộng. Tình huống này không phải là đã không xảy ra. Chúng ta đã chứng kiến! Không có một máy bay nào của Iraq cất cánh được trong cuộc chiến vừa qua với Mỹ. Đó là một bằng chứng rõ ràng nhất. Khi điều động 7 hàng không mẫu hạm đến vùng Á Châu Thái Bình Dương và đặt 5 hạm đội với 5 hàng không mẫu hạm khác trong tình trạng sẵn sàng ứng chiến trên khắp các đại dương, cũng như để bảo vệ lãnh thổ nước Mỹ, thì Hoa Kỳ đã chuẩn bị chu đáo cho một cuộc đối đầu toàn diện không khoan nhượng với Bắc kinh tại bất cứ nơi nào, dưới bất cứ hình thái chiến tranh nào. Khi Hoa Kỳ gia tăng áp lực với Trung Cộng và đối với các chư hầu của Trung Cộng (CS VN, Bắc Triều Tiên), thì các cao trào chống chế độ CS Hà Nội bù nhìn của Bắc Kinh, họ sẽ phải kết lực lại để chống lại kẻ thù chung của dân tộc và nhân loại, tình hình hiện nay ở hải ngoại đang báo hiệu rất rõ nét cho tình huống này. Nếu chế độ bù nhìn của Bắc Kinh ở Hà Nội bị lật đổ thì thái độ của Trung Cộng sẽ như thế nào?.

Ta không loại trừ khả năng Trung Cộng sẽ công khai tràn qua biên giới VN như quân Thanh đã làm với Lê Chiêu Thống. Tình huống ấy sẽ dẫn ngay đến việc Hoa Kỳ sẽ trả đũa Trung Cộng một cách toàn diện. Đánh rần phải đánh tận đầu là vậy. Việc đập tan thế lực bành trướng Bắc Kinh sẽ dẫn đến một loạt đổi thay nhanh chóng trên thế giới mà ta có thể dự kiến được đó là: Nhóm cực đoan Hồi Giáo sẽ hết chỗ dựa và thế giới Hồi Giáo sẽ phải trao kiểm (kiểm vốn được coi là biểu tượng của Hồi Giáo), vùng Nam Mỹ sẽ mau chóng ổn định các nhóm buôn lậu ma túy do Trung Cộng điều động sẽ bị dẹp tan, Châu Phi cũng sẽ mau chóng ổn định để thế giới bước vào thời kỳ Nhân Chủ Pháp Trị trên khắp hoàn cầu.

Người thường thì chỉ nhìn thấy chiến tranh khi bom nổ đạn rơi, nhưng những người có tầm nhìn chiến lược, có tầm nhìn thấu triệt thì chỉ nhìn các sự kiện là biết chiến tranh sẽ diễn ra như thế nào, và khi súng nổ thì thế thắng bại sẽ nghiêng về bên nào ra tay nhanh nhất, gọn nhất, và này lửa nhất binh thơ có câu: "Tiên Hạ Thủ Cường" là vậy, điều này đã được thể hiện rất rõ trong hai thế chiến vừa qua. Sự thua trận của Trung Cộng đã thể hiện rất rõ ràng về đủ các mặt như trí tuệ, tình báo, kinh tế, kỹ thuật. Ở khắp các khía cạnh toàn diện ấy Hoa Kỳ đã nắm ưu thế tuyệt đối. Ta hãy xem xét việc đối đầu về phương diện kinh tế, liệu có sự liên hệ nào giữa sự Enron bị phá sản với việc công ty Yukos của Nga bị làm khó dễ hay không? Chắc hẳn là có một sự liên hệ mật thiết về mặt trận kinh tế đối với dự trữ dầu của Bắc Kinh, vì Bắc kinh hiện đang tiêu thụ lượng xăng dầu khổng lồ, chỉ thua Mỹ mà thôi. Nếu thiếu xăng dầu thì kinh tế Tàu sẽ tan tành ngay. Và theo tin tiết lộ từ giới báo chí thì kho dự trữ dầu của Trung Cộng chỉ đủ dự trữ dầu không quá 1 tháng, đến đổi thành phố Thượng Hải mới đây phải cắt điện luân phiên chủ yếu là để tiết kiệm năng lượng cho hành động quân sự, mà Bắc kinh hiểu là không thể tránh được với Hoa Kỳ. Mặt khác nhiều công ty đa quốc đã tuyên bố đang xem xét việc rời khỏi Đài Loan, như lời ông Michael Boyden thuộc tập đoàn tư vấn cho các công ty đầu tư thế giới tại Đài Loan mới đây tuyên bố trên đài radio Úc Đại Lợi. Việc xem xét rút khỏi Đài Loan chỉ là yếu tố bề ngoài nhằm nói đến tình hình tại Trung Cộng mà thôi, khi các đại công ty ấy quyết định rút khỏi Trung Cộng, thì Trung Cộng phải đối diện với sự tan rã toàn diện của nền kinh tế rất là yếu kém của mình, và hàng trăm triệu người sẽ mất việc, chính nhóm này sẽ làm Bắc Kinh tan rã từ bên trong. Trong tình hình đó, nhiều tỉnh của Bắc Kinh hiện nay sẽ tách rời tầm kiểm soát của Bắc Kinh, để lần hồi đi đến độc lập (thí dụ Tây Tạng, Tân Cương, Nội Mông, Mãn châu, Hồng Kông và các vùng Hoa Nam thuộc giống Bách Việt), đúng như suy nghĩ mới đây của cựu tổng thống Đài Loan Lý Đăng Huy, và cũng rất đúng như lời tiên đoán của Cụ Lý Đông A đã đưa ra hơn 60 năm trước. Về phương diện quân sự nếu Trung Cộng tràn vào VN trên qui mô lớn, thì chính nội địa của Trung Cộng lại bị bỏ trống; hậu phương của Trung Cộng sẽ bị đe dọa nghiêm trọng về an ninh, đây là chưa kể đến hệ thống tiếp vận của quân đội Trung Cộng quá yếu kém và xã hội Trung Cộng hiện rất mong manh, đang chứa những mầm mống xáo trộn và bạo loạn và sẽ sụp đổ mau chóng khi Trung Cộng xảy ra chiến tranh. Cho nên dù Trung Cộng có tràn bao nhiêu quân vào VN, Lào cả Miền Điện đi nữa, thì đạo quân ấy cũng sẽ chuốc lấy cái thảm bại một cách nhục nhã không lường trước được.

Ngoài ra, Trung Cộng vẫn còn hy vọng vào đạo quân thứ 5 trên khắp thế giới, mới đây một hội nghị bao gồm 1000 đại biểu Hoa Kiều hải ngoại về họp ở Bắc Kinh, là để chuẩn bị cho mặt trận phá hoại tại các hậu phương của Mỹ và các đồng minh, đạo quân ấy tuy đông nhưng đa số họ đều là người Hoa Nam, tức là nguồn gốc Bách Việt vốn bị nội Hán ở phía Bắc áp bức đè nén tạo ra chiến tranh đói khổ nên phải bỏ xứ mà ra đi. Cho nên để gì họ chịu lao vào những hành động nguy hiểm để từ bỏ những tự do, sung sướng mà chính họ và gia đình họ đang được hưởng tại các quốc gia mà họ đang cư ngụ.

Nhóm trung thành với Bắc Kinh chính là nhóm tình báo của Bắc Kinh được cài ra hải ngoại trong thời gian khoảng hơn 30 năm qua, với nhóm này, thì tình báo phương Tây hẳn nhiên là biết rõ, cho nên cho dù khả năng thực hiện các cuộc khủng bố do Trung Cộng dàn dựng sắp tới đây (đặc biệt là tại Mỹ) là có thật, nhưng với sự chuẩn bị về an ninh tối đa tại nội địa của Hoa Kỳ hiện đang được coi là ưu tiên chính, thì khả năng Bắc Kinh dùng đạo quân thứ 5 là người Tàu hải ngoại để giở trò khủng bố ngay tại nội địa Hoa Kỳ khó có thể xảy ra.

II) Văn Minh Bách Việt:

Thái độ của chúng ta với tính cách là người VN và với tất cả các hậu duệ của con cháu Bách Việt khi xưa hiện đang sống trong vùng Hoa Nam, cũng như trong các quần đảo và lục địa vùng Đông Nam Á, cũng như khắp nơi trên thế giới cần làm gì, thái độ ra sao trong tình hình thế giới hiện nay?.

Trả lời câu hỏi này một cách chi tiết đòi hỏi phải có sự hợp nhất, trí tuệ một cách sâu rộng và trên qui mô lớn. Vào lúc này trong tình hình thế giới nóng bỏng như hiện nay, chúng tôi chỉ đưa ra một vài nét khái quát liên quan mà thôi.

Ta cần trở về với lịch sử lâu đời của Bách Việt, lịch sử Á Châu xét cho cùng ra là lịch sử của các cuộc đấu tranh liên tục giữa hai chủng tộc Bách Việt và Hán Tộc. Lịch sử Bách Việt đã được nhiều công trình nghiên cứu nghiêm túc của nhiều học giả trên khắp thế giới, xác nhận là: "rực rỡ và có trước Hán Tộc nhiều ngàn năm"; mặc dù chưa có công trình nào minh thị nói đến các ảnh hưởng Bách Việt đối với vùng Lưỡng Hà thuộc Trung Đông, hay các nền văn minh khác như Hy Lạp, Ai Cập chẳng hạn, nhưng rõ ràng là Bách Việt đã là cái nôi tiên khởi của nền văn minh nông nghiệp của nhân loại. Ta hãy xem xét về mặt ngôn ngữ hàng hải trong tiếng Việt khi so chiếu ngành hàng hải khắp nơi trên thế giới, thì ta đều thấy có sự trùng hợp nhất định. Chúng đều có một nguồn gốc chung: Nguồn gốc Bách Việt, cho nên chính người dân VN (một chi nhánh của Bách Việt mà cả hàng ngàn năm đã luôn luôn đối đầu và đánh bại chủ nghĩa xâm lăng Hán Tộc) là một dân tộc có đủ tư cách và khả năng chống lại sự đô hộ và đồng hóa của chủ nghĩa "Đại Hán" Bắc Phương.

Các công trình nghiên cứu ấy đặc biệt xuất hiện trên qui mô lớn trong vòng 40 năm qua đã minh chứng một điều: Văn minh Bách Việt đã tiến trước người Hán hàng ngàn năm, nhưng vì văn minh Bách Việt chủ trương Thuận Thiên (Thuận lẽ Đạo hợp lẽ Trời), Nhân Bản nên đã bị Hán Tộc (nền văn minh du mục, giỏi về sức mạnh chứ không thiên về trí tuệ) xâm lăng và góp nhặt một cách không hoàn chỉnh các kiến thức thâm sâu của Bách Việt về làm của riêng mình. Và với tính cách là kẻ xâm lược, Hán Tộc đã hủy diệt từng bước một nền văn minh Bách Việt, để đến ngày nay trước mắt dân thường thì chỉ còn nền văn minh Hán Tộc là huy hoàng và xán lạn thôi.

Sự thực Hán tộc chỉ ăn trộm một cách không hoàn chỉnh các tinh hoa Bách Việt, nhưng tinh hoa thật sự vẫn được Bách Việt giữ một cách trọn vẹn qua các truyền truyền khẩu, sự tích chứa nhiều tính chất ẩn dụ thâm sâu trong kho tàng văn chương VN. Có quá nhiều bằng chứng để minh chứng cho nhận định này. Thí dụ: Người Việt xem tử vi, thì người Tàu xem tử bình, mà tử bình là một dạng đơn giản hơn nhiều so với tử vi. Về dịch lý người Tàu chỉ biết về "**Tiên Thiên Đồ**" và "**Hậu Thiên Đồ**" một cách khái quát, còn "**Trung Thiên Đồ**" là phần quan trọng nói về con người thì người Tàu mù tịt, mà **con người mới là trung tâm của vũ trụ**. Minh chứng hùng hồn nhất là giáo sư Jared Diamond đưa ra trong cuốn Guns, Germs, and Steel là về mọi phương diện nhất là chữ viết, thì Bách Việt đã tiến trước người Hán ít nhất là 3000 năm. Người Hán đã khám phá ra đồng trước Bách Việt chỉ có 500 năm mà thôi.

Châm phá ít điều như vậy cũng đã đủ để giòng tộc Bách Việt đáng hãnh diện lắm thay và các hậu duệ của Bách Việt cần nhìn xuyên suốt lịch sử, để cùng nhau góp sức xây dựng lại cơ đồ do tổ tiên Bách Việt khi xưa đã cống hiến cho nhân loại.

III) Nói Với Hoa Nam:

Chúng tôi cần nhấn mạnh với tất cả người Tàu hiện đang sống trong vùng Hoa Nam rằng: Lịch sử đô hộ của nòi Hán trên cái nôi của Bách Việt khi xưa đã kéo dài hơn 2000 năm, và ngày nay các bạn là người Tàu, nhưng các chứng cứ do chính quyền Đài Loan thực hiện trong quá khứ (sau khi Tưởng Giới Thạch thua Mao Trạch Đông, thì họ Tưởng đã kéo quân sang cố thủ ở Đài Loan và tìm cách viết lại lịch sử nước Tàu, để có một bộ sử hoàn chỉnh dùng đối đầu với loại lịch sử "Tàu Hoa Bắc" đầy bóp méo, đây tính đấu tranh giai cấp do CS Tàu viết lại, nhưng sau đó họ Tưởng đành bỏ ý định này, vì nếu truy ngược lên lịch sử nước Tàu vào thời xa xưa nhất, thì rốt cuộc sẽ phải công nhận là có nền văn minh rực rỡ của Bách Việt Hoa Nam và Bách Việt Đài loan song song với dòng lịch sử Tàu Hoa Bắc và rằng Bách Việt Hoa Nam cũng như Bách Việt Đài Loan không cùng chủng tộc với người Hán ở Hoa Bắc. Trong khi đó, họ Tưởng đang nuôi mộng có ngày quay lại lục địa Tàu để tiêu diệt CS, thống nhất nước Tàu và Đài Loan. Cho nên với phát giác này, Tưởng thống chế của Đài Loan đã không dám nghiên cứu thêm về việc viết lại lịch sử nước Tàu, vì họ Tưởng không muốn dân Bách Việt Đài Loan biết họ và người Tàu Hoa Bắc khác chủng tộc). Rồi theo cuộc nghiên cứu về yếu tố di truyền DNA (vốn được coi là chuẩn xác nhất để xác định nguồn gốc chủng tộc) của các sắc dân tại nội địa Tàu và Đài loan, do bác sĩ Jen-Yih-Chu thuộc trường Đại học Y khoa ở tiểu bang Missouri, Hoa kỳ (cũng như từ các nhà nghiên cứu khoa học đầy uy tín quốc tế khác), thì ông đã minh định một điều là: Yếu tố di truyền DNA của người "Tàu Hoa Nam" (Bách Việt) và dân Đài Loan có nhiều trùng hợp đến trên 75 phần trăm so với yếu tố di truyền DNA của người vùng Đông Nam Á (VN, Thái, Lào, v.vv.). Dĩ nhiên càng đi về phương Bắc thì DNA càng gần với người Hán nhiều hơn. Những điều nói trên dẫn đến kết luận tất yếu là: Về cơ bản người Hoa Nam (bao gồm Mân Việt ở Phúc Kiến, Đông Việt ở Quảng Đông, Âu Việt ở Quảng Tây, Điền Việt ở Vân Nam v.vv.) đều cùng một tổ phụ Bách Việt cả. Như thế chúng ta đều là anh em một nhà. Hán Tộc ở phía Bắc mới là kẻ thù chính của tất cả chúng ta. Nói như vậy không có nghĩa là chúng ta chống con người, chúng ta chống là chống lại chủ nghĩa bành trướng Bắc Kinh để đòi lại những gì của ông cha ta đã mất.

Hãy xem lịch sử xa xưa của người Tàu! Các bạn có thấy bất cứ một người nào xuất xứ từ Hoa Nam Bách Việt lên ngôi vua cai trị tại vùng Hoa Bắc, trung tâm của nước Tàu hay không? Không có, tại sao? Tại vì người Hoa Nam không có tài, hay họ dở hơn người Hoa Bắc? Không phải vậy (Người Hoa Nam chủng tộc Bách Việt đã đóng góp cho lịch sử nước Tàu nhiều nhà anh hùng kiệt xuất, nhiều nhà hiền triết có tư tưởng thâm sâu. Thí dụ Lão

Tử). Vì người Hán tộc phương Bắc vẫn coi người Hoa Nam là kẻ thấp kém, kẻ man di mọi rợ, kẻ bị trị. Các bạn hãy nhìn xem! Hình dáng bên ngoài của người Hoa Nam Bách Việt trông rất giống với người VN, Lào, Thái, Miến hơn là giống với người Hoa Bắc nói Hán tộc. Cho nên với chúng tôi, cuộc chiến chống lại mưu đồ bành trướng “Đại Hán” làm hại cho các dân tộc thiểu số tại nước Tàu (trong đó người thiểu số Tàu thuộc chủng tộc Bách Việt chiếm đa số), gây nguy hiểm cho nhân loại là một cuộc chiến đấu rất chính nghĩa. Chúng ta chiến đấu cho sự tồn tại của nhân loại này thuộc nền văn minh này và cho sự phục hoạt vinh quang của dòng giống Bách Việt đã bị nói Hán tộc đàn áp, tiêu diệt và đồng hóa cả mấy ngàn năm qua.

Chúng ta muốn gì? Chúng ta đòi hỏi Hán Tộc phải trả lại Bách Việt những gì thuộc về Bách Việt. Do đó, chúng tôi thấy cần lưu ý chủng tộc Bách Việt ở Hoa Nam rằng: Đã bao lần Hán tộc ở phương Bắc họ đã dùng đồng bào Hoa Nam (một nhánh của Bách Việt) xâm lăng VN. Nhưng lần nào cũng vậy, Hán tộc đều chuốc lấy thảm bại thê lương. Đó là cái công rất lớn của ông cha chúng ta tại VN. Trong đó cũng có phần đóng góp rất lớn của các nhánh Bách Việt khác tại Hoa Nam, thí dụ như dân tộc “Choang tại Quảng Tây”. Vì nhận thức rõ ràng là các dân tộc tại Hoa Nam và VN đều cùng chung một tổ tiên cho nên các đời vua VN thí dụ như Quang Trung Nguyễn Huệ, đều có ý định khôi phục lại sơn hà của Bách Việt tại Hoa Nam cho nhiều nhóm Bách Việt. Hơn nữa, sau các cuộc binh biến với Tàu trong đó khi VN chiến thắng thì các vua VN vẫn đối xử khoan hòa trong tình anh em với những binh sĩ Tàu (mà chủ yếu là gốc Hoa Nam bị ép buộc đi đánh VN) bị bắt làm tù binh, cung cấp cho các anh em Hoa Nam này phương tiện để trở về với gia đình, làng xóm.

Với tình hình thế giới đang căng thẳng như hiện nay, thế Tắt Thắng của chính nghĩa Nhân Chủ do Hoa Kỳ lãnh đạo trên quy mô toàn cầu đang thể hiện rất rõ ràng. Thế Tắt Bại của Bắc Kinh là không thể cưỡng lại được. Bắc Kinh dù có vận động bất cứ sách lược nào đi nữa thì Trung Cộng cũng phải phân rã thôi, Cụ Lý Đông A có nói: **“Hợp các nước nhỏ chung quanh lại, để đánh nước lớn đó là Vương Đạo vậy”**. Và Trung Cộng họ càng hung hăng bao nhiêu thì sự thiệt hại cho nhân dân Trung Cộng càng lớn bấy nhiêu. Trước đây chúng tôi đã từng nói nhiều lần rằng: Chúng ta cần tiết kiệm xương máu của đồng bào ta, dĩ nhiên việc tiết kiệm mà chúng tôi đã nói ở trên bao gồm cả xương máu của đồng bào ta ở vùng Hoa Nam nữa.

Hơn lúc nào hết: Bây giờ là lúc nhân dân Bách Việt ở Hoa Nam cần xác định rõ kẻ thù chính yếu của Bách Việt là ai? Đó chính là chủ nghĩa bành trướng Hán tộc ở phương Bắc, chúng đang muốn dùng xương máu của Bách Việt để tiêu diệt Bách Việt đấy. Vì vậy, chúng tôi kêu gọi toàn thể cộng đồng Bách Việt ở Hoa Nam xác định rõ thái độ của mình là: “Hãy trở về với nguồn gốc Bách Việt của mình và không thi hành chính sách xâm lược lân bang (bao gồm cả các nước cùng chung dòng Bách Việt) của Hán tộc. Làm được như vậy, các bạn đã đóng góp công sức vào sứ mạng chung của Bách Việt và các bạn cũng đóng góp công sức không nhỏ vào việc hình thành nền Nhân Chủ Pháp Trị trên khắp thế giới. Đó là hướng đi không thể đảo ngược được của nhân loại hiện nay.

IV) Với Người Hoa Hải Ngoại:

Chúng tôi cần nhấn mạnh là: Cho dù ngôn ngữ có khác nhau do sự đồ hộ lâu dài của nói Hán đối với Bách Việt, thì trên 90% người Hoa ở hải ngoại đều là dân Bách Việt cả. Trước cuộc diện như hiện nay, các bạn cần nhìn thấy nguồn gốc đích thực của mình để có thái độ thích đáng. Hãy đóng góp tích cực vào việc gia tăng an ninh của các quốc gia nơi các bạn đang sinh sống. **Đừng bao giờ trở thành công cụ của Bắc Kinh**. Người khôn ngoan là người biết chọn thể mạnh, lâu dài và hướng đi chính nghĩa của lịch sử nhân loại mà đi, chứ không ai dại gì đi chọn cái thể tất bại mà Bắc Kinh đang theo đuổi. Bất cứ kẻ nào cứ tiếp tục đi vào con đường phục vụ cho lợi ích của Bắc Kinh thì kẻ ấy chắc chắn sẽ chuốc lấy hậu quả thê thảm khôn lường cho chính bản thân họ và gia đình họ.

V) Với Người Việt Hải Ngoại:

Chúng tôi cần nhấn mạnh rằng: Khi Hà Nội rơi vào vòng tay của Bắc kinh thì một bộ phận trong mạng lưới tình báo hải ngoại của Hà Nội cũng bị Bắc Kinh chi phối và điều động, cho nên đối với Bắc Kinh thì những gì có lợi cho Bắc Kinh là có lợi cho Hà Nội và ngược lại. Mạng lưới tình báo ấy xét cho cùng ra không phục vụ cho quyền lợi đích thực của nước VN, mà chỉ là công cụ thao túng nhằm đóng góp vào việc ức hiếp người Việt, làm lợi cho Tàu Cộng mà thôi. Tính chất tẻ nhạt của tình hình hiện nay cho thấy rất nhiều người Việt ở hải ngoại (kể cả nhiều trí thức có bằng cấp cao trọng) đều không thấy được việc này. Tệ hơn nữa; đến giờ phút quan trọng này của lịch sử dân tộc, mà họ vẫn chưa dám khẳng định lập trường dân tộc kiên quyết và vẫn mù mờ trong việc xác định, vạch mặt kẻ thù truyền kiếp của dân tộc là Bắc Kinh. Họ chỉ loay hoay xung quanh các vấn đề lật vặt của cộng đồng mà thôi, bàn luận những chuyện vu vơ, lúc thế này, lúc thế kia, chống “Cộng” (Tàu cộng và Việt cộng) thì ít, chống nhau thì nhiều, chẳng có lập trường hay kế sách rõ ràng, lâu dài và thấu suốt chi cả. Tội hồ lắm thay! Tội hồ lắm thay!

Thái độ ấy là thể hiện rõ nét của việc gia tăng ảnh hưởng hay phá hoại của Trung Cộng qua tay sai đàn em là đám tình báo Hà Nội đang hoạt động trong cộng đồng, trong các hệ thống truyền thông và trong nhiều tổ chức do người Việt hải ngoại đã lập ra trong suốt 30 năm qua. Việc một số người “trí thức” hải ngoại tự nhận mình giỏi, còn chê các người khác là dở; việc họ chỉ muốn mình hay nhóm mình độc quyền “lãnh đạo cộng đồng”, đất nước. Trong khi chính bản thân họ lại không nhìn được con đường đi sắp tới của dân tộc, không nhìn được thể cớ của thế giới và cũng không nhìn được bạn - thù một cách phân minh. Với bản chất ấy, các cá nhân hay các nhóm này một khi vì quyền lợi của họ, thì họ sẵn sàng bán mình cho Tàu hay Việt Cộng, cho nên đối với các người hiểu biết thì danh từ “Đám Trí Thức Lại Nhân” mà họ thường dùng để chỉ nhóm người hay các cá nhân tham lam, ti tiện, và ích kỷ của các nhóm người nói trên quả không sai bao nhiêu.

Trong tình hình sôi nổi hiện nay, chúng tôi kêu gọi mọi người VN cần xác định ngay vị trí của mình là: Đứng hẳn về phía chính nghĩa của dân tộc và nhân loại. Hãy rất tinh táo để không trở thành công cụ của Bắc Kinh và nhất là tránh xa ngay các tổ chức tội ác do Bắc Kinh dàn dựng điều khiển thông qua các nhóm tình báo của Hà Nội tại hải ngoại.

VI) Với Các Người Sinh Hoạt Cộng Đồng, Trong Các Đảng Phái Hải Ngoại:

Trong 30 năm qua, chúng ta đạt được một số thành quả trong công cuộc đấu tranh chung, cho dù nhỏ nhất. Chúng tôi nói nhỏ nhất vì so với tiềm năng to lớn của cộng đồng hải ngoại thì những thành quả chúng ta đạt được không là bao. Lý do là chúng ta đã không đủ trí tuệ sáng suốt để hướng cuộc tranh đấu theo một chiều hướng phù hợp với tình hình thế giới. Chúng ta đã bỏ quá nhiều công sức vào chuyện bôi nhọ, đấu đá lẫn nhau và vì ấu trĩ, thờ ơ nên chúng ta ngây thơ đi vào bẫy do bọn CS và tay sai của chúng ở hải ngoại dựng ra. Hãy nhìn những chuyện bôi nhọ lẫn nhau trên các báo chí, đài phát thanh hải ngoại thì rõ. Cũng xin lưu ý với các "chủ tịch cộng đồng" rằng: Không một chính phủ của bất cứ quốc gia nào có thể chấp nhận một quốc gia trong một quốc gia cả. Gần 30 năm qua đất nước Hoa Kỳ đã nuôi sống chúng ta và gia đình chúng ta, chứ không phải Việt Cộng hay Trung Cộng. Vì vậy chúng ta phải hành xử như thế nào cho xứng đáng với bốn phận chúng ta trên mảnh đất Hoa Kỳ này, không khéo để rồi ta phải mang tội là kẻ vong ân bội nghĩa, đến lúc đó ta có oán trách Người thì cũng đã muộn. Và chúng ta cũng nên lưu ý rằng: **"Ngay trên đất nước Hoa Kỳ này họ cũng chỉ có một cộng đồng duy nhất đó là: Cộng Đồng Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ".**

Giờ đây, chúng ta phải bỏ đi những lầm lẫn, dị biệt quá khứ. Hãy tinh táo, khôn ngoan để nhìn rõ đâu là bạn đâu là kẻ thù. Hãy gạt bỏ cái tôi tiểu ngã của cá nhân, để hoà vào cái ta đại ngã của đất nước, và quan trọng nhất là: Phải gạt bỏ Đảng Phái tính, Hội Đoàn tính, tập quán dị biệt Trung, Nam, Bắc tính, trong mỗi con người chúng ta. Chúng ta chỉ có một Đảng duy nhất là "Đảng VN", một Dân Tộc duy nhất là "Dân Tộc VN". Một nỗi đau là nỗi đau chung "Quê hương VN đang bị đọa đầy, tàn phá, xâm lăng bởi họa Bắc Phương", nỗi nhục chung là "người Việt đang làm nô lệ cho kẻ thù Phương Bắc ngay trên chính quê hương mình, tinh hoa đất nước (gái Việt) đang bị bọn cầm quyền rao bán công khai cho ngoại bang".

Vậy hãy nhìn rõ nhau, nhận ra nhau, và cùng nhau nhìn về một hướng, hãy đối xử khoan hoà, cảm thông và thân ái với nhau, đừng đánh phá, bôi xấu, tranh dành những chức vụ "hữu danh vô thực" trong các sinh hoạt cộng đồng nữa. Hãy cùng bắt tay nhau, chung sức chống kẻ thù chung là Trung Cộng đã và đang xâm lấn tiêu diệt dân tộc VN của chúng ta (qua nhóm tay sai chớp bu trong bộ chính trị Trung ương đảng Việt cộng). Đừng để lịch sử kết án chúng ta ! Đừng để con cháu chúng ta, dân tộc chúng ta tiếp tục sống trong tủi nhục, tang thương ! Đừng để những người lãnh đạo thế giới coi thường chúng ta, và đừng để chúng ta cứ mãi là "Đám Lại Nhân" tủi hổ lắm thay!.

Cũng cách nay không lâu, chúng tôi đã từng kêu gọi những nhân viên tình báo Hà Nội ở hải ngoại hãy ra đầu thú với chính quyền sở tại. Lời kêu gọi ấy không phải là hoàn toàn vô tình. Lời kêu gọi ấy hôm nay vẫn còn giá trị và càng trở nên cấp bách hơn bao giờ hết. Mỗi người trong chúng ta chỉ có một lần để sống và một lần để chết. Sống sao cho xứng đáng một con người là chọn lựa của mỗi người chúng ta. Chết vinh và chết có ý nghĩa cho dân tộc vẫn hơn là sống trong nhục nhã chứ! Sự hy sinh của mỗi cá nhân cho đại nghĩa của dân tộc Bách Việt và của nhân loại há chẳng phải là niềm vinh dự không bút nào tả xiết hay sao?. Chúng ta cần thấy rõ rằng: Chúng ta đang sống trong thời kỳ dôi của lịch sử dân tộc, lịch sử ấy hàng ngàn năm mới có một lần. **"Phúc cho ai biết đi vào lịch sử bằng cánh cửa lớn của lịch sử"**. Cánh cửa ấy cũng phải cả ngàn năm mới mở ra một lần.

VII) Nói Với Chính Quyền Các Nước Có Người Việt Tị Nạn Cư Trú:

Đại đa số người Việt là những người cần cù, chịu khó làm việc, tôn trọng luật lệ. Sự lộn xộn của cộng đồng người Việt ở hải ngoại hiện nay là do bàn tay của tình báo Việt cộng và Tàu cộng lũng đoạn phá hoại. Chúng tôi không muốn nhìn thấy sự việc là một nhóm nhỏ thuộc cộng đồng người Việt trở thành công cụ của Bắc kinh để biến họ trở thành khủng bố hay liên hệ tới khủng bố (đặc biệt là tại Mỹ). Cho nên, hôm nay chúng tôi long trọng yêu cầu các cơ quan chính quyền Hoa Kỳ hoặc các chính quyền khác nơi có các người Việt cư ngụ hãy: "Làm sạch cộng đồng VN ngay tức khắc và không khoan nhượng". Việc xảy ra tại nước Mỹ hay tại các nước khác, thì do chính quyền Mỹ hay chính quyền các nước khác phải lo, sau này, việc xảy ra ở trong nước VN chúng tôi thì chúng tôi chắc chắn sẽ nhận trách nhiệm một cách nghiêm chỉnh.

VIII) Với Đảng CS Và Quân Đội VN Trong Chế Độ hiện nay:

Quân đội ở bất cứ quốc gia nào đều dùng để bảo đảm an ninh cho toàn dân, bảo vệ độc lập và toàn vẹn lãnh thổ cho đất nước đó. Quân đội trong chế độ độc tài CS chỉ nhằm bức hại đồng bào để thi hành đường lối làm tay sai cho Hán tộc, kẻ thù truyền kiếp của dân tộc. Nhiều việc đã từng xảy ra trong suốt 60 năm qua tại VN mà anh em quân nhân không biết được nhiều. "Lỗi ấy không phải ở anh em! Tội ấy là do nhóm chớp bu đảng CS Hà Nội từ Hồ chí Minh trở xuống phải gánh chịu".

Tôi chưa từng thấy dân tộc nào mà lịch sử đã cố tình bị bóp méo và cố tình bị chôn vùi đi một cách có hệ thống như lịch sử dưới chế độ CS Hà Nội. Họ Hồ đã từng nói một câu ngạo mạn, "Các vua Hùng có công dựng nước, bác cháu ta có công giữ nước". Điều này có nghĩa gì? Đối với họ Hồ và theo ý nghĩ nông cạn của ông, thì lịch sử dân tộc Bách Việt ta chỉ có từ thời Hùng Vương? Và lịch sử oai hùng của dân tộc cũng chỉ có Hồ chí Minh, còn các anh hùng dân tộc trong dòng lịch sử VN đều bị họ Hồ và đồng bọn bôi nhọ. Vì sợ mất lòng Tàu nên các chiến công hiển hách của cha ông ta từ Ngô, Đinh, Lê, Lý, Trần, Quang Trung đều bị chúng phá hủy không thương tiếc, để đến nay mấy thế hệ không còn biết gì về lịch sử oai hùng chống ngoại xâm phương Bắc của dân tộc VN nữa. Cái tội của họ Hồ và đảng CS Hà Nội là đã hủy diệt nền đạo thống văn hóa lâu đời của dân tộc, hủy

diệt và bóp méo những chiến công oai hùng của tiền nhân, để chúng dễ bề dâng đất, dâng biển, bán tinh hoa của đất nước chỉ vì quyền lợi phe phái và bè nhóm. Tội ấy ngàn đời sau mãi mãi khắc ghi. Ngày nay, chúng tôi biết là các bạn không còn biết gì nhiều về lịch sử anh dũng, kiên cường của dân tộc nữa ngoài một ít chuyện kể không đầy đủ, mạch lạc. Điều này dẫn đến việc cả quân dân VN đang bơ vơ, lạc lõng, không phân biệt rõ chính-tà, thiện-ác, bạn-thù chứ nói gì đến biết các diễn biến mạnh mẽ của thế giới đang sôi sục, nóng bỏng từng ngày, từng giờ liên quan mật thiết tới vận mạng sinh tử của dân tộc.

Nhưng máu Bách Việt chống ngoại xâm vẫn thấm sâu trong huyết quản từng người trong chúng ta. Khi vận hội tới, mọi người chúng ta đều sẽ đồng loạt phản tỉnh tận trong đáy tâm hồn, để ý thức lẽ chính-tà và đồng loạt đứng hẳn về phía chính nghĩa dân tộc, bẻ gãy các âm mưu thâm độc của nòi Hán tộc đang từng bước xâm lăng nước ta. Chúng tôi đã từng nói với tất cả rằng: Giới lãnh đạo chớp bu CS Hà Nội hiện nay, đã trở thành tay sai đắc lực của chủ nghĩa bành trướng Hán tộc Bắc kinh. Bây giờ là lúc mọi người không phân biệt xuất xứ, quá khứ, địa vị, chức tước, hãy cùng nhau nhất tề trong ngoài hợp nhất, để lật đổ bọn cầm quyền buôn dân, hại nước tay sai cho ngoại bang Bắc Kinh.

Thời gian không còn nhiều. Thời gian là rất cấp bách. Quyết định của mỗi người chúng ta (đặc biệt là của những người đã từng có thời kỳ đóng góp vào việc thi hành các đường lối do đảng CS Hà Nội chủ trương trong hơn 60 năm qua) là rất quan trọng đối với tiền đồ sinh tử của dân tộc. Các quyết định khôn ngoan của ai đó hoặc của một nhóm nào đó có thể làm nức lòng toàn dân đang bơ vơ lạc lõng trước vận mạng tăm tối của đất nước; nức lòng toàn dân đang đi tìm một cách chọn lựa được coi là chính đáng cho vận mạng cho sự tồn vong của dân tộc, cho sự vẹn toàn của dải giang sơn gấm vóc thân thương mà tổ tiên chúng ta đã tốn bao mồ hôi, xương máu bảo vệ. Và các quyết định ấy sẽ tiết kiệm được xương máu của đồng bào ta rất nhiều.

Chúng tôi cũng cần lưu ý tất cả các vị có liên quan rằng: Mỗi người chúng ta hãy cố gắng hết sức tối đa về phần mình đi đã. Nhiên hậu sự tiếp sức, kết lực sẽ "Đột Biến" xảy ra, Có như vậy chúng ta mới không thẹn với lòng mình, với tổ tiên, để con cháu chúng ta có thể ngẩng cao đầu lên mà hành diện với thế giới, khi chúng hiểu rằng vào thời điểm sinh tử ấy của lịch sử dân tộc và nhân loại, ông cha chúng ta đã can đảm dám nhìn nhận sai lầm trong quá khứ, đã trở về với "Đại Nghĩa Dân Tộc" và mạnh dạn đứng lên xoay chuyển thế cờ mang chiến thắng lại cho nước nhà, đánh bại âm mưu xâm lăng đất Việt từ kẻ thù truyền kiếp Hán tộc.

Đối với các binh sĩ, sỹ quan trong quân đội VN thuộc chế độ CS hiện nay, đối với các nhân viên an ninh, các công chức thuộc chế độ ấy; nếu các bạn không nằm trong thành phần lãnh đạo đầy quyền lực của bạo quyền Hà Nội, tay sai Bắc kinh, thì các bạn không có lỗi gì với lịch sử dân tộc. Các tội lớn đó đều do Hồ chí Minh và nhóm Trung Ương lãnh đạo bù nhìn CS Hà Nội hiện nay lãnh chịu. Các bạn chỉ có lỗi khi tiếng pháo lệnh đã nổ, nhưng các bạn tiếp tục ngủ yên, chỉ lo bảo vệ quyền lợi cho mình, gia đình và bè đảng và để mặc cho đại khối dân tộc bị đàn áp, đọa đày, đất nước bị xâm lăng, hay tệ hơn, các bạn còn tiếp tay cho bạo quyền Hà Nội kẻ nội thù tay sai Bắc Kinh để kéo dài sự đau khổ của dân tộc, tàn phá thêm quê hương vốn đang tui nhục, rách nát, tả tơi.

Lẽ tất nhiên là: Không ai có thể định công hay phán tội, mà tất cả phải lấy chữ Hoà làm gốc, nếu việc họ làm phải xuất phát từ ý định có chủ đích cho chính nghĩa dân tộc, những ai còn có ý định riêng cho cá nhân hay bè nhóm, đi ngược lại quyền lợi chung của dân tộc, quyền lợi tối thượng của tổ quốc, đều bị quy luật của lịch sử đào thải không thương tiếc, nguyên tắc này sẽ được áp dụng triệt để trong pháp luật, khi hòa bình được thật sự văn hồi trên quê hương của chúng ta. Cho nên một lần nữa, chúng tôi kêu gọi quân nhân các cấp trong chế độ CS Hà Nội hiện nay hãy cam đảm đứng lên, tay nắm tay, vai chung vai, lo cho sự an nguy của đất nước trước hiểm họa diệt chủng đến từ phương Bắc, hãy hành động một cách quyết liệt để chứng tỏ rằng: Chúng ta là người VN thuộc dòng dõi Bách Việt và mãi mãi chúng ta là dân Bách Việt, một Bách Việt đã từng đóng góp một nền văn minh chói sáng cho nhân loại.

Để kết luận cho bài phát biểu hôm nay, chúng tôi cần nhấn mạnh với thế giới là:

- 1). *Thế tất thắng của chính nghĩa Nhân Chủ là không thể đảo ngược được.*
- 2). *Nhân loại sẽ tiến vào thời kỳ huy hoàng mới với một xã hội Nhân Chủ - Pháp Trị nở rộ khắp nơi.*
- 3). *Mọi dân tộc, mọi nhóm chủng tộc dù bé nhỏ tới đâu cũng đều phải có một biên cương, một quốc gia và sẽ có một chỗ đứng xứng đáng trong giòng tiến hóa của loài người.*
- 4). *Mọi tài nguyên thiên nhiên về vật chất cũng như tinh thần đều được chia xẻ đồng đều trong điều kiện có thể chấp nhận được.*
- 5). *Mọi quốc gia dù có khác nhau về văn hóa, lịch sử, địa lý, hãy can đảm nhìn thấy mối đe dọa ở phía trước do Trung cộng gây ra, để sát cánh cùng nhau đập tan ý đồ thâm độc của Bắc kinh là: Từng bước khống chế Á châu để rồi tiến tới đô hộ toàn thế giới.*

Lê Văn Xương

Trung Cộng Và Yếu Tố Địa Hình Chiến Lược Bài 1

Giang Nam

Bài viết dưới đây là sự thật chiến lược và cũng là một lời cảnh cáo, cũng như một bản cáo trạng dành cho tất cả ủy viên trung ương đảng VC biết rằng đây là sự thật đang diễn tiến. Bài viết này cũng để động viên tinh thần người Việt trong nước cũng như ngoài nước để có một khái niệm về cách thức tiêu diệt CS Việt cũng như CS Tàu. Vì thời gian cũng quá cấp bách để có thể động viên nhân sự chiến tranh theo đường lối cổ xưa, và lại chiến đấu với vũ khí chiến tranh cổ điển trong thời đại điện tử ngày nay có thể không hợp thời nữa, vì CS Tàu trong một thời gian ngắn họ có thể tung hàng triệu quân Tàu sang chiếm VN, cũng như để chiếm trọn Đông nam Á. Bài viết này cũng để thông tin cho người Việt hải ngoại ý thức được sự thật vô cùng nguy hiểm cho tổ quốc và dân tộc VN và bài viết này vạch trần âm mưu thâm độc, tàn ác của bọn Việt gian CS Hà Nội cũng như bọn tay sai báo chí, phát thanh, thông tin, đang hoạt động mạnh mẽ cho CS Hà Nội cũng như CS Tàu ở hải ngoại, nhất là ở Hoa Kỳ. Nguy hiểm nhất là bọn tay sai đảng CS Hà Nội ngày nay đã và đang là một đảng cướp, chúng làm việc hoạt động trực tiếp do lệnh từ Bắc Kinh chỉ đạo. Chúng ngậm miệng không dám đề cập đến vấn đề Trung Cộng đang chiếm giữ nước VN qua bọn tay sai bù nhìn là Trung Ương đảng CS Hà Nội. Như vậy bọn tay sai truyền thông nói chung và bọn trung ương đảng CS Hà Nội lại phạm thêm trọng tội nữa là tội bán nước cho Tàu. Cũng trong bài viết dưới đây, chúng tôi trình bày sự thật chính trị và chiến lược đang diễn tiến mà bọn CS Việt gian Hà Nội không bao giờ dám nói lên. Các báo chí, đài phát thanh, truyền thông thân CS ở hải ngoại lại càng không bao giờ dám nói đến. Lẽ dĩ nhiên là hầu hết bọn Việt gian CS và tay sai, cò mồi, đều quá ấu trĩ, ngu xuẩn, kiêu căng, ích kỷ. Chúng tưởng rằng chúng đang làm "chính trị CS" và chắc chắn chúng sẽ thành công, sẽ buộc chính phủ Hoa Kỳ phải giúp chúng để chúng tiếp tục tồn tại và bóc lột dân tộc VN nhiều thêm nữa. Cho nên vì quyền lợi trước mắt bọn tay sai chỉ lo sợ, nịnh nọt CS đến mức không bao giờ nhắc nhở đến vấn đề phải lật đổ hay tiêu diệt bọn Việt gian CS Hà Nội. Chúng ngang nhiên công nhận sự hiện hữu của CS, nên chúng không bao giờ dám nhắc đến tội ác của bọn Việt gian CS đã phạm với dân tộc VN trong hơn 60 năm qua (sau hơn 60 năm ở miền Bắc và gần 30 năm qua ở miền Nam, VN) với toàn thể dân tộc VN. Hầu hết bọn báo chí, phát thanh, thông tin thân CS hay đang hoạt động cho bọn Việt gian CS ở hải ngoại chỉ tuyên truyền có lợi cho CS, kể cả các tôn giáo họ chỉ lo riêng cho tôn giáo của họ, họ chỉ đòi hỏi một điều duy nhất là được quyền "hành đạo". Các "kiến nghị hay tâm thư" của họ chỉ "đòi hỏi" một cách khời khởi là: "Tự Do". Họ không bao giờ có một tiếng nói nào cho dân tộc VN, cho tổ quốc VN. Nhưng họ đâu hiểu rằng bọn Việt gian CS thì làm gì có tự do mà đòi, dân tộc VN chúng tôi muốn sống trong tự do và mong muốn đất nước được tự do thì phải dùng vũ lực để lật đổ chế độ CS Việt gian Hà Nội đang làm tay sai và bù nhìn cho Bắc Kinh, đó là con đường duy nhất.

"Cây đặng không thể cho quả ngọt - CS thì không bao giờ có tự do", đó là Quy Luật vậy.

Bài viết này để thông tin cho toàn dân Việt đang sống trong cũng như ngoài nước hiểu rõ thực trạng hiện tại của đất nước, cũng như thông tin cho quý bạn biết rõ sự thật chính trị và tại sao đất nước và dân tộc VN đang ở trong một tình trạng vô cùng nguy hiểm và cũng có thể bị Trung Cộng diệt chủng qua bọn tay sai của chúng là bọn ủy viên trung ương đảng CS Hà Nội cũng là một kẻ nội thù của dân tộc VN, vì một lẽ dễ hiểu là Trung Cộng đang ôm mộng thôn tính toàn thể Á Châu, nên Trung Cộng phải xâm lăng và thôn tính VN, dùng CS VN làm bàn đạp tiến chiếm Đông Nam Á trước khi thôn tính Á Châu. Vậy người VN phải làm như thế nào để đối phó với hiểm họa trên của Trung Cộng ? Tuy nhiên thể chính trị của CS Hà Nội tại hải ngoại và Hoa Kỳ vào cuối năm 2004 đã hoàn toàn thất bại. Bắc Kinh và Hà Nội đã tự đưa mình vào một tình trạng khó gỡ, nên Bắc Kinh và CS Hà Nội bằng mọi cách phải "tiêu diệt" Hoa Kỳ. Vì vậy Bắc Kinh và Hà Nội phải sửa soạn, **thứ nhất là:** Bắc Kinh sửa soạn chuyển quân xâm lăng tràn ngập Đông Nam Á, VN và nhiều quốc gia khác có thể bị Trung Cộng diệt chủng. Cho nên Trung Cộng đã dùng bàn tay dơ bẩn của CS Hà Nội tiêu diệt khoảng 2 triệu người dân tộc thiểu số Cao Nguyên dọc theo Xa lộ Trường Sơn, để dễ dàng cho quân đội CS Tàu tràn quân xuống Đông Nam Á Châu. **thứ hai là:** Trung Cộng làm quân đội "Cận Dương" và VC làm quân đội "Viễn Dương", cùng với bọn Hồi Giáo quá khích đang dùng chiến tranh khủng bố đánh phá Hoa Kỳ khắp nơi trên thế giới, chúng mong rằng những điều chúng đang làm sẽ khiến cho quân đội Hoa Kỳ bị tê liệt về tinh thần với kiểu đánh du kích chiến trong thành phố và khiến chính phủ Hoa Kỳ phải rút quân bỏ chạy như năm 1975 ở cuộc chiến tranh Đông Dương. Và thâm độc hơn nữa là chúng đã và đang cấu kết với bọn con buôn bạch phiến ở Nam Mỹ để đem thuốc phiện vào nước Mỹ đầu độc thanh niên và đánh phá xã hội Hoa Kỳ và Âu Châu bằng kiểu chiến tranh nha phiến, mà triều đại nhà Thanh cuối đời Càn Long nước Tàu đã mắc phải. Nên ngày 24/11/2004 tại Hà Nội, Đại sứ Hoa Kỳ Michael. W. Marine đã tuyên bố rằng: Thời gian tôi tại chức ở VN, việc bang giao giữa Mỹ-Việt sẽ tiếp tục được mở rộng trong nhiều lãnh vực, và chính phủ Hoa Kỳ đã liệt kê VN vào danh sách những nước "cần quan tâm đặc biệt", nhưng Hoa Kỳ đã trông đợi là ... VN sẽ "hợp tác" trong lãnh vực chống ma túy.

1). Trung Cộng thôn tính Đông Nam Á.

Cuối năm 2004, với chính quyền Hoa Kỳ mới nhiệm kỳ hai của Tổng thống George. W. Bush, ông Bush hầu như đã thay đổi nhiều nhân sự trong guồng máy điều hành quốc gia Hoa Kỳ, những nhân sự "có vẻ dễ dãi" với chính

quyền Hà Nội trước đây được thay thế bằng những người dám làm và quyết làm, mọi dễ dãi cho Hà Nội và Bắc Kinh hầu như đã chấm dứt. Tính từ năm 1945 đến nay chế độ CS Hà Nội tồn tại trên đất nước VN đã 60 năm, tuy trông bề ngoài chúng vẫn bình yên, nhưng không còn một tên CS nào nghĩ đến đảng, đến đồng chí, đến chống Mỹ, nhưng chúng vẫn nghĩ đến chuyện phải ngửa tay xin đôla Mỹ để cứu mạng và cứu Đảng. Vì tên CS nào cũng đầy túi tham, biết cái chết đến nơi và chỉ lo tìm đường chạy trốn. Nhưng biết chạy đi đâu? Lưới trời tuy lỏng lẻo nhưng con mồi CS rất khó thoát. Lý tưởng duy nhất hiện nay của chúng là chạy sang Mỹ! Nhưng hồi ơi, Bắc Kinh cũng hiểu điều này và không cho chúng chạy sang Mỹ. Bọn Việt gian CS phải làm bù nhìn, tay sai cho Bắc Kinh cho đến khi nào Trung Cộng chiếm đóng toàn bộ Đông Nam Á và Á Châu. Bắc Kinh không thể chấp nhận cho VC phản Trung Cộng trở cờ đi với Mỹ để chống lại Trung Cộng. **Người Tàu đã ngầm ra lệnh cho bọn CS phe Tàu tiêu diệt tất cả những tên CS Hà Nội nào "muốn" đi với Mỹ và chống Tàu, kể cả những tên CS Hà Nội đang hoạt động và trú ngụ trên đất Hoa Kỳ.** Cuối tháng 11 năm 2004 cảnh sát Hoa Kỳ đã bắt giữ khoảng 150 người Việt tại thành phố Seattle bang Washington và sẽ trục xuất hoặc bỏ tù một số người này, lý do vì họ có "liên hệ bất chính" hay khai man với sở di trú Hoa Kỳ liên quan đến những vấn đề bảo lãnh và di trú.

Nhưng còn nước thì còn tát. Bọn cán bộ CS ở Hoa Kỳ và bọn ở VN muốn chạy trốn sang Mỹ, vẫn còn mơ mộng hão huyền rằng Mỹ sẽ dung nạp chúng, sẽ sử dụng chúng như một lực lượng khả dĩ đối đầu với Trung Cộng. Ta có thể thấy ngay Trung Cộng đã thôn tính VN qua bọn chính quyền bù nhìn người gốc Hoa do Lê Minh Hương, Phan văn Khải, Phạm văn Trà, Nguyễn Tấn Dũng v.v... cầm đầu và đứng sau lưng bọn này còn có tên toàn quyền người Tàu và khoảng 300,000 cán bộ, gián điệp Tàu. Chiến lược xâm lăng và chiếm đóng VN và Đông Nam Á của Bắc Kinh không cần phải sử dụng quân đội và vũ khí ngay cấp thời. Người Tàu dùng chiến lược "vết dầu loang hay là tầm ăn dâu", tiến chiếm Đông Nam Á trong sự yên lặng. Vì cần phải tiếp tục buôn bán với Mỹ, người Tàu hiểu rằng mọi sự lộ liễu sẽ khiến cho Mỹ làm khó dễ mậu dịch và như vậy sẽ ảnh hưởng ngay đến kinh tế Trung Quốc với hơn 500 triệu công nhân sản xuất.

Vào thời điểm này, tháng 12, 2004, Trung Cộng coi như đã chiếm xong Đông Dương, với 3 nước Việt, Miên, Lào, cho nên có người ví rằng nhóm cầm quyền Việt, Miên, Lào chỉ là những chú em nhỏ của Bắc Kinh thì cũng đúng, song vào đó Trung Cộng cũng đang tìm các phá hoại nền an ninh quốc gia Thái Lan và Tân Gia Ba, Mã Lai Á thì lúc nào cũng chống Mỹ và công khai chửi Mỹ. Indonesia thì đang hỗn loạn bởi bàn tay gián điệp Trung Cộng. Nhưng với sự quyết tâm của cựu Trung tướng quân đội ông Susilo Bambang Yudhoyono nay là tổng thống vừa mới đắc cử và đã tuyên thệ trở thành tổng thống thứ 6 của Indonesia ông sẽ thiết lập một thể chế dân chủ để văn hồi anh ninh trên toàn lãnh thổ, chúng ta không quên rằng Indonesia là một quốc gia Hồi Giáo đứng hàng thứ nhất trên thế giới hiện nay. Phi Luật Tân thì đã ký kết hợp tác làm ăn với Bắc Kinh trị giá nhiều tỷ mỹ kim ngay sau khi Bắc Kinh công khai khổng chế biến Nam Hải và con đường hải vận qua biển Nam Hải, quan trọng vào bậc nhất thế giới. Phần lớn thành phần lãnh đạo chính trị và kinh tế của các nước Đông Nam Á, kể cả VN hiện nay, đều là người gốc Hoa. Riêng Thái Lan có hơn 7 triệu người Hoa và gốc Hoa trong số 60 triệu dân, lãnh đạo mọi ngành mọi nghề trên đất Thái. Trung Cộng tính rằng họ phải dùng nhiều triệu quân chiếm đóng Đông Nam Á theo lối diệt chủng dân địa phương, theo kiểu lấy thịt đè người, Bắc Kinh đang chuẩn bị những phương tiện cần thiết cho một cuộc chiến đại quy mô và tân tiến, bằng mọi giá Bắc Kinh cương quyết đánh bại Hoa Kỳ để lên hàng siêu cường thế giới. Trung Cộng họ đã xây xong đường xá, cầu cống, hải cảng, tiếp liệu xăng dầu (vấn đề xăng dầu thì có lẽ Trung Cộng hơi kẹt, vì chẳng có nước nào chịu bán nhiên liệu cho Trung Cộng trong khi kho dự trữ nhiên liệu của Trung Cộng chỉ có thể dùng trong vòng 3 tuần lễ cho đến 1 tháng, chỉ có các giáo sĩ Hồi Giáo Iran đã "hứa bán" cho Trung Cộng nhưng chúng ta chờ xem họ có làm được hay không?). Nhưng quan trọng nhất là Trung Cộng đã xây xong các pháo đài cũng như các căn cứ phòng thủ quân sự, các căn cứ hỏa tiễn nằm sâu trong rừng núi Nam Á Châu, cùng với xa lộ Trường Sơn dài 1,600 cây số (1,000 dặm/miles), để khổng chế toàn bộ vùng biển Nam Hải, trực diện đối đầu với Đệ Thất Hạm Đội Hoa Kỳ. Như vậy ngay thời điểm này Trung Cộng đã thật sự trở thành cấm địch của các nước Á Châu, cũng như thế giới. Thế thua hay là khuyết điểm chiến lược của Bắc Kinh thì có rất nhiều nhưng ta chỉ nêu ra yếu tố địa hình chiến lược (**geo-strategic position**) của Đông Nam Á và sự bành trướng phối trí (**deployment**) của bối cảnh, sự triển khai toàn diện (**full strategic development**) địa bàn chiến lược của Trung Cộng. Nếu tính từ năm 1990 đến nay thì Bắc Kinh phải mất đến 15 năm, đến năm 2005 (tức đầu năm tới) mới thực hiện "xong" kế hoạch chiến lược tiến chiếm Đông Nam Á mà không cần phải nổ súng. Bắc Kinh thông thả, không cần vội vàng vì người Tàu thấy rằng không có ai, kể cả Hoa Kỳ, có kế hoạch chiến lược cụ thể khả dĩ đối phó, gián chi hay ngăn cản. Bắc Kinh tin tưởng chắc chắn rằng không có ai, nhất là Hoa Kỳ, có can đảm đưa quân vào lục địa Á Châu để đối đầu với họ. Chiến tranh tại lục địa Á Châu là một cơn ác mộng hơn là một chiến lược, mà không chiến lược gia hay tướng lĩnh quân sự nào trên thế giới dám nghĩ tới, nhưng đối với Bắc Kinh, Đông Nam Á đã là món đồ nằm trong túi, cất kỹ trong tủ sắt. Đối với VN thì nước Việt là một viên ngọc quý đang bị con sư tử Trung Hoa dùng bàn chân đầy móng vuốt đè chặt! Ngay khi các cầu đường chiến lược, các cơ sở phòng thủ bằng bê tông cốt thép nằm sâu trong các rừng trường sơn, các hải cảng, cơ sở lọc dầu Dung Quất, các sân bay, bệnh viện, ống dẫn dầu được chuẩn bị xong trong thời gian 3 năm (2001-2004). Khi cuộc chuyển quân của Bắc Kinh xuống phía Nam bắt đầu, thì đảng CS Việt gian Hà Nội chỉ cần kêu rầm lên là chúng đang bị Hoa Kỳ đe dọa tấn công và cầu cứu Bắc Kinh, là đủ lý do cho quân Tàu tràn vào chiếm đóng Bắc Việt để bảo vệ chế độ Việt gian CS bù nhìn Hà Nội tay sai cho Bắc Kinh.

Nhớ lại lịch sử hơn một ngàn năm dưới sự thống trị diệt chủng đồng hóa của người Tàu đối với dân tộc VN và cuộc chiếm đóng 30 năm của quân Minh từ năm 1396 đến 1427, hãy xem chiếu chỉ (sắc lệnh) của Yên Vương Lệ

tức Minh Thành Tổ đề ra ngày 21 tháng 8 năm 1406, bắt dân Việt phải làm được trích 1 đoạn nhỏ trong cuốn Mỹ Thuật VN như sau:

"Nay sắc chỉ ... phải bắt và giải về Trung Quốc những người giỏi về kinh sử, văn chương, nghề làm thuốc, nghề địa lý, tử vi, coi số âm dương bói toán, nghề đàn ca, cùng những nghệ nhân, những nhạc công, những người thợ điêu khắc giỏi về trạm trổ đá và gạch ngói, về chế thuốc súng, biết điều khiển thuyền đi sông, đi biển. Đối với những người kể sau lớp người kể trên, thì sắc truyền phải bắt tất cả gia đình nào có thanh, thiếu nữ có nhan sắc phải nộp con mình cho nhà Minh đem về Tàu, chia cho các quan Tàu để làm nô dịch (một kiểu bắt làm nô lệ tình dục như ngày nay), con trai thanh niên thì bắt về Tàu làm nô lệ lao động khổ sai (trong khi đó thì binh lính người Tàu thì tự do lấy gái Việt để đồng hóa và diệt chủng dân Việt), cho đem toàn số bộ gia đình của người Việt về Yên Kinh. Phá hủy tất cả kinh sử, sách vở, bản in, văn hóa có liên quan đến lịch sử Việt (trừ sách và bản in về đạo Phật, đạo Khổng của Tàu), cho đến những sách chép những câu ca dao, đạo lý trong dân gian, các sách dạy trẻ ...v.v...đều phải được phá hủy, không để một câu, một chữ, trừ các bia đá do người Trung Quốc lập từ trước thì không phá, còn tất cả các bia đá hay những gì liên quan đến do người Việt (An Nam) dựng lên cũng đều hủy hoại cho hết..."

Và gần đây nhất là trận đánh kiểu "diệt chủng" tại Lạng Sơn, biên giới Việt-Hoa tháng 2 năm 1979, thì ta hiểu rằng lần này người Tàu cương quyết tiêu diệt dân tộc VN, một dân tộc duy nhất trong hơn 2 ngàn năm qua, đã bẻ gãy mộng thôn tính và mọi cuộc tiến quân xâm lăng của họ xuống phía Nam để chiếm đóng toàn bộ Á Châu. Ta có thể hình dung hàng chục triệu quân Tàu tràn ngập VN, chúng sẽ đẩy một số thanh niên VN (bộ đội) làm quân đội "Viễn Dương" tiến chiếm Thái Lan và Tân Gia Ba cho Trung Cộng, trong khi đó chúng tiêu diệt số đàn ông, con trai ở lại. Chúng sẽ bắt hết đàn bà, con gái làm nô lệ tình dục cho bọn lính Tàu cũng như làm lao động, hộ lý và đẻ con Tàu lai. Một số dân ở các vùng sản xuất phải nai lưng sản xuất gạo lúa, rau quả, gà vịt, bò lợn để tiếp tế nuôi hàng triệu chục quân Tàu, nuôi kẻ thống trị. Gia đình binh sĩ Tàu (đám dân binh rạp khuôn theo nhà Minh) sẽ chiếm đóng các tỉnh và tịch thu toàn bộ nhà cửa, vàng bạc, cơ sở sản xuất, ngân hàng, cửa hàng, hàng hóa (chúng ta nên nhớ rằng gần 700 năm trước Minh Thành Tổ đã đề ra sách lược này và ngày hôm nay bọn Trung Cộng "bọn Giang-Hồ -Giang Trạch Dân, Hồ Cẩm Đào" cũng đang thi hành sách lược của nhà Minh). Người Tàu sẽ buộc dân Việt phải dùng tiền Tàu với đồng "nguyên" nhân dân tệ và áp dụng luật pháp sắt máu và tàn bạo đối với kẻ bị trị. Các trường học sẽ phải dạy tiếng Tàu làm ngôn ngữ chính. Tiếng Việt sẽ chỉ còn là tiếng nói cho đến khoảng 15 năm sau hay là một thể hệ sau, tiếng Tàu sẽ là ngôn ngữ chính với lũ trẻ Tàu lai. Nông dân Tàu không có ruộng đất sẽ tràn sang nước Việt và dần dần thay thế nông dân VN tại vùng đồng ruộng. Một số lớn con gái, phụ nữ sẽ bị bắt được gửi về Tàu để làm vợ hay là làm nô lệ tình dục những người Tàu trong số 110 triệu người không thể kiểm ra vợ. Nạn trai thừa gái thiếu tại Trung Cộng hiện nay do vấn đề chỉ được phép sinh một con và các vua chúa hay lãnh đạo người Tàu thường giết bào thai (để luyện thuốc cường dương) và trẻ sơ sinh gái để sinh con trai, rồi dùng số con trai này cho đi lấy con gái (vợ) của các nước chung quanh. Đây cũng là một sách lược đồng hóa và diệt chủng các dân tộc chung quanh của người Tàu. Ta có thể hình dung chỉ trong một thời gian từ 5 năm đến 10 năm là không còn dấu tích gì gọi là VN. Từ nhiều năm qua, CS Hà Nội đã nhập cảng văn hóa Tàu vào VN. Trẻ con Việt thích mặc đồ Tàu, coi phim bộ Tàu, chúng phổ biến những chuyện Tàu và truyện xưa, truyện cổ Tàu cổ, với kiểu nhồi sọ tử tử và dần dần với tính cách trường kỳ, cho văn hóa Tàu quen thuộc và tiêm nhiễm vào trí não người Việt, đồ dùng, máy móc Trung Cộng tràn ngập VN với giá rẻ. Trên truyền hình khắp các tỉnh trong nước hầu hết là chiếu các phim bộ của Tàu với cả gia đình chúi đầu vào xem. Trẻ con Việt hiện nay thuộc sử Tàu, đời nhà Thanh, nhà Hán hơn thuộc sử VN. Số hàng nhập vào VN qua cửa ải Lạng Sơn vừa chính thức vừa qua dạng hàng lậu theo ước lượng đã lên tới 5-7 tỷ đôla mỗi năm. Hàng hóa rẻ tiền Trung Cộng đang tiêu diệt kinh tế eo uột trong nước và thu gom hầu hết tiền ngoại tệ nặng do Việt kiều gửi về nuôi thân nhân (khoảng 6-8 tỷ đôla/năm, trong khi đó chúng lại cho in đôla giả để đánh phá nền kinh tế VN), tháng vừa qua "báo chí" trong nước "la làng" về tệ nạn tiền Đôla giả do người Tàu in ra với kỹ thuật cao rất khó phân biệt đang tràn ngập VN. Người Việt hải ngoại và trong nước vẫn chỉ là một khối 82 triệu người thẫn lạng. Họ không có một tiếng nói, một tờ báo hay đài phát thanh ở bất cứ đâu. Lễ gián dị là bọn Việt gian CS và lũ cò mồi, tay sai, đã chiếm lĩnh, kiểm soát hầu hết báo chí phát thanh hải ngoại. Chúng đang tiếp tay Trung Cộng tiêu diệt dân tộc VN! Một vài tờ báo hay đài phát thanh độc lập thường chỉ có tính cách tư nhân. Những danh từ "chống Cộng", "nhân quyền", "tranh đấu", "tôn giáo" đều bị chúng làm cho trở thành nhơ nhục kinh tởm khiến không còn ai dám nghĩ đến. Các cuộc biểu tình, xuống đường chống Cộng và các tổ chức chính trị đều bị chúng lũng đoạn, lung lạc, nhồi sọ bằng "hòa bình, sống chung" và lái sang hướng "không" chống Cộng!. Khối người Việt 82 triệu "không có" lãnh đạo, không có tổ chức, không có báo chí thông tin, và cho đến ngày nay, họ chưa có một tổ chức nào khả dĩ để làm lực đối đầu với CS Hà Nội và Trung Cộng. Nhưng 82 triệu người Việt đều có một mối cảm hờn, cảm thù tột độ đối với bọn Việt gian CS. Trong thâm tâm, mỗi người Việt đều hiểu rằng phải tiêu diệt CS Hà Nội để cứu Tổ Quốc VN, cứu lấy quê hương thân yêu, cứu đồng bào đang sống trong đói khổ, đọa đầy của hỏa ngục CS. Đây là sức mạnh chính yếu và vô địch sẽ tiêu diệt bọn tay sai CS và ngăn chặn quân xâm lăng Trung Cộng bành trướng xuống phía Nam.

Từ nhiều năm qua Trung Cộng dùng chiến lược "tăm ăn dâu" và "lấy thịt đè người" của họ, họ sẽ đưa nhiều triệu quân tràn ngập VN và Đông Nam Á, đe dọa toàn thể Á Châu và thế giới. Chỉ trong một thời gian ngắn, thật ngắn, không quá 10 năm, VN và các nước Đông Nam Á có thể bị xóa hẳn trên bản đồ thế giới. Hoa Kỳ có thể sử dụng vũ khí nguyên tử để cứu dân tộc VN và Đông Nam Á, như vậy VN có thể sẽ trở thành chiến trường nguyên tử và nếu có chiến tranh nguyên tử xảy ra, thì các đám mây bụi phóng xạ sẽ gây cái chết cho VN và

các dân tộc toàn thế giới còn mau chóng hơn nữa. Công cuộc tiêu diệt CS Hà Nội (và Á Châu) là một vấn đề vĩ đại, cần rất nhiều người, nhiều thời gian và hàng trăm tỷ đôla. Vĩ đại hơn nữa là tái thiết quốc gia với sự nuôi ăn cấp bách và lo đời sống hơn 70 triệu người nghèo đói, khổ khổ cùng cực. Công cuộc vĩ đại này cần đến hàng trăm tỉ đôla và những người làm việc tài giỏi, có thiện chí vì dân vì nước, trong sạch không tham nhũng, với những khối óc minh mẫn, trí tuệ sáng suốt. Những số tiền lớn như vậy, không thể đi xin viện trợ của Pháp hay của Đức hay của La Mã hoặc đi lạc quyền xin tiền đồng bào. Bài viết dài này sẽ làm nhân chứng lịch sử tội ác của bọn Việt gian CS Hà Nội và bè lũ tay sai cò mồi, báo chí, nhất là bọn vô ngực tự xưng là "quốc gia" trong khi chúng chỉ là một bọn bán nước phản quốc, tay sai cho Trung Cộng và VC, chúng **Mặc Áo Quốc Gia** để dễ bề hoạt động cho CS phá hoại đất nước VN cũng như đánh phá xã hội Hoa Kỳ dưới nhiều hình thức, đây cũng là một hình thức khủng bố người dân và đất nước Hoa Kỳ. Đã đến lúc chúng ta phải cho Bắc Kinh và Hà Nội biết rằng: **"toàn thể dân tộc Việt trong và ngoài nước sẽ đứng dậy chiến đấu bằng chính máu xương của mình để dành quyền sống tự do, độc lập, và bảo vệ quê hương, tổ quốc, dân tộc VN chúng tôi cũng nói rõ cho bọn xâm lăng phương Bắc hiểu rằng con đường xâm lăng là con đường hai chiều. Sự xâm lăng VN sẽ trở thành sự thất bại đưa đến sự sụp đổ để quốc bành trướng Trung Hoa trong một ngày gần đây!"**

Bọn xâm lăng phương Bắc phải hiểu rằng trong lịch sử, chúng luôn luôn thảm bại mỗi lần đưa quân xâm lăng VN. Bọn xâm lăng phương Bắc phải hiểu rằng chúng sẽ thua trận, thảm bại trong mưu đồ xâm lăng diệt chủng VN và đế quốc bành trướng Trung Cộng sẽ tan rã thành nhiều mảnh. Và đây cũng là điều mà nhân dân VN muốn thông tin cho bọn Việt gian phản quốc, làm tay sai, bồi bút cho CS hiểu rằng CS sẽ bị tiêu diệt, và chúng sẽ phải đền tội vô cùng thâm trọng. Không bao giờ có sự khoan hồng, nếu chúng không biết đường trở về với đại nghĩa dân tộc ! CS phải bị tiêu diệt đến tận gốc rễ! Mọi mầm mống CS, Việt gian bán nước, bán đất, bán gái, nhượng biển, vong bản, vong ngoại đều phải bị tiêu diệt đến tận cùng, dù phải nhiều chục năm nữa. Hiện tại vấn đề tiêu diệt CS Hà Nội trở nên gấp rút hơn bao giờ hết! VN đã trở thành yếu tố quan trọng trong chiến lược quân sự quốc tế. Sự sống còn của chế độ Bắc Kinh và CS Hà Nội tùy thuộc vào các diễn biến chiến lược, có thể xảy ra ngay trong cuối năm 2004 hay năm 2005. Trong khi đó thì CS và toàn bộ báo chí phát thanh Việt gian và tuyên vận CS hải ngoại tại Hoa Kỳ, vẫn loay hoay đánh lừa và đánh lạc hướng người Việt với mấy **"chiêu bài đa đảng, bầu cử tự do, chống tham nhũng hay chế độ đảng cộng sản, hoặc tự do nhân quyền cho VN"**. Nhưng chúng quên rằng dân tộc VN chỉ muốn tiêu diệt CS Việt cũng như CS Tàu để cứu lấy đất nước. Bọn Việt gian và CS Hà Nội phải chịu những sự trừng phạt đích đáng nhất và lâu dài nhất. Chúng sẽ bị tiêu diệt trên cả hai phương diện hữu hình và vô hình. Chúng sẽ bị lên án theo thực tế và sự thất đức truyền nhiều đời con cháu khi tiếp tay cho CS Hà Nội và CS Tàu đánh phá dân tộc tổ quốc VN. Dân tộc và tổ quốc VN phải được phục hồi, phục hưng, phục hoạt, phải được tự do, phồn thịnh. Thế giới phải được hòa bình, ổn định. Sẽ không còn các đế quốc cường quyền, độc tài, tham nhũng, thối nát. Sẽ không còn các đế quốc tôn giáo với những tên độc tài, bạo chúa, giả làm thánh hiền nhưng tham lam vor vét tiền bạc, sống trên lưng người nghèo khổ, bắt buộc các dân tộc phải nô lệ, thần phục cho họ, các bạo quyền sẽ bị tiêu diệt. Nền văn minh dầu lửa đầy ô nhiễm sẽ chấm dứt (vì Hoa Kỳ đã có một loại năng lượng khác thay thế dầu lửa hiện nay). Toàn thể nhân loại sẽ sống trong một nền **Nhân Chủ Pháp Trị**, mọi quốc gia trên thế giới dù nhỏ cũng được phục hưng, phục hoạt và sống trong nền **Dân Chủ Pháp Trị** (tự do dân chủ) với thanh bình thịnh vượng mà cựu tướng Tommy Frank (người có công giải phóng cho tộc tộc Iraq) đã có dịp nói qua trong một bài diễn văn của ông cách đây không lâu.

Từ thời điểm cuối năm 2004 này trở đi, ta có thể ước lượng chỉ trong năm năm nữa hay là đến năm 2010, Bắc Kinh sẽ chiếm trọn Á Châu không chế toàn bộ Đông Nam Á và Á Châu và có ảnh hưởng chính trị, quyền lực mạnh mẽ từ Âu sang Á. Lúc đó Hoa Kỳ hay các cường quốc khác sẽ trở thành "cường quốc hạng nhì", Bắc Kinh sẽ ra lệnh cho mỗi nước như Hoa Kỳ, Nga, Úc, Pháp, Đức hay Canada chẳng hạn phải để cho dân Tàu được tự do cư ngụ tại các nước trên để giảm nạn nhân mãn trên nước Tàu và cũng là kế sách đồng hóa và xóa bỏ các văn hóa những quốc gia nói trên, ví dụ như: Úc Đại Lợi chẳng hạn đất rộng dân ít có thể bị người Tàu đồng hóa một cách dễ dàng (chiến tranh di dân là một sách lược tấn công khác của người Tàu), lúc đó người Tàu sẽ di dân khoảng vài trăm triệu người sang Mỹ hoặc Canada chẳng hạn. Ví dụ như nước Pháp hiện nay người Tàu chỉ cần tràn sang Pháp khoảng 50 triệu dân Tàu, thì trong vòng năm năm sau nước Pháp coi như xóa tên trên bản đồ thế giới, chúng ta nên nhớ rằng tổng số dân Pháp hiện nay trên nước Pháp chỉ còn khoảng 55% và đa số trên 50 tuổi. Vậy vấn đề có thể được đặt ra là làm sao cho Bắc Kinh sụp đổ càng sớm càng hay! Người Tàu tưởng rằng Hoa Kỳ và các nước khác không có các sách lược để đối phó với mưu đồ bành trướng của Bắc Kinh trong chiến lược "lấn từ từ" các quốc gia Đông Nam Á của Bắc Kinh và dĩ nhiên đến giờ này, không ai (kể cả Bắc Kinh và tay sai Hà Nội) hiểu sự suy nghĩ của người Mỹ và kế hoạch chiến lược toàn cầu của họ. Vụ công khai tiêu diệt người Thượng ở Cao Nguyên là một ví dụ điển hình của sách lược diệt chủng các dân tộc thiểu số của Bắc Kinh và tay sai của họ là CS Hà Nội.

Năm 2000 Bắc Kinh ra lệnh cho CS Hà Nội xúc tiến làm đường xa lộ Lạng Sơn-Hà Nội dài 160 cây số và đã hoàn tất cuối tháng 1, 2001, với ngân khoản \$120 triệu đôla (con đường này được nối liền với xa lộ số 5 nối liền Hà Nội với cảng Hải Phòng). Hà Nội cũng được lệnh từ Bắc Kinh phải xây thêm 5 cây cầu vượt sông Hồng, những cầu này mỗi chiếc dài khoảng 3 cây số (2 dặm/miles), rộng 8 làn xe với 32 mét ngang, được xây dựng tại Thanh Trì, Nhật Tân, Vĩnh Tuy, Thượng Cát và Từ Liêm. Mỗi cây cầu trị giá khoảng \$400 triệu mỹ kim hay là hơn 2 tỷ mỹ kim (2000 triệu đôla) cho cả 5 cây cầu (nhà cầm quyền CS Hà Nội lại bỏ mặc cho dân chúng đói khổ lầm than, chúng không có một kế sách nào khả dĩ lo cho người dân mà trong khi người dân đói khổ, thì

chúng lại đem khoảng 2000 triệu đôla tiền xương máu của nhân dân VN xây cầu, làm đường giúp cho Trung Cộng chiếm nước VN và Đông Nam Á). Cầu Thanh Trì đã được khởi công xây cất để hoàn thành vào năm nay (2004). Chỉ riêng 5 cây cầu vượt sông Hồng, cộng thêm 3 cây cầu đã có sẵn, ta có thể thấy Trung Cộng chuẩn bị đưa nhiều triệu quân xuống phía Nam, tràn ngập các quốc gia Đông Nam Á. Những con đường Xuyên Á từ bờ biển VN xuyên qua Bắc Thái Lan đến Miến Điện, bờ biển Ấn Độ Dương, và những con đường từ Vân Nam, Quý Châu xuống Miến Điện, xa lộ Trường Sơn cũng đã được hoàn thành. Như vậy CS Hà Nội không thể chối cãi đã trở thành bù nhìn cho Bắc Kinh, và tiếp tay với quân đội Tàu chiếm cứ VN và các nước khác. Dĩ nhiên xa lộ Trường Sơn sẽ dùng làm xương sống cho hệ thống pháo đài, căn cứ phòng thủ quân sự và căn cứ hỏa tiễn để dễ dàng khống chế toàn vùng Đông Nam Á. Trước đây vào ngày 28/3/2001, CS Hà Nội làm lễ khai mạc khởi công xây dựng con đê chắn sóng dài 1,600 mét, cao 27 mét, bề rộng chân đê 100 mét, bề ngang trên mặt 10 mét, trị giá 10.5 triệu đôla cho cảng dầu khí Dung Quất. Khi chiến tranh xảy ra cảng Dung Quất sẽ cung cấp dầu xăng bằng loại ống nhỏ 4-inch cho các đoàn xe tăng cơ giới của Trung Cộng để dễ dàng tiến xuống phía Nam, ống dẫn dầu cũng được đặt để cung cấp cho các căn cứ quân sự và hỏa tiễn xây dựng dọc theo xa lộ Trường Sơn. Trong thời bình?, Dung Quất có thể được xây dựng để trở thành một trung tâm lọc dầu và hóa dầu (petro-chemical complex) khổng lồ để cung cấp cho các tỉnh Hoa Nam bị kẹt trong đất liền (landlocked) như Tứ Xuyên, Vân Nam, Quý Châu, Hồ Nam.

Tin mới nhất của hãng thông tấn Reuters cho biết. *"Hiện Petro VietNam còn đang loay hoay tìm cho ra số tiền khoảng 200 triệu USD đang thiếu cho dự án lọc dầu Dung Quất mà không rõ là có phải họ sẽ chỉ cho dự án lọc dầu hay không và có thể đến năm 2008? VietNam mới nhìn thấy những giọt dầu đầu tiên..."*. Như vậy là Trung Cộng và tay sai của họ là CS Việt gian Hà Nội lại tính thêm một kế sách mới khác nữa, nên Bắc Kinh buộc tay sai CS Hà Nội phải bỏ ra khoảng 200 triệu đôla để dẫn ống dẫn dầu đi xa hơn nữa xuống phía Nam. Bắc Kinh cũng ra lệnh cho Hà Nội xây dựng cảng Vũng Áng ở Hà Tĩnh để tiếp nhận tiếp tế cho những đoàn quân xâm lăng tiến xuống Đông Nam Á, theo ước lượng lạc quan của Trung Cộng thì quần đảo Trường Sa có trữ lượng dầu khí lớn nhất thế giới, trị giá khoảng gần 6 ngàn tỷ đôla theo thời giá \$30 đôla một thùng (barrel), ngày nay giá dầu thô đã lên gần 50 đôla/thùng và Trường Sa cũng chẳng lạc quan đem lại dầu hỏa cho Trung Cộng.

Cũng theo tham vọng lạc quan của Trung Cộng và VC thì vùng Trũng Rô một hải cảng nhỏ trong tỉnh Phú Yên (dưới chân Đèo Cả) cách Sài Gòn chừng 650 cây số về hướng bắc, thì nhà cầm quyền Hà Nội cho hay đã quyết định chọn lấy Trũng Rô để thiết lập nhà máy lọc dầu thứ ba với vốn đầu tư của ngoại quốc. Trũng Rô có thể sản xuất 3 triệu tấn xăng dầu một năm, dựa theo lời tiết lộ của Phan Văn Khải khi đến Sài Gòn hồi cuối tháng 11 vừa qua, nhưng Khải không hề cho biết chi tiết từ số tiền và công ty nào của ngoại quốc bỏ ra đầu tư cũng như thời gian nào thì khởi sự, Khải cũng cho hay rằng: *"Với vùng Trũng Rô, Phú Khánh, nơi có tiềm năng dầu khí lớn ở miền Trung VN"*. Hồi tháng Bảy, tổng công ty dầu khí quốc doanh Petro Vietnam cho hay các khảo sát sơ khởi nói rằng: *"Bồn Trũng Rô, Phú Khánh (lối 56,000 cây số vuông) có thể có trữ lượng dầu khoảng 1.5 tỉ thùng và VN là nước sản xuất dầu thô đứng hàng thứ 6 ở Á Châu, nhưng cho đến nay vẫn còn tùy thuộc hoàn toàn vào các loại sản phẩm dầu hỏa nhập cảng từ ngoại quốc"*. Nhà máy lọc dầu đầu tiên chuẩn bị cả chục năm nay, với vốn đầu tư khoảng 1.5 tỉ USD, tổ hợp nhà thầu quốc tế do công ty Pháp cầm đầu đã phải chấp nhận hối lộ đến 25 triệu đô la cho đám chó bu CS Hà Nội.

Ngày nay (2004), chính quyền Cộng Hòa Bush đã thay đổi nhân sự cũng như thái độ và chính sách chiến lược. Trong khi đó thì trung ương đảng CS Hà Nội chỉ lo tranh chấp quyền lực, tham nhũng và tính đường chạy hèn theo Tàu, chúng chẳng biết làm gì để cho phù hợp với "tình thế mới", giai đoạn mới, người mới, nhiệm kỳ 2 của chính quyền mới. Đứng trên bình diện chính trị và chiến lược quốc tế, thì mấy tên cán bộ trung ương đảng đã bế tắc, đã cùng đường bí lối, thì làm sao có nhiều khả năng đề ra kế sách để hoạt động chính trị, gián điệp, tuyên vận, kiều vận, tại Hoa Kỳ?. Hiện tại chúng chỉ nhờ vào những tên Việt gian CS nằm vùng tay sai của Bắc Kinh, cò mồi của CS Hà Nội trên các báo chí tung hứng, hoan hô, cổ vũ thì ngày tàn của chúng sẽ không còn xa. Trong giai đoạn tới những chuyên viên (trong nhiều lãnh vực), muốn làm việc cho đất nước thì những nhân sự đó phải đủ tư cách, tài năng, đạo đức cũng như hiểu biết tổng quát và rộng rãi mọi vấn đề, trong hơn 60 năm qua CS đã đưa tam đại bản cổ nông lên cầm quyền, chính sách tập thể chỉ huy, chính sách nghi ngờ và báo cáo lẫn nhau, không ai tin ai, đã trở thành những tảng đá "vĩ đại" cản đường, và lại do họ kém hiểu biết và trí tuệ nên họ không thể nói chuyện "chính trị" với Hoa Kỳ! Có người đã cho rằng hơn 60 năm qua trong giới cầm quyền, chính quyền không có một chính trị gia người Việt nào có đủ tầm vóc chính trị và chiến lược có thể nói chuyện "tay đôi" với người Mỹ, để khiến họ nể trọng người Việt và nước Việt, thì cũng là điều không sai mấy. Hiện tại cũng có nhiều "chính khách" của nhà nước CS Hà Nội tại Hoa Kỳ, đã chuẩn bị về Hà Nội (vào năm 2005) để chấp chánh chính quyền khi được Mỹ "bật đèn xanh", nhưng người viết bảo đảm rằng Hoa Kỳ chẳng có đèn xanh hay đèn đỏ gì để bật cả, đối với đất nước VN thì người Việt nào muốn cứu nước Việt phải có **Trí Tuệ** và sự hiểu biết **Suốt Đọc** hơn người, phải có một viễn kiến chính trị sâu và rộng, phải có một kế sách lo cho đất nước ít nhất là hai trăm năm (200 năm).

Các nhóm chính phủ và các hội đoàn bịp bợm cứ việc ngồi đợi Mỹ bật đèn đi, chờ đến tết Công gô sẽ có **(trong thời tổng thống Bill Clinton thì "chính phủ" Nguyễn Hữu Chánh-Chánh ghép ảnh y với ảnh TT Clinton rồi đăng báo bảo rằng y được ông Bill ủng hộ và y sẽ về làm thủ tướng nước Việt ... Cộng, ngày nay cũng chính tên Chánh lại đăng báo loan tin là Chánh đã được chính phủ ông Bush cử làm "tổng tư lệnh chống khủng bố toàn cầu", nhưng lần này người viết nghĩ rằng Chánh sẽ bị bắt và sẽ bị bỏ tù vì tội bịp bợm nói trên và có thể khi bài viết này được đăng trên các hệ thống website, thì có lẽ Chánh và đồng bọn bịp bợm cũng đã bị bắt rồi)**, mai đây khi không còn CS nữa thì Chánh và gia đình sẽ bị

tước quốc tịch Hoa Kỳ (nếu có) và sẽ được dẫn độ về VN giao cho chính quyền mới. Tóm lại tội của Chánh và đồng bọn thì nhiều, nhưng chỉ đưa ra đây một vài cái tiểu xảo của nhóm y và gần đây có một ông cựu tướng hất bội gốc Tây... ninh cũng tuyên bố chạy theo Chánh, vì ông cựu Tướng mấy năm nay bị quáng gà ở tận thành phố Milpitas (bắc California-Hoa Kỳ) nên tin rằng Chánh được Mỹ “nhá đèn ... Đỏ”. Vậy ông cựu tướng gốc Tây ... ninh chờ xem người Mỹ sẽ “nhá đèn” gì ?.

Giang Nam

Tình Hình Á Châu Đầy Xáo Trộn *Lê Văn Xương*

Sự việc Bắc Triều Tiên “**thử nghiệm**” vũ khí nguyên tử tại vùng Tam Biên (Nga- Tàu- Bắc Triều Tiên) cho chúng ta thấy rằng: Hồ sơ nguyên tử về Bắc Triều Tiên không còn gì để bàn thảo nữa. Những gì Hoa Kỳ đã nói về Bắc Triều Tiên hoàn toàn chính xác. Hồ sơ nguyên tử của Iran cũng đang trở thành những vấn đề nóng bỏng hiện nay. Cho dù nhà cầm quyền Iran có biện minh như thế nào đi nữa, thì kết quả là Iran cũng đã phát triển xong loại vũ khí hạch tâm và nếu Iran có thể tiến hành cuộc “thử nghiệm” như vậy có lẽ cũng không xa, và có lẽ cũng có thể “nổ bất ngờ” giống như trường hợp vừa mới xảy ra với Bắc Triều Tiên. Trong những điều kiện như hiện nay, thì chúng ta phải hiểu rằng các giáo sĩ hồi giáo tại Iran đang nắm toàn bộ quyền hành và họ nhất quyết phải làm cái gì đó để đặt điều kiện thương thuyết nhất là đối với Hoa Kỳ.

Trở lại tình hình Á Châu, nếu Bắc Triều Tiên có vũ khí nguyên tử thì Nam Triều Tiên, Nhật Bản, và cả Đài Loan cũng sẽ có vũ khí nguyên tử chỉ từ trong vòng 6 tháng đến 1 năm. Vẫn chưa hết, Brazil với sự giúp đỡ ngầm ngấm của Trung Cộng đang chuẩn bị, đang đấu tranh để có vũ khí nguyên tử. Trong nhiều sự kiện như thế cho chúng ta thấy rằng” Á Châu là nơi tập trung nhiều nhất các quốc gia sở đắc vũ khí nguyên tử. Tệ hại thay, rất nhiều quốc gia trong số đó là những quốc gia thuộc nhóm hung đồ (nhóm đỏ CS). Chúng ta phải nhìn thấy vấn đề này một cách thật rõ ràng. Lạm dụng chế tạo vũ khí nguyên tử, vũ khí hoá học, vũ khí vi trùng hay là hỏa tiễn liên lục địa để phá hoại thế giới đều xuất phát từ Trung Cộng. Điều này đã quá rõ ràng!. Trong đệ cương chính trị của Đảng Cộng Hòa Hoa Kỳ vừa qua đã nói đến điều đó một cách nghiêm khắc. Tình hình ấy cho thấy nhiều quốc gia trên thế giới có thể chế tạo vũ khí nguyên tử, nhưng họ không thể kèm chế tham vọng cá nhân của mình và họ không có phương tiện đầy đủ để bảo đảm rằng: Nguyên tử được sử dụng một cách an toàn và họ cũng không thể bảo đảm rằng những vũ khí nguyên tử ấy không lọt vào tay những kẻ khủng bố quốc tế. Cho nên mối đe dọa đối với an ninh toàn cầu là có thật, và rất rõ ràng. **Những đe dọa ấy có thể hủy diệt nền văn minh này trong khoảnh khắc.** Chúng tôi xin nhấn mạnh với quý vị điều đó. Để giải thích thêm về việc này, vũ khí nguyên tử có thể tạo ra một cuộc chiến tranh toàn diện do sự sơ xuất về mặt kỹ thuật và do ý đồ bành trướng của Bắc Kinh. Khi một bên tung ra, hoặc đối phương có cảm tưởng là bị tấn công bằng vũ khí nguyên tử, hoặc bằng hỏa tiễn thì họ đều phải trả đũa ngay. Cái lý thuyết chiến tranh này trong chiến tranh lạnh đã được bàn đến nhiều và lý thuyết ấy vẫn còn giá trị đến ngày hôm nay.

Một cuộc tấn công trả đũa bằng vũ khí nguyên tử sẽ dẫn đến sự thay đổi toàn diện về cấu trúc thời tiết trên qui mô toàn cầu; ấy là chưa nói đến dăm trăm triệu người chết. Người Tàu vẫn hy vọng rằng: Họ có thể chết 500 triệu người, nhưng họ vẫn còn 800 triệu người để đủ sức cai trị thế giới. Điều quan tâm này cách đây hơn một năm chúng tôi đã có nêu ra, và hôm nay chúng tôi xin nhắc lại. Hiểm họa này lớn như thế, và cái hiểm họa này đang cho chúng ta thấy rằng: Thế giới đang bước rất gần đến ngày suy tàn ấy. Thời gian đó có thể là một năm hay hai năm, chúng ta không thể hiểu được. Đó là điều mà mọi người VN phải nhìn thấy cho rõ. Và chúng tôi muốn cảnh tỉnh toàn thể giới về cái hiểm họa này.

Một vấn đề khác nữa là một nhóm nghiên cứu về thời tiết của Đức có mặt tại Nam Cực vừa mới báo hiệu rằng: Tầng băng giá ở Nam Cực bị tan rã rất mau chóng. Nhóm nghiên cứu này chỉ nói lên việc mà các nhóm nghiên cứu khác thuộc về người Anh, người Mỹ, người Nga đã nói lên trước đây. “Đặc biệt là những nhóm về môi sinh”. Như thế trái đất này đang ở trong giai đoạn chót của chu kỳ nóng. Chu kỳ nóng ấy sẽ dẫn đến sự tan rã về băng giá và làm nước biển tràn vào khắp nơi lục địa và tạo ra một cuộc chiến tranh. Cuộc chiến tranh ấy cũng có khả năng hủy diệt toàn cầu, hủy diệt nền văn minh này để đưa nền văn minh trở lại số zero, tức là với khởi điểm đầu tiên. Đây là một vấn đề liên quan đến quốc tế! chúng ta lại phải nhìn cho rõ, trong điều kiện của thế giới như vậy. Một điều thứ ba nữa chúng ta cần phải lưu ý đây chỉ là một tai nạn đối với nhân loại thôi.

Quý vị cũng đã biết các thiên thạch sẽ rớt vào trái đất bất cứ lúc nào và một khối thiên thạch lớn cũng có thể hủy diệt nền văn minh này, thậm chí có thể hủy diệt cả loài người này, để đưa loài người này trở về thời kỳ băng giá đầu tiên mà hằng triệu năm sau mới có thể hồi sinh.

Ba điều chúng tôi vừa mới nêu lên là một thực tế mà loài người đang phải đối diện. Vấn đề được đặt ra bây giờ là: **loài người liệu có thể trì hoãn đà tan rã của nền văn minh này hay không?. Nếu muốn trì hoãn, nếu muốn kéo dài nền văn minh này thì loài người phải làm những gì?.** Câu hỏi này dĩ nhiên được đặt ra đối với những người có đầu óc lớn, biết suy nghĩ lớn. Anh không suy nghĩ lớn, không có đầu óc lớn, Anh chẳng có thể làm được việc gì lớn cả. Cho nên, ba vấn đề vừa nêu lên là những vấn đề của những người bàn về sách lược toàn cầu, bàn về chuyện làm cách nào để cứu vãn đời sống nhân loại. Chuyện đó không phải chỉ là tiền đề của ngày hôm nay.

Vấn đề thứ hai là chúng ta hiểu một điều: Thế giới này có Một cái lực tiến về phía trước, cái lực đó họ muốn xây dựng một thế giới có trật tự, muốn xây dựng một thế giới hài hòa, trong đó mọi dân tộc đều có chỗ đứng dưới ánh mặt trời, mọi quốc gia dù nhỏ hay lớn đều có một khoảng không gian để hít thở, để sinh sống và để tránh ô nhiễm về môi sinh. Thế lực thứ Hai là thế lực muốn cản trở những việc làm trên, muốn cản trở cái đà tiến về phía trước đó. Họ đang cố gắng chống lại nền hoà bình của nhân loại, họ là những kẻ kém trí tuệ, thiếu hiểu

biết, nhưng họ lại muốn thống trị thế giới bằng dân số đông, bằng thần quyền. Thì thế lực thứ Hai này chúng tôi phải nêu đích danh ở đây là Trung Cộng và những thế lực cực đoan quá khích Hồi Giáo. Còn một thế lực nữa lưng chừng ở giữa: Những quốc gia này họ chỉ biết lợi nhuận cho riêng họ, đây cũng là điều tất yếu thôi. Những quốc gia lưng chừng ở giữa do họ không có chuẩn bị hay do trí tuệ hẹp hòi, họ không nhìn thấy thảm họa mà nhân loại đang phải đối diện. Thực sự đối diện!. Cho nên họ giữ một thái độ lưng chừng. Lưng chừng có nghĩa rằng: Phe nào thắng thì ta sẽ ngã theo phe thắng để hưởng lợi. Đây là thái độ rất nhược khí của những người lãnh đạo mà chúng tôi đã có lần tôi nêu lên.

Trở lại vấn đề của Trung Cộng, chúng tôi muốn nhấn mạnh với quý vị một điều là: Trung Cộng đứng đằng sau những gì được coi là khủng bố ngày hôm nay. Điều này được suy luận từ một nguyên tắc rất đơn giản được ứng dụng trong lịch sử đó là: **Kẻ thù của kẻ thù ta là bạn ta**. Vậy thì Trung Cộng và cực đoan Hồi Giáo nghĩ rằng: Họ có kẻ thù chính là Mỹ, họ liên kết với nhau để chống lại Hoa Kỳ, đó là lẽ tất yếu. Cho nên, khi nói về những vấn đề đó chúng tôi dựa vào những bài học lịch sử để đưa ra những nhận định, chúng tôi không dựa vào những tin tức lặt vặt .v.v.. Chúng tôi xin thưa rõ với quý vị rằng: **"Trung Cộng đang bành trướng! Trung Quốc đang muốn thống trị thế giới!** điều này thật rõ ràng, không cần phải bàn cãi thêm. Trung Cộng đứng đằng sau các vụ phổ biến vũ khí hạch tâm, vũ khí hóa học, vũ khí vi trùng, vũ khí nguyên tử, kỹ thuật hòa tiền liên lục địa, điều này đã có những cụ thể rõ ràng!. Đề cương của Đảng Cộng Hòa Hoa Kỳ đã nói đến vấn đề đó mặc dù với một phong cách nhẹ nhàng hơn. Và tiện ở đây, tôi cần minh xác với quý vị rằng: Cũng chính Trung Cộng đứng đằng sau những vụ nghiên cứu về vũ khí sinh vật học để diệt chủng các dân tộc Á Châu chung quanh và tràn dân Trung Quốc của họ vào, một là để xâm thực kinh tế, hai là để đồng hóa các chủng tộc nhỏ như họ đã làm trong hàng ngàn năm qua với dân tộc Bách Việt, rồi từ từ Trung Cộng sẽ mua thời gian và họ sẽ thanh toán Á Châu.

Như hiện tại chúng ta đã thấy một loạt bệnh đã và đang tràn lan khắp Á Châu bắt nguồn từ Trung Cộng, để cuối cùng tạo ra một tác hại ngược cho chính nhân dân Trung Quốc. Tất cả những con số do Trung Cộng đưa ra về sự thiệt hại do bệnh SAR, do bệnh Cúm Gia Cầm và nhiều bệnh lạ khác, chúng tôi không tin rằng những con số đó là những con số chính xác. Con số có thể gấp trăm lần, thậm chí có thể gấp ngàn lần con số đã được đưa ra. Trung Cộng vì muốn thôn tính Á Châu, nên họ cố tình giấu đi con số tử vong vì các bệnh lạ, Trung Cộng rõ ràng muốn phân ba thế giới. Cái ý đồ "Lộ Tuyến" này của Trung Cộng đòi tam phân thế giới ngày nay ai cũng rõ, nên chúng tôi cần phải nói ra. Người Tàu nghĩ rằng Á Châu là của Trung Quốc, do Trung Quốc làm chủ, để đối diện bên kia là Hoa Kỳ, đối diện nữa là Âu Châu. Họ nghĩ rằng đó là "thế chân vạc", thế chân vạc có thể tồn tại được và tạo điều kiện cho Trung Cộng củng cố lực lượng, họ dùng kinh tế để xâm thực thế giới, để đến một ngày nào đó Trung Cộng sẽ tiến lên cai trị toàn cầu. Lời cảnh báo này của chúng tôi ngày hôm nay được nhắc lại và được gởi đến rất rõ cho các quốc gia hiện nay đang đứng lưng chừng ở giữa. Đặc biệt một số quốc gia Á Châu. Có thể ban lãnh đạo của các quốc gia ấy họ đã có quyết định, vì họ hiểu cái tầm nguy hại mà nhân dân họ sẽ phải nhận lãnh, nếu những người lãnh đạo các quốc gia ấy lắng nghe những lời nói này, để xác định thái độ của mình đối với hiện tình thế giới. Trong tất cả những sự việc đã và đang xảy ra như thế. Rõ ràng, khi Trung Cộng muốn chia ba thế giới, để rồi một ngày nào đó họ thiết lập một hệ thống cai trị theo kiểu "Trời Con" trên khắp thế giới, thì lúc đó nền văn minh Hồi Giáo, nền văn minh La Mã và nguy hại hơn hết cả nền văn minh thế giới này cũng bị tiêu diệt bởi bàn tay người Tàu. Đó là một thực tế.

Bây giờ, chúng ta bàn về một điểm thứ II thuộc về phạm vi có tính cách mưu đồ chiến lược của Trung Cộng, họ nghĩ rằng: Họ muốn sử dụng **đạo quân thứ Năm của Trung Cộng** ở hải ngoại, bởi vì biến cố 911 cho thấy cực diện có thể đổi thay mau chóng chỉ vì một vụ khủng bố và nếu vụ khủng bố ấy được mở rộng trong một quy mô lớn hơn: Thí dụ như vũ khí bom bắn, hoặc thí dụ như vũ khí sinh vật học thì tác hại sẽ như thế nào?. Tất cả xã hội Phương Tây sẽ bị đảo lộn, sẽ bị đảo ngược, sẽ bị tan rã, một khi xã hội Phương Tây bị tan rã, lấy thí dụ Hoa Kỳ tan rã, Âu Châu bị tan rã, hoặc là bị khủng hoảng. Điều đó sẽ dẫn Hoa Kỳ, Âu Châu, hay là Nam Mỹ ,v.v... đến tình trạng cuối cùng là nền văn minh này tan rã thì Trung Cộng đã tiêu diệt được thế giới. Đó là một thực tế mà cả thế giới phải nhìn cho rõ. Vấn đề Đài Loan, hay những vấn đề khác chỉ có tính cách (diện không phải điểm) phụ thôi.

Mặt trận thứ hai mà Trung Cộng muốn đánh tới, là họ nhắm vào việc mở rộng tầm hoạt động ảnh hưởng đối với các quốc gia láng giềng. Nói trắng ra là họ xâm lăng các quốc gia láng giềng. Khi nói đến việc Trung Cộng xâm lăng các quốc gia láng giềng, thì điều mà chúng ta nhìn thấy rất rõ là: Họ đang áp dụng một chiến lược vô cùng thâm độc: Trong khi họ xâm lăng các quốc gia láng giềng, thì họ đã bắt tay với Philippines, và bà TT Gloria Arroyo đã đến thăm Trung Quốc (lãnh đạo nước Phi luật Tân đã quên rằng chính Hoa Kỳ đã cứu nước Phi ra khỏi sự đô hộ của Tây Ban Nha trước đây), hai bên cũng đã nói chuyện và chính bà Arroyo đã chỉ thị cho Bộ Quốc Phòng Philippines mau chóng đến Trung Quốc để bàn chuyện hợp tác với Trung Quốc và tin mới nhất cũng đã cho biết là quân CS Phi do Trung Cộng tiếp tế và điều động ở các đảo phía Nam Philippines, sẵn sàng tạm thời ngưng chiến để bàn chuyện với chính phủ Philippines. Điều này có nghĩa là gì? Điều này là Trung Quốc đứng đằng sau nhóm khủng bố Abu Sahjad. Việc mà Trung Quốc đứng đằng sau tàn quân của đảng CS Phi ở các bán đảo phía Nam là chuyện rõ ràng không có gì để bàn thêm nữa. Chuyện ở Nepal quân Maoit phong tỏa các con đường dẫn đến thủ đô cũng là chuyện chúng ta phải lưu ý. Chính tướng Nepal phải bay qua Ấn Độ để yêu cầu được giúp đỡ. Nhưng quý vị đã biết trong tình hình thế giới như hiện nay, nước Ấn Độ cũng không thể ra tay giúp đỡ Nepal được nhiều và sự xâm lăng của Trung Cộng qua đạo quân Maoit là một điều đang được thực hiện trên một quy mô lớn, và đang được thực hiện một cách rất mau chóng. Việc này cũng xảy ra cho

Miền Điện. Tất cả những gì mà Trung Cộng chuẩn bị nhảy vào Miền Điện là đã hơn 20 năm qua, tuy nhiên Miền Điện khác với VN.

Đã nhiều lần trên làn sóng này chúng tôi thưa với quý vị là: **Ai chiếm được VN, người ấy chiếm được Đông Dương, người nào làm chủ Đông Dương thì người đó làm chủ Đông Nam Á.** Cái tâm sự này ai cũng biết và hiển nhiên Trung Cộng lại càng rõ hơn, họ đã tiến hành, họ đã chuẩn bị việc này trong mấy chục năm qua. Ít ra sau khi Lê Duẩn chết, sau đó Nguyễn Văn Linh, Phạm Văn Đồng đã đến dự hội nghị bên Trung Quốc, chính trong hội nghị đó VN Cộng Sản đã trở thành công cụ tay sai của Trung Cộng. Mặc dù tài liệu có ở trước mặt tôi đây, nhưng trong một dịp khác chúng tôi sẽ trở lại chi tiết hơn về vấn đề này.

Trung Cộng muốn gì ở VN?. Trung Cộng muốn gì ở Miền Điện?, Trung Cộng muốn gì ở Nepal (Tây Tạng)? Trung Cộng muốn gì ở Lào, ở Cam Bốt?. Trung Cộng muốn gì ở Thái Lan khi mà cánh quân Hồi Giáo ở phía Nam Thái Lan nổi lên chống chính phủ Thái Lan?. Rõ ràng là họ đang muốn thao túng cái vùng nhạy bén, mà nhiều quốc gia trong số đó có ước mong muốn trở thành những người bạn với Hoa Kỳ để cản trở và để chống lại đà bành trướng của Bắc Kinh, trong những điều kiện như thế này, thì Bắc Kinh đã ra tay làm trước là xâm lăng nước ta, cùng một lúc họ xâm lăng các quốc gia khác. Người Tàu vẫn hy vọng rằng: Nếu đạo quân thứ 5 của Trung Cộng không thể "thi hành sứ mệnh" ở Mỹ hay là ở các quốc gia Âu Châu khác, thì mũi dùi thứ hai là họ đánh thẳng vào các quốc gia Đông Nam Á (bằng nhiều cách, kinh tế, chính trị, quân sự, văn hóa v.v...) để chiếm trọn Đông Nam Á, khi việc đã rồi vì Hoa Kỳ không thể trở tay phản ứng kịp thời. Sau đó Trung Cộng đặt điều kiện với Mỹ và khi đạt được thương thuyết với Mỹ thì họ hiểu rằng thế chân vạc rồi cũng sẽ hình thành và rồi cuối cùng thì họ cũng sẽ chi phối toàn cầu, họ tiến lên thống trị thế giới chỉ là thời gian. Cho nên chúng tôi xin nhấn mạnh với đồng bào là: **Ý đồ của Trung Cộng là muốn chia ba thế giới, và chiến lược của Trung Cộng là hai mũi giáp công. Chúng tôi xin nhắc lại để đồng bào VN trong và ngoài nước hiểu rõ, và chúng ta phải có những phản ứng kịp thời!. Nhưng chúng ta cần phải hiểu rõ Trung Cộng xâm lăng VN như thế nào?**

Về phương diện kinh tế như đồng bào đã biết: Hàng hóa Trung Cộng đổ (dumping) xuống VN, tràn xuống VN với giá rẻ mạt để giết nền kinh tế đang lụn bại của VN (**chưa kể các loại thịt cá, ngũ cốc, rau cải người Tàu đổ sang VN, người Tàu đã "nuôi - cấy" hay trồng trọt bằng nhiều loại phân bón hay thức ăn gia súc có tẩm chất độc hóa học, chúng ta phải hiểu rằng: Đây là một hình thức chiến tranh, chiến tranh về kinh tế nhưng người Tàu đã đánh dân VN bằng hóa học - vũ khí hóa học, mọi người VN trong nước nên nhớ khi chất độc đã ngấm vào người trước nhất sinh ra bệnh về gan và chất độc cũng sẽ di hại đến nhiều đời sau**), cho nên, nền kinh tế VN CS hiện nay nó không có một ý nghĩa gì cả! nó chỉ là một thị trường để cho Trung Cộng thao túng. Một khi Trung Cộng đã thao túng được kinh tế, họ sẽ thao túng về chính trị, họ sẽ thao túng về quân sự do đạo quân thứ Năm của Trung Cộng tại chỗ (tin tức cho biết đạo quân thứ Năm của Trung Cộng hiện nay trên toàn thế giới có thể lên đến 130 triệu người). Đạo quân thứ Năm được tăng cường lên rất là mạnh trong thời gian hơn 10 năm qua kể từ khi Nguyễn Văn Linh trở thành bí thư đảng CS Hà Nội.

Chúng ta cần phải nhìn thấy rõ việc này, nếu không thì chúng ta sẽ không biết ai là bạn, ai là thù. Cách đây mấy tháng, chúng tôi có thưa với quý vị là: **lúc nào cũng khoảng 300,000 nhân dân Trung Quốc đến VN dưới dạng là du lịch, có mặt thường xuyên ở VN. Thì 300,000 ấy rõ ràng là 300,000 lính và quân bảo Trung Quốc trá hình đến VN nằm tại chỗ. Và 300,000 ấy họ hiện nay ở đâu không ai biết.** Họ có thể ở Tây Nguyên, và họ có thể trà trộn vào trong hàng ngũ người Việt bởi vì họ cũng nói tiếng VN như người VN (số người này họ được dạy và nói tiếng Việt trong nhiều năm), họ cũng có tên VN như người VN, đa số người dân bình thường thì không thể nào biết được trừ những người thật là tinh tường. Với tất cả những ý đồ đó là Trung Cộng muốn dụ cho Hoa Kỳ vào lục địa Á Châu và cầm chân Hoa Kỳ ở đó, để cho khối Hồi Giáo quá khích là con cờ của Trung Cộng rảnh tay phá hoại khắp nơi trên thế giới, nhưng những mưu mô đó Hoa Kỳ đã nhìn thấy. Hiện tại Hoa Kỳ muốn tạo điều kiện cho những quốc gia độc tài trở thành quốc gia dân chủ, thì họ mới có điều kiện và đủ mạnh để bẻ gãy mọi mưu đồ bành trướng xâm lăng của Bắc Kinh.

Trung Cộng hiểu rằng nếu đánh trực tiếp Hoa Kỳ thì Trung Cộng không dám vì không đủ sức. Cho nên họ phải ném đá dẫu tay, họ phải tạo những điều kiện, làm thế nào để dụ Hoa Kỳ vào cuộc. Để rồi khi Hoa Kỳ đã nhảy vào VN hay các quốc gia khác, họ hy vọng rằng Hoa Kỳ sẽ bị "sa lầy" vào cuộc chiến tranh du kích, kiểu chiến tranh lạnh mà chúng ta đã chứng kiến. Chúng tôi cần nói với Trung Quốc: **Thế giới ngày hôm nay khác với tình hình thế giới ngày hôm qua. Kỹ thuật tác chiến ngày hôm nay khác với kỹ thuật tác chiến ngày hôm qua.** Và do những vấn đề như thế tôi không nghĩ rằng ý đồ của Trung Cộng là có thể thực hiện được.

Với việc Đảng CS Hà Nội dưới áp lực tối đa của Trung Cộng, nay do một Tổng Cục Trưởng ký một quyết định, mà một quyết định này đúng ra về mặt ngoại giao mà nói, nó phải từ một thỏa hiệp song phương giữa hai chính phủ và nó phải được Bộ Ngoại Giao, cũng như phải được cả hai Quốc Hội thông qua. Nhưng ở đây thì không! VN dưới chế độ CS không có luật lệ gì cả! Một anh Tổng Trưởng Du Lịch ký một quyết định cho phép người Tàu được đi lại tự do trên khắp nước, thì điều đó có nghĩa là gì?. Phải chăng Đảng CS VN không còn tự chủ, không còn độc lập, không còn quyền hạn để quyết định quyền lãnh đạo của chính họ?. Hoặc là Tổng Cục trưởng Tổng Cục Du Lịch của VN lại là một anh Tàu chính hiệu trá hình, một anh Trung Cộng?. Và quá rõ ràng là họ đã trở thành tay sai đắc lực của Trung Cộng?. Những chuyện đó chúng ta phải biết để xác định rõ bạn với thù. Nghĩa là đó mới là một vấn đề!. Vấn đề quan trọng là: Trong những điều kiện về tình hình thế giới cực kỳ nóng bỏng như hiện nay, số du khách Trung Cộng trá hình đến VN có thể đã tăng lên đến hơn 1,000,000 người. Quý vị hỏi chúng tôi: Cái này từ đâu?. Xin thưa với quý vị là chúng tôi chỉ cần nhìn tình hình nóng bỏng như thế

nào, khi bản đồ Cương của Đảng Cộng Hòa Hoa Kỳ nói ra xong, rồi tới việc “thử nghiệm” vũ khí ở Bắc Triều Tiên thì chúng tôi cũng đã có một kết luận chắc chắn, chúng tôi không cần phải có những tài liệu bên trong. Quý thánh giả không quên rằng trước đây: Khi Trung Cộng là quốc gia tiêu thụ thép và xi măng lớn nhất thế giới, đến nỗi tình trạng thép trên thế giới bị thiếu hụt! có nghĩa là gì?. Những việc xây dựng ở Thượng Hải, Bắc Kinh, Nam Kinh, Hải Nam nó không thể tạo ra một tình trạng khan hiếm như vậy!. Vậy tình trạng nó đã xảy ra phải có lý do!. Lý do đó là lý do gì?. Chúng ta không thể loại bỏ khả năng là Trung Quốc đã dùng tất cả những phương tiện tối đa sẵn có để xây dựng các hầm trú ẩn bí mật (không phải xây cho thể vận hội vào năm 2008), củng cố và xây cất các cơ sở phòng thủ của mình hầu như trên khắp lục địa của Trung Quốc, nên mới tạo ra tình trạng khan hiếm thép và xi măng ở mức độ cao như thế.

Trở lại vấn đề VN như chúng tôi đã có lần trình bày: “Ai nắm được Tây Nguyên, người đó nắm được VN”. Thì cách đây ít năm, sau năm 1995, hay 1996, 1997 khi Hà Nội tuyên bố sửa đường Trường Sơn. Trên làn sóng này chúng tôi đã trình bày: **Đường Trường Sơn không đem lại lợi ích kinh tế! như vậy việc xây dựng Đường Trường Sơn là nhằm vào mục tiêu quân sự!**. Phải đợi đến khi báo chí loan tin thì Trung Cộng và Việt Cộng đã thật sự xây xong các căn cứ phòng thủ quân sự. Khi Trung Cộng chi tiền mở rộng con đường chiếc lược Trường Sơn, vào lúc đó tình hình thật tế nhị cho nên chúng tôi chỉ giữ im lặng, để xem động tĩnh nhíp nhàng của Trung Cộng và Việt Cộng như thế nào, vì vậy chúng tôi chỉ nói chuyện tổng quát thôi. Ai hiểu được thì hiểu, không hiểu được thì thôi!. Nhưng bây giờ, trong điều kiện này thì chúng tôi khẳng định lại một cách rõ ràng và minh bạch rằng: Trung Quốc là người đứng đằng sau, là người chủ trương sự xây dựng Đường Trường Sơn để tiến quân xuống phía Nam, vì đây cũng là lối thoát duy nhất của người Tàu trong hàng ngàn năm qua, và theo lẽ tất yếu khi chuẩn bị tác chiến, chuẩn bị chiến tranh có tính cách toàn cầu, thì họ phải xây dựng những hầm hố, những công sự phòng thủ, những giao thông hào bằng bê tông cốt thép nằm sâu trong những rặng núi Trường Sơn, để chuẩn bị cho một cuộc chiến trường kỳ đối đầu với Hoa Kỳ toàn vùng Đông Nam Á Châu.

Nhất là cuộc chiến tranh ở Iraq mới đây, đã làm cho Trung cộng thấy rằng các công sự chiến đấu của nhiều triệu quân phải được xây ngầm trong núi (Á Châu nhiều rừng núi hiểm trở), chứ không thể xây thường được, cho nên chúng tôi có thể đi đến sự khẳng định tất yếu là: Thứ nhất là: **Trung Quốc đã đem quân đến VN với dạng du khách trên một số lượng (quân) lớn**. Điểm thứ hai: đối với VN thì việc Trung Quốc củng cố và xây dựng đường Trường Sơn là để nắm chặt lấy Tây Nguyên, thao túng VN để đặt điều kiện và để có thể đánh trả lại Mỹ sau này. **Nói một cách khác là, Trung cộng muốn đưa chiến tranh ra khỏi lục địa Trung Hoa và một lần nữa, Trung cộng muốn dùng xương máu của người VN để phục vụ cho những ý đồ dơ bẩn thâm độc của Trung Cộng**. Đó là điều ngày hôm nay, chúng tôi bạch hóa cho cả thế giới biết rõ tham vọng của Bắc Kinh là: Bắc Kinh, Hán tộc hàng ngàn năm trước đã tiêu diệt Bách Việt, đã hủy diệt nền văn minh Bách Việt, và ngày hôm nay Trung Quốc Hán tộc vẫn tiếp tục hủy diệt nền văn hoá Bách Việt, vẫn tiếp tục con đường xâm lăng ngày xưa như Hán tộc đã làm. Cho nên, chúng tôi xin thưa với thế giới: Trên thế giới này, không có một ai, không một quốc gia nào có nhiều kinh nghiệm về sự đô hộ của người Tàu và hiểu sự cai trị tàn bạo của người Tàu đối với những quốc gia bị xâm lăng bằng nước VN. Điều này đã được minh chứng hàng ngàn năm qua trong lịch sử. Trong cuộc chiến tranh lạnh đã qua, dân tôi đã phải hy sinh 3 triệu người và dân tôi đã phải chết 3 triệu trẻ em và nhiều triệu người nghèo đói, bệnh tật. Dân tôi không phải là dân tộc tôi, ngày hôm nay dân tôi là dân tộc nghèo hèn nhất thế giới, đến nỗi đàn bà con gái VN bị giới cầm quyền Hà Nội đem đi rao bán công khai như một món hàng!. Chúng tôi cũng xin nói rõ với thế giới rằng: Chúng tôi chết hơn 6 triệu người để cho thế giới được an bình, để cho các quốc gia khác được tự do. Quá khứ lịch sử của chúng tôi, với sự hy sinh lớn lao mà dân tộc tôi đã phải chịu, chúng tôi là người duy nhất có quyền minh thị tố cáo với thế giới về cái dã tâm bành trướng và tiêu diệt văn minh, văn hóa, tiêu diệt con người của giới lãnh đạo Bắc Kinh đối với dân tộc VN.

Ngày hôm nay đây, chúng tôi muốn nói với thế giới là dân tộc VN chúng tôi phải được sống như con người, những con người đích thực. Dân tộc chúng tôi phải được sống trong tự do. Dân tộc chúng tôi phải được sống trong độc lập. Và dân tộc chúng tôi sẵn sàng cất cánh với thế giới để cùng với thế giới tiến lên Nhân Chủ và sẵn sàng sát cánh với thế giới chống lại kẻ thù bành trướng Bắc Kinh, kẻ thù mà cả thế giới này đều biết rằng: Trung Cộng là cầm địch của Á Châu nói riêng và thế giới nói chung, họ là những kẻ xâm thực kinh tế, họ dùng dân số đông để tiêu diệt hay đồng hóa các dân tộc nhỏ chung quanh, họ tự cho họ là loại người thượng đẳng và văn minh nhất (Trung Hoa), nhưng trong thực tế họ chuyên đi vơ vét những sản phẩm trí tuệ, cũng như vật chất của người khác về làm riêng của mình, họ là kẻ thù của cả nhân loại, kẻ thù của nền văn minh này.

Đối với thế giới Hồi Giáo cần phải hiểu một điều rằng: Những giáo sĩ Hồi Giáo cực đoan cần phải ghi nhớ những điều chúng tôi nêu ra hôm nay. Nếu Trung Cộng thao túng thế giới, thì người Tàu cũng chẳng thiết tha gì nhiều về những điều giáo chủ Mohammad đã truyền đạt, chứ đừng nói đến chuyện truyền bá đạo Hồi. Chúng tôi gióng lên tiếng chuông cảnh tỉnh cho lãnh đạo Hồi Giáo biết rằng: Các giáo sĩ Hồi Giáo cực đoan cần phải suy nghĩ lại và phải hiểu thế giới đến nơi đến chốn để có một thái độ thích ứng. Đừng nghĩ rằng, ôm lấy cái lý tưởng “thánh chiến” chống Mỹ, chống phương Tây như là một phương cách để bảo vệ Hồi Giáo. Quý vị đã lầm to. Khi làm việc đó, thật sự quý vị đang hủy diệt những điều mà Giáo Chủ Muhammad đã truyền đạt cho quý vị. Một ngày nào đó, dầu hòa của các vị cũng sẽ hết hay là nền văn minh trong tương lai không còn cần dầu hòa nữa, vì Hoa Kỳ đã có cái khác thay thế năng lượng dầu hòa và ngày đó, đất nước quý vị cũng sẽ đắm chìm trong oan nghiệt,

và cái ngày đó người Tàu sẽ cai trị quý vị và Hồi Giáo cuối cùng cũng sẽ bị người Tàu tiêu diệt, như họ đã từng làm với dân tộc Bách Việt chúng tôi. Người Mỹ không có ý định thôn tính thế giới Hồi Giáo. Vì khi lập quốc người Mỹ có mang trong người cái tính hiệp sĩ, họ chỉ muốn ổn định toàn cầu, muốn đem lại cho thế giới này một cái trật tự có thể chấp nhận được và hơn bao giờ hết, họ muốn thế giới này tiến lên Nhân Chủ. Người Mỹ họ có đầy đủ chính nghĩa để làm công việc đó. Điều mà chúng tôi muốn nhắn gửi với thế giới Hồi Giáo một cách rất rõ ràng là: Khi thế giới này không ai cần xài dầu hỏa nữa, thì chuyện gì sẽ xảy ra đất nước của quý vị ? hời hợt là trả lời vậy.

Đối với các quốc gia khác trên thế giới. Ở đây, tôi muốn nói đến các quốc gia đứng lừng khừng ở giữa. Các vị lãnh đạo cũng phải nhìn thấy, quý vị cũng phải thấy cho thật rõ cái hiểm họa mà thế giới đang phải đối diện. Và nếu một ngày nào đó, đối với lịch sử thì 50 năm không phải là xa. Mặc dù nếu chúng ta không khéo thì trong vòng 2 hoặc 3 năm tới, một cuộc chiến tranh toàn diện về nguyên tử có lại nổ ra mà làm hủy diệt toàn cầu. Nhưng mà chúng ta hãy giả sử rằng, trong các điều kiện bình thường, thì 50 năm đối với lịch sử là một khoảng khắc, là một thời gian rất ngắn ngủi. Và nếu Trung Quốc đánh lại Mỹ, tôi không nói đánh bại Mỹ đâu, chúng tôi chỉ nói rằng: Trung Cộng bằng mọi cách làm thế nào đó để kéo Mỹ xuống ngang hàng với Tàu để Hoa Kỳ phải chấp nhận ngồi nói chuyện với Trung cộng mà thôi, tức là đủ để làm cái dấu báo hiệu cho thấy rằng cái ngày tàn của nền văn minh này không còn xa và cái sự cai trị của Trung Quốc là chắc chắn.

Cho nên ngày hôm nay, chúng tôi muốn báo động với tất cả các quốc gia hiện tại còn đứng lừng khừng ở giữa, cần phải xác định thái độ. Hoặc giả anh đứng phía bảo vệ về văn minh này, bảo vệ cái chính nghĩa nhân loại, hay anh đứng về cái phía những kẻ hung đồ muốn thôn tính thế giới bằng sức mạnh của mình, bằng số dân đông của mình. Thái độ lãnh đạo quốc gia của các bạn tùy thuộc vào những gì quý vị sẽ làm ngày hôm nay. Chúng tôi đề nghị với các bạn là hãy phân biệt bạn thù một cách phân minh và hãy can đảm đứng lên, nói thẳng cho nhân dân các bạn hiểu rõ, con đường mà dân tộc các bạn đang đi là như thế. Đó là con đường tắt yếu của lịch sử!. Nếu quý vị không quyết tâm tham gia vào cuộc chiến này. Đây là một cơ hội chót, cuộc chiến chót của nhân loại để nhân loại chuyển qua một thời kỳ mới. Để có thể đi hàng trăm năm tới, hoặc 500 năm tới, trước khi nền văn minh này được chuyển qua một nền văn minh Nhân Chủ Pháp Trị. Điều Ông Cự Lý Đông A của chúng tôi đã nói tới, đã bàn luận tới trong chỗ riêng tư. Những việc này người ngoài không biết. Lời kêu gọi của chúng tôi đối với các quốc gia đứng ở giữa là rõ ràng và minh bạch. Chính các quốc gia đứng lừng khừng ở giữa đã hưởng rất nhiều thành quả qua sự hy sinh của hàng triệu người VN trong quá khứ. Cho nên, ngày hôm nay quý vị cần phải hiểu ra vấn đề. Ấy là chúng tôi chưa kể đến các quốc gia lừng khừng ấy và không một quốc gia nào lại không chịu ơn của nước Mỹ trong quá khứ. Nếu suy nghĩ kỹ, khi người Tàu thôn tính quốc gia các bạn, thì số phận các bạn và con dân các bạn sẽ ra sao? hay dân tộc các bạn cũng sẽ bị người Hán đồng hóa một cách không thương tiếc, như chính các chi tộc Bách Việt chúng tôi xưa kia.

Lịch sử cho chúng ta thấy đã có lần người Tàu gần như thôn tính 2/3 thế giới vào thế kỷ thứ 13, từ tháng chạp năm 1237 đến tháng 5 năm 1238, 4/5 lãnh thổ nước Nga bị Tàu mông cổ chiếm, Giáo Hoàng Innocent IV và Vua Saint-Louis nước Pháp quá khiếp sợ phải cho sứ sang cầu hòa, đây là một bài học mong các nhà lãnh đạo Á Châu, Âu Châu cũng như Nga đừng bao giờ quên. Tiện đây, chúng tôi cũng nhấn mạnh rằng: Người Mỹ không hề có ý định thôn tính bất cứ một quốc gia nào, bất cứ một dân tộc nào. Người Mỹ, (xin nhắc lại), cũng chỉ muốn một thế giới ôn hòa, một thế giới an hòa, một thế giới mà mọi người chấp nhận chia sẻ tài nguyên thiên nhiên, tài nguyên trí tuệ, chia sẻ trong những điều kiện có thể chấp nhận được với một thế giới có thể an toàn mà tiến vào thời kỳ Nhân Chủ và thế thôi!.

Những ai ngoài kia, nếu không đồng ý với lập luận trên xin đưa ra bằng chứng cụ thể như: Hoa Kỳ đi chiếm đất dành dân?, xâm thực kinh tế?. v.v..., cũng xin nhắc cho quý vị một điều rằng: Trong Đệ Nhị Thế Chiến, nếu không có Hoa Kỳ ra tay nghĩa hiệp cứu giúp thì phe Trục nhất là Đức đã đập thế giới dưới gót giày sắt của họ, lúc đó chúng ta sẽ hiểu sự cai trị tàn bạo của Hitler ra sao, khoảng 6 triệu người Do Thái đã bị "nướng" trong các lò sát sinh là một bằng chứng hùng hồn nhất cho sự tàn bạo này. Hơn 250 ngàn thiếu nữ và phụ nữ Đại Hàn đã bị bắt cho lính Nhật "giải quyết sinh lý" (hãm hiếp), dân Đại Hàn thời đó 3 nhà mới được xài 1 con dao để tránh tình trạng nổi loạn.

Trong thập niên 60s nếu Hoa Kỳ không mạnh dạn đem quân tham chiến ở VN để chặn đứng làn sóng đỏ CS tràn xuống cửa ngõ VN, thì có lẽ giờ này Trung Cộng đã nhuộm đỏ Á Châu. Nhật, Đại Hàn, Ấn Độ, VN, Đài Loan, Thái Lan, Phi Luật Tân, Mã Lai .v.v...và cả Úc Châu có lẽ đã xóa tên trên bản đồ thế giới. Lịch sử còn đó, đây là một bài học vô cùng quý giá về họa da vàng người Tàu mà thế giới phải học. Tin cũng cho biết TT Chirac nước Pháp sẽ công du Hoa Lục, để ký những hiệp ước trao đổi về kinh tế, văn hóa, chính trị, quân sự,. v.v..., chúng tôi "thật sự cầu mong" cho tổng thống Chirac (không viết hoa) được thành công.

Đối với quốc gia Đông Nam Á và Hoa Nam, chúng tôi cần nhấn mạnh thế này. Chúng ta cùng một tổ tiên, lịch sử oan nghiệt đã làm cho chúng ta ngày hôm nay trở nên có những khác biệt, chúng ta không nên để cho những sự khác biệt ấy trở thành những mâu thuẫn. Chúng ta có một kẻ thù chung! Một kẻ thù chung đó là Hán tộc!. Chúng ta, nhấn mạnh rằng: **Chúng ta không chống con người.** Mai đây, khi cuộc tranh chấp tan đi, thì con người dù da màu da nào đi chăng nữa, dù các văn hoá có khác nhau đi chăng nữa, chúng ta vẫn xử sự với nhau như những con người, vì chúng ta đều Là Người. Đó là điều mà chúng tôi muốn nhắn gửi đến với các nước Đông Nam Á. Như thế, các nước Đông Nam Á cần xác định cho rõ kẻ thù chính của các bạn là ai, và hãy mạnh dạn đứng về phía chính nghĩa của nhân loại và không làm tay sai cho Bắc Kinh.

Đối với Cộng Đồng người Bách Việt Hoa Nam cần phải xác định rõ điều này, đừng để mình trở thành những công cụ của Bắc Kinh, của chủ nghĩa bành trướng Hán tộc. Một lần nữa, chúng tôi xin nhắc lại, chúng tôi xin nhấn mạnh lời nhắn gửi đến với các quốc gia Đông Nam Á, chúng ta cùng một chủng tộc, chúng ta cùng một tổ tiên, chúng ta có khác nhau là do thời gian, sống xa nhau, làm cho đời sống khác nhau, nhưng chúng ta vẫn là một và chúng ta cần phải nhìn cho rõ cái hướng đi của nhân loại.

Đối với Hoa Kỳ, chúng tôi xin minh xác rằng: Trong cuộc chiến tranh lạnh Hoa Kỳ đã bỏ quên dân tộc VN như là một mưu kế để đánh bại Liên Xô, phá tan cái nôi của chủ nghĩa CS, chúng tôi chia sẻ những vấn đề đó, vì đó là cuộc chiến tranh giữa Thiện và Ác. Nhưng nay chế độ cầm quyền ở trong nước, tức là Đảng CS Hà Nội không còn chủ quyền nữa, mà họ đã trở thành tay sai chế độ bù nhìn của Bắc Kinh. Họ là Kẻ Thù của dân tộc VN. Khi mọi chuyện đã xong, chúng tôi có thể nắm tay nhau để mà xí xóa những chuyện cũ. Nhưng giờ đây, họ vẫn là Kẻ Thù của nhân dân VN và đang làm tay sai bán nước cho ngoại bang phương Bắc, thì họ là Kẻ Thù của nước Mỹ, và họ là Kẻ Thù của các nước tự do văn minh thế giới. Chúng tôi yêu cầu Hoa Kỳ, dùng tất cả sức mạnh và quân sự của mình, làm thay đổi chế độ CS ấy càng mau càng tốt. Nhưng, một điều cần lưu ý đặc biệt: cố gắng thế nào, để cho đồng bào tôi không bị thiệt hại nhiều trong thời gian sắp tới. Đây là mối lo canh cánh bên lòng của tất cả mọi người VN chúng tôi.

Đối với các công ty, các đại công ty hiện đang làm ăn tại VN và Trung Cộng, chúng tôi cần nhấn mạnh: Quý vị làm thương mại để kiếm lợi nhuận, chuyện đó chúng ta không bàn tới, nhưng trong việc đi tìm lợi nhuận, nó còn có vấn đề đạo đức trong kinh doanh nữa, tất cả quý vị hẳn nhiên biết rõ điều này. Quý vị xử sự như thế nào, đó là quyền của quý vị. Nhưng, xin thưa với quý vị và ở đây chúng tôi muốn nhấn gửi một lời rất rõ: Vào một lúc nào đó, nếu những sự thuyết phục không đi tới đâu, thì chúng tôi yêu cầu các công ty đa quốc như Nhật Bản, Âu Châu, Mỹ v.v..., hãy rời khỏi thị trường Trung Quốc cũng như thị trường VN. Chỉ có cách đó thì mới tạo ra áp lực để cho họ phải thay đổi. Chúng ta phải có nhiều phương cách buộc Trung Cộng hay Việt Cộng phải từ bỏ cái mộng xâm lăng VN, xâm lăng các quốc gia láng giềng.

Đối với người Việt Hải Ngoại. Chúng tôi cần nhấn mạnh như thế này, thời gian qua một số lớn người Việt hải ngoại đã gây ra rất nhiều phiền hà cho nước Mỹ, cũng như cho những người còn ưu tư về Tiền Đờ Dân Tộc. Nhiều người trí thức, có biết cầm bút viết này viết nọ đã bị lạm dụng, đã bị lợi dụng hoặc vô tình, hoặc cố ý để làm lợi cho CS, họ tuyên truyền những thứ mà CS muốn tuyên truyền như: Hòa hợp hòa giải, đa nguyên đa đảng, (nhưng họ đâu hiểu rằng hiện tại CS Hà Nội đã làm tay sai cho Bắc Kinh bán rẻ dân tộc vì tư lợi của chúng). Họ kêu gọi "dân chủ bầu cử tự do" cho Việt Cộng. Những người này họ rất khéo léo, với cái vỏ bên ngoài là Tù Tội? Đối Lập?, họ có tài đi ru ngủ các cộng đồng người Việt ở hải ngoại. Họ tự nhận họ là "người quốc gia", họ tìm cách hợp thức hoá cho CS Hà Nội có một bộ mặt Dân Chủ, họ tìm cách đánh bóng cho CS, họ mong CS mãi mãi cầm quyền, vì đó là quyền lợi cho bản thân họ và cho gia đình họ. Tất cả những việc đó, không qua mắt được những người có sự hiểu biết. Nhưng thời gian qua, chúng tôi im lặng. Đây là một sự im lặng để xem thái độ của những người đó như thế nào, hiện tại lần ranh Quốc - Cộng đã rõ ràng.

Trong lời phát biểu hôm July 4th, nhân danh các Cụ, chúng tôi đã nói một số điều để cho những người đó thấy những việc phải làm. Hai tháng trôi qua, ngày hôm nay, chúng tôi long trọng nói lên mấy điều nữa: Đối với những ai, những người Việt nào nghĩ rằng họ có thể làm thay đổi chế độ CS một cách từ từ, bằng cách đi về VN để du lịch, để đầu tư, để buôn bán, hoặc giả là để gửi tiền về VN mua nhà, tậu đất, mua ruộng, mua vườn, thì những người đó là những người thực sự hợp tác với chế độ CS. Họ cộng tác với bọn người bán nước CS Hà Nội là họ cộng tác với Tàu (vì hiện tại CS Hà Nội đã làm tay sai cho Tàu). Khi họ cộng tác với Tàu trong hiện tại họ là Kẻ Thù của Hoa Kỳ, cộng tác với Tàu thì họ là Kẻ Thù của Dân Tộc VN. Đó là điều mà chúng tôi cần phải nói lên, để đất nước Hoa Kỳ này hiểu rằng: Người VN chúng ta không bao giờ đồng lõa với tội ác, chúng ta chưa bao giờ và không bao giờ là những kẻ bán nước và làm tay sai cho Tàu xâm lăng nước Việt, xâm thực thế giới.

Thứ hai: Đối với những người VN làm trong công việc truyền thông, hay đang làm kinh doanh buôn bán ở đây. Những người đã lợi dụng sự tự do ngôn luận phổ biến những quan điểm có lợi cho CS và cố tình ru ngủ cộng đồng người Việt. Như vậy những người ấy hợp tác với CS, và làm lợi cho CS Hà Nội, chống lại chính nghĩa quốc gia. Khi họ làm lợi cho CS Hà Nội, là mặc nhiên họ đã hợp tác với Tàu Trung Cộng, hợp tác với Tàu Cộng họ là Kẻ Thù của Hoa Kỳ, và cũng là Kẻ Thù của dân tộc VN vậy!

Thứ Ba: Đối với các tổ chức do người Việt hải ngoại dựng lên trong thời gian qua (đa số các tổ chức này do tình báo Việt Cộng đứng bên trong điều khiển và giật dây) để chống "Cộng". Nếu các tổ chức ấy không đích thực làm lợi cho Cộng Đồng người Việt hải ngoại, thì họ là những tổ chức trá hình của CS đang hoạt động ở đây. Các tổ chức trá hình của CS Hà Nội, thì họ là công cụ của Tàu là tay sai cho Tàu Trung Cộng. Họ là công cụ của Tàu thì họ là Kẻ Thù của dân tộc VN và họ là kẻ thù đang hoạt động cho Tàu đánh phá xã hội Hoa Kỳ, các tổ chức này họ đang làm ung thối các cộng đồng người Việt và xã hội Hoa Kỳ. Chúng tôi yêu cầu các cơ quan công quyền của Hoa Kỳ như: Sở Di Trú, Bộ Nội An, Cơ Quan Thuế Vụ, Cơ Quan An Ninh Liên Bang, phải có những biện pháp nghiêm khắc đối với những tổ chức bất hảo và những thành viên của những tổ chức đó. Nếu không một ngày nào đó họ sẽ là những tên tay sai theo chỉ thị của Tàu để đánh phá đất nước Hoa Kỳ.

Để kết thúc cho bài nói chuyện hôm nay, tôi xin nhắc lại một câu chữ Nho:

- Thế Thương Vô Nan Sự.

- Đãi Hiềm Vô Đại Nhân.

Nghĩa là chuyện thế sự ở đời không có gì là khó khăn mà không giải quyết được, Hiềm một nỗi là không có người Đại Nhân ra tay cứu giúp. Rất may cho các nước Á Châu và cũng rất may mắn cho đất nước VN, nước Mỹ trong giai đoạn này lại xuất hiện những Đại Nhân, những Hiền Tài. Họ ra để có thể cứu vãn thế giới, cứu vãn

nền văn minh này. Họ có thể cứu vãn sự sống còn của dân tộc chúng tôi, sự sống còn của các dân tộc bị áp bức bởi Trung Cộng, trong đó có Miên, Lào, Miến Điện, Nepal, (Tây Tạng). v..v...và nhiều nữa.

Lê Văn Xương.